2

22,2

ಶ್ರೀವೃಷಭಾಶಿಂತಯು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸರ್ವ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ । ನಗರ ನರಕಿಯುಂತೆ ಮ

ನನೂರಲಿಗನಂತೆ ಂತಿ ಸವದೊಂದು ಸುರು ಮಾಡನೇ ೩ ಕಾಂದು ಸೋ ಮುತ್ರಲಿ

ಯಾಜಂತುಸೇನನೆಂಬ ರಾಂತುನು । ಸಂದು ಕರಷರಿಸ ಲಾರ ದಿಸಾ ಮಾಕುರನಾಗಿ । ಮ

ದನಬಾನ್ರಾ ಸ್ತ್ರೀಯ ಗಾಗಿ । ಮ ಸೋ ವೃಧೆಯುಂದ ಶಂನರಮ ನೆಂತಿಲಾ ಯುಂತೆ ಹೋಗಿ । ಮ

ಜ್ಜನ ಪ್ರಿಯೋ ಜನಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾಭಿ ಂತಾ ತ್ರಾಂತ ನಾಗಿರಲು । ಶ್ರೀರಾಮನ ಪ್ರ

ಧಾನನು ಬಂದು । ಯುದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು । ರಾಮನು ತನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪ್ಪೆ॥

ಶ್ರೀ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನು ತಂದು ಕಾಟ್ಟರ ತನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿವದು । ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕರೆ ತನಗೆ ಮರಣ

ವೆಂದು ಹೇಳಲು । ಯಾ ಪ್ರಧಾನನು ತಂನೊಳಾಲೋಚಿಸಿ ಕಾಂದು । ಶ್ರೀರಮನಾ ಮಾ

ತುರನಾಗಿದ್ದಾನೆ । ಶ್ರೀಸ್ತ್ರೀಯರು ನು ತರಿಸಿ ಕಾಡದೆ ನೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವದು ಸತ್ಯ

ವೆಂದರಿದು । ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಂ ಕಾಟ್ಟು । ದೇವರಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ । ನಾನಾಪ್ರಕಾರ

ಶಿಂಸ್ತ್ರೀಯನು ಕಂಡು ನಾಡು ಪೆನಂತು ನರಳಿಗ। ರಾಯನು ಪಂಚಪಾಸಂ ಕರ್ಣೇಕನಾ

ಗ। ಜೀವ ವಿಢಿಥಿರಲಾಗಿ ಪ್ರಧಾನನು ಶಿರಾರಕ್ಷಕ ಚಿತ್ರನೆಂಬ ವೃಪಪಾಶಿಂತು ಪೇಳ್ದಿತೆ

ನಿರಾಪರಾಧ ವಂಶ ತ್ತ್ವಸಿ। ಚಿತ್ತ ಪಕ್ಷಾರ ವಂಗಾಂಡು ಮಪಾದಶಿದ್ರೆನಂವಾದಲು।

ಶಿರಾ ವೃಪಪಾಶಿಂತಲು ಮಪಾದಶಿದ್ರ ದಿಂದೂಕೊಳ್ಳಗೆ ಜಾತಿ-ಸುಶಿರ ಉಯ್ಯ

ಪ್ರಧಾನನು ಮುಂಡಿನಿಚಕ್ಷಿ ನಿಯೆಂಬ ಯಬ್ಬು ಕುದೂಶಿಂತು ರಂಗರದು ನೀಪ್ಪರ್ತ್ಯ

ಗ ಚಿತ್ರನೆಂಬ ವೃಪಪಾಶಿಂತು ಸಕ್ಷಿಸ್ಯೋ ಪಪ್ರತಿತೆಂತು ಂಬಾಗೆಂತು ನಾನಾ ಪ್ರ

ರದಿಂದ ಪಪಂಬ ಮಿನಿರಾಯಂಗೆ ಕಂಡುನಾಡಿಯೆಂದು। ಕಥಂ ಪಲವರ್ತ್ಯ ಕಂದು

ಯಂ ಕೆಂದರು॥ ರಾಯನು ನಿಂನ ಪೆ ಪ್ರತಿಪಪಾಪೆಯೋ ಪವಾಗಿದ್ದಾನು ನೀನು ಬಾಯೆಂ

ದುನಕೆಂತು ಲು ಸ್ವಕಿಯಂ ಕೆಂದಲ್ಲು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪಕ್ಷಿಣೇ ವಹುರ್ಣೋ ಬಂಧುಃ ಪಕ್ಷಿಣೇ ವಹುರುಸ್ತ್ರಿಯಃ ಪಕ್ಷಿಣೇ ವವೂಂ ಮಿತ್ರಃ

ತಸ್ಮಾತ್ಪತಿಮನುವ್ರಜೇತ್॥೮॥

ಸ್ತ್ರೀಯು ತನಗೆ ಗಂಡನೆ ಗುರು। ಪ್ರಿಯ ಬಾಂಧವರು। ಇದು ಕಾರಣ ತನಗೆ ಗಂಡನೆ

ಗತಿಯಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯತ್ರ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ದುರ್ವೃತ್ತೋ ವಾ ಸುವೃತ್ತೋ ವಾ ಮೂರ್ಖಃ ಪಂಡಿತ ಏವ ವಾ। ಪತಿಃ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ

ದಾಪ್ಯೋ ಜ್ಯಃ ಪೂಜ್ಯಾನಪಿ ಶಿವಶ್ರುತಿಃ ೮॥

ಅನಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆವವನಾದರೆಂತಲು। ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆವವನಾದರೆಯು।

ಮೂರ್ಖನಾದರು ಬಲ್ಲವನಾದರು। ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಪತಿಯಂತೆ ಪೂಜ್ಯವೆಂದು

ವೇದವಾಕ್ಯ। ಇದುಕಾರಣ ತನಗೆ ಗಂಡನೆ ಗತಿಯಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯತ್ರ ವಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊ।

ಭಯುಲಾದೂತಿಯರು ನೀನು ಮತ್ತು ರೂಪ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರೀ ನಿಂನ ಗಂಡನೆ

ಪುಣ್ಯಾದರಿದ್ರಪುರುಷನು। ಯಿಂತಾಪತಿನಿನ್ನ ದರಿದ್ರವಲಿನುತ್ತ ವಿಚಾರ

ದಿಂದಲು ಮುಕ್ತಿಂ ಕೆಂದರೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅನಪೃಷ್ಟ್ವಾ ಪಾವಗಾ ಶಿಷ್ಯಂ ಕೇ ಮಾತ್ರೆಂ ದಲ ಪವ್ಯ ಸ್ವಕಂ। ನಿರಾಶ್ರಯಂ ನ ಸೋಸ್ತ್ರ ತೆಂ ಕ್ಷಿ

ಪ್ವಂ ಪಿಕಾ ವನಿ ಕಾ ಲಾ ಕಾ॥ ಇತಿ॥

ದಿವ್ಯ ಕಾಂ ಕಿಂಚು ಕ್ಷೇತ್ರ ವ್ಯಾಸ ವರ್ಗದ ಮೇಲ್ ಅಲ್ಲದೆ ವಷ್ಟ್ರದಲು ಮಲಕಾ ವಿಷ್ಟಾರಸ

ರಂಗಳು ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಬ್ಬು ವಂಥಾ ಬಲ್ಲಿಗಳು ಯು ವ್ಯ ಮೂರು ತ್ರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂದ ವಿಲ್ಲ

ದೆ ವಷ್ಟ್ರ ವ್ಯಾ। ತಿ ದುಕಾರ ಗಾನಿ ನುದಾ ರಿತ್ರ ನಾ ದವ ರಿಯರುಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾರಾಯನ

ಕ್ರಿ ವಿ ದಿಂಯು ಬೇಕೆಂದರೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ವಿತ್ತೇ ನ ಹೀನ ನರ ಸುರ ಪ್ರಾಂ ಕ್ಷ್ಯ ಜಂ ತ್ರಿ ದಾರಾತ್ಸ ಪುತ್ರ ಕ್ಷ ಸ್ಸ ಕೋ ದರಾತ್ಸ ಕ ಮರ್ಧ

ವ. ಕೈಪ್ಪು ನರಾತ್ರ ಯರುಂ ಕಲಿ ಧರ್ಮ ಹಿಲಾಗ ಸ್ಮಾರು ವ ಸ್ಯಬಂಧು: ಇತಿ॥

ಶ್ರೀವ್ಯ ಹೀನ ನಾದಪ್ಪು ರುಷ್ಟನ ನುಪ್ಪುತ್ರ ಮಿಂತ್ರ ಸ್ವಕಿಂಚು ರು ಬಿಡು ವರು।

ಶಿವನ ಪೂಜೆ। ದ್ರವ್ಯವು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಲ್ಪಂಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲ್ಲ। ಬಂಧುಗಳ ಭಾಗಿಸಲು। ಶಿದುಸಾರಗಾ

ನೀವು ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಕಲ್ಪನ ಬಿಟ್ಟು। ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಲಕ್ಷ್ಮೀರಾಯರು ನಿತ್ಯ ವಿಧಿಯು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ

ವ್ರತಂ ಕೆಂದರು॥

ಪ್ರಶ್ನಂ ಸ್ತ್ರೀ। ಗಾವ ತಾಂ ಶ್ರುಚಂ ಶಿ ವಿಷಗಾ ದಕ್ಷಂ ವನಂ ಶಂಭುಗಃ ಪುಷ್ಪಂ ಪಯು ಕ್ಷೀರಂ

ಶ್ರುಚಂ ಶಿವ ಮಧು ಪಾಃ ಕುಷ್ಟಂ ಶಟಂ ಸಾರಸಾಃ ನಿದ್ರಾ ವ್ಯಂ ಪು ಕಲ್ಪಂ ಶ್ರುಚಂ ಶಿಗಣಾಃ

ದುಷ್ಟಂ ಪ್ರಪಂ ಮಂತ್ರಗಾಣಾಂ। ಸರ್ವರ್ತ್ತಾಂ ತರ್ವ ಶಾಶ್ವ ಚಾವ ಕಪಶೇ। ನಃ ನನ್ನಿ ಶೇ।

ವಲ್ಲಿ ಪ್ರತಃ॥ ೮॥

ಪಾಪಂಗಳೆಲ್ಲವು ಅವರನ್ನು ಪತ್ನಿಗಳು ವಯಂ ಕಾಣಿ ಬಿಡುವವು। ದಕ್ಷವಾದವನ ವನ

ಮೃಗಂಗಳು ಬಿಡುವವು। ಬಿಟ್ಟ ದಂಡಾ ಪ್ರಸಂಗಯನು ಪಂಚಿಗಳು ಬಿಡುವವು।

ದಿಕ್ಕು ಪಿ। ನನಾದವು ಕಲ್ಪನನು ವೇ ಶ್ರಾತ್ರಿಂದರು ಬಿಡುವರು। ತಿರಸ್ಕೆಟ್ಟು

ದಾರಿದ್ರನಾದರೆ ಮಂತ್ರಗಳು ಬಿಡುವರು। ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಶಂಕರನ

ಕಾಂತನವಲ್ಲದೆಯುಕ್ತರೆ ಲಾಷ್ಟಕವನೆ। ಬಿಡುವರು ಲಿಡುಕಾರನಾ ನಿಸುಯಾ

ಷ್ಟಕವನೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗ ಬೇಕೆಂದು ಹೇ॥ ವ ಕ್ಕೆಂದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಶೂರಾಕೃತ ಕವಿದ್ಯಾಕ್ಷ ರೂಪವಕ್ಯಾಕ್ಷಂತೋ। ಪ್ರಿಕಾ: ಯತ್ರಂಯತ್ರಗವಿೂಪ್ಸ್ಯಂಶಿ

ಕತ್ರಕಕ್ರಸ್ತ ಕಾಲಂತಲಾ: ಟಿ॥

ವಸುಶಾಸ್ತೂರನಾಗಶ್ವಂಥಾಬಂಟನು। ದೊಡ್ಡಿಕಾರ ವಿಪ್ರಾಂಬುರು। ಶೂಪವಕಿ

ಯಾದಸ್ತ್ರೀ। ಯರು ಯಾವುದಾವ್ವರು ಲಿಲಾವದೆ ಶ್ರುತೆ ಹೋ। ದರುಕಂವುಗ ಶ್ವಕೆ ಹೋ।

ದೋ। ಪಾದಿಂರುಕ್ಷ್ಮಿಹರು। ಲಿಡುಕಾರನಾನಿ। ನುಮಹಾದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀ। ಯಾನೀನೆ ಕ್ಷಿಣ್ಣರು।

ವಾಜ್ಯು ಉ। ಶ್ರಾಕನಿ। ನುರಾಂತುನ ಬಲಿಕೆಬರ ಬೇಕನ ಯು। ಶ್ರೀಸ್ತ್ರೀ। ಂಯಾದಾಕಿಂಯ

ಬಯಾಕ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾಗೆ ಬಂದೆ। ನೆಂದು ಲಿವರಂನುಕ। ಉಪಿ। ಕಂನವ ಕಿಯಾದನೆಯಾ

ಪ್ರಶಾಂತವಂಕೆ। ಶ್ರಾಸಿ। ಲಾಕನಿಕೆಂದಂ॥ ನಾದನಾಗಿವಲಿರಸ್ನುಗನ

ಲಿನ್ಯಾಂತುವವಾ ದಿದರೆ ಬಿ ದಿಸು ವರಾರುಂಟು। ವೇತೆನಾನು ಲಿಕ್ಕೆನು।

ನಿಂನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುಂತೆನಲಾಗಿ। ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಮಹಾತ್ಮೆಯಂ
ಕಂಡು ಶಕ್ತಿಯಂತೆಯಾಗಿ। ತಂನ ಪುರುಷನೊಡನೆ ತಂನ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮದಿಂದ ಹಾಗೆ।
ಉಪಾಯಂಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂದು ನಾವಿಬ್ಬರು ದೇವಾಂಗಳ ಹೋಗಿ
ಬದುಕುವವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ। ಆ ಪತಿಯು ಸಂಸಾರಭಂಬಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾಡು
ಯೆನಲು। ಆ ಪುರುಷ ದಿವಸ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿಯಿರಲು। ಆ ಕೆಂತು ಪಾಪಂಬಡಿಸಿ
ಕಳೆಯಲಾಗಿ। ಆ ಸತಿಯು ತನ ಹೊಂದು ಪ್ರಕಳುಂ ಚೆಂದು ಆದ ನಿಂನ ರಾಯಂಗೆ
ಹೇಳಿ ಯುಪ್ಪತ್ತ ಸಾವಿರ ಹೊಂನಗಳಂ ಬಂದಿಂತೆನಲು। ಆವರು ಬಂದು ರಾಯಂಗೆ
ಹೇಳಲಾ ತಂನ ಸಂಸಾರಭಂಬಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವಂ ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ। ಆದಂ ಕೇಳಿದು ರಾಯ
ಕೆಲವು ದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿ। ಮಿಕ್ಕ ದ್ರವ್ಯವನು ತನ ಗೋತ್ರ ನಾದನಂಟನನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಸಿ ತಂನ ಮಗನ ಆ ವರಕಂಯ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಯಾವ ಕನ್ಯಾಪ್ರಬುದ್ಧನಾಗಿ। ವ್ಯವಹಾರವ
ಮಾಡ್ಯನೆಂದು ಬುದ್ಧಿಮಂತನಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾ ದ್ರವ್ಯವನು ಕಾಡಿಯಿಂದು ಕಟ್ಟಿದ ಯಂ

ಮಾಡಿಸಲು ವೃತ್ತವ್ಯವಹಂನ ಕಂಡು ಕೇಳುತ್ತಿರೆ ನೀನು ಯಾರ ಹೋರಟನಾದೇ ವಾ ಎಂದು ದಿಟ್ಟರೆ

ನಾನು ಲಿಶಬನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ। ಲೋಕನಡುವೆ ನನ್ನಂತೆ ಗೊಳವ ಮಾಡದೆ ಲೋಕನನು

ಕಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೋಗಿ ಕಂನವ ಕಂಡು ನುಡಿ ವಾ ಎಂದು ಹೋಗಿ ಕಳಿ। ತಾನು ಸರ್ವ

ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ರಾಯನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಲೋಕನ ಮನಬಗೆ ಸಂತೋಷವ ಹುಟ್ಟಿಸಿ।

ನಾನಾ ಸುಖಲ ವಿದ್ಯಂಗಳಿಂ ಕಳಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಂ ರಾಯನು ಮಹಾ ಪ್ರೇಮ

ದಿಂದ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ದುಳು। ಲೋಕ ರಾಯನ ಶರೀರದಿಂ ಪ್ರಾಣ ನವರತ್ನ ಖಚಿತ ಕವಾದವ

ಮಸ್ತಕ ಲೋಕ ಪೃಥ್ವಿಯ ಗೊಳವ ಕೊಂಡು ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂನವ ಕಿಂಚಿತ್ ದೇವಾಲ

ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದಳು। ಲೋಕನು ಸರ್ವ ದಿಕ್ಕುವಾಗಿ। ಯಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ

ಹೋಗಲು। ಲೋಕ ವಕಂರ ಲಿಂಗದ ಮಹಾದೇವ ಪ್ರವರ್ಮಾಡಿಯಿಂ ಕೇಂದ್ರದಿಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪಾಕಾಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕೇಷು ರಕ್ಷತ್ಯ ವನೇ। ಸಾಗರಾಂತೇ। ಶನಾಂತೇ। ಶೃಲಾ।

ಲಯೇಂ ಕೇವನಾಂತೇ। ದಹನಪುರಂಕೇ। ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಂ ಕರಾಲೇ। ದುರ್ಗೆ। ಪ್ರಗರ್ಭೆ

ಸಂಸ್ಥಾನ ಸಮುದ್ರ ಶಿಷ್ಯ ಜೆ ತ್ರಿ ಕರಾ ಜನ್ಯ ಮೂಲತೀ ನಾಲ್ತೆಂಬು ಪ್ರೂರ ನವೆ ರಕ ಬಳ
ಯೂಕ ಬಲಾಕ ಜೀ ವಿಕಂದೇ ಪ್ರತ್ರಾ ಜಂ ॥ ಛೆ ॥

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದ ಶ್ಲಿಷ್ಟರೆಂಬುದು ಬ್ರಹ್ಮ್ರಾನದ ಶ್ಲಿಷ್ಟರೆಂಬುದು ಬಂದು ಪ್ರತಿವಸದ ಶ್ಲಿಷ್ಟ
ರೆಂಬುದು ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಮಹಾಲಿಂಗ್ರದೊಳಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಜಗ
ಕದೊಳಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಪವನಾಗ್ನಿದೊಳಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಲಿಂಗಮಧ್ಯದೊಳಗಿದ್ದರೆಂಬುದು
ಯುವನಸ್ಸ ವಿಗಾಸದ ಶ್ಲಿಷ್ಟರೆಂಬುದು ಬಂಧಾನ್ಯದ ಶ್ಲಿಷ್ಟರೆಂಬುದು ನ ನಾತಿಬರ
ಪಕಷ್ಟದೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಧ್ಯೆಯ ವಂಕ ಯೂಗಿ ಕಂನಪ ಕಂಬ ಂಪಂಸ್ಥ ಶಿಪಿ ಬಂದ್ರ
ವ್ಯವಂಕ ಗಡು ನಾಂದು ಬು ಶ್ಲಿಷ್ಟದುಂ ಟ್ರಾದರೆ ಮಹಾಪ್ರಮಾದ ಬಂದಿ ಕೆಂದು
ಶ್ರೀರಾಶ್ರೆ ಯುಲ್ಲಂತು ದೃಷ್ಟ ನಾಲ್ಕು ಯರೂ ಜನವಂ ಬಂದು ನಿಕ್ರಿಯು ಂತ ಗ್ದೆ
ಸ್ಪೂರ್ತಿ ದಯವಾಗಲಾಗಿ ಮಯುಂ ನಿಶ್ಚದೊಂದು ಸ್ನನ ನಾ ಪುರ ಪೆಂ ಬಪಟ್ಟಣ
ವಂಕಂದು ಮಹಾಸಂಕ್ರಾಂತಿ ದಿಂದ ಲಿಂಗಪಟ್ಟಣ ವಂಶಾಸ್ತ್ರ ಶರಸು ಕ್ಕೆ

ರಯಂ ಬಂಧ್ಯಾಪ್ರಾಧೈಯಾದರೆಡು ಗುತಿ ರಯಾರ್ಶಂಡು ಸ್ನೇಹವಂ ಮಾಡಿ ಗಾಂಡು

ಶ್ರೀಸ್ವಾಕೆಂತು ಮನೆ ರಯುಲ್ಲಿನೆ ಲವ್ಯ ದಿನ ವಿರಲಿ। ಶ್ರೀಸ್ವಾಕೆಂತು ನೀನಾ ಕೆಂಡು ಜೆನ

ಸ್ತ್ರೀಲಿನ ನಗಾರು ದಿಕ್ಕು ಡೆನೆಂಯು ಲ್ಲಿನೆ ಟ್ಟು ವಲು ಕಡು ಬಂದೆ ನೆನ ಲಿ। ಶ್ರೀಸ್ವಾಕೆಯು

ಮಹಾಪ್ರಂಶಾಸ್ತ್ರಂ ಬಟ್ಟು ನನಗಾರು ಯು ಲ್ಲಿ ಲಿಂತ್ಯ್ಯಯು ಲ್ಲಿ ನಂನ ಲ್ಲಿ ಲಿಪುರ ಖಿಕರು

ವ್ಯವ್ಯಂ ಟಲಿ ನಿಂದನು ನಂನ ಶ್ರೀಕ್ಷ ನವು ಗೈಕೆಂಡು ಶೀಃ ಯು ಕವ ಸಾಂ ಡಿಕ್ಷೆನಲಿ। ನೀನು

ನಂನ ಬಡುಕನೆ ವಡೆಯ। ನಾಗಿನು ಪ್ರಾದಲ್ಲಿ ಯುರು ಂತೆನಲಿ। ನು ಪ್ರಾದಲ್ಲಿ ಯುರು

ಶ್ರೀರಲಾಗಿ। ಲಿಲ್ಲಿನೆ ಬಾಷಂಧ್ಯಾಪ್ಸಂಡು ಗಾರರು ಯುಸ್ವೆಯು ರ್ಶಪಾಕ ಕ್ಷಯು ಪಂಕ್ಷಂ

ಡು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮರ್ಯಂ ಬಟ್ಟು ಮಹಾಸ್ವಾ ಮಾಕ್ಷು ರಶಾಗಿ ದೂ ಕೆಂತು ರ ಕಂತ್ಯ್ಪಸೆ।

ನಲಾಗಿ। ನಾನು ಪ್ತ ಕಪ್ರಿಶಾಸ್ತ್ರಂತಲಿ। ನಂನ ಲ್ಲಿಂಧ್ಯಾ ಮಾಕ್ಷು ಜಿ। ಹ ವೆನಲಿ।

ಅಕ್ಷಿನೇರದ್ವಿರ್ದ್ವಿಟಬೆನಂಗಳು ಪರಿಹಾರ್ಯವಪ್ಪದಿನಕ್ಕ ಅದುಂಗುತ್ತಿಂದು ಮನೆಂದುಕ್ಷ್ಲ

ಪ್ಪತಿಪ್ರಶೇಂತುಳುಂ ಟುಂತುಂದುಂ ೦೧೧ ಂಶ್ಯಂದರಲು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಸಂಸ್ಕಾರಯುಕ್ತಾನದೋಷ್ಕ್ಯ ನಾಗನಾವಾನ ಪಿದೂಷ್ವ್ಯಶೇ ರಾತ್ರಿವತ್ಮನ ಸಂಸಾರ

ಜಃ ಸ್ವಪಾಂತುಶೇ ಪ್ರಿಲಂ॥ ಟೀ॥

ಉತ್ತಮರಾಗಿದ್ದಂಥವರು ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರಿಂತು ಅದುಂಗುತ್ತಿಂದು ಮನೆಂದು ಕ್ಷಿಸ ಜ್ಞಾನರರ

ದು ಜನರ ಸೂದ್ರನಾ ಸಂಸಾರ ದಿಂದದು ಜನರ ನಿಬಗಾಂಬರು ಅದಕೆ ನಿದರ್ಶನ

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಬೆಂತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದವೇ ತಿದ್ದ ಕೆಲಸವೆಂದೆ ಪ್ರತ್ಯೇ ಬಂದುವರು

ಅದು ರಾತ್ರನಾದಿಂದವ ಶಿಪ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ದಯು ಅದುಂಗುತ್ತಿಂದು ಮನೆಂದು ಕ್ಷಿಸಲಾಗಿ

ಕೆಲವು ದಿವಸಕೆ ದು ಜನರ ಸಂಸಾರ ದೋಷದಿಂದವ ಶಿಪ್ರಸಾಧ ಮನೆ ಕೆಟ್ಟ

ಕಾವಗಾಶುಕೆಂದಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅದುಂಗುತ್ತಿಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಂತು ಕಾರ್ಯಮಾಡಲಾಗಿ

ಶ್ರೀಶೈಲಯಾತ್ರೆ ವೃತ್ತಾಂತವ ಕೇಳಿದನಾಗಂ [illegible] ಬೆಟ್ಟದ ಶ್ರೀ [illegible]

[illegible] ವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ [illegible]

ಶ್ರೀರಾಮ [illegible] ಮಾಡಿಕೊಂಡು [illegible]

ಕೈಲಾಸ [illegible] ಉಪ್ಪರಿಗೆ [illegible]

ಯಾಗಿ ಶ್ರೀ [illegible] ಯತ್ತ [illegible]

ತನ [illegible]

ವಿದ್ಯಾ [illegible] ತನ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ [illegible]

ಆಯಾಗಿ ತನ ವ್ಯವಹಾರವಂ ಮಾಡುತ್ತ [illegible] ಬಂದು ತನ

ವ್ಯವಹಾರವಂ ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ [illegible] ಉದ್ಯೋ

ಗಿ [illegible] ಯಾವ [illegible] ಎಂದು ತನ [illegible]

ಸವಿತ್ರುಂಗಾರವಾ ನಿಶಂವಸಪ್ರಿಯರ್ಗೆಡನೆಲ್ತೆತ್ತವಾಯುಕ್ತನಸ್ಥ ಕ್ರಿಯೆನಡು ವಿಶ್ಯ

ರ್ಯಚಂದ್ರಮಂಡಲದಂತೆ ಸ್ವಾಯದಶ್ವನಲಾಗಾಂಶಿಯುಂರದಮದನವುದ್ದಾನೆಂಬುಂತೆ

ರಂಜಿಸುತಿಪ್ಪುನಮಂತುದಲ್ಲುಗಂಡುಯುಂತೆಂದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಮೇಘಾಲ್ಪಶಾಂತಯಸ್ಯ ಜಘನಂ ಮನ್ಮಥಃ ಸುರಾ। ಹಾರಕಾಂಪಾನಪತ್ರೈ॥

ಸ್ವರಕ್ಷಾಪಾಶ್ರವಿಲವ॥೬೩॥

ಪೂವನಿಧಿಲ್ಲುಮನ್ಮಥನಂ ಮೋಸದಲ್ಲಿವರಮೆ ಶ್ರುರನುಶಾಂದನೆಂದುಯುಗವಮನ್ಮಥನು

ಬಂದುದುರ್ಗವಂಬವಿದನೆಂಬುಂತೆ ಲೀಲಾವತೀಸ್ತ್ರೀಯುಲಾವಣ್ಯವೆಂಬುವಟ್ಟಗ್ರಾ। ಪ್ರಜ

ವಿಗಲೀಕ್ಯಕ್ಷೇತ್ರನಂಗರ್ಗೆ ಮೇಲುದುರ್ಗ। ಯುಪ್ರಕಾರದಿಂದಶಂನಲೀವಯುವನೆ। ದುರ್ಗವ

ಮಾಡಿಕ್ಕೆಂಬಂತೆ। ಮದನರಕ್ಷಿಸುವಂಥಾ ವಿರಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋಪಾದಿಯಲಲ್ಲಿ ಯುಷ್ಟಂಥಾ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀ

ಯುನೇ ಯುವ್ಯವಹಾರಿಯುಗಂಡು ಮಹಾರಾಜಾ ಮಾಡುರವಿಂದ ಪಶವರನಾನಿಶಂನಸಂ

ಗಡಿಗರಯ್ಯಲ್ಲುಗೆ ಲಸಲಾಗ। ಲೀಲಾವತೀಸ್ತ್ರೀಯು ಮಹಾನಂಶಾಸ್ಥಂಬಟ್ಟೆ

ವಿನಯಾವಶಗಾಗಿ ತಪೋಶ್ರವಣಶ್ರದ್ಧೆಯುಂ ಮತ್ತಂ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರತಿಬೋಧನೆಗೆಯ್ವಂ ಮಾಡಿ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳಿಂ

ದೂಷಿತರಪ್ಪ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ತೀರ್ಥದಿಂ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಂವತ್ಸರ ಕಾಲದೊಳಂ ದಾನತತ್ವನಿಳೆ ವಾದ್ಯಂಗಳ

ಮೊದಲಾಗಿ ನಾನಾ ವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ಶ್ರೀಕಪ್ಪ ಮಹಾಪುರುಷರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ನಂ ಮಾಡಿ ವಿನಯದಲ್ಲಿ

ದುರ್ಲಭವೆ ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ ದೀನಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು ಸಂತನ ಪೂರ್ವದ

ನಿಜವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳ್ದು ದಂಪತಿಯುಕ್ಕಿ ಯಾಶಕನ ಸೇವೆಗೆ ನೆಂಬುದನರಿತ ಮಹಾ

ಸೇದಂಗೊಂಡು ಮಹಾಪ್ರಸಾದಂ ಕೆಂಮಾಗಿ। ಚೆ।ಭೂಮಿಕೆ ಚಂದಂ ಬನ್ನವ ಬಿಂದುದು:

ಶ್ರೀಸುಕೃತಲು ಬಾವ್ಯ ವಧು ಶಾಂತಿ ಮಹಾಸ್ನೊಂದು ನಂದು ಸಂಚಿಯೊಳ್ದಯ

ಕಾಲವಾಗಲಾಗಿ। ಯಾಶಂತನ ಪಟ್ಟಗೊಂಡ ಸೇವೆ ವಿಶ್ವಲು। ಯಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಹಾ

ಸ್ವೇತದಿಂದಲು ಸೆಂದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಜಪ್ಯಂತಿ ಸಾಧ್ವಿ ಮನ್ಯೈನ ಪತ್ಯಂ ಕೃನ್ಯಂ ವಿಚಿತ್ರವಂ। ಪ್ರದತ್ತಂ ಚಿಂತಯ

ಕೃನ್ಯಂ ಪ್ರಿಯ: ಕಾನಾಮ ದೃಶಿ॥ ೭॥

ವೇ| ಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀ| ಯು ಒಬ್ಬನ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುವಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರಾಬ್ಬನ ಮೇಲು ನೋಟ | ಮ

ತ್ರಾಬ್ಬರ ನ್ನಾಷ್ಟದಯಾದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸು ಶಿಷ್ಯರು | ಯಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ರಂಬ ಹಾ ಪಿಸ

ಮಾನಸಸ್ಸು ಮಹಾ ಚಂಚಲ ಮಹಾ ನಿಷ್ಟದ್ದ ಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನೋ| ಡುತ್ತ ಪೆ ಯಿಂದಿನಿಂದ

ದೇವ ಬಂದಿ| ಶೆಂದು ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸ್ತ್ರೀ ಬುದ್ಧಿ ಗಂಬಂದು ತಿಜ್ಞಾನ ಸ್ವಕ ದಿಂದ ಲೋ

ವ ಬ್ಬಸ ಶಿಯು ಶಿಕ್ಷಂನ ಮನಸ್ಸೇ ಪುರುಷ ನಾಗಿ ಬಂದು ಸಂಪ್ರತಾಪ್ತ ಳಂತು ಮಾಡಿದುದ

ಸಿ ಪ್ರಿಯಂತಾ ಶ್ರೀಕೃತ್ಯವೇ ನೆಂದು ಶೇ| ಬಂ ಗಿ ಲಿವಶಿಂ ಕೆಂದರು || ಶಂನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಂಧಾ ಪ್ರವೃತ್ತನು ದಾನ

ಧರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಹಾ ಕ್ಷೋ| ಧಾರಣ್ಯ ದೇವ| ಪ| ವ| ರ| ದರ್ಶನ| ಮಸೇ| ಮರನಷ

ಷ್ಟಂತೆ ಹೊಸ| ಶುಶಿಂತು ಸೊಬ್ಬರವಂ ಪ್ರೀತಿದು ಗಾಂಧು ಪ್ರಶಿ| ರವಂ ಷ ದಿನ ಗಾಂಧು

ಬುದ್ಧಿ| ಪ್ರೀಯ ಶ್ರೀಕೃತ್ತವೆಂದು ಶೇ| ಬ| ಗಿ| ಲೋ ಪ್ರಕಾರ ದಿಂದಾ ಸ ಶಿಯು ಶಂನ ಮನೆಂತೊ

ಬ ಗಿ| ದರ್ಶನವಂದಾನ ಧರ್ಮವಂ ಮಾಡಿ ಮಹಾ ವನಾಂತರ ದೊ| ಳ ಶಿಂನ ಪ್ರಶಿ| ರವನು

ದರ್ಶನವಂ ಮಾಡಿ ನಾಂ ಬದೆನೆಂಬಾಸೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಹೈಶ್ವರ್ಯದ ಲೋಕೈಕಭಕ್ತನೆಂದು

ಮಹಾಭಾಗ್ಯ ಬಂದುದೆ ಲೋಕಮರಸಿಪ್ಪವಾಗ ಲೋಕಾಶ್ರಯ ಶೈವ ಪ್ರಾಣ ತ್ರಿರಾಜಿ

ಲೋಕೈಯನು ಮಬ್ಬುಗೊಳ್ಳಿಂತಂದು ಯಾಪಿಷ್ಠರ ಲೋಕವ ರಕ್ಷಿಪವಾಗಿ ಶಿಗದು ನಾಂದು ಬಂದ

ಲೋಕೈಯನಾಂದು ಮಹಾಪುರುಷದಿಂದಿರಲೆರಡೆಯು ಯಲೆ ಮರಳ್ವನಿ ನಾರು ಯಾವ

ದಕ್ಷ ಬಂದು ನಂನನು ಕಳೆಸೆಯು ನಾರಣಾ ವೇನೆಂದು ಕೇಳ್ದ ಆಗ ಲಿವನಕ್ಷ ಶಂಭು ತ್ರಿಯೋಯ

ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರ ಸಮಾದ ನಾರ್ಗದಿಂದ ಕರತ್ಕ ಶಂಯಂ ತಾಳ್ದ ಆರದೆ ಬಂದೆನೆಂದು ಯಂಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ವಿವಾದ ಶೀಲಾನ್ ಸ್ತಂಭಯ ಮರ್ತ್ಯಾನ್ ಜ್ಯೋತಿರ್ನಿ ಪರಾನುಗ್ರಹಿ ಬಹು ಪಾಪ ಪಾಪಿನಿ

ಲೋಕತ್ರಂ ದಿನಿ ಲಿಕ್ಷ್ಮಿ ಶೈ ಭವಾಪಿನಿ ಶ್ರ್ಯಂತಿ ತ್ರಿತಯ ದಶ ಪುತ್ರ ಮಾಕರಃ॥ ೮॥

ಲೋಪ ವಾಗಲಿ ಸಂದನ ಸಂಗದ ವಾಕ್ಸಾದ ಮಾಡುವಾಗ ಮನೆಯ ತ್ಲಿದ್ದ ದಿವ್ಯವಸ್ತು

ವಾಗ ವೃತ್ತಿಭಾಗರಯಾನಿನದ ವಾಗ ಬಹಳ ವಾಗಿ ಲಿ ಮಾಡಿಯ ಮಾಡಿಕೆ ಮಾನುವಾಗ

ಶ್ರೀ ವಾಗಲು ನೆಲೆ ತೊರೆಯುವರನ್ನೂಡೆ ಜಗಳವ ಮಾಡುವಾಗ । ಲಿಸ್ವರ ಮನೆಯ

ಲ್ಲಿಲಿ ಸಹಸ್ರ ರೂಪಯ ಹಾಗ । ಯುಂಡಾಸ್ತ್ರೀಯು ಸುತ್ತ ಮತ್ತಳವ ಹುದುವ ಗಾದ

ರೆಯು ಬಿಡಬೇಕು । ಹ್ರೀಕೆಂಬ ನೀತಿಯುಂ ಜಾಗಿ ತಂನ ಸತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆನೆಂದು

ಹ್ರೀ ॥ ಯುಸ್ತ್ರೀಯು ಸುತ್ತಬಿದ್ದಾಂಡು ಸ್ನುತ್ರದಿಂದ ಶಿರಗ್ರಾಹದಲ್ಲಿ ಯುರಲಾಗಿ । ಯಾವಾ

ಕ್ಕೆಯು ಸುಯಾ ಕೊಲ್ಲವೊದಲೆ ಹೋದತಿಯುಕೆ ॥ ಶ್ರೀವನಾಂತರಕ್ಕೆಂ ಬಂದು ತಂ

ನ ಪತಿಯೊಡನೆ ಜಗಳ ಮಾಡಿ ತಂನ ಮೇಲ್ಶ್ರೀ ಮತ್ತಾಬ್ಬರಂ ತರ ಬಹುದೇ ಯೆಂದು

ಹ್ರೀ ॥ ಶಿನ ಧರ್ಮವಂ ಮಾಡಲಾಗಿ । ಯಾ ಕೊಲ್ಲನ ಮಹಾರಾಜಂ ಕೆಟ್ಟು ನಡೆನಡುಗಿ । ಮ

ದುವೆಯಾದ ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಯ ಶ್ಲಿಷ್ಟಾಶಾಸ್ತ್ರಯುರಲಾಗಿ ಶ್ರೀ ತಂತು ಸುತ್ತಿಗದೆ ನೆನಲು

ಶ್ರೀ ಸತ್ತಿಯು ಪಂಚಾಗ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ತಂನ ಪತಿಸು ಹಗರಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯಾಕೆಂತು ತಂನ ಮನೆ

ಯು ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಮಾವದಲ್ಲಿದ್ದ ದಾರಾಪುರವೆಂಬ ದಾರಾಪುರವೆಂಬ

ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನೆವಂ ಮಾಡಿಸಿದಂ ಯ ಬಾಹುಬಲಿಗೆ ಪಟ್ಟಬಂಧಮಂ ಮಾಡಿಸಿದಂ

ನಯ ಶ್ರೀಮದಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಬಂಧಮಂ ಮಾಡಿಸಿದ ನೆಲವು ಕೊಳ್ಳ ಹೊಲಸಾಗಿ

ಪಿಸಿದಂತೆ ದಿವಸಂ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ನಡುವೃತ್ತ ನೆಲವು ನಾವಿ ವಿರಯ ಹೊಲ್ಲ ಹೊಲಸಾಗಿ ಯದಂ ಬಿಸಂ

ಶಿವಮಜ್ಜಿಗೆಯಂ ಪರಿವೆಯಂ ಹೊಸ್ತ ನಾಂದು ಹೋಗಿ ಶ್ರೀಪಟ್ಟಣದ ರಾಜಬೀಧಿಯಲ್ಲಿ

ಬರುತ್ತಿರಯ ಶ್ರೀಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಶಿಧಿಪ ಹೊಲಾದ ನವರತ್ನೋಜ ನೆಂಬರಾಯನ ವೃಷಾ

ಭಗೆಂದು ನನ ಬಾಸ್ಸೃಷ್ಟ ನಷಾ ಬರುತ್ತಯಾ ಶಕ್ತಿದ ಪರಿವೆಯಂ ಹೊಸ್ತ ಕಪ ಹೊಲ್ಲ ಹೊಯ

ರಂಗಂದು ಮಹಾಸ್ವಾಪಿಪದು॥

೩ ಶಕ್ತಂ ಶೃಂಗ ಶ್ರೀ ಪ್ರಿಸ್ತಂ ಉರಗವಕ್ತ್ರವಯಾಂ ವಾನರಂ ಪಾಷ್ಟ ತಾರಂಗಾ ಷಾಸ್ವಂ

ಯಿಂವನಾಸಾಂ ಜಟಮಕುಟಧರಂ ರಕ್ತಕೇಶಾ ದಿಗ್ವಸ್ತ್ರಂ ರಕ್ತ ತ್ರಿಶಕ್ತ ತ್ರಿತಾಂಡಂದ್ವಿ

ಜಕುಲವಿಧ ವಾಬ್ರಹ್ಮಬ್ರಾಂಯೆ ನ ವಿಪ್ರ ಪ್ರಸ್ಥಾನೆ ಪ್ರಸ್ತು ಶಾನಾಂಗಮನ ಮತ್ರಿಮುತ್ರಾಂ

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಧ್ರುಯ್ಯಲಿಂ ಟಾಕುರೆ ಗಾಢಿಸ ಬಟ್ಟುದು। ಲಿಪಿಂಶವ॥೩೪॥

ರಕ್ಷಗಳಂತುಂ ಬಪ್ಪಟ್ಟಗಾದ ಲ್ಲು ಬಳ್ಗ ಲೇಖದನ ನೆಂಬರಾಂತು ನಲ ನೇತ್ರ ವಳಯಿಂಬ

ಪ್ರಕಸ ಪ್ರಶರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳ್ದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಲಿಂಗಾರಾಯದು ಸ್ವರಕಾನ ವಿಲ್ಲದ ವಿಮರ್ಶಾವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂ

ಶ್ರೀಗಂಡುಳ ಶಂನಸ ಶಂತೂಡ ನಭಾ ಲಕ್ಷ್ಮಸುಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಲಿಂಗಾಪ್ರ ಶಂಯುಕ ಶಂನವು ರುಷ್ಯನಂ

ಸಂಕ್ರೃಪ್ತಿ ಕಾನು ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಂಯುಂ ಸುರು ಶುಕ ಪನ್ನಂ ಮಾಡುಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಗಾತ್ರೆಗೆ।

ಕ್ಷ್ಪೃಕ್ಷ್ಯವಾಗಿನವ ವೊಸಂಕಲಿಂಬಿ ವಬ್ಬಸು ಮಾರ ಶಂತುವು ಪಿಂಯ ಲಾರಾಯುಂ ಶ್ರೀ।ಗಿ ವು

ಪೂಸ್ಪಂಶಾಂ। ಪ್ರತಿನಾಗಿ ಜಾ ಶಕ ವು ನಾಮಕ ನಾಗಂಗೆ ಗಂ ಮಾಡಿ ರೂಪು ಲಕ್ಷ್ಮಿಂಯುಂಬ

ಪ್ರಸರನಿ ಟ್ಟು ಲಿಶಿಪ್ರೇಮ ಖಿಂಡನ ಲಿಹಲಾನಂರಳ ಪ್ಲಾಗಡು ಶವ ರುಪ್ರಪ್ರ ಯುವಂಶೆಯಾಗಿ।

ಪ್ರನಲ ವಿಧ್ಯಂಗಳಂನ ಶಿಷು ಜ್ಞಾಪ್ತಿನ ಲಾಪ್ರವಿ। ಗಾತೆಯಾಗಿ ರೂಪು ಲಾಭ ಗ್ರಾಬಿಂದರಂಜಿ

ಪ್ರಸುತ್ರಿರಳ ಲಿನೇ।ನಸಾ ವುಶ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಶ।।ರಿ ಶ್ರೀರಾಮಲಾನಂಗು ಗೋಸು ಗ್ರವುರುಷ್ಯಂ

ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾನೇ ಪುರುಷನೆಂದ್ರ ತತ್ತ್ವ ಲೋಪವು ಪೂರ್ವ ವಿಷ್ಣು ಪಲ್ಲಾದ ವ

ದು ಪಿ ಯಾತ್ರ ದಿಲ್ಲಿ ವೆಂದು ಸಂತಪ್ತ ವಂದಾಡಿ ಗಾಂಧು ಮಳ್ಳಾ ದೊಡ್ಡ ಕಾದ ಉಷ್ಣತೆಯು

ಪೇತ್ರೇತ ಪಸ್ಪ ಲವಾದುದು । ಲೋಪು ರದ್ದು ಳ ಶ್ರೀ ಪ ಸ್ವಾ ಕಾಭಾಂಯ ನೆಂಬ ಕು ಮಾರನು

ಗಂಡು ವಂದು ದಿನ ರಾಜನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕುಮಾರಿ ಯು ಪಳ ಉಷ್ಣತೆಯೊಳಗೆ ಸ್ವರ್ಗ

ಕಳಂ ಸೇರಿಸಿ ಯಾಕು ಮಾರಿ ಯು ಗಂಡು ಪಠ್ಯ ಮೋಹಿಸಿ ನಾಮಾಕಲ ದಿಂದ ನಿಲಾ

ರದೆಯಿಂತೆಂದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪಚಃ ಪ್ರೀತಿಮನಃ ಸಂತೋಷ ಸಂಕಲ್ಪಃ ಪತ್ರಿವ್ರಾಪಕಃ ಜಾಗರಃ ತಾಪ್ಯಮರತಿಃ

ಲಜ್ಜಾತ್ಯಾಗೋ ಧನಜ್ವರಃ ಉನ್ಮಾದೋ ಮೂರ್ಛಿನಸ್ಸಂಜ್ಞತ್ವಂ ಮರಣಂ ಚರಮಂ ವಿದುಃ॥

ದಶಾವಸ್ಥೆ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದರೆ॥

ಸಂಗೀತ ವಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಠೆ ಸಿಸ್ಸೋದುವಾಗ । ಪನ ಸ್ಪನ ಲ್ಲಿಲಿ ಪ್ರಕೃತ್ತಗಾ ರಾ । ಯಾಕೆಂಯ ರಾಜ್ಯ ಶ್ರೀ॥

ಗಿಸುವೆನೆಂದು ಹೊಂಬಡಿ ನಿಷ್ಠ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯತ್ನ ಶಾನಾಗ| ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಕಾರಣ ವಿಷಗ| ಅಜ್ಞೆಯ ಕಾರ

ವಿಷಯಾನಾ| ಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊರತು ವಾಗ| ಇಂಥಾ ದಶಾವಸ್ಥೆಯು ಜ್ಞಾನ ಹೊರತು ಪ್ರತ್ರಿಯ

ವರದು ದಿನ ಲೋಕಶನ ಮಿತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ ಪ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ವರ್ಮ ನೆಂಬ ಕಾ| ಗಂ ಬಿಂದು| ಇದೇ ನೆಂದು ಕೆ||

ಲೋಕಸುಕಂಸ್ವ ಶಕ್ತಿ ರಕ್ಷಂ|| ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ ಯಿಂದ ಯಿಂಕಂದು||

ಶ್ಲೋ|| ವಿದ್ಯಾರಕ್ಷಂ ಸ್ವರಸ್ಯ ವಿಶಾಲ ಯೋನ ರಕ್ಷಂ ಶರೀರಂ| ವಾಚಾ ರಕ್ಷಂ ವದ ವಿ|

ತ್ರಿತೋ| ಗರಕ್ಷಂ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯ| ತ್ರಿತೋ| ರಕ್ಷಂ ಮಿತ್ರ ದರ್ಶನ| ಮಾನ ರಕ್ಷಂ ವಸಂ ಕಾ|

ತ್ರಿತೋ ಸ್ತ್ರೀ ರಕ್ಷಂ ಮನೋಯುಕ್ತ| ಜ್ಞಾನ ರಕ್ಷಂ ವಿವೇಕಃ||

ವಿದ್ಯಾರಕ್ಷ ವಾವುದೆಂದರೆ ಸ್ವರಸ್ವ ವಾದನ ವಿಷ್ಟು| ವಾಚನಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿ|ಗದರೆ ರಕ್ಷವೆನಿಸ

ಕಾಂಬುದು| ಬಲ್ಲವರು ಗ|ಳಿಗೆ ಮೋ|ಕ್ಷವೇ ರಕ್ಷ| ತ್ರಿತೋ| ಗಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ತ್ರೀ ಯೇ| ರಕ್ಷ

ಮಾನ ದೋ|ಷವು ವಸನಕ ಮಾನವೇ| ರಕ್ಷ| ಪವನಕಂ ಗ|ಳಿಗೆ ಮಂತ್ರೆಂಯು ಚಲಿಸುವ ವಸ್ತುವೇ ರಕ್ಷ

ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿವೇಕವೇ ಕಾರಣ । ಇಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂ ಟಾಗಿ ಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ತಿಳಿಸುತ್ತ
ವಿಸ್ತರಿಸೆಂದು ಕಂಪ ಚಿತ್ತನೊದನೆಸ್ಥೆ । ಅದರಿಂ ಲೋಕವನು ವಂದು ಚತುರ್ದಶದಲ್ಲಿ ವಂದು
ಗುರುತ್ವವಂ ಮಾಡಿ ಬಜ್ಞತೆಯುಂ ಬಳಿದು ತಿಳಿಂತರಿಸಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಲವೇ ಪ್ರಕಾಶವಂ
ಮಾಡಿ । ಚಕ್ಷುಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಶುಭ್ರ ಚಿತ್ರಗದಾ ಪಾಣಿಯುಂ ಮಾಡಿ ಲೋಕಗುರುತ್ವನಪ್ಪ ಗಾತ್ರವಂ
ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರ್ಯಸ್ಥಿತಿ । ನಿನ್ನ ಈ ಗುರುತ್ವಂ ಶಾಸ್ತ್ರ । ಯತಿಕಾಂಡ ಲೋಕಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಯೆಂ
ದು । ಈ ವಿವರವಂ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರ್ಯಸ್ಥನಂಗಡಿಗನು ಪೋಗಿ ಅದು । ಲೋಕವನು ಮಹಾಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ
ಇಂತು ಉತ್ಪತ್ತಿಯನು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲು । ಉತ್ತರಶಾಸ್ತ್ರಯನು ನವ ಸ್ವಪ್ನವಾದದಿಂದ
ಚಿತ್ರದಿಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತ ಭಾವದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ಉರದಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ
ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ತೋರಲು । ಲೋಕಪತಿಯು ದಲ್ಲಿ ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗರುಡಾ
ರೂಢನಾಗಿ ಬರುತಿಪ್ಪ ವಿಷ್ಣುವಾ ಶ್ರೀಯುತೆಂದು ಈ ಪತಿಯು ಮಹಾಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ

ಷ್ಣುಶಿಷ್ಯನೂರದೆ ಬುದ್ಧಿಕೌಂಡಿನ್ಯ ಪ್ರತಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂದ ಅಪ್ಪು ಯುಕ್ತವಂದನೆಂತುಂ ಮಾಡುವರು
ಷದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶನ ಸುತ್ತಿರಲು ಲೋಕಾಗ್ರದ ಸುಶ್ರೈಷ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಬಿಡಿಂ ದೀಕ್ಷೆಂತು ಪ್ರದದು ದಿನಂ ಕೃಪೆ।
ನಿಂನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೈಕ್ಷ ವೃಷಂತರ ವಂಬಿ ಕ್ಷತ್ರಿ ಬಂದಿನ ಲು ಮಹೇಶ್ವರ ಲಕ್ಷ್ಮ ವಂಶ ಕಾರ್ಯ
ಲೋಕನೋಡುವ ಸುರಸ್ವಪ್ರ ದಿಂದಿರಲು । ವಂದು ದಿನ ಶಂಡೆ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ರಾಂತು
ನಂತರ ಶಿಷ್ಯಕಾಲ ಬೇಕೆಂದು ಬಿಂನ್ನಪನಾಗಿ ಲೋಕಾತ್ರೆಯು ಅಲ್ಲ । ಯಾತಂಗಳು ದಾಶಗಾಧನಾಗಿ
ಶಂಭುಚಿತ್ತ ಸದಾ ಸ್ವದೃಷ್ಟನಾಗಿ । ಶ್ರೀ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ಕಾವೆಂತೆಂಬ ಶೈವದಿಂದ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರ
ಲು ಯಾತೆಯು ಶಂನ ಕಂಡೆಂತುಂ ಶರಣ ಶಾಸನನಾಗಿ । ಲೋಕನು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪ್ರ
ಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂದ ವಂದನೆಯುಂ ಮಾಡಿ ನಾನಾ ಸ್ತೋತ್ರಂಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ಯಾ ವಿಷ್ಣುವಂ
ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶ ಪೂರ್ವದಿಂದ್ರ ಕಂಡು ಶ್ರೀ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೆಂಬ ಗುರುವ
ದಿಂದ ಪ್ರಜೆ ಪ್ರಕಾಶವಂ ಬರೆಯು ದೇಸುತ್ತ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವರೂಪನಾದ ನವಂ ಮಾಡು ಲು

ಶ್ರೀರಾಮರುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಂಮೊಳಾಗೆ ಇನ್ನೆಂದು ಸಮಾಧಿಸದಿರ್ದ್ದ ನೃವಂಶಗ ದಿನಾಂ

ದು ಬಂದು ಯಾತನ ಪುತ್ರ ಮುತ್ತೈ ಜನಕ ವಂಶಾಧಾರಾಮನು ತರತ ಶಿಷಲಿಯ

ದಿವಸ ಶಿದು ಬಂದು ಪ್ರಿಂದನಾಗಿ ಯಿರಲವರು ಬಂದು ಶ್ರೀಪುತ್ರ ಪುತ್ರ ಮುಕ್ತಿಗೆಂದು ಧಾತಲು

ನಿರ್ಬಂಧವಂ ಮಾಡಿನಾಗೆ ಸರ್ವ ಶಿಷ್ಯಯಿಂದಿ ಪುತ್ರವಂಶಗದು ಸಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಶ್ರದ್ಧ

ದಿಂದಿರಲು ಯಾರಾಮಂ ಮಹಾ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಶಿಕನಾಗಿರಲು ತಂನ ಮಗನಂ ತರಸಿ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನಂ

ತವಂ ಸ್ವಗೃಲಾಗಿ ಶ್ರೀತಿಶರನ ಗಂಡನೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ವಾಗಿದ್ದ ನಿನ್ನೆಕೆ ಬೆಂಕಿಸು

ತೆಂಮುಂದು ತಂನ ತಂದೆಂಯು ಸರ್ವ್ವನ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನಂ ತವಂ ಸ್ವಗೃಲಾಗಿ ತಾನು ಬಂದು ತಂನ

ಪ್ರಶಂತೆ ಗಾದನೆ ಯಾವ ಶರ್ಮನ ವಂಶ ಸ್ವಗೃಲಾಗಿ ಶ್ರೀತನು ಮಹಾ ಭಿಕ್ಷೆ ಪ್ರಸಂತನಾಗಿ

ಯಿದೊಂದು ವಿಧಿ ಬಂದಿತೆಂದು ಮಹಾನಿವೇದನೆಂತಲಂ ಮಾಡಿಯುಂ ತೆಂದಂ॥

ಶ್ರೀ॥ ಪ್ರಾರಂಬಿಂದು ಮಾತ್ರೆ ನಾದು: ಪ್ರಾಂಶವ ವಸ್ತ್ರ ಮೇವ ಚ। ಶರಿಗೋ ಸುರ ಮಾತ್ರೆ ನಾ

ಬದ್ಧ್ವ ಶ್ಲೋಕ ಪ್ರತು ಮನ ಕ್ರಿಯಲಂ॥

13

ಯಿರಲೆಂಬುದು: ಪ್ರಾಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಶಂಸೆಯ ಪ್ರಾಣಾ ಚರಣೆಂತು ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯರಾಧ್ಯಯನ ~~ಮಾಷ~~

ಷಣಾಗಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಿಳಿದನೆ ಯಿದೇನು ಚೋದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಿಕ್ಷುಕನಾಗಿ ಲಿಪಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸಂಕ್ಷೋ

ಶವಂ ಮಾಡಿ ಬಿನಗೆಸಂ ಶಾಸ್ತ್ರ ವರ್ಮ ಮಾಡಿ ನಾಡು ವೇನೆಸಲಾತೆ ಮನುಷ್ಯರಾಚ್ಛಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಬಿಟ್ಟು।

ಯಿಾ ವಿವರ ವಂಶಂ ನಶ್ಯಂದೆಸೆಷೆ ಪ್ರವಾಶಂ ಮನುಷ್ಯರಾಚ್ಛಂ ಶಾಸ್ತ್ರ ದಿಂದ ಮನುಷ್ಯಾ ಮನೋ ಶ್ರಾವ

ದಿಂದ ಶಂನಕ ಟ್ಟಿಗೆ ನಾಶ ರಕ್ಕ ಯ್ಯುರಡಲ್ಲ ನಾಗಿಸ್ನುಂ ತೋರ್ಕಿ ದುಂ ಯುತ್ತಾ ಬಕ್ಕೆ ನಂದ ಲಿಖಿಯನಾ ದಕ್ಕಿ

ಮನುಷ್ಯಾ ವಿಷ್ಣು ವೇ ಬಂದು ನಿಂಮ ಎಲ್ಲರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಿ ಕೊಟ್ಟು ದಾನಲ। ಇವೆಲ್ಲ ನಿರಾಕ ಶಿಷ್ಯಸತ್ತು

ಶೋ ಬಿಡಿ ಬೆಗೆ ಕೃಷ್ಣಾ ಬಿಡೋಗಿ ಹೊಂದುಸಾಶಿಸಲಾಗಿ। ಶ್ರೀರಾಮಂ ತಟು ಕಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲ ಶಂಮೋಗ

ಪ್ರಾಚಿಪ ನಾಂದುರಗಾದಕ್ಷಿ ಸತ್ತ ವಶಿಸ್ಟನ ಕೃಷ್ಣಂ ಬೆಂದು ಶಿಷ್ಯ ಪಯಿಂ ಶೆಂದರಲಿ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಜಿಶೇನಲ ಪ್ರತಿಶೇಲ ಕ್ಷ್ಮೀ ಪ್ರ ಶೇ ನಾಷಿಸ್ನು ರಾಂಕನಾಸ್ತ್ರಾ ವಿಷ್ಣುಂ ಪ ವಿಗ್ರಾಂ ತರಾ।

ಸಕ್ಸಿತ್ರ ಮರಗಾಲೇ ರಗಾಲಿ॥

ಯಿಂತೆಂಬ ವಿಶೇಷಣಯುಕ್ತನಾಗಿ ಸರ್ವತ್ರಗಾದದ್ದರಿಂದ ಲಿಪ್ತನು ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಸರ್ವದನ್ನೆ ಬಿಡರು
ವರಿಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸು ಮುಕ್ತಂತೆಂದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ದ್ವಾವಿಮಾವು ಪುರುಷೌ ಲೋಕೇ ಸಂಯಮಂ ಚಾತ್ರೈ ಬಿನಾಶಿಷ್ಟಂ ಗತೋ ಗಯನ್ತ್ರಾನಾಂ
ಕಾರಣೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಮುದ್ರಾಂ ಕ್ಷರಾ॥ ೭೨॥

ವರುಷಾದಿ ವ್ಯಯಿತೋಗಿಂತೊಬ್ಬನು ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ವಶ್ಯಾಸಕ್ತನ ವಮಾಡಿ ಪ್ರೇರಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದನ್ನೆ
ಪ್ರಕೆಗೆಂತಂದು ಯಿಬಿರಾಗಿ ಕಾರಣವನ್ನು ಬಿಡದವನೊಬ್ಬನು ಯಿವರಿಬ್ಬರು ಸಂಯಮಂಡಲವನ್ನೂ
ದಡುಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡದರು। ಶ್ರೀ ದುಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀ ವರುಷಾವಿಷ್ಣು ವಿನಶಯತ್ಯುಸ್ತತ್ವಕೆನವು
ಕೆ ಮೋಕ್ಷವ್ಯಂ ಚೆಂದು ಮಹಾದ್ವಯದಿಂದಿರಲು। ಯಿತ್ತಾಗಿ ಶನುಮರು ಜೀವಸದಲ್ಲಿ
ಗುರುದಾರೂಢನಾಗಿ ಶಂತ್ರ ಚಿತ್ರಗದಾ ಪಾಣಿಯಾಗಿ ಗಗನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದಂ
ಕಂಡು ಸವಸ್ತ್ರ ರಾಯರು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಶಯಿಯಾಗಿ ದ್ವಯದಿಂದಂಯು ದ್ವವಮಾಡುತ್ತಿರಲು॥

ಉತ್ತರ॥ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ಪಾದ ಮರರಾಣಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಾ

ದ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಶಯನನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೆ ಸುಖಾಸನಸ್ಥನಾಗಿರ್ದು

ವ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಗಾಗಿ ನಿತ್ಯ ವಂದನೆ ನಡುಗಳ ಪ್ರಸನ್ನನು। ಯಾತನು ನಂದ ವಿಷ್ಣು ಪಾ

ದಗಳಿಂದ ಹೊರಟನು। ಯವನ ವರದ ಅಪಾಂಗ ಬಂದಾಗಲೆ ಕನಕ ಶಿಖರ ಬಂದಿರ್ಕೆಂದವರು

ನಾವಂ ಮಾಡಿ ಯಾ ವಿಷ್ಣು ಪದಾಶ್ರಿತನಾಗಿ ಉತ್ತರ ಮಹಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯಂ ನಾಟ್ಟನ ಕನಕಗಿರಿಯ

ಶ್ರೀವನ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ಪಾದದಿಂದ ಬ್ಬಿಗಾರಿ ಯುದ್ಧದ ವಸ್ತು ಕಟ್ಟಿ ರಮ್ಯದ ಬಂದ ಕಂಡು ಮಾಡಿ

ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರ ಸಹಿತವಾಗಿ। ಯಾರಾದರೂ ಮಹಾ ಸಂಕಲ್ಪಂ ಬಿಟ್ಟು ಯದಿ ಗಂಗೆಯು ಶ್ರೀ

ಕಂಗೆ ಕನಕ ಮಾಗಿನ ವಿಹಾರ ಮಾಡಿ ನಾಟ್ಟನ ಪ್ರಾಣ ದಿವ್ಯವು। ಅದು ಕಾರಣ ಲಿಕಿತ್ತ

ನಾದ ವಸಹಸವ ಮಾಡಿದ ವಗದ್ದು ವಕ್ರಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವು ಪಡೆಂದು ಯಾತ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ

ದವ ನನ ವಿಂಕೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಕಾ ಸೇನ ಲ ಕ್ಷೀಕೇನಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಗಾಹ ಸ್ವರ್ಗೇ ನಷ್ಟಃ ನಗ ಮೇರು ನಾ ಮಯ ದ್ರಾವ ಪ್ರ

ಶ್ರೀಹಂಬ್ರಹ್ಮಃ ಸುಪ್ರೀ ಪ್ರೀತವಾಗಲಿ ॥

ಸ್ವಾದಾಮಿನಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ನಾಶಿ
ಸ್ವಭಿಕ್ಷಸುಪ್ರದಿಂ ಜಿರಯು । ಶ್ರೀಶಕೆ ಬಹುನಾಳ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ಯಿರಲಾಗಿ ಮಹಾಭಿಶಂತಾ
ಪಂತನಾಗಿ ನೊಂದು ಗಾಬರಿಯಿಂತಿರಲು । ನಪುತ್ರಸ್ಯ ಗತಿರ್ನಾಸ್ತಿ ಯೆಂಬ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವ
ನರಿತು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಂ ಗುರಿತು ತಪಸ್ಸಂ ಮಾಡಲು । ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ।
ಸಂತಾನವಪ್ಪುದೆಂದು ವರವಂ ಕೊಡಲು । ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂದ
ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸತಿಯೊಡನೆ ಯಿ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳಿ । ಶುಭದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ಫಲವಂ
ಕೊಡಲಾಕೆಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ನವಮಾಸಂ ತುಂಬಿ ಪ್ರಾದರ್ಭವ ಶಿವಗಾರ್
ನಾದ ಚಂದ್ರೋದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುತನಂ ಪಡೆಯಲಾಗಿ ವಿಪ್ರನು ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂದ
ಜಾತಕರ್ಮ ನಾಮಕರಣಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಲಾಸನನೆಂಬ ಹೆಸರನಿಟ್ಟ ।

ತಿಶಿಷ್ಯೈಮದಿಂದನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪನ್ನನನ್ನು ಮಾಡಿ

ಚಾಷ್ಟ್ಯನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಲು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಲ್ಲರೂ

ಇಂಥ ಅರಸು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಲು ಇಂಥ ಮಹಾ ವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಅರಸು ಸರಿಯಿ

ಲ್ಲವೆಂದು ಭೂಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ವಾಂಸನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಬೇಕೆಂದು ವಿ

ಶ್ವಾಸದಿಂದಲಿ ದೇಶವಂಶಿಕರು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೊಡನೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದವನಾ

ಗಲು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆನಲು ಆಗ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಸಂ

ಗವಿಲ್ಲದವನು ಕಾಣ್ಬ ಭೂಲೋಕದೊಳಗೆ ಯಾವನೆ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಲ್ಲರಿಂದ

ವಂದನೆಯು ಕೊಂಡು ಇಂತು ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಇಂತು ಪುರುಷ ಬರುತ್ತ ನೃಪ ಶಿಷ್ಯರ ಸ್ತ್ರೀವೆಂ

ಬವನಾರತರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಿಯನನು ಕಾಣ್ಬೆ ವನಾಂತರ ವಂಶೋದ್ಧಾರ

(ಮಹಾ) ಬರುತ್ತಿರಲು ವಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡ ನಿಂತು ನಗೆ ವಂದು ರಾಜಹಂಸೆಯು ಬಿದ್ದು ಸರ ಕಟ್ಟಿ

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡು । ಯೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವದು ಬಾರದು । ನಿನಗೆ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯವುಂಟು

ಶ್ರೀರಾಮ । ಆ ನಾನು ಕರ್ಮಚಕ್ರವನ್ನು ನಿನಗೊಂದು ವಿವರ ಬಂದಾಗ ವರ್ಷಾಗಿ ಸಿಗಾದುವೆ । ರಾಮ

ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಕೇಳಿದೆಯೆಂದು ಮಹಾ ವಿನಯದಿಂದನು ದಯಾಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪ್ರ

ನುತ್ತರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವದೆನು । ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆಯು ಉಪಕಾರವಮಾಡಿ

ದ್ದುದುಂಟು । ಯೆಂದು ಶ್ರೀಹಂಸೆಯು ಹೇಳಿದುದು ॥ ೩ ॥

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶುಕಸೇನನೆಂಬ ರಾಜನು ಶುಕವಾಣಿಯೆಂಬ ಪ್ರಧಾನನು

ಸಹಿತ ಪುತ್ರದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು । ಶ್ರೀರಾಜನಿಗೆ ಬಹುಕಾಲ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆಯಿರಲು

ಮಹಾದಾನ ಧರ್ಮಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಅನ್ನದಾನ ಉದಕದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡುವರಾಜಂ

ಶಿವ ಪೂರ್ಣೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಂತಾನವಾಗಲಾಗಿ । ಶ್ರೀರಾಜನು ಮಹಾ ಹರುಷದಿಂದ ಜಾತಕರ್ಮ

ನಾಮಕರಣಂಗಳಂ ಮಾಡಲಾಗಿ ಬಹು ಬಲನೆಂಬ ಹೆಸರನಿಟ್ಟು ಆ ಶಿಶುವು ದಿಂದಕು ಪರನಂ

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನನಂತರ ವಿದ್ಯೆಗಳಂ ಕಲಿಸಿ ಮಹಾರಾಜನು ಕೆಲವುಕಾಲ ರಾಜ್ಯವನಾಳಿ ಒಂದಾನೊಂದುದಿನ

ದಿನಂಪ್ರತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಶ್ರವಣದಿಂದಿರಲು ಕರ್ಮಾಧೀನದಿಂದ ರಾಯನು ವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತನಾಗಿ ಮಹಾಕ್ಲೇ

ಶಪಡಲಾರಂಭಿಸಲು ಆಗಲಾ ರಾಯನು ವಿಶ್ವಾಸಿಕನ ಪ್ರಧಾನನಂ ಕರೆದು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಪ

ರಿಪಾಲಿಸುವುದು ತನ್ನ ಮಗನಂ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಧಾನನ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಲ

ಯನ್ನು ಪಂಚತ್ವವನ್ನೈದಲು। ಶ್ರೀಕುಮಾರನು ಈ ಪ್ರಧಾನನು ಇಬ್ಬರು ಮಹಾರಾಜರುಃ ಪ್ರತಿದಿನ

ಶ್ರೀಕಂಠದೇವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಮಹಾದಾನಧರ್ಮಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಲು ಕುಮಾರಂ

ಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಶ್ರೀಕುಮಾರನು ಮಹಾಕೀರ್ತಿ ಧರ್ಮದಿಂ

ದನದುದ್ಯೋಗತ್ತಿರಲು ಶ್ರೀ ಪ್ರಧಾನನು ಮಹಾರಾಜನೊಂದು ದಿನ ಉಂಡು ಬುದ್ಧಿ ಬೇಡುವೆಂದು

ಕೇಳಲು। ಶ್ರೀಕುಮಾರನು ಕೇಳಿದರು ಈ ಪ್ರಧಾನನಿಂತೆಂದನು||

ಶ್ಲೋ|| ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಭಾವಃ ತ್ರಯಃ ಸಂತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಪಂಚಪ್ರಸೂತಿಕಾಃ ಶ್ರೀಧರ್ಮೋನ್ನತಸ್ಥಾನಃ

ಧರ್ಮೋ ವರ್ದಶಿ ವರ್ಧಶಿ|| ೩||

ಕೋಽಪ್ಯಾಗತು ವರ್ಷ ವಂದಕ್ಕೆ ವಂದು ನರುವ ನೀವ್ಯುದು ಗೊ ತಿಂಯು ವರುಷ ವಂದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀದು ವಂತಿಂದು ನೀವುದು|

ಬಂಪಾಕ್ಯಾ ವರ್ಷ ವಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು ವಂತಿಂದು ನೀವ್ಯುದು| ವಂದ ನೀವ ಕೋಽ ವಿನ ಸಂಕಾನ ವೇಧ ಮರ್ಸಂಕಾನ

ವಾಗಿ ಹೊಂದು ಹೊಂದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ವದು| ಬಂಷ ವ್ಯಾಷಂತಿಯು ಶ್ರೀ ಧರ್ಮ ಸಂಕಾನ ವಾದ ಕಾರ ಣಾನ ಕ್ಷೀವ

ನ್ಯದು ವವ್ಯಾ| ~~ಶ್ರೀದು~~ ಯಿಂದು ದುಕ್ಕಿಂಕೆಂದನು||

ಶ್ಲೋ|| ಪುಗಕ್ಕೆ ಪುಗನರಯು ವಕ್ಷಿಸು ಕಶಕ ವು ಬದು ತ್ರಿತರ್ಸಂಯು ೬೩| ನಕ್ಷಿ ಗಾನೇ ಬಿ ರೆ ಣಾ ~~ತಯು~~ ಪುಗಕ್ಕೆ|

ನ ವಿ ಬಿ ವುಹೀ ಪಾ ಲಲೋರ್ನಂ ತ್ರಿತವಶಿ|| ೬||

ಹೊಂಗಾನು ಷಂಬಿಂಯು ಮ್ಯಾರಾಶು ಮ ಶಿಯು ನೀವದು| ಶ್ರೀದು ವೃತ್ತಿ ವಮ್ಯಾಂದು| ಹೊಂಗಾನಿಯು

ಷಂಪಿರದು ವರುಷ ವಂದಕ್ಕೆ ವಂದು ಮ ಶಿಯು ನೀವದು| ಶ್ರೀದು ರಾಂತು ನವ್ವ ಕಟ್ಟ ದಾನಿ ಗೆಂತೂ ಗ್ಯ

ವಮ್ಯುದು ಲಿದು ನಾರಣಾ ಧರ್ಮ ಬಿಂದ ನಡೆಯು ಬೇಕೆನಲು ಯಾಕು ಮಗರನು ಯಾಕ ತಿಂಯು

ಕದಕ್ಕಿ ಧರ್ಮ ವಿಲ್ಲ ಲಿ ಧರ್ಮ ವೈಜ್ಯಾಸು ವಡಿನಲಾಕಾ ಯಂಗುತ್ತ ಧಾನಗು| ವಿವಾದ ವಾಗಲಾಗಿ|

ಯೀಪ್ರಕಾರದಿಂದಕ್ಕೆ ಲವೃಕ್ಷಾಲಿನ ನಡವೃತ್ತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ವಿಧ್ಯಶನೆಂಬ ಬೇಟೆಗಾರನು

ಒಂದು ಪಕ್ಷಿಯಂ ಹಿಡಿದು ಕಾಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯಂ ಕಟ್ಟಿದನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಯಿದಂ ಕಂಡು

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಶ್ರೀಪ್ರಧಾನನು ಯಿಂಥಾ ಪಕ್ಷಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸು ಕಟ್ಟಿ ಶಿಸ್ತು। ಯಿದನು ಒಪ್ಪಿ

ಗಿಸಿಕ ಬೇಡಿದನು। ರಾಯಂ ಕಂಡ ಬಾಣಾಸುರನ ಕರದು ಯಿದಂ ಕಾರದು ಪಾಶ ಒಂದು ಮಾಡಿಂದು

ಕಾಡಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನನು ರಾಯನ ಶಿರದಂತೆ ಬಂದು ಯೀ ಬಾಣಾಸುರನ ಕರದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು

ನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದು ಒಡೆಸಿ ಶ್ರೀ ಪಕ್ಷಿಯನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕರದಲ್ಲಿ ಬಿಡಲಾಗಿ ಶ್ರೀಪ್ರಧಾನಂ ಕಿವಂ

ದಿಸಿ। ದಿನಕ್ಕೊಂದು ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ನಂನನು ನೆನೆಸಲ್ಯಾಂತಿಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ರೀ ಪಕ್ಷಿಯು

ಹೋಗಲಾಗಿ ಯಿತ್ತ ರಾಯನು ಪ್ರಧಾನನು ವಾದ ಒಂಬತ್ತು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಧರ್ಮವೇ ಜಯ

ವೆಂದು ಪ್ರಧಾನನೆಂಬನು। ಶ್ರೀ ಧರ್ಮವೇ ಜಯವೆಂದು ರಾಯನೆಂಬನು। ಯೀಪ್ರಕಾರದಿಂ ಇವರು

ವಾಕ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಶಂಬಿಬ್ಬರನ್ನು ಯವನು ವನಾಂತರ ಚೋರನ ಕಪಟದ ಪಕ್ಷಿಗಳ

ಕೇಳು ಒಬ್ಬಂತೆ ಮರಾಜ್ಯದ ಶ್ರೀರತ್ನಾರವಂನು ಕಂನಕು ವಾರಂಟೆಸ್ಸು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು

ಶಾ ವೀರ ಸರ್ವನಾಂಕರರ ಹೊಗೆ ಹೊತ್ತ ಕರುಸ್ತ್ರ ತರೂಣವು ದಿವ್ಯಾಶ್ವ ವೃಷಭ ಬರಲಾಗಿ ವರ
ಂತು ಬಾರದೆ ವಂದು ಮರನ ಹಿಂತುಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಲಾಗಿ। ಶಾ ವೀರ ಸರ್ವ ಮಹಾ ಬಲತಿ ಲೀಲಾ ಮರನೇಳರಿಂ
ಪ್ಸಿಕಿ ಮಹಾ ಚಿತ್ರ ಹಿಬ ಕಾಂಡು ಕಂ ಹಿಬ್ಬರನ್ನಾಂತವನು ಲೀಶ್ವ ಹೊಡುವನೆಕ್ಕೆ ಹೊವಂತು ಂಡು
ಕಂಪುತ್ರ ಶ್ರಾಂಕ ವಂಷ್ಠೋಕ್ಕೆ। ಧರ್ಮವೀಜಯ ಪ್ರೋಲಿ ಧರ್ಮವೀಜಯ ಪ್ರೋತಿ ಂಡು ಕೇಳಲಾಗಿ।
ಲೀಲಾ ದಿವ್ಯಾಶ್ವ ವೃಷಭ ಪಿಕ ಜಾವಂರದ ಲೀಲಸುಕ್ರಿದರಾಂತುನ ವಪ್ಪೃದ ವಾಹನ ವೃಷನಂ
ದಿಂದಲಾರಾಂತು ಂಗೆ ಮಹಾದುಕ್ರ ರಾಜ್ಯಂಕಲ ಸಾಧ್ಯವಾದವ್ರ ಪುತ್ರ ಸಾ ವಿರಕ್ಷುದುರೆ
ಯದವ್ರ ಮಹಾ ಲೀಶ್ವಯರ್ಪಾ ಯಿಕಲ ಮಶ್ತ್ರನಿಂದಾ ಮೊಂಡು ವೇಳೆಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ
ನಾಂತುಸ್ಸಿ ಹೋಗಿ ಕಾನು ಮುಕರುಕ್ಕಂಗೆ ಹುಕ ಬರಲಾಗಿ। ನಾನು ವಾಂತು ವೇಗಮ ನ್ನೋವೇಗ ದಿಂದ
ಕಾಂಡು ಹೋಗುತ್ತ ವಂದುಗು ಹೋಯ್ತುಳ್ಳ ನಾಲು ಸ್ಸಿಕ್ಕವು ತಿಯಲಾಗಿ। ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾ ಬಿದಲು
ಪ್ರಕಾರವಂ ನೆನೆಯದೆ ನಂನ ಲಕ್ಷ್ಣಾ ವಂಸ್ಸೋದದ ಲೀಕ್ಷ್ಟಿ ಬಿದಲಾಗಿ। ನಾನು ಹನಾಂಕರರಲ್ಲಿ
ನಹಿಂತು ಲಾರದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಯೂ ನಾ ಲಿಕ್ಕೆಯುಂನೆ ಪ್ಲಿಯುಸ್ಸ ಧರ್ಮ ವಿದ್ದಿಗ ಲೀಧರ್ಮವೀ

ಜಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಲೋಕರಾಯನು ಮಹಾಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ತಂದೆಯ ಪ್ರಧಾನಿ

ಯಿತೆನಲು । ಆ ಪ್ರಧಾನನು ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಂಬಟ್ಟು ಪ್ರೀಣನಾಗಿ ಯಿಂನಿಬ್ಬರು ಯಿ

ದೇಶಾಂತರದಲ್ಲಿ ಹೋಯಿದರೆ ನನಗೆ ನೀನು ಆಜ್ಞೆಯ ಮಾಡು ಎಂತೆನಲು ರಾಯನು ಮುಂದೆ

ವನಾಂತರದೊಳು ಪೋಗುತ್ತಿರಲು ವಂದು ವೃಕ್ಷದ ನೆಳಲ ಮೇಲೆ ಹಂಸ ಮೇಲೆ ಯಿರುವಂದೆ ಬರುವಾಗ

ಬಿದ್ದಿರಲಾಗಿ ಆ ವೃಕ್ಷದ ನೆಳ್ಳ ವಿಹಸ್ತಂ ಬಂದು ತಂಮ ಪ್ರತ್ರಾಂಶ ವಂಶೋಳು ಧರ್ಮವೇ

ಜಯವೋ ಆಧರ್ಮವೇ ಜಯವೋ ಯೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ । ನಾನು ಪುಣ್ಯಸ್ವರವೆಂಬವ

ಕೃಗಾದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಕರ್ತನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿಯನು ನೆರಳಿಂತೋರ್ತ । ನಾನು ಬರದ ಮೇಲೆ

ಆ ವಕೆಸಿನ ಅತ್ತಿಪ್ರಿಯನ್ನಾಯಿತು ಯರಡು ಸಾವಿರ ಯತ್ತಿನ ವ್ಯವಹಾರಿಯಾದನು ।

ಆ ವೇಶನಾಲಿಷ್ಟ ರಂಹೋಳಿ ಪ್ರಸ್ತನಾಗಲು ಹುಲ್ಲು ನೀರು ಯಿಲ್ಲದೆ ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟನು । ನಾನು ಯಿ

ಮರಣ ಒಂದು ಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾವುತ್ತೇನೆ । ಯಿನ್ನಾ ಆಶ್ಚೆ ಯಿಂದೆ ಹಿಂದಾದ ವೃದ್ಧರ್ಮವಿದ್ದಿತು

ಶ್ರೀಧರ್ಮವಿಜಯವೆಂದು ಪೇಳ್ವ ರಾಯನ ಸಂತಾನಂ ಬಳಿಕ ತಂದೆಯ ಪ್ರಧಾನಯನ

ಲಾಗಿ। ಯಿಂತೊಬ್ಬರ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಗಳಾಗಿ। ಶ್ರೀ [illegible] ದಬ್ಬೆ ಳುಕ

ಪ್ರವರ್ತಿಸುವಂದು ಪುರನ ಬಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಾಮ ನಾಡೆ ಕಿವಿಯಂತೆ ದೇಶ ತ್ರಿಯಂ ಕಾಳುಕ್ತ

ಕುಲ ಗುಪ್ತ ರಾಜ। ಶ್ರೀನಿಯ ಸ್ವಾಮಿಪತ್ನಿ ಸಹಿತ ಸಮಪ್ರ ಕ್ರಿತ್ತಂತರವಂಶ। ಧರ್ಮವಿಜಯ [illegible]

ಶ್ರೀಧರ್ಮವಿಜಯ ಪ್ರಾಯೆಂದು ನೆಲಾಗಿ ಶ್ರೀನಿಯಂ ಕಂದ [illegible]॥ ಯಮುನಾ ತೀರದಲ್ಲಿ

ವಿಷ್ಣುಪುರವೆಂಬ ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ದೇವದತ್ತನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಿಯು ತಾನು ನಂದ

ಕೆಸರು ಪರುಷ್ಪ ಗಳಾವಕಿ ಯೆಂದು ತಾ ವಿವರಣ [illegible] ದಲ್ಲಿರಲು ಸಂತಾನ ವಿಲ್ಲದೆ ಪಲ

ಪ್ರದ್ಯುವಂಗಳಿಗೆ ಹರಕೆಯಂ ಮಾಡಿ। ತಾಂದು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ಚತುರ್ಭಿ ದೇವಂದುನ

ಯಂ ಮಾಡಿ ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣವಂ ಮಾಡಲಾಗಿ। ಜಗದೀಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ

ಸಂತಾನವಾಗಲಾಗಿ ಶಿಶುವಿಗೆ ಜಾತಕರ್ಮನಾಮಕರಣಂಗಳಂ ಮಾಡಿ। ವೇದಪಾಠಕ

ನೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಿಡದೆ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಯಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು।

ಪ್ರಪಂಚತತ್ವವನ್ನು ಬಿಡಲು। ಯೀಶಿಶುವಿನ ಮೇಲ ಗುಣಾಲ್ಯ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಕನ್ನಡದೇಶ

ಪಲಿಕ್ಕಿ
ಗಮನವನ್ನು ಮಾಡದೆ। ಉಳಿದು ಯೀಶಿಶುವಂದೊಳ್ಳೆ ಕರುಣವಾಗಿ। ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಲಿಸುಳಿಸಿ ಲೋಕಂಗೆ ನಾನಾ ವಿಧ್ಯಂಗಳಂತ ಮಾಡಿ ಶಿಕಿದು ಯೀ

ಚಿಸಿ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನು ಬದನೆಂದು ಯಿರಲಾಕಂಕಂನ ಪಂಡಿತಿಯ ಮಾತಂತೆ ಶ್ರೀಕೆ

ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ನಂನನು ಕೊರಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ಶ್ರೀದುಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಯೀ ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ

ಬಿದ್ದು ಸಾವುತಿದ್ದೇನೆ। ಯೀ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಿಂನೆಲ್ಲಿಯು ಸ್ವಧರ್ಮವಿಧಿಗಳು। ಯೆನಗೆ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮವೇ

ಜಯವೆಂದು ಮಾಡಲು ಶ್ರೀರಾಯಂ ಮಹಾಸಂಕಾಲ್ಪಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಂಡೆಯು ಪ್ರಧಾನಂಯೆನ

ಅಲು। ಶ್ರೀಪ್ರಧಾನನು ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಂ ಬಿಟ್ಟು ರಾಯನ ನೋಡನೆ ನಾನು ಮಹಾದ್ರೋಹಿ

ಯೊಡೆನು ನನಗೆ ನಿಂನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಆಜ್ಞೆಯ ನಿತ್ತೆಸು ಯೆನಲು ಶ್ರೀಪ್ರಧಾ

ನನಂ ವಂದು ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷೆ ನರದ್ರೋಹದಲಿ ಸಂಗ್ರಾಂತಿ ಶಸ್ತ್ರ ಮಹಾ ಪರುಷದಿಂದ ಕಂನ ಮರ್ತ್ಯೆ

ಕೊಳಲು ಪ್ರಧಾನನು ಮಹಾದು: ಖಂಬಟ್ಟು ಕಂನೆಗಳಾಲ್ಯ ಚನೆ ಯಿಂ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕ

ಧರ್ಮವೇ ಜಯಂತುವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿಕೊಂಡು ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದ ಸಿಂಹನೆಂಬ ರಾ
ರಾಜಕುಮಾರನು ಬಂದು ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಧಾನರಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂ
ದ ಕಾರಣಾವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಯಾತನು ರಾಯ ಮಾಡಿದ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವನೆಲ್ಲ
ಹೇಳಿ। ಯಾ ವೃತ್ತಾಂತ ಹೇಳಿದವನ ಯಿಕ್ಕಾ ವಿಶ್ವಸಲು ಮಹಾತ್ಮೋತ್ಸವಂ ಮಾಡಲಾತನ
ಯಾತನ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಧರ್ಮವೇ ಜಯಂತುವಲ್ಲದೆ ಅಧರ್ಮವೇ ಜಯಂತುವೆಂದು ಹೇಳಿ।
ನೀನು ಮಂತ್ರವದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳಬೇಡವೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ರಾಜಕುಮಾರನು ತಂದ
ವಸ್ತುವನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾಸ್ಥಿತಿಯಂ ಬಿನ್ನಹಂ ಮಾಡಲು
ತನಂತರ ಕರೆದು ಬಂದು ಯಾತನಿಗೆ ಬಹುಮಾನಂ ಮಾಡಿ। ಯಾತನಿಗೆ ಮಹಾದೊಡ್ಡ
ಕಾದ ಬ್ರಹ್ಮಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಧಾನಂಗೆ ಮಹಾದ್ಭುತವಂ ಕೊಟ್ಟು
ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ರಾಜಕುಮಾರನು ಹೋಗಲು ಪ್ರಧಾನನು ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿರಲು।
ಯಿತ್ತಲಾ ರಾಯನು ಮಹಾ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅಧರ್ಮವೇ ಜಯಂತುವೆಂದು ರಾಜ್ಯವಂ

ಪ್ರಧಾನಿ ನಿಜಲಿಂಗನ ಆಗಿ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವು ಶಾಂತವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪಾರವೆಲ್ಲವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೆ

ಆಗಿ ಪರಚಕ್ರದ ರಾಯರುಗಳು ಬಂದರೆ ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕೆಡುಕಾಗದೆ ಆ ಯಾರಾಯಿಂ

ಮಹಾನವಮಿ ಪಟ್ಟಣ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಡಿ ಬರಲು ಪೇಳಿದ ಆ ದಿವಸ ತಿಂಗಳು ಬಿಸಿ ಸಿಗಾ ಪ್ರತ್ತ ಪ್ರ

ದಾನ ನಮ್ಮಾವರ್ತಿ ಹೋಗಲು ಆ ತಿಂಗಳು ಜಿಸಿ ಹೋ ಪಟ್ಟಯಂ ಹೋರವ್ರ ತ್ರೆರ ಆಲು ಪಂದು

ದಿನ ಪ್ರಧಾನನು ಮಹಾ ಪ್ರಶ್ಚಯದಿಂದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಪೇರಳವು ಮಾಡಿಯೆಂದು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತ

ಯಾರಾಯನ ನೇತಂಡ ಕಂಠಿರವ ನರಸರಾಜ ಒಡೆಯ ಹೋಗಿ ದಿನಾರೆಂದು ಜಿಸಗೆ ಆಲು ಯಾ

ಕಂಠೀರವ ಪಾವ ಪ್ರತ್ತರ ಪಂಶ್ಚಿಲ ಆ ಪ್ರಧಾನನು ಮಾಡಿದನು : ಪ್ರವಂಶವಾಗಿ ಯಾರನ

ಶತೃ ಸಿಗಾರದು ಯಾವ ರಾಯ ಧರ್ಮ ಜಯ ಪ್ರೋ ತಿ ಧರ್ಮ ಜಯ ಪ್ರೋ ಯೆಂದು ಹೇಳಲು

ರಾಯಂ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ನಾಗಿ ನಾಟಲು ಆ ಪ್ರಧಾನನು ಯಾರಾಯ ಪಂಸಂತ ವಿಟ್ಟು ಆದ

ರಾಜ್ಯವಂ ಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತ ಇಂದು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕಾಪಿ ಪರಿಪಾಲನ ಪ್ರತಿಯಿಂದ

ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲಿ ಆ ದಿನ [illegible] ಬಂದ ಪ್ರಧಾನ ರಾಜ ಪಾಲಿಸಿದನು

ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದುದಿಲ್ಲವೆನಾನು. ಉಪಕಾರ ವಿಂದ ವಿನಯ । ಉಪಕಾರ
ವ ಮಾಡ್ವೆ । ನೆಂದು ಯಾ ಹಂಸೆಯು ನ ಡಿಂತು ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಿಲಾ । ಜನನ ಮಹಾ
ಪಿಸ್ತ್ರಯಂ ಬ ಕ್ಷಟ್ಟ ಯಾ ಪ್ರಾ ವಿಂಯು ನಿರಿದು ಬಲಿತೆಂಯು । ಗ । ದನ ಹಂಸನಂ ಕೆಸದು
ಶ್ರೀರಾ ಹಂಸೆಯು ವಂದ ನೆಂಯುಂ ಮಾಡಿನಿ । ನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಣೋ । ಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯು ।
ಪಕಾರವ ಮಾಡು ವೆನೆಂದು ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಣಂಬಿ । ನ್ನೆಂದು ಶೋ । ಗಲು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾ ।
ಜನನು ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ವನಾಂತರ ವನ್ನೋ । ದುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಮುಂದೆ ಮಹಾದ್ರೋ
ಣಿಕಾದ ಪ್ರಾ ವಿಂಯುಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರನು ಬಿದ್ದು ಸಂಕಟ ಪಡೋ । ತುತ್ತಿರಲು । ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾ
ನಂಕಂಡು ಯಿತಿ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಣನನು ಕೆರೆದು ಬಾರದೇ । ಯೆಂದು ಮಹಾ
ಧ್ಯನ್ಯಂ ಬಡಲು । ಯಿ । ಸುಕಾರಣಂ ಯುಲ್ಲಿ ಬಂದೆಂದು ಎಂದುಕೆ । ಲು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾ
ಘ್ರನಿಂ ಕೆಂದುದು ।।

ಶ್ಲೋ ।। ಗಜ ವಿಪ್ರಾಂಗ ಪ್ರತು ಜಂಗಮ ಬಂಧನಂ । ಶಶಿ ದಿವಾಕರಯೋ । ಗ್ರಹಪೀಡನಂ

ಮತಿ ಮತಾಂತರಸ್ಯ ವಿಸ್ತೃತಾ ಶ್ರದ್ಧೆ । ವಿಧಿರಪಿಗೆ । ಬಲವಾನಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ॥ ೮ ॥

ಇತರವಾದ ಲೋಕನಿಷ್ಠರ ಶೋಧವಾದ ಪ್ರತಿಗಳ ಇಂತು । ಇತರವಾದ ವಿಷ್ಣು

ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಳು ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರದ್ಧಾವ್ಯಾಜ್ಞಾನಶಿಕ್ಷೆ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗ

ಳಿಗೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂದಿರ ಕಳಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬಾಧೆ । ವಿಧಿದೇವತೆಯಂ

ಬವಳಿ ಮಹಾದೇವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮೀರಬಾರದು ಬರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಂದೆಂದುದು ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅತೋ ಜನಾನಾಂ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಪಿತ್ರಾ ವಿಷ್ಣು ಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರುತಿಃ ಸತಾಂ ಶ್ರುತಿಜಾಲಂ

ಜನಾರ್ದನಸ್ಯ ದೇವ ದೇವೋ ಪಿತಾ ॥ ೮ ॥

ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಂಬುದಲ್ಲದೆ

ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಲಿಷ್ಠಗಳಂತಾದವು । ಇದು ಕಾರಣ ವಿಧಿವಶ ಮೀರಬಾರದೆಂ

ತವ ಮತ್ತೊಂದೆಂದುದು ॥

ಶ್ಲೋ|| ನದ್ಯಾಂ ಬಹು ಪ್ರಶರಣಾಂ ಸರ್ವಕ್ರೀಡ ವಿಷ್ಣೋಶ್ಚ ವಂ| ಬಂಧುಂ ತಾನಂ ವನೇ ವಾಸಂ
ವಿಪ್ರ ಸೂಪಾದಿ ಲಂಘನಂ| ಪ್ರಶ್ನಸ್ಯಾತ್ ಶಿಲ್ಪಿನಾಂ ಯುದ್ಧಂ ಧನಸ್ಯ ಕ್ರಯ ಧನ
ಸಂಗ್ರಹಣಾದಿಕಂ| ಶಿಷ್ಯಂ ಸ್ವಮಧಿರಾಪಾನಂ ಲಿಂಗಾಭ್ರೇಮಕರಾಣಾಂ ವಿದುಃ ||೩||
ಮಹಾನದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀಸುವದು| ಗಾರುಡಿ ಕಾಶನದಿಂದ ಸರ್ಪನ ಹಿಡಿವರು| ಹುಂ
ಕ್ರೀಡಾದಿ ಕಾನದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವ ಸ್ತುತಿಂಚಿಸುವರು| ಹಡಗಿನ ವ್ಯವಹಾರವ ಮಾಡು
ವರು| ತಿನುದಿನ ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿ ದೊಣೆ ಬತ್ತಿಸುವರು| ಪ್ರಶ್ನೆ ಶಿಲ್ಪವ ಮಾಡುವರು|
ತಿನು ಕ್ರಯ ವ್ಯಾಮದ್ಯಪಾನವ ಮಾಡುವರು| ಯುವತಿ ನಾಶಿ ಬರೆತ ವಿದ್ಯಾಸಾವ್ಯ
ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ಹಾಂಗೆ ಯು| ತಿದು ಕಾರಣಾನಾನು ಹಾಯಿಂದ
ಶಿಯದಿ ಬಿದ್ಯಸಾವ್ಯತ್ರಧ್ಯೇನಿದಂನನು ಯುಕ್ತ ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಹಾ
ದೈನ್ಯದಿಂದ ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗದನೆಯುಂಕೆಂದುದು||
ಶ್ಲೋ|| ನದೀನಾಂ ಚ ನಖೀನಾಂ ಚ ಶೃಂಗಿಣಾಂ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿನಾಂ| ವಿಶ್ವಾಸೋ ನೈವ

ಕರ್ತವ್ಯಃ ಸ್ತ್ರೀಷು ರಾಜಕುಲೇಷು ಚ॥ ೮೫॥

ಕೊಂಬು ಕೋರೆದಾಡೆ ನಖಂಗಳುಳ್ಳ ಮೃಗಂಗಳೊಡನೆ। ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳೊಡನೆ

ಶ್ರೀಮಂತರು ದ್ರವ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಮತ್ತು ದೊರೆಯು ಮಂದಿಯೊಡನೆ

ನಂಬಿ ವಿಶ್ವಾಸವ ಮಾಡಬಾರದು। ಯಾವಾಗಲೂ ಮಹಾತ್ಮರೊಡನೆ ಜನನ

ನನು ನಂಬಬಾರದು। ಎಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ನಾನಃ ಪ್ರಸ್ಥಿತ ದೋಷಜ್ಞ್ಯಾ ರಾಜಹಂಸೋ ಪತತ್ರಿಣಃ। ಯ ಏವ ದುರ್ಜನಸಂಸರ್ಗೇ

ಕಾಲಕ್ರಮೇ ವಿನಶ್ಯತಿ॥

ಮಹಾತ್ಮರು ವಿನಶಿಸ್ಪುವಲ್ಲಿ ಉಪಾಖ್ಯಾನವೆಂಬುದೊಂದು ರಾಜಹಂಸನು ಪಕ್ಷಿಯು

ಕಂನಹುಲ ಸಹಿತ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ವಾಗ್ದುರ್ದೋಂದು ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಸುಖ

ದುವಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ವನಾನೊಬ್ಬ ಬೇಟೆಗಾರ ಬಂದು ಪಕ್ಷಿಯ

ದಕ್ಕೆ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಶತ್ರುವಲ್ಲದೆ ಇರಲು। ಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ

ಹನ್ನೆರಡು ಜಾತಿ ಕ್ರೌ ಅಸ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣದ ವೃಂ ವರದಾನೊಂದು ದಿವಸಪ್ಪ ಟನಾದ

ನೆಂಬುದೊಂದು ವಾಂತುನ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ದುನದುನದು ಗಿ ಮಹಾತ್ರ

ಯ ದಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಯುದ್ಧಂ ಥಾಕ್ಷ ಕ್ಷೆ ಬಂದು ಮಹಾದ್ಯನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಯಿಂ

ದಿನರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂಮನು ಮಾಪದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧನುಂತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಹಂನೆರ

ಡಂ ವೊಗಳು ಬಿಸಿಗಾಂದು ಯದು ಮಹಾದು ಜನ ಯಿದನ್ನು ಹರಿಸಿಗಾಂ ಹಿಡ್ಡ

ಗಳಿಕೆದು ಕಪ್ಪದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನೀನು ಯಿಲ್ಲಿರಬೇಡವೆಂದು ಲಿ ಟ್ಟ ಯುಕ್ತವು ಹಂನೆ

ರಡು ಕಲುಗಾಂಬ ಟ್ಟ ಮಹಾದ್ಯ ಬಂದಿಕು ಯಿಂ ದಿನರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ

ಮಾಡುತಿಂತೆಂದು ಹಿ ಶಿಸಿಗಾಲಾಗಿ ಲಾ ವಾಯುಸುತಲ್ಲಿ ವಿ ಕ್ಷ ಸಿ ಬೆಗಾಗಳು

ಗಳಿಗೆ ಲಾವುಗಾ ಕ್ತೆ ಲಾ ವಾಂತುಸದ ವಿಕ್ಷ ಯೊಳಗೆ ಲಾ ಲದಬಿ ಜಪ್ಪುಗಳು

ಲಿಂಕು ರಿಸಿ ಮಹಾದೇವ ಪ್ಪಿ ಶಾದವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಲಾ ಬೆಟ್ಟ ವಂಶ ಬ್ಬಿರ ಲಾ ವಬ್ಬಬೇಡಿ

ಗಾರವುರನ್ನೇ ಬಂದುದೆಂದಾ ಪಾಪಿಷ್ಠರೆಲ್ಲಾ ಬತೆಹಾನಿ ಮಾಡಿದುದರಿಂದು ಹೋದನು

ಆದುಕಾರಣದು ಜನರುಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಬಾರದುಂಟೆಂದು ಹೇ||

ಮಿತ್ರಂಗೆಂದ||

ಶ್ಲೋ|| ಉಪಕಾರೋಪಿ ನೀಚಾನಾಂ ಅಪಕಾರಾಯ ಜಾಯತೆ | ಪಯಃಪಾನ್ಯಂ ಭುಜಂಗಾ

ನಾಂ ಕೇವಲಂ ವಿಷವರ್ಧನಂ || ಟೀ||

ನೀಚರಿಗೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದರೆ ಅಪಕಾರವ ಮಾಡುವರು | ಅದೆಂತೆನೆ||

ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲೆರದರೆ ವಿಷವೇ ಹೆಚ್ಚುವದಲ್ಲದೆ ಕೆಡದು || ಆದುಕಾರಣದು ಜ

ನರುಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಮಿತ್ರಂಗೆಂದನು||

ಶ್ಲೋ|| ಸಮ್ಮಾರ್ಗರಧ್ಯಾಗಿರಬೇಕಾಲ ಪಾಲಕಸ್ಯ ವಿನಾಶಂ ನಮದೇಹ ಶ್ರೀ ಮೇ ಮಾಂಬು

ಖಂಡಿತ್ಯರ ಪತಿಷ್ಠ ಪಾವನಃ ಪ್ರಗಜಂಗುಣಂ ಮುಂಚತಿ ಶಿಂಪ್ವತೇಂದಃ

ಕಷ್ಟಗಳಿರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವನು । ಬೆಳ್ಳಿ ಕತ್ತಿಕ ಕತ್ತೆ ವಾಲು । ಸನ್ನುತಿಸಿ
ಮವೇರಿ ಬಿಸೊಬ್ಬರವ ಶೂಕ ವಾನು । ಸ್ವಗೃಹದಿಂದ ದಲ್ಲಿವಂ ನೀರ ನೆರದು ಉಳ್ಳಂತಹ
ಅಹಿದರೆಯು ಅದು ಕಂಟಕ ವಾಸನೆಂತು ಬಿಡದು । ಅದು ಕಾರಣ ದುರ್ಜನರು ಹಿಗ್ಗಿ
ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದರೆ ಕಂಟಕ ಗುಣವ ಬಿಡರೆಂದು ಮತ್ತಂ ಹೇಳಿದಂ ॥

ಶ್ಲೋ॥ ವಂಶಜಃ ಪವಿ ಪಾಕೇನ ನಕುಲಂ ಸ್ನೇಹತಃ ದುರ್ಜನಃ ಸುಜನಸ್ತಥಾ ಪಿಪಿಮಾದ್ಯಂತರ್ಗಂ
ನ್ಮೋಕ್ಷ್ಯಂತಿ ರುದ್ರ ಮಾರ್ದವಂ ॥ ೭೫ ॥

ದುರ್ಜನರು ಮುದುಕರಾದರೆಯೂ ತಿಮಿರು ಕಂಪು ತಿಮಿರು ಗುಣವ ಬಿಡರು । ಸಾಲ
ವೃಂತಿಕ್ಕೆಯು ಹೆಂಗಾದರೆಯು ವಿಷ್ಣುಶ್ರೇಷ್ಠ ವದು । ಅದಲ್ಲದೆ ಕಗ್ಗದುಂತೆಂದು ಮತ್ತಂ
ಹೇಳಿದಂ ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರ ವಿಶೇಷೋಸ್ತಿ ಧೇನು ಪನ್ನಗಯೋರಿವ । ತೃಣಾತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಕ್ಷೀರಂ
ಕ್ಷೀರಾತ್ಸಂಜಾಯತೇ ವಿಷಂ ॥ ೭೬ ॥

ಮನುಷ್ಯರು ಗ್ರತಿಂತರಂಗವನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೆಂತೆನೆ॥

ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಪರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದರೆ ಕ್ಷೀರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವದು; ಆ ಕ್ಷೀರವನು ಸರ್ಪಂಗೆ ಸುರಿದ

ದರೆ ಘೋರತರವಾದ ವಿಷವೇ ಹೆಚ್ಚುವದು॥ ಆದಕಾರಣ ದುರ್ಜನರುಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರ

ವ ಮಾಡಬಾರದು। ಯೆನಲು ಆ ವ್ಯಾಘ್ರವು ಅಂತೆಂದುದು॥

ಯೆಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮ ಆವ ಜಾತಿಯವರಾದರೇನು ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ

ಅಪಕಾರವ ಮಾಡುವರು। ನಮ್ಮ ಮೃಗಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವ

ಮಾಡುವರು ಎಂದೆಂತೆನೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪುರಾ ವಾನರ ಸರ್ಪೇಣ ವ್ಯಾಘ್ರ ಸ್ವರ್ಣಕಾರಕಃ ರಕ್ಷಿತಃ ದ್ವಿಜವರ್ಯೇಣ ।ಗ।

ಉಪಕಾರಾಯ ಜಾಯತೇ ।ನಹಿ॥

ಯೆನೆ ಸತ್ಯಲೋಕದಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪರವಸಂತನೆಂಬ ರಾಜನು ಮನೋಹರ

ನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನಿ ಸಹಿತ ಸುಖದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಒಂದು ದಿವಸ ರಾಜನು ಸುಜ್ಞಾನಿ

ಕಾರರ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಪ್ರಧಾನನಂ ಕರೆಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿ। ಮಹಾ ನೀನೊಂದು ಕಾಂದು ತನಗಂ ನೇಕರ

ಜನ್ಮವೆಂದು ಅತಿ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ಕಾಶಿಂ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಂದು ವಿದ್ಯಾವಾಬ್ಧಿಯೆಂ

ಬ ಘೋರಾರಣ್ಯದೊಳು ನಡೆವುತ್ತಿರಲು ಮುಂದೆ ಮಹಾದೊಡ್ಡ ಹಾಳು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ

ಒಂದು ವಾನರನು ಒಂದು ಸರ್ಪನು ಒಂದು ಹುಲಿಯು ಒಂದು ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯು ಯೀ ನಾ

ಲ್ವರು ಬಿದ್ದು ಕೂಗುತ್ತಿರಲು। ಯೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೇಳಿ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗಿ।

ಯೀತನಂ ಕಂಡು ಮಹಾದೈನ್ಯದಿಂದ ಯೆಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆ ನಂಮನು ತೆಗೆದು ರಕ್ಷಿಸಬಾ

ರದೆಂತೆನಲು। ಯೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಹಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ। ಮೊದಲು ಹುಲಿಯಂ ತೆಗೆಯಲು

ಯೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂ ಕಂಡಾ ಹುಲಿ ಮಹಾಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿ ನೀನು ಆ ವಾನರನಂ ಸರ್ಪನಂ

ತೆಗೆದು ರಕ್ಷಿಸು ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ತೆಗೆಯಬೇಡವೆನಲು। ಆ ವೆರಡಂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು

ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂದಲು ಅವು ಯಾವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗೆ ಮಹಾ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದ

ವಂದನೆಯುಂ ಮಾಡಿ ಕಾಂಡಾ ಡಿಂತು ಲೆ(ಖ)ಪ್ರಾನಂಮನುಸ್ಕಾಂಯಿದುರಕ್ಷಿಸಿದೆ।

ನಿನಗೆ ನಾವೃಕ್ಷಂಗನವರು। ನಿನಗೊಂದು ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ನಂಮನು ನೆನೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ

ಶ್ರೀವೃಷಭಾವರು ಕಪಿ ಜ್ಞಾನಂದು ಹೋ। ಸ್ತುತ್ರಯಾತ್ರಿಕ್ಕ ಸಾವಿತ್ರಿಯುಂ ಕೆಳೆಯು ಬೇಡ

ವೆಂದು ಪೋ॥ ಶ್ರೀವೃಷಭಾವರು ಶಂಖ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು॥ ಉತ್ತರದಿ। ಶ್ರೀಕ್ಕ ಸಾವಿತ್ರಿಯು

ಕರವಾದ(ಮ)ಸಕಲನಿ। ಕೆಳದೆನಾನು ಶ್ರೀವಶಿಂದಕ್ಕ ಪ್ಪವೇ। ನಿನಗೊಂದು ಉಪಕಾರವ ಮಾ

ಡುವೆನೆಂದನು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪಬಂಶಿನದ್ವ। ಸ್ವಂಯುವೆ। ವನಾಂತ್ರೆ: ಶ್ರೀದಂಶಿನಸ್ಪಾದುಷ್ಟ ಅನ್ರಿವ ಕಾ।

ಪಂತೋ। ದಶೋ। ನಕ್ಷತ್ರ ದಂಶಿನಸ್ವಂ ಪಶೋ। ಪ್ರಕಾರಾಂ ಯಸಕಾಂ ವಿತ್ರತೋ ಕಂಯ: ಟೀ॥

ಮಹಾನದಿಕ (ಸ)ವೆ। ಘರಾಜನು ಪಂ(ಗಾ)ದವರನು। ಉತ್ತಮರನ್ನುಂ ಪತ್ತು

ಯಾನಾಪ್ಪುರುಷಶೋ। ಪ್ರಕಾರವನಿ ಮಿತ್ತವಾಗಿ ಘುಕ್ಷಿದವರಲ್ಲಿ ದಿಕಂ ಮಕಾಯಕ್ಕೆ।

ಕ್ಕಿರ ಘುಕ್ಷಿದವರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇ॥ ಶ್ರೀಮತ್ತಿಂ ಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪರೋಪಕಾರಶ್ಶೂನ್ಯಸ್ಯ ಪರಿತ್ಯಕ್ತಶಗಾಲಯಯಕ್ಷ ಜನಾರ್ದನಃ । ಶಿವಃ ಸರ್ವೋ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಗಣೇಶ

ಚಪಕಾರಾಂತ್ಯಾನು ಕ್ರಿಯಾಣ್ಕ ॥೫॥

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತ ವಿಷ್ಣು ಶರ್ಮ ಪರೋಪಕಾರವನ್ನು ವಿಪ್ರ ವನು ಪರಿಪೂರ್ಣ

ತ್ಲೆ ಪಾಗನೆ ದಿದನು ಪರೋಪಕಾರ ವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯ

ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರೋಪಕಾರ ಮಾಡು ತ್ತಿದನು । ಉಪಕಾರವನ್ನು

ಸಂತಸದಿಂದ ಬೇಕೆಂದು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಪಡಂಬಡಿಸಲು । ಯಿಬ್ರಾಹ್ಮಣನು

ಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಂದ ಯಿತ್ತ ಸಾರಿಯಂ ಕೆಲದುಕೊಳ್ಳಲು । ಅವನು ಯಿ

ವಿಪ್ರನ ಸಂಪದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು । ಯಿ ವಿಪ್ರನು ಮಹಾ ಪರುಷರಿಂ

ದನಾ ಶಿ । ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಶಿ ಧರ್ಮಸ್ಥನ ಮಾಡಿ । ಕಾಮ್ಯಮಿಂದಂ ಪುರೋಹಿತ ನಾಂದು

ಬರುತ್ತ ಪಂಡು ಅರಣ್ಯ ದೊಳ್ ಉದಕ್ಕ ತೃಷ್ಣೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ಮುಂದು ಕಾಣದೆ

ಕಂಡು ಕಾಲ ತಿರೆಯಂ ಮಾಡಿ । ಅವಾನರ ನಂಬಿನೆಂದು ಯಿದು ಬಂದು

ಯೀ ವಿಪ್ರಂಗೆ ವಂದನೆಂತುಂ ಮಾಡಿ ನೀನು ಕಾಷ್ಟ ಪ್ರಾಣವೆಂದು ಉಪಚರಿಸಿ ನನ್ನನು

ಬರಿಸಿದ ಕಾರಣ ವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು । ಮಹಾ ಉದಕ ತೃಷ್ಣೆಯಿಂದ ಬಳಲುತಿದೆ ನೆನಲು

ವಾನರನುಂ ಯೀ ವಿಪ್ರನಂ ಕಂಡ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದ್ಯೊಯ್ದು ಉದಕವಂ ಕಾಣಿಸಿ ಪಥಂಗಳು ಫಲ

ಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು । ಯಿದೆಲ್ಲವೂ ನೀನು ಕಾಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತವೆಂದು । ಉಪಚರಿಸಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾ

ರದಿಂದ । ಸಂತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸಿ ~~[illegible]~~ ಶ್ರೀ ವಿಪ್ರಂಗೆ ದಿವ್ಯ ರತ್ನಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು । ಆ ವಾನರನು । ಯೀ

ವಿಪ್ರನಂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು । ಯೀ ಪುರದಿಂ ಯಿದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದ್ಯೊಯ್ದು ಬಿಡಲು । ಆ ವ್ಯಾಘ್ರನು

ಕಂಡು ಯೀ ವಿಪ್ರಂಗೆ ತನ್ನ ಉಪಚಾರಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮಹಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅ

ನರ್ಘ್ಯ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸಮ್ಮಾನಿಸಿ । ಆ

ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ [illegible] ಕೇಳಲು । ಹೇಗದೆನೆನಲು । ಯಿಂನಾದರು

ತಿವನ ಬಳಿ [illegible] ಯೀ ವಿಪ್ರನಂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ [illegible]

ಪಂಬಂದು [illegible] । ಆ ಕನಂ [illegible] ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗ [illegible]

యిరయి। యిత్తరా బ్రాహ్మణునకు ఋషభనకుంతుడెరిగ్గ సాతెయి ద్దష్టురక్షేశం
డువందు ధర్మసారెంతొ ౹ గిరయి। యీరెగ్గ సాతెంతుయింయీ విప్రునంగడు
వందనేంతుం వాగ దివతూ వినయువార నాగినదిక్కెందు వజర బిశంనక్ష
స్తుంగర దేవృదయి। యివెల్లి గాట్టె త్రితాశ్య నింనధర్మవేందు ఉష్ణజాలంగ్గం
వాదయి। యీ విప్రునకు వటవేందరింయు దెరెవన్నొడనే వలసానంబుకెయిందు
శంనక యృద్ధింద వస్తువంశాంశ। యీ రక్షంగ్గం విక్రయం వాడి। ననకేద్ర
వృవంశందు గా దుంతెనయి। రెవను యీ రక్షంగ్గం శేకదు గాందు।
యీ విప్రునంపొదకంత్యుంగ క్షిణెలవు రక్షంగ్గం శేకదు గాందు రెరబన
స్వమిావక్షేపుం గి। యివను మషానగ్గినందు పెగ్గి యీ రక్షంగ్గం గాదయి।
రెరన్ను యీ విప్రునం మషా గాంకికి। బ్రాహ్మణునజీవబాధెంతు వగదబా
రవుంతెం దువృగి బమషా బంధనక్షే వాగ దిగాం దిరవాగి। రా విప్రును

ಮೆಚ್ಚಾಗಿತೆಂತಾ(ಗ) ಂತನಾಗಿತಂತೊಳಗಿಂತೆಂದನು॥

ಶ್ಲೋ॥ (ಪು) ಷ್ಪಕೇ ಪರಗ್ರಾಂತು(ಕ್ತ)ಬಂಧನಂ(ತ್ರೇ) ಸುತ್ರಾಂ ವಿದುಃ ಸತತ್ತನಿಂಯತಸ್ಸ್ಮೃ

ನನರ್ಪಗ್ರಾಮಾಂ ಸಪ್ತಸ್ತ್ವಶಃ ೭॥

ಪ್ರಾವಲ್ಲಿ ಬಂಧನ। ಪ್ರಾವಲ್ಲಿ ಪರಗ್ರಾ। ಪ್ರಾವಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು। ಪ್ರಾವಲ್ಲಿ ಸುತ್ರಾ॥

ಪ್ರಾವಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರತ್ಯೇಕ। ಪ್ರಾವಲ್ಲಿಗೆ ಕಾನು ಮಾಡಿದನರ್ಪ ಪಾತ್ರವೇ ಸುಕ್ಷೆಗೆ

ಸ್ವಭಾವಿ ನಗಿಕಾಂಡ ಪೊಳ್ಳುದು॥ ಯಿಂತೆಂಬ ನೀತಿಂತಯಂತಾಗಿ ಬಿಧಿವರ್

ಪಮೀರಬಾರದೆಂದು। ತಂನೊಳು ತಾನೆ ತಿಳಿದು ಮತಿವಂತನಾಗಿ ಮುಂದನಾನು

ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದನಾಲ್ಲೂ ತೊಳಗಿವಾನರ ವ್ಯಾಘ್ರಗಳು ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದ

ಪ್ರಾ॥ ತ್ರಿನಸಾಲಿ ವಿಧಿಗೆ ತಂದನು। ಯಿಂನು ಸ್ವರ್ಪನಂದಿನ ವೆನೆಂದು। ತ್ರಿನು

ಮಾನಿಷ ಸುಕ್ಷೆ ರಲಾ ಸರ್ಪನು ಬಂದೆಂಯಾ ವಿಪ್ರಂಗೆ ಪಂದನೆಂತುಂ ಮಾಡಿ। ಂತಿಂತ್ರೆ

ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತ್ರೋತ್ರ ಪನಂನನು ನೆನದರಾಯರ್ಪೆ ನಿಂದುಕೈ ಳಿಯ॥

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಂನ ಪ್ರಶ್ರೋತ್ರವಂ ಹೇಳಿ ಯಿ ಪತಿವ್ರತೆ ರಾಜಂಗೂ ವಿಪತ್ತು
ಪತಿ ಪತಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆನಲು । ಆ ಸ್ವಪ್ನವನು ಆ ದೇವನು ತಾಂ ತರ್ಕವಿ ಕ್ಷಿಳಲು । ಅಂಜ
ಬೇಡ ವೆಂದು ಸಂತೈಸಿ । ಆ ವಿಪ್ರನೋಡನೆಯಿಂ ತೆಂದುದು ॥ ಯೀರಾಂಯನ ಪಟ್ಟ
ದಾನೆಯಲು ನೀರಂತು ಮಿಯು ಬಂದಾಗ ಆದರಸ್ಸಂ ಮಲಮೋಗೆ ನಾನು ಹೊಸ್ನ
ಆದಕೆ ಮಹಾ ಉಪದ್ರವಾಗಿ ಪೇಳಂ ಶಾರದು ಯಿರಲಾಗಿ । ರಾಯನು ಮಹಾ
ವ್ಯಾಕುಲಿತನಾಗಿ । ಯೀ ಆನೆಯಿಂ ಉಪದ್ರವಂ ಬಿಡಿಸುವವರುಂಟೇ ಎಂದು
ಸಾರಿಸಿಯು ಇರಲು । ನೀನು ಯೀ ಗಜೇಂದ್ರನ ಉಪದ್ರವಂ ಬಿಡಿಸುವೆನು ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಕಳುಹಲಾಗಿ । ನಿಂನಂತರ ಪ್ರದುಕಳಲು । ನೀನು ಕೃಶನಂದು ಆ ಆ
ನೆಂತುನಲು ನೀರೊಳು ಹಿಂಕೆ ಕಳಸಿ ನೀನು ಆ ಆನೆಸ ಮಿಸ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದುಸ್ಸುಂಮ
ನೆಮಂತ್ರಿಸಲು । ನಾನು ನೀರವಳ ಹಿಂಕೆ ಬಿ[illegible]ದ್ದುಹೋದೆನು ॥ ಆ ಆನೆ
ಯಿ ಉಪದ್ರವ ತಗ್ಗಿ ಪೇಳಂ ಸಾಂದಿಕ್ಕು । ಅದರಿಂದ ನಿಂನ ಪೇಳ್ತಿರಾಂಯನು

ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಿ ನಿಂನ ಬಂಧನವಂಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿಸಿಯತೆಂದು ಶೇ||೨|| ಯಾವು

ಹಾಂತುವನು ಶೇ||೩|| ನಾಕ್ಷ್ಟು ಶೇ||೪|| ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಾನು ತೆಂಗಿನ ಬಂಯೂನಾಮು

ನಂಯೂನವು ಶೇ||೫|| ದುಂಕ್ಷೆಕ್ಕೃ ವಿಲ್ಲ|| ತೇಂಗಳಾಗಿ ರಾಂತುನು ವಿಷ್ಣುಂಗೆನ್ನ ಪ್ರತ್ರಂಗವಂಥಾ

ಕ್ಷ್ಟು ನಿನಗೆನ್ನ ||೬|| ಹುಯು ಬಂದಪ್ರಕಾರ ಶೇ||೭|| ತೆಂದು ಶೇ||೮|| ಆಗಿ|| ಯಾ ಕಂದಮುಂದಿನ

ಪ್ರತ್ರಂಕವಂ ಶೇ||೯|| ಆಗಿ ರಾಂತುಂಮುಹಾ ವಿಸ್ಮರುಂಬಿಟ್ಟು ನಿರಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮಾನ

ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ|| ನಾಲು ಕಿಷ್ಕೆ ನೆಂದು ಶೇ||೧|| ಮತ್ತಿಂತೆಂದರು||

ಶ್ಲೋ|| ತ್ರಿಕೃಯರ್ನಿಮದಮತ್ತ ನಾಂಸ್ತು ಧೀರಾನಾಂಚರಾ ಮಿನಾಂ|| ತ್ರಿಷಂನಾರರರಾನಾಂಚ

ತಿವೇಕಾನಹಿಜಾಂತರೆ|| ಇತಿ||

ತ್ರಿಕೃಯರ್ನಿಮದ ದಿಂದ ಕಾಬ್ಬಿದವರಿಗೆ|| ತ್ರಿಶ್ವರ ಕಪಟಬದ್ಧವರಿಗೆ|| ನಾಮುಕರುಕ

ರಿಗೆ|| ತ್ರಿಷಂನಾರಿಗೆ ರಿಗೆ|| ಯಿಷ್ಟುಮಂದಿಗೆ ವಿವೇಕವು ಟ್ಟದು|| ಲಿದು ನಾರ ಗಾರಿರ

ನುಕನ ಹಾಪ್ತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನೊಂದು ಕಾಂಡು ತ್ರಿಕೃ ಸಾರಿಂತುಂ ಹಿದಿಕರಿ

ಶಕಧಾಂಡವಂಪಾ ಡಿಸಿಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂಪಂ ನಿಸಿಧನಕನಕವಸ್ತ್ರ ವಾಹನ
ಪಂಗಾಟ್ಟು ಮಹಾಸಂ ಪ್ರೀತ ಮಿಂದ ಕಗು ಪಾಡಿ।ಯಾ ವಿಪ್ರನು ಕಂನ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂ
ದುಸ್ತು ಪ್ರಿದಕ್ಷಿಣೆನಮಿ। ಪ್ರದುಕಾರಣಾದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಗೆಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಡಿದಲುಪ
ಕಾರಪಾನಿಂತು ಪುದು। ಮುಸ್ತ್ರಜಾತಿ ಗೆಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಡಿದಲುಪಕಾರ ವೃದ್ಧವಾಗದೆಂದು
ಯಾನ ಥಿಂಯುಂಪ್ಪೋಗಿ ವಿಪ್ರನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಘ್ರ ನಂಮುಕಿಸೆಂಯುಡಿ।ಯಾ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗೆ ಪ್ರತಯು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಂದ ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ನಿನಗೊಂದು ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾ
ಗ ನಂನನು ನೆನೆ ನಂಡ್ಯಾಯೆಂದು ಪ್ಪೋಗಿ ಶ್ರೀ ವಿಪ್ರನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋಗಲಾ।ಯಾತ
ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನು ಮಹಾಸಂತಾಪದಿಂದ ವನಾಂತರವಂ ಪೋಗುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲಾ
ಮುಂದೆ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡಕಾದ ಪಾಳು ಪ್ರಾವಿಂತೊಳಗೆ ಮಂದಾಬಲನೆಂಬ ಕಾಮನೆನು
ಬಿದ್ದು ನಂಕ ಟಕ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಕಂಡು ಮಹಾ ದ್ಯನ್ಯದಿಂದ ಯಿತೆಮ
ಹಾಪುರುಷ ನಂನನು ಕೆಗೆದು ಪತ್ತಿರ ದ್ಲಿಪನದಿಂಯು ಬ್ಲಾಬಿ ಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ಮಹಾ

ಷಲವ್ಯಂಬುಂತೆನಲು। ನೀನು ಮಹಾ ಹೀನಮಿತ್ರಗನಿಂನಕೆಗದರಿಯೋನುವ
ಕುಪ್ರಾರ್ಥವೆನಲು। ಅಂತೆ ತೆಸ್ಟಾವಿಂ। ನಿನಗೊಂದು ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ನಂನನು ನೆನದರೆ
ಪರಿಹರಿಸಿಕಾಡುವೆನೆನಲು। ಯೀ ವಿಪ್ರನು ಹಿಂದಕ್ಕೆಂದಾದರು ಹೀನಮಿತ್ರಗಂಗನು
ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಬಹುದುಂ ಟೇ। ಯೆನಲು ಶ್ರೋತ್ರಗಮನಿಂತೆಂದು॥
ಶ್ಲೋ॥ ಮನುಷ್ಯ ಉಪಕಾರಸ್ತಂ ತ್ರಿಪಕಾರಾಂತ ಜಾಂತುಕೆ। ಮಂಡೂಕಸ್ಯ ಪಕಾರೇ॥
ರಾಜಪುತ್ರಃ ಪ್ರಮಾಗಮಃ
ಯೆಂತೆಂದುನು ಮಾಡುವಂದು ಕಥೆಂತು ಂಹೇಳಿದನು। ಪ್ರಿದೆಂಕೆನೈಗಧಿ॥
ಚಂದ್ರಾವಂತುವೆಂಬುವ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಿಂಗ ಜವಹೀಪಾಲನೆಂಬ ರಾಯನು ಮಿತ್ರ
ಗಾಂಕವಕಿಂತೆಂಬುನಕಿನಪುಸ್ತ್ರದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ರಾಂತಂಗೆ ಸಂಕಾ
ನವಿಲ್ಲದೆಯಿರಲು। ಮಹಾ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಚಗದಿ। ಶ್ರಿಕನಕ್ಕಪ್ಪಿಂತಾಗಬೇಕೆಂದು
ಕಪಸ್ಸಂ ಮಾಡಲು ಶ್ರೀಸದಾಶಿವನ ಕೃಪೆಯಾಗಿ ಯಿರಾಂತಂಗೆ ಂತುರಮುನಂತ

ನವಂಶಾರದಲು। ಮಹಾಹರುಷದಿಂದ ಪರಿಜು ಜಾತನವನ್ನಾ ಮಹತರ್ಣಂಗಸ್ವಂ
ಮಾಡಿ। ಜಯನೆಂದು ವಿಜಯನೆಂದು ಯಾವರ್ ಶಿಸುಷೆಸರಿಟ್ಟು। ಮಹೋತ್ಸವದಿಂ
ದಸುಮಾರರಂಸಲಬೋಧೋಷ್ಟಿಕರಂ ಮಾಡಿ ನಾನಾವಿಧ್ಯಂಗಳಂ ಕಲಿಸಿ। ಚೌಷಷ್ಟಿಕಲಾ
ಪ್ರವೀಣರಂ ಮಾಡಿಸಲು ಅವಶಾಲಿನ ಸಂಪತ್ತಿದಿಂ ದಿರಲು। ಯಾವರ್ ಮುಗಾಂತವಶದಿಂತೆಂಬ
ಶಾಂತುವನ್ಸ್ರ್ಯತುಮ ಮುಷ್ಟಾಗಲು ಶಾಂತನು ಮಹಾಷ್ಟಾಸಲ ದಿಂದ ಯುಂಕಿಂದಂ॥

ಶ್ಲೋಕ॥ ವಿಶಾಖಾಂಶಾನಿ ಮೇಷಾಣಿ ಪ್ರಸೂಶಾಂಶಾನಿ ತುಷ್ಟಸಂ। ಗಾಂಧರ್ವಸ್ಯಂಶಾನಿ ಶಾಂಶ್ವೈಂ
ಯೂಥಕಾಂಶಾನಿ ಶಾರವಂ॥ ೬೩॥

ವಿಶಾಖ। ನಕ್ಷತ್ರವಿಗತ್ರೆ ಮೇಷಗಳಿಗಿಷ್ಟದೆ। ಪ್ರಸವವಿಗತಿ ತುಷ್ಟನಕ್ಕೆ ನಡೆ
ಗಾಂಧರ್ವಕ್ಕೆ ಶಾಂಶವಿಗತ್ರೆನಡೆ। ಯುಂಕಿಂಬನಿಶಿಯುಂಟಾಗಿ ತುಷ್ಟನ ಭೋಗದಸಲಿಂಯ
ಕುಂತಯಾಕ ಕೆಪ್ರಂತೋಜನವೆಂದು ಕಂನ ಮುಂನಿನ ಮುಗಾಂತಸಲಿಯುಂಬಿಟ್ಟು। ಚತುರ
ತ್ರಿ ಪ್ರತಿಂತೆಂಬನವಪ್ರಂತದಸಲಿಯುಂ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಾಕೆಂಯೊದನೆ

ತೀಕ್ಷ್ಣಂ ಶಸ್ತ್ರಗಳು ದಿಂದ ಸುತ್ರಾದಿಂದಿರಬಲ್ಲ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಕೇಶೇ ಗಾಢ ಲಂಬಮೂಷ್ಮಾಂ ಬಾಲಕಾಂತಾ ಬಹುಲಶ್ರುತಾಃ

ರಾಜಪುತ್ರಾ ಧನಾಢ್ಯಾಶ್ಚ ನಿತ್ಯಂ ಜ್ಯೋತಿಷ ಲಕ್ಷಣೇ॥ ೬೩॥

ಕೇಶಗಳು ಮೃಷ್ಟಿಗಾಢವಾದ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಾಲಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ

ಆಸಕ್ತರೂ ಉಳ್ಳವರೂ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆ ಶ್ರವಣಾದರೆಯುಳ್ಳವರೂ

ಯುಳ್ಳವರೂ ರಾಜಪುತ್ರರೂ ಶ್ರವಣಾದರೆಯು ಧನಾಢ್ಯರಾಗಿ ಶೂರರಾಗಿದ್ದರೆ

ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವರು। ಯುಂಶಂಬನಿ ಶಿರಯುಂ ಜಾಗಿ ತೀರಾ ಬಾಲಸ್ತ್ರೀಯರನು ಸಾದಿಸಾಂ

ಮುಸುತ್ರಾದಿಂದಿರಬಲ್ಲ। ತೀರಾ ಕೆಂಪು ಸಂತಾನ ವಿಕ್ಲೈಂದು ವಂದು ಗಣಿಕೆ ನಾನಾ ವಿದ್ಯಂ

ಗಳಿಂದ ಶಸ್ತ್ರಗಳು ದಿಂದಲೂ ಹಿಗ್ಗಾಂ ದಿರಬಲ್ಲ। ಯುಂಶುಕ್ಲ ವೃತಾಲಸು ತ್ರಾದಿಂ

ದಿರಲಾಂದು ದಿನವಟ್ಟದರಾಶಿವಾಸಂಗದಮುಗಾಂಕವ ಶಿರಯುವನ್ನು ನು।

ಜಯ ವಿಜಯರು ಸನಕಾದ್ಯರಿಂದ ಶಪಿತರಾಗಿ ಬಂದು ಲೋಕಾಗ್ರಣಿಯಂ
ಕಂಡು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಲೋಕಪತಿಯು ಮಹಾತ್ಮರಿಂದ ಲೋಕಾಗ್ರಣಿಯನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ
ಮುಂದರಸನಾಗುತಿಸಾವಳಿ ಪಿನೆಂದು ಪ್ರತಿವಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುತಿರಲು। ಲೋಕಾಯ
ನು ಬಂದು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು। ನಂದನವನದ ಗ್ರಣಿಯಂ ನಿಂದ ಸುಮಾರರುಗಳಂ
ದರು। ಲೋಕಾಗ್ರಣಿಯಂ ಕಾಂಡ ಪೂಜೆ ಲಿವಲಿ ಬ್ಬರನು ಕಾಂದರೆ ಸಾವುಳಿವೆನು। ಲಿಲ್ಲ
ದಿಟ್ಟರೆಯಾಗ್ರಣಿಯು ಸಮ್ಮನವ್ರತಾವಬಿಡುವೆನೆನಲು। ರಾಯಂ ಮಹಾಭಿಂತಾ
ಕ್ರಾಂತನಾಗಿ। ಯಾನ ಕಿಯಮೆ ಅನ್ನಾ ಪ್ರಾವೋಷದಿಂದ ಯಾಮನ್ನಂ ಕಾಪಿಸುವೆನೆಂದು
ಕೇಳಿ ಯಾಸಕಿಂಯಂ ಪಂಕವಿಷ್ಟುತಂ ನಮ್ಮ ಧಾನವನಗಡೆಯು ವರಿಬ್ಬರು ಪಟ್ಟಳಿಗೆ ಲೋ
ಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿಸುಯೆಂದು ಹೇಳಿದನಾಗಿ। ಲೋಪ್ಯುಗಾಂತವ ಕಿಯು ಮಹಾಭಿಂತಾಕ್ರಾಂ
ತೆಯಾಗಿ ಕಂಸನು ಕಂತರದು ಯಾವಾಕೆಯಂ ಹೇಳಿ ಯಿಲ್ಲಿರ ಬೇಡ ಯಿಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕೆಡು
ವಿರಿ। ಯೆಲ್ಲಿಯಾದರೆಯು ಹೋಗಿ ಬದುಕಿರಿಯೆಂದು ಮಹಾಧನವಂ ಕಾಟ್ಟಳು।

ನವದಿವ್ಯರಕ್ಷವಂಗಾಟ್ಟಂಯಿಬ್ಬರುವಸ್ತ್ರಗಿಶಿಗದುಕ್ತ್ಯಸಿಗಾರದು ಮುಂದಾಮಿ
ಮುದ್ದುಸ್ವದು ಲಿಶಿದು: ಪ್ರದಿಂದರಾತ್ರಿಂದುಲ್ಲಿಕಗುಹವು। ಲಿವಶಿಬ್ಬರು ಲಿಶಿತ್ರಯ
ದಿಂದಹಕ್ತೆಂ ಟಮಂತ್ರೋ। ಜನವಂಬಂದು ಮನದೊಗಗಾತ್ರಿ। ಶಿಂದುಂಕಗದುವರಳ
ವೆಗೆಬಂದೆವು। ಯಿಂನಾವುದುತ್ರಕಂದು ವಿಲ್ಲವೆಂದುಹರುವಿದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲಾಮಧ
ದೊಗೈ ವಂದುಚಿತ್ತಕ್ಕೆಶಿಯುಂಕಂದು ಲಿಗಾಕನಕಂವ ಸುಲಿಪ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಉದಕವಂಕೆಗ
ದುಕಾಂದು ಲಿಗಾಕವಿಯುಲ್ಲಿ। ವಿತ್ರ ಮಿಚಿಗಾಂದುಂಯಿರುತ್ತಿರಲು। ಲಿಗಾಕೆಶಿಂತೋಗನಿ।
ದುಗದೊಂದು ವಿಶಾರದನೆಂಬಕಪ್ಪಿಂದು। ಂದು ಲಿರಾಜಸುಮಾರ ಯೂಕೆಶಿಂದು ವನವಕ
ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬುತ್ತಿಕೋ। ಹುದು। ನನಗೆ ಮಹಾಪ್ರಯಾಸವಹುದು। ಲಿದುಕಾರಗಾದಿ। ಮನದ
ವಂದುಕಟಾಕದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟೆಂದೂದರೆ ನಿನಗೆ ಮಹಾಮುಗ್ಗ್ಯಲಂ ಟಮಂದುಂದುವೆ। ಗಲಾ
ಗಿಪ್ರಯಾಸಂಬಿಟ್ಟು ನಿಂನನುಗಾಂದುಕೋ। ಗಿನನಗೆ ಮರುಹಾಧವೆ। ನೆಂದೆನಲು।
ನಿನಗೊಂದು ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ನಾನು ಹಶಿಹಶಿಸಿಗಾದುವೆನೆಂದೆನಲು। ಲಿಗಾ

ಕುಮಾರಂ ವಿಷ್ಣುತುಂಬ ಚಿಟ್ಟಿ ಅರಸಪ್ಪಿಂತುಂ ನಾಂದು ಹೇಳಿಸ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲು ಬಿಟ್ಟು
ಕಾವೀರ್ಯರು ಸಮುದ್ರಕೇರಂ ಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು। ಅನಂತರಂ ನಾನಾ ಸುಬಳವಿ
ಕ್ಷೇತ್ರ ನೀನು ಪಟ್ಟಣದ ವಳ ಕೆಂಕೆ ಹೋಗಿ ಅಂತೋದಕವಂ ನಾಂದು ಬಾಂದನಲು। ಅ
ಕನು ಪಟ್ಟಣವನ್ನೊಂದು ಬರುತ್ತಿರಲು। ಅಪಟ್ಟಣದೊಳ ಹಿಂಕೆ ಅಧಿಕವಾದ
ಜನ ಮೋಹಿನಿ ಅಂತೆಂಬ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀ ಅಂತವನು ಕಂಡು ಮೋಹಿಸಿ ಕರಸಿ ಅವನ ಅಲ್ಲಿಂದದೆ।
ಅರಮನೆಯಂತಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀ ಅಂತೊಡನಿದ್ದು ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅ
ಪರು ದಿವಸ ಅಂತೋದಕವಂ ಕೆಗದು ನಾಂದು ಕಂನ ಕಂಡು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿ
ರುತ್ತಿರಲು। ಉತ್ತರ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಂತನು ಕಮಾರ್ಗದಿಂ ನದಿಂದ ಪಂಚಕ್ಷವನ್ನು
ದಲು। ಆರಾಂತು ಕೆನ್ನಂ ಕಾನವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತ ದಾಂತೂ ಧ್ಯರಿಲ್ಲನ ನಶಿಪ ಟ್ಟಣನಕೆ
ಪಟ್ಟವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾಂದಾದುತ್ತಿರಲು। ಅಪ್ರಧಾನನು ಅಂತೋಳಿ ಖನಾಂದು
ನೀವೆಲ್ಲರು ನಾಂದಾದ ಬೇಡ ಸ್ಸುಂ ಮನೆಯಿರಿ। ಪಟ್ಟದಾನೆಂತುಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ

ಲಿಮುಲಿರಾವಾಕನಂಕಂದುಂಯುರಿ ಸಿಕುಲಿವರೆ|ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಯೋಗ್ಯ|ವೆಂದು ಕಟ್ಟುಮಾಡಿ

ಲಿರಾನೆಯಲುಂ ಲಿಚ್ಚಿಸಿ ಬಿಡುಲು|ಲಿರಾಗ ಜಪುನೆರದೀ|ದನ್ನು ಮುಸ್ತ ಕಿಲ್ಲರಂಬಿಟ್ಟು|ಲಿಂ

ನೋ|ದಕವಂ ಕರುತಿ|ದ|ಯೂತು ವೂರನಂಕೆಗದು ತಂನ ಮುಸ್ತ ಕದವೆ|ಲೆ|ತಿಬಿಗಾಂ

ಮುತ್ತೋ|ಗಿ ನವರತ್ನ ಪ್ರಭೆ ಕವಾದ ಬಿಂಬಾನನದವೆ|ಲೆಕ್ಕ|ತಿನಬು|ನಕಲವಂ

ನೆಂಯುರು ವಕು ಟಿವರ್ಧನರೆಲ್ಲಾ|ಗೆನೆಂಯು ನಿಶ್ಚಿಪ್ರತ್ಯವಂಕಟ್ಟಿ ವಂದನೆಯು ಮಾಡಲಾ

ಕಂ ವುಹದೃಶ್ಯಂಯರ್ನ ಬಿಂದ ಕಂ ವುನ ಷಂಬಲುಂ ವುಕದುಸ್ಸು ಪ್ರಬಿಂದರಾಜ್ಯ ವನನು

ಪ್ರತಿವಿಸುತ್ತಿರಲು||

ಶ್ಲೋ|| ಬಧಿರಂಯುಕಿ ಕನ|ನು ಷರಂ ವಾಚಂ ವುಯೂಕಂಯುತಿ ಶ್ರೀ ಪ್ರಮಂದಂಯುತಿ| ಕಂವಂಯುತಿಗಾತ್ರಿ

ಯುಷ್ಟಿಗ್ಸಂಪ್ರದ್ಯೋ|ಕ್ಕೋ|ಯುಮುದ್ರೂಕ: ಕಂ ಪ್ರತಿ|| ೩||

ಸಂಪತ್ತು ಬಂದಂಥವರು ಗ|ಗೆ೯ ವಿಯು ದ್ವನೆಡುವರು|ನಾವಿಸೆಂಯುದ್ವ ವತಾನ

ರಾಗಿಹರು|ಕಂ|ಗೆ ದ್ವಕಾ|ರು|ಶರೀ|ರವನಾನಾ ವಿಕಾರವಮಾಡುತ್ತ ಚರಿಸಿಯೂಡು

ತ್ರಿಪರುಂತೆಂದು ಪುತ್ರಿಂತೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಯಥಾತ್ರಶಿನಿಶೀಃ ಶಕ್ತಂ ತಿನಿತ್ಯೇ ಜಲನಂ ಯಥಾ। ತೀಕ್ಷ್ಣಃ ಧೂಮಮಯೂಷ್ಣಶಕ್ತಿಃ

ಶಕ್ತಿತ್ರಯಮಮೋ(ಘ)ವಃ ಇತಿ॥

ಜಲದ್ರವಂದಲ್ಲಿ ಶೈತ್ಯಶಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವ। ವಾಯುವಿಗೆ ಜವಿಸುವದು ಪ್ರಭಾವ।

ಯಜ್ಞೋಃ ಶ್ವರಸೇಧೂಮ ಉಷ್ಣಪ್ರಭಾವ। ಪುಾಗೆಂಯಾತ್ರಿಶಕ್ತಿಯು ಯುದ್ಧಪ್ಲವದಪ್ಪ

ಪ್ರಭಾವ। ಶಿಮುನಾಶನಾದಿಂದ ಮದಾಂಧಕಿಯುಂದ ಶಂಮುನ ಮರದು ಮುಕ್ತಿ॥

ಶ್ಲೋ॥ ತ್ರಿಶಕ್ತಿಯ ಶಿಮಿರಂಜಕ್ತುಃ ಪಶ್ಯಂತ್ಯಾಃ ಜನಪಶ್ಯತಿ। ಪುನರ್ವಿಮಲತಾಂ ಯಾತಿ

ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ಜನಪತಾಪಧಂ॥ ಇತಿ॥

ತ್ರಿಶಕ್ತಿಯೊಂದರನಾಗಿನಂಡರು ನಾಣಿ ವಿಷನು। ಮರಳಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ಜನದಿಂದ

ನಿರ್ಮಲವಾಗಿಕಾಂಬನು। ತ್ರಿದುನಾಶನಾಯಾರಾಂಯನಲ ಮಹಾತ್ರಿಶಕ್ತಿಯು ಮದದಿಂ

ದಶಂಮನಪುಂಬಲಮರದಿರಲು। ಯುಕ್ತಯಾಗಿಲ್ಲಿಂಗಾಶದದನೆಂದು ಬಿ-ಂತಾಗಿಂತ

ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವೆನೆನುತ ಪಟ್ಟಣಾಧೀಶ್ವರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟರಿಂತು ವಿದೇಶಾಳಿಯ ಧರ್ಮ

ಸಾಂತೆ ಮುಂತಾಗಿ ಶಿರಬಿನಾಗಾದೆ ಮಹಾಜನ: ಪ್ರಪಂಚಮಾಡಿ ಲಿಂಗನು ಬಂಗು ವಾಗಿಹೋದ

ನೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾ ರಕ್ಷಣೆಗಳಂ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತ್ಸ್ಯ ತಿಥಿಶನಾಗಿ ಧರ್ಮ ರಕ್ಷವರ್ಮ

ನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿಯುಂ ತಂದು ಶಂಕಿತನಯಬುದ್ಧಿ ಧರ್ಮ ದಿವ್ಯರಕ್ಷಣೆಗಳಂ ತಾನಿರಿಸಲಾಗಿ ಶ್ರೀ

ವ್ಯವಹಾರಿಯುಂ ಯಾ ದಿವ್ಯರಕ್ಷಣೆಗಳಂ ತಂದು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಿತನೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಿಯಾ ರಕ್ಷಣೆಗ

ನಿನಗೆಲ್ಲಿಯದು ತಂದ ವಿಶ್ವಾಸವೆಂತೆಂಬ ಬಟ್ಟೆಯ ಲಾರತಂದುದ್ದಾಗ ದರೆ ಯತಿ ಪ್ರತಂದೆ

ಯಾವುದ್ಹೋಗಿಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಲ್ಲದೆಂದು ಶಿಂಚಿಸಿನಾಂದು ಯಾವ ಪಟ್ಟಣದ

ರಾಯಂಗೆ ವಪ್ಪಿಸನಾದುವೆನೆಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಾಗು ಮಾರಂ ಮಹಾಪ್ರತಿ ಶಿಯುಂದ ಶಿಂಚಿಸಿ

ರಕ್ಷಣೆಗಳಂ ವ್ಯವಹಾರಿಗೆ ಪಟ್ಟಣಾನು ನಿಂನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕ್ಷೇಮ ಯತಿಂದು ದೃಷ್ಟಂ

ಬಡಲು ಶ್ರೀರಕ್ಷವರ್ಮನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿಯುಂ ಶ್ರೀರಕ್ಷಣೆಗಳಂ ಶೋಧನು ಸಾಂದು

ಶ್ರೀಪಾಪ ಮಾರನನುಶಂನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಂ ಮಾಡಿಸಾಂದು ಸುಖದಿಂದಶೆ ಲಿಪ್ತನಾಳ ವಿರಲು।

ಆ ವ್ಯವಹಾರಿಯು ಆ ರತ್ನಂಗಳಂ ಆ ಪಟ್ಟದರಸು ವಿಜಯರಾಜಂಗೆ ನಾದವಾಕಂ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ವ್ಯವಹಾರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸತ್ಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಹಾರಾಜ್ಯದಿಂ
ದಸ್ತಾವೇಜಂಗಳು ಯಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಆ ವ್ಯವಹಾರಿಯು ಅಂತರಂಗ ಮುದ್ರೆಯೊಳಗಿನ
ದ್ವೀಪಂಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಆನೆಗಳು ದುರ್ಲಭ ದಿವ್ಯ ರತ್ನಂಗಳಂ ಅಪೂರ್ವವಾದ
ವಸ್ತುಗಳಂ ತಾಂದು ಬಾಂತೆಂದು ಅವರ ಮನೆ ಪಾದ ಪ್ರವ್ಯವಹಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ತಳಾತರ
ಹರದನು ಮಹಾಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಆತನ ಕೃತ್ಯ ಸಹಹಸನೀ ತಾಂದು ...
ದ್ವೀಪಾಂತರಂ ಹೋಗಿ ದಾರಾಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಂ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಪಂಚಾನ್ನವಿಕ್ರಮನೆಂಬ
ರಾಯನಾಳುವ ... ಅರಮನೆಯೊಳಿರೆ ರತ್ನದ ಆತನೆಂಬನು ಪರದೇಶ ಸಂತೋಷದಿಂದ
ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಆ ರಾಯಂಗೆ ವ್ಯವಹಾರಿಯು ಮಹಾರತ್ನಂಗಳಂ ದಿವ್ಯ
ಕಾಣಿಕೆಯಂ ಮಾಡ್ದು ... ಆ ರಾಯನು ಮಹಾಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಆ ವ್ಯ
ವಹಾರಿಯಂ ಮನ್ನಿಸಿ ನಿನಗಾವ ರಾಯನ ರಾಜ್ಯ ಯಾವ ನಗರ ಬಂದೆಂತೆನಲು।
ಆತನು ತನ್ನ ರಾಯಂಗೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಸ್ತುಗಳಂ ತಾಂದು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆನೆನಲು।

ಯಿರಾಂತವರಿಂ ಆಪರದಲ್ಲಿದಂಥಾ ವಸ್ತ್ರವಂಕರಿಬಗಾ ಟ್ಟು ತಿರುಕನಂಬಿದರು
ಕಡೆ ಮಹಾಕ್ಕೆ ಜದಿಂದ ಸುಗಣಾಂ ಡಿರಲಾ ದಿನವಜ್ಜಧ ನದಾಂಯನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿಯು
ವಂದು ಮುಕ್ತಿನಮಣಿಯಂ ಕಂಡು ರಾಂತಂಗೆ ತಾಗಿ ಕೈಯಿಂ ತಾದುಲಿ। ಯಿದು ಮಹಾ
ಶ್ರೀಮಾವನವಾದ ಮಣಿ ಯಿದಕ್ಕೆ ನು ಬೆಲೆ ಯಿಂತೆಂದು ಯಿ ವ್ಯವಹಾರಿಯುಂ ಕ್ಕೆಳಲಾಗಿ
ಶ್ರೀ ಮಣಿಯು ನ್ನೊಡಿ ಬೆಲೆಗೆ ಟ್ಟುಂತೆ ನಲಾಗಿ ಮಹಾಭಿ ಮಾನ ಕನಾಗಿ ಯಾಮಣಿ
ಗೆ ಬೆಲೆ ಯಿಂತುಂ ತುಂಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ನಲಿಂತು ನರಾಂತು ನು ಕಂನ ದೇಶದಲ್ಲಿ
ಹರವಿಗೆ ಕಾರಲು। ಶ್ರೀ ಮಣಿಗೆ ಶ್ರೀರು ಬೆಲೆ ಯಿದಲಿ ರಿಂಯದೆ ಯಿರಲು। ಶ್ರೀ
ರಾಯನು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಯಾ ಮುಕ್ತಿನ ಮಣಿಗೆ ಬೆಲೆಯಂ ಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಹವರಿಗೆ ಕಂನ
ಕುಮಾರ ಕಿಂಯನು ಲಿ ಧರ್ಮ ರಾಜ್ಯವನು ಗಾದುವೆನೆಂದು ದುಂಗುರವಂ ಹಾರಿಸಲಾಗಿ। ಯಾ
ವ್ಯವಹಾರಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ರಾಜನು ವಗರನು ಯಾ ವ್ಯವಹಾರಿಂತೆ ಹೆಗಂ ಬಂದು
ಶ್ರೀ ಮುಕ್ತಿನ ಮಣಿಯಂ ಕಳ್ಳನ್ನೊಡಿ ಯಿದರೊಳಗೆ ನಷ್ಟ ಟವದೆಂತೆಂದು ಕ್ಕೆಲ್ಲಲಾ

ರಾಂತುನಂಸಾಬಿಶಿಂತು ರಶ.ಶಿಬ ಯೂ ಪ್ರಮುಕ್ತಿನ ಮನ್ನಶಿಯಂ ಬಿನ್ನಿ ಬ ನೋಡುಬು

ತಿದಶೋಭನೋಂದುಸಂಗ್ರಾಹ್ಯಸ್ಪ್ಯಯು ಮಭಯು ಉದನವ್ಯುಯುರಬಾಗಿ। ಯೂರಾಯಂ

ಸಂಡು ಮಪೂ ವಿಸ್ಮರಂ ಬಟ್ಟು ಯೂಶನೀಗಬೀ ವುಪ್ರ [illegible] ಧನೆಂದು ಶಂಕೆ ಮ

ಗಿಭುಯುಂದು ವಬುಕ್ರಿಯನು ವಿವಾಪವಂ ವಗಡಿಸಾಟ್ಟು ತಿಧ್ರರಾಜ್ಯ ವಂಸಾಟ್ಟು ಸುಖ

ಬಿಂದಶಿಲವ್ಯ ದಿವಸ ತ್ರಿಸ್ತ್ರಿಯೊಡನೆ ತಿನೀನ ಪ್ರತೋಗ ಬಿಂದಿರಬಿ। ಯೂವ್ಯವಹಾರ

ಯುಶಂನದೇ ಶ್ರಕ್ಕೆ ಶರಭಿ ಹೋದನೆನಬಾಗಿ। ಯೂಕುಮಾರನು ನಾನುಹ ರದನಸಾಡಿ

ಹೋಗಜೀನೆನಬಾಗಿ। ತ್ರಿಶುಮಾರಶಿಂತು ದೀನಾರಿ ಯೂಶನಸಂಗದುಹೋಗಿ ಸನ್ಯಾರಗಾ

ವೀನೆಂದುಕೀಭಬಿ ಯೂಶನುಶಂನಪ್ರ ಕ್ರಾಂತವಂಹೋಗಿ ಶಾನುಹೋಗಬೀನೆನಬಿ ಯೂ

ಸಶಿಯು ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಂಗೊಂಡು। ಯಿತಿ ತಿಪ್ರಬುದ್ಧ ಯೂಶನು ಶ್ರೀಂದಕ್ಕೆ ದಿನಕೆ

ಮಾಡಿದ ವಿಪಕ್ಷಂನು ಮರಡು ಯೂಶನಸಂಗದುಹೋಗಿ ಚರಿ ನಿಂನನು ಸಾಂದುನಂನನು

ಶಿಗದು ಸಾಂಬನು। ಯೂ ವಿವರವನು ನಿಂನ ಭಿಕ್ಷೆ ದಲ್ಲಿ ಪಶಾಂಬಶಿಸಸಾಂತಿಂದು। ತ್ರಿಸ್ತ್ರಿಯು

ಕಂ ನ ಷ್ಟು ಕುಷ್ಟ ನೆಗ ಡನೆ ಕೆ||ಗ್ರಹಿ(ಯೋಗ ಮಾರ ನಿಂತೆಂದಂ||

ಶ್ಲೋ|| ಪಪೇ ರಗ್ರಾಸೇ ಶುಕ್ರ ಚಲಾಗ್ನಿ ಮಧ್ಯೇ ಮಹಾಗ್ರಾಸ್ವೇ ಷಷ್ಠ ಶಮಸ್ತಕೇ ಪ|

ಪ್ರಮುಕ್ತಕಾ ವಾ ವಿಷ್ಣು ಮಧ್ಯಕೇ ಪರಾಷ್ಟಂ ಶಿವ ಗ್ರಾಹ್ಯ ನಿಷು ಕಾತ್ರ ಕಾನಿ|| ೭||

ಮಹಾಘೋರ ಗ್ರಾಹ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂಯು ಹಗೆಯ ಪನಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ದರೆಂಯು ಜಿಲ

ಅ ಮಧ್ಯಗ್ನಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂಯು ಮಹಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂಯು ಪಪ ಗ್ರಾಸದಲ್ಲಿ

ದ್ದರೆಂಯು ಮಲಗದರೆಂಯು ಮಧ್ಯೇ ನಕ್ಷತ್ರ ನಾಗ ಕಿರುಕುತ್ತಿದ್ದರೆಂಯು ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂಯು ಮಾಗ ಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಗ್ರಾಹ್ಯಗ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಪ್ರಾಂತೆಂದು

ಕೈ|| ಮುಕ್ತಿಂ ಕೆಂದಂ||

ಶ್ಲೋ|| ಲೋಂಡಯುಃ ನವರ್ಣಂ ಚ ವಿತ್ತಂ ಚ ವಿದ್ಯಾ ನಿಧನ ಮೇವ ಚ| ಪಂಚೈತಾನಿ ವಿಶಿಷ್ಯಂ

ಕೇ ಗರ್ಭ ಸ್ಥಸ್ಯ ಪಿಡೇ ಹಿನಾಂ|| ೮||

ಲೋಂಡಯು ಪ್ರಾಪನು ವಿತ್ತ ಜನೆಂಯು ನಾಕ ಮರ್ಪನ್ನು ಮರಣಾ ಪನ್ನು ಯೋಗ್ಯದನು

ಷೋವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬರಬೇಕನು। ಅದು
ಕಾರಣ ಅಶಕ್ತನಾದರೆ ಕೊಂಡರು ಪ್ರಾಣಿ ಬರಬೇಕು ಮೀರಬಾರದು। ಇಲ್ಲ
ದೆಂದು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಅಸಕ್ತಿಯಂ ಮಾಡಂಬಡಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ
ರಸಂಬಂಧ ಪ್ರೊಂದು ಅವ್ಯಸ್ಥಾನದ ಯಸಂಗಳ ಹೋಗಲು। ಆ ವ್ಯವಹಾರದ
ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪಾಪ ಶ್ರೀಯು ವಂಶದು ಯಾವ ಮಾರವನು ಸಮ ದ್ರವ್ಯ ಸಾಕಲು
ಸಕ್ತಿಯಂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಾನ್ನಂ ಬರಲು। ಯಾ ವ್ಯವಹಾರದ ಕ್ರಾಂ
ಜವ್ದೀಪದ ರಾಯನ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದೆನೆಂ ಬಹು ದ್ದಿಯಂ ಪ್ರತಿ
ಮಹಾ ಪುರುಷ ದಿಂದ ಕರಣ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಂತ್ರ ಯಾವ ಸಕ್ತಿ ಯಾದುದನೆ ಸಂತೋಷವಂ
ಮಾಡುವೆನೆನಲು ಆ ಸಕ್ತಿಯು ಯಂತೆಂದಳು॥ ನಾನು ನಿಂನ್ನ ವಶವಾಗಿದ್ದ
ಯಂನಲ್ಲಿಯಾದರು ಪೋದೆನೆ। ಬಂಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಿಕೆ ಕೇಳಬೇಡ। ಯಂನಾರು ಕಿಂಕ್ಷ್ಮ
ಪರ್ಯಸ್ತ್ರ ಕ್ಷ್ಮಾದಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುಂದು ಮಹಾಪುರುಷಂ ಬಂಲಿದನೆ ವಂದು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಂ

ನಕ್ಷತ್ರ ಬಗಾಚ್ಚು ಶುಶ್ರೂಷಾ ವಿಶೇಷಂ ನಂಗಾಚ್ಚಿರೆ ನಂದಪ್ರಕಟ ಉದ್ಭವನೆಂದು

ವಾಡಿ ಶ್ರೀಮೇತೆ ನಿಂನೋಡನೆ ಸಂಯೋಗವಂ ಮಾಡುವೆನೆನೆ ಆಷರದನುನಂ

ಬಿಮರ್ಪೊಡೊ ಜ್ಞಾನಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆಂದು ನಕ್ಷತ್ರ ಬಗಾಚ್ಚು ಶುಶ್ರೂಷಾ ವಿಶೇಷಂ ನಂಗಾ

ಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಶುಶ್ರೂಷಂ ಬಿಸ್ಸೆವೆಂದು ಮಾಡುವನ ಪ್ರಿಯಂ ಶಂಗಾಚ್ಚು ಮುಕ್ತಾಲೆ ಪರಮಿಶ

ವಾದ ದ್ರವ್ಯವಂ ಗಾಡಲಾನೆ ಶಿಂದು ಶ್ರೀಯಂ ಮಾಡಾ ಶಿಂದುಂ ಶಿ ಕುಶಂನ ಪಶಿಂಯು

ಜೀವದಲ್ಲಿ ಉಬಡು ಶಂನಗಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಮಹಂ ಪ್ರಕಟನಾ ಚಶಿ ಶುಕ್ತಿರಯು । ಯ

ತ್ರಷಿನ ಮುದ್ರೆ ಡೊ ನೆ ಬಿಜ್ಜನ ಮಾರನು ಶೇ ಉಕ್ತ ಮುಖ ಸೂಕ್ತ ವಂದು ಶೇಷಿ ಬಾ

ಗುಚೆಂದುಂ ಶಂದು ಇಡಿದು ಗಾಂದು ಶಂನ ಕಾನೆ ಸಂಶ್ಯ ಬಗಾಂದು ದೃಢ ಮಾನಾ

ಶಂನೋ ಗಾಂ ಲಾ ಬಿ ಬಗಾಂದು ಕಾ ನು ಮಾರವನದಲ್ಲಿ ವಂದು ದ್ರೋ ಣಾ ಶಪ್ಪೆನಿ ಉ ಪಶಾ

ಶಷ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ । ಯಾ ವಿಪತ್ತಿನ ವೇಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿದಂನೆನವೆನೆಂದು ನೆನೆಂದು ಊ

ಕಪ್ಪಿಯು ಶಂ ನನು ಅ ಕಾಟಿಯಂ ನಗ ಡಿಗಾಂದು ಬಂದು ಯಾ ನು ಮಾರಂಗೆ ವಂದನೆಯಂ

ಮಾಡಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಡೆ-ತಿಸಿ। ತಂನ ಮಿತ್ರ ಶ್ರೇಷ್ಠನ ಸಂಗಡ ಹೋಗಿ
ಸಮುದ್ರವ ದಾಟಿಸಿ ಬಿಡಲು। ರಾಜಕುಮಾರನು ದ್ರವ್ಯ ಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಬದುಕಿದೆನೆಂ
ದು ಮಹಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಟ್ಟಣವ ಸೇರಿ। ತಿರುಗಾ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಂ
ತಿಳಿ ಪಟ್ಟಣವ ದೊಳಗಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ರಾಜಕುಮಾರನು ರಾಜಬೀಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗು
ತ್ತಿರಲು। ರಾಜಕುಮಾರ ತಿರುಗಿ ರಾಜನ ಕಂಡು ಪುರುಷನೆಂದ ತಿಳಿ ಮಹಾ ಸಂತೋ
ಷದಿಂ ಬಟ್ಟೆ ತಂನ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ವಂದು ಗೀತೆಯ ರಾಜರು ತಂನ ಪ್ರಶ್ನೆ ತರವಂತ॥
ತಂನ ಪುರುಷನೆದೆ ಸಂತೋಷ ತಂನ ಪುರುಷನ ಕಂಡು ನಿಂನ ಸಹಿತ ಯಾವ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಪ್ರ
ತಿಷ್ಠೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀ ದಾಳಿಯಿಂ ತುಂಬುದನು ತಾಗಿಸಿ। ಒಂದು ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ ತಂನ ಪ್ರತಿ ಉದ್ಯಾ
ಪನೆಯಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತರೆಲ್ಲ ಬಂದಾಗ ನೀನು ತಿಳ್ಳಿ ಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ। ತಿರುಗಿಯು
ತಿಳ್ಳಿ ಬಾಯನ ವಂಶಾದುವದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು। ನೀನು ಯಾಕೆ ನಂನ ಹಿಂದ ತಿರುಗಿಂದು
ಸೆರಗ ಹಿಡಿಯಲಾಗಿ ನಾನು ಹಾಳು ಮಾಡುವೆನು। ಮುಂದೆ ನಿಂನ ಕಾಂತೆ ವಿಲ್ಲ ತೀನ್ ಸಾಧ್ಯತ

ಯೆಂದು ಯಾಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು । ಶ್ರೀ ಕುಮಾರನು ಶ್ರೀಕಂಠಯಪ್ರಕಾ

ಹ್ಯಾವನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೃಷಭಾಚಲವನು ನೆಂತು ಶ್ರೀಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ

ಸಮಸ್ತ ಜನರೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು ಯೀ ಕುಮಾರನು ಮರಳಿ ಕಾಂಡು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು ।

ಯುಕ್ತಿಯು ತಲ್ಲಣಿಸು ಬಾಂತುನ ಪಕ್ಕಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ । ಯೀ ಕುಮಾರನು

ಶಂನಧಾರೆಯಿಂದಾ ಕಯೆಂದು ನೆರಕಪಿಡಿಯಲು । ನೆರದಿರ್ದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ

ಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಯೀತನ ಹೆಂಡತಿ ಕುಡುಕು ನುಡಿ । ಯಿವಾಗ ಯಿಂ

ರಾಂತು ನು ಕೇಳಿ ಯವರೆಲ್ಲರ ಕರಳಿ । ಯೀಕೆ ದಿಂನ ಸಕಿಯಾದ ಪಕ್ಕಾಗೆಂತೆಂದು

ಕೇಳಲು । ಶ್ರೀ ಕುಮಾರನು ಶಂನ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಕಾಶವಂ ಹೇಳಲು । ಯಿದಾಯನು

ಮಹಾದುಃಖಿತನಾಗಿ ಶಂನ ಕಂಮನೆಂದು ಶ್ರೀ ಶಿವ [illegible] ದಿಂದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಯೀನಕಿಯ

ನು ಪುನ ವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ವೃಷಭಾಚಲಕೆ ಕಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಯಜ್ಞವಂ ಮಾಡಿ । ೫ । ಶ್ರೀ

ಕುಮಾರಂಗೆ ತೀರ್ಥರಾಜ್ಯವಂ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ಕಾಂಡು ಸುಖದಲ್ಲಿರ್ದನು ।

ಶ್ರೀದುಃಖಾರಣ್ಯಾದಿಂದ ಶ್ರೀಢಾ ಮಂದರಗಿರಿಯೊಡನಪ್ಪಿಯು ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಾರಂಗೆ
ಉಪಕಾರವಂ ಮಾಡಿದ್ದಾವು ಮಂತ್ರ್ಯಧರ್ಮಕ್ಷೇಪತ್ರ॥ ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಉಪಕಾರವ
ಮಾಡಲರಿಯೆನೆಂದು। ಯಾತ್ರೆಯ ಸುಖವರ್ಣಿಸಿದ್ದ॥ ಲು। ಆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ
ಚನವನು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನಾ॥ ಯಾತ್ರಾವರ್ಣನೆಂತೆಗೆಯಲು। ಯಾತಂಗೆ ವಂದನೆಯಂ
ಮಾಡಿ ನಿನಗೊಂದು ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ನಂನನು ನೆನೆಕೊಂಡ್ಯಾ ಯೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ಯುಯಿತು।
ಯುಕ್ತಲಾ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ ಚನವನು ಬೆರಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಹಾಸಂತ್ಯ
ಪ್ರದಿಂದ ವಿಧ್ಯಮದದಿಂದ ಯಾ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲದೆ ಯಿಂನಾರು ಯಿಲ್ಲವೆಂದು
ಯಿರಲು। ಯುಕ್ತಲಾಗಿ ಚಿತ್ರಮತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸದ್ಧಜನೆಂಬ ರಾಯನು
ತ್ನೋ। ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂಬ ಸತಿಸಹಿತನು ಶ್ರೀ ದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ತನಗೆ ಸಂತಾನ
ವಿಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸಂ ಮಾಡಲು। ರಾಯಂಗೆ ಪಬ್ಬ
ಕುಮಾರತಿಯಾಗಲು। ಮಹಾ ಸುಖದಿಂದ ಜಾತಕರ್ಮನಾಮಕರಣಂಗಳಂ ಮಾಡಿ

ವಂಶಜ ಗಂಧಿನಿಯೆಂಬ ಋಷಿಸರನಿಟ್ಟು ಮಹಾ ಪ್ರಿಯವಿಂದ ನಲಿಹೀಯೊ ದ್ವಿತೀಯಂ

ಮಾಡಿ ನಾನಾ ವಿಧ್ಯಂಗಳನ್ನರಿ (ಮಹಾ) ಸ್ಫೋ ಹೆಯಾಗಿಯುವನ ಪ್ರಾಂಯವಂಶೆಯಾಗಿನಾನು

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಲ್ಲಿದ ಮಂತ್ರಾರಸು ಮಾಡುವೆಯಾಗಲಾಗ್ಲೆನೆಂದು ಪ್ರಶವಂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು

ಮಹಾರಾಶಿ ಪಸ್ಸುರ ಮಾಡುತ್ತ ಯುರಲಾವಾಕ್ಯೆಯನು ಯು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ ಭಿನಸುಕೇಳ

ಯುವಳು ವಿವಾಹವಾಗ ದಿಧ್ವರಿನನಗಿಂನೆಲ್ಲಿಂಯು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರವೆಂದು ಯುದಸಿತತ್ತಲು ಪಾ

ಂಯುವಂನಾಗಾಬೇಕೆಂದು ಶಂಸೋಭಾವಾಭಿಕ್ಷು ನಿಂಯಂ ಮಾಡಿಕಾನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ

ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದ ಹಂಸಿಂಯ ಧ್ಯಾನವಂ ಮಾಡಲು । ಆ ಹಂಸೆಂಯು ಬಂದು

ಯುಾರಗೆ ವಂದನೆಂತು ಂ ಮಾಡಿಯೆ ನಗಾಯ್ಯ ವೆಂದು ಕೇಳಲು । ಯು ಬ್ರಹ್ಮ

ನು ಹಂಸೆಯೊಡನೆ ಕಂನ ಮನಬಿನಪ್ರ ಶತ್ತಂ ಶವಂ ಹೇಳಲು । ಆ ಹಂಸೆ ನಿಶೆಯು ವಿವಾ

ಹವಾಗಬೇಕೆನಲು । ಆ ಹಂಸೆಯು ಆ ದೇವನು ದ್ವಿ ಕಾದಕಾಯ್ಯ ವಿಧಿ ಕೊ । ಯಿಂ

ದು ಆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ ಭಿನಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಆ ಲಂಕಾರವಂ ಮಾಡಿಕಾನು ಹಾಗ।

ಶ್ರೀನಾಥನ ಯೋಗಿ ಪುತ್ರಾಂಡು ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಗ್ರಾಮದ ಮುಂದೆಯೆ
ಬರುತಿರಲು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಬಂದರೆಂದು ಮಹಾ ಹರುಷದಿಂದ ಸರ್ವರು ಎದ್ದು
ದಿಂ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಕನ್ಯೆ ಮಗಳ ವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಾಕ್ಷಾತ ವಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೇ
ಅಳಿಯನಾದನೆಂದು ಹಿರಿದು ಸಂತೋಷದಿಂ ಇರಲು । ಯಿತ್ತಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗು
ಗದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಬಂದನೆಂದು ಸಮಸ್ತ ಮುನಿಗಳು ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಯೆಲ್ಲ ಬಂದು
ಯೀತನಂ ಕಂಡು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಯೀತನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯವಹಾರವಂ
ನೋಡುವೆನೆಂದು । ನಾರದ ಲೋಕಾಲೋಕವನ್ನು ಯಿತ್ತ ಯೀವ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಂ ಬಂದು ಯಿ
ತಿರುಗುವ ಬ್ರಹ್ಮನಂ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಬಟ್ಟು ನಂ ಮನಸ್ಸು ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮ
ನಿಂನಿಂದ ಯೀತನ ಪ್ರಕಾಶವೆಗ್ಗಳವಾಯಿತೆಂದು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ । ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ದಿಂ
ಜಲ್ಲಿ ಲಿತ ವೇಗದಿಂದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ ಯೀವೃತ್ತಾಂತವಂ

ಕೇಳಿ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ। ಆತನೆ ಬ್ರಹ್ಮನಪ್ಪ ನೀನಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಲು
ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮಹಾವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ। ಆಶ್ಚರ್ಯವಂ ಬಟ್ಟು ಆ ನಾರದನ ಸಹಾ ಶ್ರೀ
ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಅಂದು ದೇವರು ಮಸ್ತಕ
ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಕೃತಾಂಜಲಿಯಾಗಿ ಅದೆಂತೆಂದಡೆ ಮಹಾದೇವಂ ನಿಂದಿತ ಶ್ರೀ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ
ಅಂಧಾನಪಟ್ಟದಿಂದ ಮತ್ತಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ಬಹುದೇ ಎಂದು ಬಿನ್ನೈ
ಸಲು ಆ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ನಾನಾರಿಗೂ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ್ದುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ
ನಾರದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೊಳು ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಸಹಾ ಈಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ। ಆ ಹಾ
ಕೆಯಂ ಹೇಳಿದಡೆ ಅದೆಂತೆಂದಡೆ ನಾವಾರಿಗಾದರು ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ್ದುದಿಲ್ಲವೆಂದು
ಹೇಳಲು। ಆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಾನಾರಿಗೂ ಕಟ್ಟಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ। ಆ
ಶ್ಚರ್ಯಮಂ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ ಸಹಿತ ನಾರದನ ಸಹಾ ಬಂದು ಆ ಪಟ್ಟದ

ಉದ್ಯಾಪನದಲ್ಲಿಯಿಂದು ವಿಷ್ಣುಕಾವೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯುಂಟೆನದು ಶಂಸಕಾನೆ। ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟವಂ

ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುಂಥಾ ಪಕ್ಷಾಧಿಕನ ಬಳಿಗೆ ನಾವ್ಯಾಮೂವರು ಹೋಗಿ ಪತ್ನಿ ಬಳುದೇ ಯೆಂದು

ಶ್ರೀಕನ ಸತ್ಯವನ ಕಕು ಬಾಂತಿಂದು ನಾರದನಂಕ ಭುಪ್ರಿ। ಶ್ರೀಕ ಚಂ ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮದಿಲಾಗಿ

ನನಸ ಮಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯಿಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಮುಕಿನ ಗಳುಲಿ ಕಿಂಟಿದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟವಂ

ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಯುಂಥಾದು ಬುದ್ಧಿಯುನೆಗೆ ಸಬಳು ದೇ ಯೆಂಬು ವುತ್ತಂ ಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಶ್ರೀಕ್ಕಿ ದೋಗರದತ್ತ್ಯ ವ ಶಸ್ತ್ರ ಪಾಣಿ ಧನ್ವಾವಹ: ಕ್ಷೇತ್ರದಾರಹರತ್ತ್ಯ ವಷಡ್ತ್ರಿ

ಶ್ರೀಕದಾಯಿನ:॥ ಟಿ॥

ನಿಜ್ಜ ನಿಕ್ಕಿದವನು। ಬಿಷ್ಟವನಿಕ್ಕಿದವನು। ಶಸ್ತ್ರಪಂತಿಗೆ ವ ಮಾಡಿದವನು ಪರದ್ರವ್ಯವ

ಶ್ರೀಪಹರಿಸುವವನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಹಾರವ ಮಾಡುವವನು। ಯಾ ಶ್ರೀ ರುಪಂದಿಂಯು

ಶ್ರೀಕಕಾಯ ಗಳಿನಿ ಬಿಕಾಂಬು ವರು। ಕಾಲಿಕೆಯಿಗೆ ಕೃಶಲ ನೀನುಂಯ ವರಂಕೆ ಶ್ರೀಕಾ

ಯಕನ ಮಾಡುವರೆಯುಂ ನಾದರು ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇವ ರನ್ನಂದು ಬದು ಕಲಂಯಿನಲು। ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮ

ವಿಲೋಚನವನು ಕಂಪಿಸೆ ಲೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿಯುಂ ನುಡಿನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಾಯ್ದು

ಕೆಡುವುದೆಂದು ಮಹಾಧ್ಯಯನ ಮನಾಗಿ ಯೋಗಾಕ್ಷೆ ನಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲದೆಯಂ

ನೊಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನುಂಟೇ ಯೆಂದು ಲೋಕ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಂನ ಮನುಷ್ಯನ ಕಣ್ಣಿ ಬಿದ್ದೀ

ಪೆ ಯುಂನಾದರು ನಾಚನ್ನದಲ್ಲದ್ದರೆ ಯುರ ವಿಯುರ ದೆಯುದ್ದರೆ ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿಯಂ

ಹಿಡಿಕರಿಸಿ ಬಂಧನವಂ ಮಾಡುವೆ ನೆನಲು। ಲೋಕನಾರದನು ವಿಸ್ಮಯಂ ಬಟ್ಟು ಯಿಶಾ

ಕ್ಷೆಯಂ ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲೋಕನೆಯಂ ಮಾಡಲು ತಿಮರುಕ್ಕೆ ಬಿ ವಿಸ್ಮಿತ

ರಾಗಿ ಹರಿಹರರು ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಾಡಿನ ನಗೆ ಬಂದಲು ಪ್ರದವನೀನೇ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಳ ಬೇಕು

ನಂಮ ಪಟ್ಟವನು ಲೋಕ ಬಂದು ಬಿಡ್ಡುದಿಲ್ಲ। ನಿಂನ ವೇಳೆ ಅನಾರಾಜಕಾರ್ಯವ ನೀನೇ

ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಳ ಬೇಕು ನಿಂನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲೋಕವಂ ಕಂಡು ಬದುಕು

ಯೆಂದು ಕಾಪುಕಂಮ ನಿಜ ಮುಕ್ತಂ ಹೋಗಲು ಯುಕ್ತವೀ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಮಹಾ

ಬ್ರಂಹತತ್ವ ಕಥನಾರ್ಯಂ ಶ್ಲೋಕದಿ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಲಿಪ್ಯಮಾತ್ರಂ ಯಶೋಲಕ್ಷ್ಮೀ ಲಿಪ್ಯಮಾತ್ರೈಕ ಶಮೀ ಬಿಸಿ । ಲಿಪ್ಯೇ ಕೃಷ್ಣಂ ನಾಮ ನೀ ಷಂ ಸಾಂ

ನೀ ಶಿರೋ ನಾಮ ವಶಿರಃ॥ ೮॥

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಜ್ರನಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದಿರಲು ಸ್ವಾಮಿದೇವತೆಯು ವಜ್ರನಲ್ಲಿಯೇ
ನೆಲೆಯಾಗಿರಲು ಶ್ರೀ ಮುಕ್ತಿಯು ರಾಧಿಕೆಯು ಉರು ವಜ್ರಮುರುಷನಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದಿರಲು
ನೀ ಶ್ರೀದೇವತೆ ವಜ್ರನಲ್ಲಿಯೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿಹಲು । ಯಿಂತೆಂಬನೀತಿಯುಂ ಜಾನಿತೆಂದ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ಯೆ ವ್ಯಾಸೋ ಯುಗ ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟವು ಪರಶಿಗಾ ಯಿತೆಂದು ಮಹಾವೃದ್ಧಿಯಿಂದ
ತಂಸೋಲ್ಲಾ ಲಾಲ್ ಚಿಹ್ನ ನಾಂದು ಯಿನಾರದ ಮುನಿಯಂತರದುಳ ನಾನುಯಿಂದಿನ
ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಚತುರಂಗ ಮೂಲದಿಂದ ತನಪಟ್ಟಗಾವಂ ಮುಕ್ತಿನುಗರೆನುತಿಕೆ
ರಲಂ ಮಾಡುವೆ ಯಿ ದಂಪರಿಶಿ ಶಿನ್ನಾಂದು ನಾದರೆ ತಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಿರಲು
ಮಲು । ಯಿನಾರದಂ ಬಂದು ಯಿ ವಾತೆಯಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಲಾಸನಂಗೆ ಹೇಳಲು

ಶ್ರೀಕಂಠಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೆಂದು ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಂಶನಾಗಿ ಕಂಠನನು ನಾಡಾಡಿಮನು

ಷ್ಯನೆಂದು ಬಗೆದನೇ ತಾನು ಬಂದು ನಂದನ ಪಟ್ಟಣಾವಂ ಮತ್ತಾದೆ ಉದ್ಧರಿಸನಗೆ ತಾರಕಿ

ನಾಮ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಿಡಿ ಉದ್ಧರಿಸನಗೆ ತಾರಕಿ ಶ್ರೀಗನಂದನನು ನೀನು ಚರವುದ್ಯಾ

ಂದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳ ದಿಂದನು ಪಿಂತು ಪಿರಿವಾಕೆ ಯಲುಂ ನಾರದಂ ಬಂದು ಪೇ

ಳಲು ಉಬ್ರಹ್ಮನು ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ ಚನನು ಮಹಾವ್ಯಾಸ ಅದಿಂದ ಕಂಸೋ

ಭಾವಾಚಿ ಸಹೋದರ ಉದಕ್ಕೆ ಪಾದವಂಶಾಣೆ [illegible] ತಾನು ಪೂರ್ವ

ದಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರವಾಗಿದ ವ್ಯಾಘ್ರ ನಂದಿನಿಯ ಉಳ ಶ್ರೀಪ್ರಭುದೇವರು ಕಂಠನ ಶುಭ

ಪ್ರಿಯಂಕರ ಪಿತೂರಿ ಬಂದು ಯೆನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಉಬಲವನೆಲ್ಲ ಸಂಹರಿಸಿ

ಯೆನಲಾಗಿ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಯಾವಮುತ್ತಿದ ಬಲವೆಲ್ಲವಂ ಸಂಹರಿಸಿಕೊ

ಉಳಿಕ ಉಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ನಾರದನಂತರ ದುಳ ನಂದಕರ್ಪುರ್ದಿ

ಮುದ್ರೆಯುಂ ಉರವನು ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಪೂಜಿಸುವೆನು [illegible] ದರೆ ಕಾಣಿ [illegible]

ಬ್ರಹ್ಮನು। ನಾನೆಂತೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ಮುದ್ರೆಯುಂ ಗುರವ ನಿತ್ತು ಪೋಗೆ
ನಡೆಯೆ। ನಾರದಂ ಬಂದು ಯೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಪೇಳ್ದರೆ। ಯೀ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾರ್ಜನನು ಮಹಾಸಂ
ಕಾಷ್ಟಂ ಬಟ್ಟು। ತನ್ನ ಮುದ್ರೆಯುಂ ಗುರವನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ನಾನು ಕಳಿವಿ ಕೊಂಡೆ
ನೆಂದು ಪೇಳ್ದರೆ। ಯಿದಂ ನಾರದಂ ಬಂದು ಪೇಳ್ದರೆ। ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ತಾನ ಮುದ್ರೆಯುಂ ಗು
ರವನು ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಗೆ ಹಾಕಲ್। ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾರ್ಜನನು ತಾನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉಪಕಾ
ರ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆಂದೆ ನೆಂತರೆ। ಶ್ರೀನಾಥ ಮುನಿ ತನ್ನ ತಪೋಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಗರ ದಿಕ್ಕಾಂ
ಡು ಬಂದು ಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಗಿರ್ದ ಮುದ್ರೆಯುಂ ಗುರವನು ತೆಗೆದು ಕೊಡಲ್। ಯೀ ಲಂ
ಗುರವನು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾರ್ಜನನು ಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಹಾಸಂಕಾಷ್ಟದಿಂದಿರಲು। ಶ್ರೀ
ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಯಿದಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ। ಯೀತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೆಚ್ಚಿ
ನಿಷ್ಕಪಟ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕಾಷ್ಟವನು ಮಾಡಿ ತಾನು ಶ್ರೀನಾಥನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು। ಯೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನಕ್ಕೆ
ನೀನೀಗಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ಮುದ್ರೆಯುಂ ಗುರವಂ ಕಟ್ಟಿ ಯಾವುಂ ಗುರವ

ನಿನಗೆ ಬೇಡಿದ್ದುದಂ ಕೊಡುವನೆಂದು ವರವಂ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಕಂದನ ಕೃಪೆ

ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು। ಶ್ರೀಮುಕುಂದನ ದಯದಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪದವಿದವರಿಗೆ ಧ್ರುವ ಸಹಾಯದಿಂದ

ಮಹಾಸಂಪದವಕ್ಕುದೆಂದು ಯಾತ ಹೊಂದು ಮುದಮನವನು ಕರಟಕ ನಾಡು ನೆ ಹೇ॥

ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಬಹವೋ ಬಂಧ ಕಾಕ್ಷ ದ್ರಾಃ ಸವ ಸಾಂಕೋ ಪಜೇ ವಿನಃ

ಸಂಧ ಯಂದ್ಯೋ ಸ್ಥಾ ಮಾದ್ಯೋ ಸ್ಥಾಂ ಯದ್ಯೋ ಷ್ಯಾ ವಾಂತು ಸಂರತು ದಾ॥ ೧೮॥

ಸ್ಮೃಪಿ ಹೋರಣ್ಯವೆಂಬ ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮದ್ದೋತ್ಕಟನೆಂಬ ಸಿಂಹರಾಜನಿಗೆ ವಂದು ಸುಪ

ರ್ಣಕನೆಂಬ ವಾಂತುಸ। ಪರಿಕ್ಷೆನೆಂಬ ಪಾನರ। ಶಂತ್ರಯುಕ್ತನೆಂಬ ಜಂಬುಕ। ಯಾಮಾಪ್ತರು

ಪ್ರಧಾನರು ಸಹಸ್ರ ದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ಕಥನಕನೆಂಬುದೊಂದು

ವಂಟೆಂತು ಕಂನ ಹಾರಿ ಗೋತ್ರವಂ ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಲಾಗಿ।

ಶ್ರೀದಂ ಯಾಕರ ಕ್ರಂತಯುಕ್ತನೆಂಬ ಜಂಬುಕನಂ ಕಂಡು ಯುದು ಮಹಾದೊ ಡ್ಡಿತಾದಬಲು

ಮುಗಿವ್ರಾಯಿದನು ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದನರಕಂದು ಬಂಧರಾಜನನ್ನಯ್ಯಾವಾಸ ಬೇಕೆಂದು ಶ್ರಾವಂ ಚೆಂದನ ಮಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೀನಾರು ಯೆಂದುಕೇಳಲಾಗಿ ನಂದನೀನೇನಕೇಳಿ ನಾನು ಮಹಾಪಾಪಿಷ್ಠು ಕ್ಷತ್ರಿದಾರಗೃಹ್ವಾಗಿ ಹಿರಿಯನು ಕೊಲ್ದು ಜೀವವನೆಹಾರದೆನೆನಲು ||

ಶ್ಲೋ|| ಅಧ್ವಾ ಜರಾ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಅನಧ್ವಾ ವಾಜಿನೋ ಜರಾ |

ಅಸಂಭೋಗೋ ಜರಾ ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ವಸ್ತ್ರಾಣಾಮಾತಪೋ ಜ್ವರಃ ಜ ||

ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗವನಡವುದೇ ಮುಪ್ಪು | ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ನಿಲಿಸಿ ಕಟ್ಟಿನ ಕಟ್ಟಿ ಹುರವನೆ ಮುಪ್ಪವಡೆಗತಿ ಮುಪ್ಪು | ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪ್ರತಿಗವಿಲ್ಲದಿರುವುದೀಗಳೇ ಮುಪ್ಪು | ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಿಸಿಲು ಬಿಸಿಲು ತಾಗಿದರೆ ಬೇಗ ಜೀರ್ಣವಹುದು | ಯೆಂತೆಂಬ ನೀತಿಯಿಂ ಟಾಗಿ ಅನೇಕಕಾಲ ಹೊರೆಯನೆ ಹೊತ್ತ ಅಧ್ವಾನದಿಂದ ಅತಿ ಮುಪ್ಪಾದೆನೆನಲು ಅಂ ಜಂಬುಕನಿಂತೆಂದುದು ||

ಶ್ಲೋ|| ಉತ್ತಮಾನು ಕರಾವಿದ್ಯಾ ಮಧ್ಯಮಂ ಕೃಷಿವಾಣಿಜಂ | ಅಧಮಂ ಸೇವನಾವೃತ್ತಿಃ

4/4

(మూడవ ప్రకరణము బ్రహ్మజీవనము))

(బ్రహ్మవిద్య విని గలవారే నవనరకంబుల్లవుం నిషిగాంబుదురు। ఉత్తమ విద్యగ్రాష్టే

వృవహారవ్యాముద్యము విద్య। నిపక్షపాత్తియుల్లి బదుకు వదు ప్రథమ విద్య

మూర్తిమూర్తత్త బదుకు వదువుర క్రాస్తై నమూన। యుంకెంబ నీరింయుంకానినిన్ను

వుమూనక్షవనను ప్రవిషదియుందు జంబుకము నీ ప్రలానదనక నింకెందుదు))

నింవంథా మిత్రనానినాను హ్రినమూనావి ననగొందు ఫ్రాలిగమూదిషిగాదు

యుందు నీ ప్రలా। జంబుకను యూవన్న్కై ప్రథివళింయి నిష మమూరాజనాద

సింహరాజన ప్రధాని శెయం గాదిను వెను। నింవంథా వప్రై మను ష్యగె ఫ్రాలిగ

న్నైను బంకెందు గాందా దలానదనక నింకెందుదు))

శ్లో)) ని ప్రభా ప్రియో నకశ్వన్ : కశ్చిద్వ్య మథ దా ప్రియః యూశ ప్రియో మమా

నాగ ప్యప్త త్వగరు దంసు ప్రా))

ದೊಡ್ಡವರ ಗೋತ್ರಂಯವ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಕಿ।ನಾ ಗೋತ್ರಂಯ ಮಾಡಬಾರದು। ಇದೇಕೆಂದರೆ॥

ಮಹಾರಾಜೇಶ್ವರನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಕುಟದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗರುಕ್ಷನನುಶಂಸವ್ಯಾಕರಿಂದು

ಇಂಜಿದೆ ದೊಡ್ಡಿಕಾದ ಗೋತ್ರಂಯದ ಸತ್ವದಿಂದ ಯೇನು ಹರುದ ದಿನಗೆ ವಿಶ್ರಾಮವೆ

ಯೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಇದು ಕಾರಣ ಮಹದಾಗೋತ್ರಂಯವನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಯೆಂದು ಮತ್ತಂದೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಇತ್ಥಂ ಪುತ್ರಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ವಿಗ್ರಾನಾಶನಃ ಸನಾತನ। ಮರುಪವಿಶೇ ಪುಪೌತ್ರಪುತ್ರ ವಂಶ

ಯೋಗ್ರಾಹ್ಯ ಯೋಗಶವಾಸ್ಯತಿ॥

ವೃಕ್ಷದ ಕುದುರೆಯು। ವೃಕ್ಷದ ಗೋಂಯು ಧನ್ಯ। ವೃಕ್ಷದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮರಾನ್ಯ।

ವೃಕ್ಷದ ವಿಗ್ರಾಶಿಂನರಿಯು। ಉತ್ತಮಪುರುಷನು ಸ್ವಾಂದರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು।

ಯುಕ್ತ ಮಂದಿಯು ದೊಡ್ಡಿಕಾದವನ ಗೋತ್ರ ವಿಚರೆ ಕಾವ್ಯ ದೊಡ್ಡವರಪುರು।

ಇಧವರನಾ ಗೋತ್ರ ವಿಚರೆ ಕಾವ್ಯ ಇಧವರಪುರು। ಯಂಕೆಂಬುನೀತಿಂಯುಂ ಉಂಟಾಗಿ। ಯಿ

ನಿನು ಉತ್ತಮಪುರುಷನ ನಿನು ದೊಡ್ಡಿಕಾದವನ ಗೋತ್ರ ವಿಕಾಂದುಯರು

ಯೆಂದು ಸಿಂಹರಾಜನಬಳಿಗೆ ಕರದೊಯ್ದು ಕಾಣಿಸಿ ಯೀತನು ಮಹಾದೊಡ್ಡಾತನು
ಯೀತನ ಪರಾಕ್ರಮ ತ್ವಾರು ಸಹ ಯಿಲ್ಲ। ಯೀತನೆ ನಿಂನ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ಯೆಂಗಾದುಯೆಂ
ದುಹೇ॥ ಯಿವಂಚೆಗೆ ಸಿಂಹರಾಜನ ಶಂಕ್ಯ ಪ್ರಧಾನಿಗೆಯಂಗಾಡಿಸಿಕಾವುವು
ಪ್ಪರು ಶ್ರೀವಂಚೆ ಸಹ್ಯ ನಾಪ್ಪರು ಪ್ರಧಾನರಾಗಿ। ಸುಖದಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾಲ ವಿರಲು
ಶ್ರೀಸಿಂಹರಾಜನು ಯೀತದ ನರನಂ ಮಹಾಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕಾಡಿಕೊಂಡು ಯಿರಲು
ವಂದು ದಿನ ಸಿಂಹರಾಜಂಗೆ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ ಬಂದು ನಡೆಂಯಲಾರದೆ ಮಹಾ ಕಷ್ಟ
ಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರಲು। ಶ್ರೀವರು ವಿಜಾಪ್ಪರಿಸುವಂಚೆಯಿಂತ ಮಹಾ ಲಜ್ಜನ
ವಾಗಿಯಿರಲು। ಹೊದ ಲಕ್ಷಾಂಗೆ ಸಿಂಹರಾಜನು ನಂಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ವಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ಕಂಮೊಬ್ಬಲೊತ್ತನೆಯಂವಾಗದೆಕೊಂಡು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಯೀತದ
ನರನನು ಯೀ ಸಿಂಹರಾಜನ ಕಂತ್ಯ ಕಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಕಾಂಡಿರಲು।

ಶ್ರೀವೇಸೃದವಿ ಬಂಧರಾಜನು ತಂನ ಪ್ರಧಾನರಂತರದು ನವು ಗೆ ತಿಷ್ಠಾರತ್ನೆ ಬಗೆ

ಯುಂಟೇಂದು ಮಂದುಕ್ಸ್ಯಲಾಗಿ। ಯವರು ಮೂಷ್ಟರು ಬಂಧರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಯೇತಾಂ

ತ ಠಕ್ಷ್ಲಿ ಯೂತದನತನಂ ತ್ರಕ್ಷ್ನ ಬಾರದೆಂತನಲಾಗಿ। ಯೂ ಬಂಧರಾಜನು ನಂಬಿದ

ವರಸಾಲು ವಡು ಮಪ್ಪಾಡೋಕ್ಷವೆಂದುನು ಡಿಯುಲು (ದೆ) ವಶಗೆ ಪಾಪ ಬಾರದಂತೆ

ಯೂತದನತನತಯ್ಯ ಪ್ರಾತೇಕಂನ ತ್ರಕ್ಷ್ನು ಯೆಂದುಂತು ನಿಜದ ಮೇಲೆ ನೀವು ತ್ರ

ಕ್ಷ್ನುಂತು ನಲು ಶ್ರೀ ಬಂಧರಾಜನು ಪಾಗಾಕತಿಂತುಂದ ಮೇಲೆ ಲಾಮುಳು

ದಿವಸ ಯೂತದನತನು ನಷ್ಟ ಪ್ಯೋಲ ಸ್ತ್ರೆ ಬರಲು। ಯೂ ಬಂಧರಾಜನು ನವು ಗೆ ತಿಷ್ಠಾ

ರತ್ನೆ ಬಗೆಯುಂಟೆಂದುಂದು ಕ್ಸ್ಯಲಾಗಿ ಯೂ ಜಂಬುಕ ನಿಂತೆಂದು ದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ವಿಪ್ರಹಸ್ತೇ ಧನಂ ದೇಯಂ ಸ್ಪದಾರಾಪುತ್ರಯುಕ್ತನಃ ಸ್ವಾ ಮಿತಾಂತ್ಯೆ ಪತತಃ ಪ್ರಗ್ರಾಃ

ಶ್ರಂತತಾ ತ್ರೇಜ ಮಾಧವಃ॥

ಯುಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ನಿಂನಂಥಾ ವಡೆಯುಗೆ ಪ್ರಗ್ರಾವ ತಾದು ವಸ್ತ್ರಾಕ್ಸ್ಯವಾಗಿ ಸುಂಟು

ಯೆಂದು ಮಹಾ ಹರುಷಿತನಾಗಿ ಯಾಜಂಬುಕನು ಯಿಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಂನ ಭಕ್ಷಿಸುಯೆಂ

ದು ಮುಂದೆ ನಿಲಲು। ನೀನು ಕ್ಷುದ್ರಮೃಗ ನಿಂನನು ಕೊಂದರೆ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆಂ

ದೆನಲು ಆ ವಾಯಸಂ ಬಂದು ನಂನ ಭಕ್ಷಿಸು ಯೆನಲು। ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶರೀರಿ ನಿಂನಿಂದ

ಸ್ವಾಮಿ ಕ್ಷುಧೆ ತೀರದೆನಲು। ಆ ವಾನರಂ ಬಂದು ನಂನ ಭಕ್ಷಿಸು ಯೆನಲು। ನೀನು

ಮಹಾಪ್ರಾಣಶರೀರಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ್ಯವೆನಲು। ಕದನಕನು ನಂನ ಭಕ್ಷಿಸು

ಯೆನಲು। ಆದನ್ನು ಕೊಂದಲನಾ ಪುರುಷಂ ಭಕ್ಷಿಸಿ ಯೆಂಕರಿದರು। ಮೊದಲು ಜಂ

ಬುಕನು ಸಂತಸದೋಳದನ ಮಹಾ ಮಿತ್ರಕ್ಷಯಗ ಬಿಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ। ಕವುಗೆ ಶ್ರೀನು ಬಾರದಿರಲು

ಉಪಾಯೋತ್ತರದಿಂದ ಕಾಡಿಬಿದವೃ। ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನು ತಪ್ಪು ಮಂದಿಯೊಳಿದ್ದರೆ

ಯುಪಕಾರದಿಂದ ಕೆಡುವರು। ನಾವು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ಯಾ ಸಿಂಹನ ಕಯ್ಯ ಯಾಸಂಜೀ

ವನಂ ಕಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ದಮನಕನಿಂತೆಂದುದು ॥

ಶ್ಲೋ|| ಶತ್ರೋರ್ವಿಕ್ರಮಮಜ್ಞಾತ್ವಾ ವೈರಮಾರಭತೇ ಹಿ ಯಃ | ಸ ಪರಾಭವಮಾಪ್ನೋತಿ ಸಮುದ್ರಯ

ವ ಟಿಟ್ಟಿಭಾತ್||

ಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಸತ್ವಾಧಿಕನೆಂಬುದೊಂದು ಟಿಟ್ಟಿಭನು | ಮಾ
ಲಿನಿಯೆಂಬ ಸತಿಸಹಿತ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ನೆಲಗೂಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲವುಕಾಲ
ಸುಖದಲ್ಲಿರಲು | ಆ ಟಿಟ್ಟಿಭನ ಸತಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಹಾವ್ಯಸನ
ದಿಂದ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಮಹಾದುಃಖದಿಂದಿರಲು | ಜಗದೀಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ಸತಿಗೆ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ನವಮಾಸ ತುಂಬಲು ಆ ಸತಿ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ
ನನಗೆ ಪ್ರಸವಕಾಲವಾಯಿತು ನಾನು ಇರುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಾವುದು ಎಂದು ಕೇ
ಳಲಾಗಿ | ಈ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ನಂಮ ಸ್ವಗೃಹವಿದ್ದೀತು | ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೂತವಾಗುವದೆಂದು
ಹೇಳಲು ಆ ಪಕ್ಷಿಯು ಕೇಳಿದಳು|| ಇದು ಸಮುದ್ರತೀರ ಮಹಾ ಭಯಂಕರ
ಕ್ಷಣಿಕ ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟು ದಯವಾಗಲು ಸಮುದ್ರನು ಕೆಡಿಸುವನು | ಇದರಿಂದ

ನಂಮ ಶಕಿಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೋಗೊಡಿಸಿದ | ಇದು ಕಾರಣದಿಂದ ದುಷ್ಟರ ವಿವೇಕವಂ

ಕೆಡಿಸಿ ತಾ ಜಯಿಸಿ ಸುಖಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕು || ನಂಮ ಶಕಿಗಳು ಹೋಂದುವುದಕ್ಕೆ

ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆಗದಲ್ಲ ಗುರುಗಳಾದರೂ ಬದುಕುವವರು ಸತ್ತೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ

ವಂಶಂ ಪರರ ಸತ್ತವವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗಲೂ ಆಗುವಷ್ಟು ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿತು ||

ಇದರ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಗಂಭೀರ ಪುತ್ರನ ಸಮುದ್ರ ರಾಜನ ಕೂಡಿ ನಿಂನ ವೀರ ಶ್ರಮ

ವೇನೋ ಹೇಳಿ ತಿಳಿದು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಪಕ್ಷಿ | ಇದು ಕಾರಣ ನೀನು ಮತ್ತೂ

ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವನಾದರೆಯು ತಿಳಿಯಬೇಕು | ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿಯಿರಬೇಕು ಯೆಂದು

ಯೆಂದು ಹೇಳಿತು ||

ಶ್ಲೋ || ಜಾನಾತಿ ಮಂದರಗಿರಿಃ ಜಲಧೇರ್ಗಭೀರಂ ... ಶ್ರೀರಸ್ಯ ಮಹಿಮಾನಂ ಜಲಾಚಲಸ್ಯ

ವಿದ್ವಜ್ಜನಸ್ಯ ಪರಿಶ್ರಮ ಮಹಿಮಾನಂ ಇತರೇ ನ | ವಿದ್ಯಾ ವಿಹೀನ ಜನ ಇತರಾ ವದಂತಿ ||

ಸಮುದ್ರದ ಗಂಭೀರವನ್ನು ಮಂದರಗಿರಿಯೇ ಬಲ್ಲನು | ರಾಮನಾಮ ಜಲಾಚಲ

ವೇ ಬಲ್ಲನು। ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸತ್ವವನು ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೇ ಬಲ್ಲರೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಗಗನಂ ಗಗನಾಕಾರಂ ಸಾಗರಃ ಸಾಗರೋಪಮಃ। ರಾಮರಾವಣಯೋರ್ಯುದ್ಧಂ ರಾಮರಾವಣಯೋರಿವ॥ ಟೀ॥

ಆಕಾಶದ ಸಾದೃಶ್ಯವನು ಆಕಾಶವೇ ಬಲ್ಲದು। ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರವೇ ಸರಿ। ರಾಮರಾವಣರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ರಾಮರಾವಣರೇ ಸರಿ। ಯೆಂದಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಹಂಸೋ ನ ಭಾತಿ ಬಲಿಭೋಜನಬೃಂದಮಧ್ಯೇ ಗೋಮಾಯುಮಂಡಲಗತೋ ನ ಚ ಭಾತಿ ಸಿಂಹಃ। ಜಾತ್ಯೋ ನ ಭಾತಿ ತುರಗೋ ಖರಯೂಥಮಧ್ಯೇ। ವಿದ್ವಾನ್ನ ಭಾತಿ ಪುರುಷೇಷು ನಿರಕ್ಷರೇಷು॥ ಟೀ॥

ರಾಜಹಂಸೆಯನು ಕಾಗೆ ಜರಿದರೆ। ಸಿಂಹವನು ನರಿ ಜರಿದರೆ। ಜಾತ್ಯಶ್ವವನು ಕತ್ತೆ ಜರಿದರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳನು ಯೇನು ಅರಿಯದ ಮೂರ್ಖ ಜರಿದರೆ ಯಿಂತಿವರುಗಳಿಗೆ ಕುಂದಹುದೆ। ಆಮಂದದಿಂದುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರದ ನೀರನು ಜರಿದರೆ ಆಕಾಶಗೆ ಕುಂದಹುದೆ।

ನೀನೇ ಪರಾತ್ಪರ ಮೆಂತೆಂದು ಗರ್ವದಲ್ಲಿರ ಬೇಡ। ನಿಂನ ಘನತೆಯು ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಬಂದಿಮೂ

ಆಗಿರು ಹೇಳಿದ ವಾಕನೇಳಿದಕೆ ಟ್ಟು ಹೋದವರುಂಟೋ ಯೆಂದು ಮತ್ತಂತೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಲಿನಾಗಕ ಮಿದಂ ಕಾರ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ನಮತಿಯ ಧಾ। ದ್ವಾವೇತಾ ಸುಖಮೇ।

ಧೇತೇ ಯತ್ರ ವಿಪ್ರ್ಯಾನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ॥

ಶಿಂಧ್ಯಾ ವಾಕ್ಯವೆಂಬುದೊಂದು ವನಲಿಲ್ಲ ವಿಮಲನರಖಯೆಂಬುದೊಂದು

ನರೋವರವುಂಟು। ಆ ಸರಸಿಯಲ್ಲಿ ಲಿನಾಗಕ ವಿದಾಕನೆಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗ

ಮತಿಯೆಂದು ಯಷದತ್ತ ವಿಪ್ರನೆಂದು ಯೀ ಮಯೂರ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳು ಕರ್ವನ್ನು

ಸ್ತೋತ್ರ ಮಿತ್ರ ದಿಂಯಂಗಳ ದಿನ ಕಾಂಡಾ ಬಿಕರನಾಲಿ ಸುತ್ತಿ ದಿಂ ದಿರವಲಿವೆಂದು ದಿನ

ವಜ್ರ ಚಿತ್ರಗಾರ ಪಕ್ಷಿ ವಿದಿದು ಹೋಗುತ್ತ ಮಹಾ ನೀರಕ್ಷ್ಯ ಯುಂದನರೋವರಕ್ಕೆ

ಬರದು ಉದಕ ಪಾನ ವಂ ಮಾಡಿ ಲಿಲ್ಲಿ ಕಂನ ಬಲದಿಕೆಂಯ ನುಪಕಿಸಿ ಬಂದು ಲಿಲ್ಲಿ

ಚಲಿಸುವಂಥಾ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಯಿಂಥಾ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳುಂಟೇ ಯೆಂದು

ಕಂಡು ಇದ್ದಿವೆಂದು ಬೆಸಗಾಗಿ ನಾಳೆ ಬಂದು ಬಲೆಗಳಿಂದೀ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳಂ ಹಿಡಿವೆನೆಂದು

ನುಡಿದು। ಆ ಬೇಟೆಗಾರನು ಹೋಗುತ್ತಿರೆ। ಯೀ ಮೂರು ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳು ಕಂಡು ಪೋಗಲಾರು

ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು। ಅನಾಗತವಿಧಾತನೆಂಬ ಮತ್ಸ್ಯವು ಯಿನ್ನು ಯಿವನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು

ಬುದ್ಧಿ। ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪನ್ನಮತಿಯೆಂಬ ಮತ್ಸ್ಯವು। ನಂಮನಾರು ಹಿಡಿದಾರು। ನಾವಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವೆವು।

ಯೆಂದು ನುಡಿಯಲು। ಯದ್ಭವಿಷ್ಯನು ಯಿವನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು, ಯೆಂದು ~~ನುಡಿ~~ದು।

ಅನಾಗತವಿಧಾತನು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಮತ್ಸ್ಯಗಳ ಸಂಗಡ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಪನ್ನಮತಿಯಂ ಕರೆದು ನಿನ್ನ

ನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಂಡೆಂತು ನಿನ್ನ ಮನೆ ಬಂದು ಮಾರಿಗೆ ಯದ್ಭವಿಷ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೋ

ಗಬಾರದು ಅದು ಮತ್ಸ್ಯಾರ್ಥಿ ನ ಬುದ್ಧಿ ಆ ಬೇಟೆಗಾರನು ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಿಲ್ಲಿಯೆ ಬಂದು

ಉಪಾಯವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ ನಿನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಸಿದೆನೆ।।

ಶ್ಲೋ।। ಉಪಸ್ಥಿತೇ ಪ್ರಯೋಜನೇ ಯಸ್ಯ ಬುದ್ಧಿಃ ನ ಹೀಯತೇ। ಸ ಶಕ್ತೋ ಪದಸ್ಯ ಪಾರಃ

ಸೋ ಯಾತಿ ಜಾರದ್ರೂಪಿಂಯ ದ್ವಾ ।। ನ ಶೇ ।।

ಅವರ್ಣ್ಯ ಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಶೇಖರನೆಂಬ ರಾಯನು ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು

ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣವನು ಮುಂದಾಳಿಕನೆಂಬ ಹೊಲ್ಲನು ಶ್ರೀಕಂಠನಿಂದ ಶಿಷ್ಟ[illegible]ನಾಯಿಂ

ಬಸೊಲ್ಲಕ ಮೈಸೂರುಪುರಾವ[illegible] ಉಳ್ಳ ವ[illegible]|| ಮೈಸೂರಾವ್ರತಿಚಾರಿಯಾಗಿರೋ

ಮೂರುಹೊಳೆಯಿಂ ಬರುತ್ತಿರಲು | ಶ್ರೀಕಂಠವೀರಿಯಾದ ಮುಂದಾಳಿಕನು ವಂದು ವನಾಂ

ಕರದಲ್ಲಿ ಗೋಪುರಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿಯುಂಡಾ ಊರಾಂದು ಹೊಲವನು ಸರಬಿನ[illegible] ಕಿಯಲ್ಲಿ

ಕಂಠನಿಂದ ಕಿಯುಂಕ[illegible] ವಾಳಿ ಬಸಾನುಕಿಂಗ[illegible] ದಿನ್ನದು ದಿನ ವಿದ್ಯಾ[illegible] ಮೊಮ್ಮ

ಬಂದು ಕಂನನ್ನಕಿ ಯಿರಾದನೆ ಸುರಕಸು[illegible] ವಂಕ[illegible] ಮರಳಿ ಕಾನಿಹ ಹತ್ತಿಗೆ ಹೊಸ್ತನು

ಯಾಪ್ರಕಾರ ದಿಂಬಿರಲು | ಯುಕ್ತ[illegible] ಯು ವ್ರತಿಚಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಕಂಠ ವಾರ

ನು ಶ್ರೀಕಂಠನ ಮಗನನು ವಬ್ಬರ ಸೊಬ್ಬರಲಿ ಕಿಂಯದಂತೆ ಲಿವರಿ[illegible] ರಂನು ಮಾಡಿ ಗಂ

ಮಾಡಿ ಗಾಂಡು[illegible] ದಿಂದಂತೆಲ ವ್ರತಾಲ ದಿರಲು | ವಂದಾನೊಂದು ದಿನ | ಶ್ರೀಮುರದ

ಕಂಠ ವಾರನ ಮಗನು ಬಂದು ಯಾಕೆ ಯಿರಾದನೆ ಸುರಕಸು[illegible] ದಿಂಬಿರಲು | ಶ್ರೀನ

ಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಂಠವಾರನು ಬಂದು ತದವಕೆಗೆ ಯಿನಲು | ಯಾಮಗನನು

ವಂದು ತಡೆಯ ದಿಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹಟ್ಟು ಕಂಠವಾರನಂತರದು ಗಾಂಡು ಲಿವನಾದನೆಯೊಗವಂ

ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾಗೊಲ್ಲಕಿಯ ಗಂಡನು ಒಂದಿನ ಕೆಲಸಾ

ಯಲು ಮೋಸನೆಂಕೆಗದೆ ತಾಂದು ಬಂದು ಕದವ ತೆಗೆಯಿಸಿದನು। ಆ ಕಳ್ಳ ವಾರಂಸಂಗೆ ಜಟ್ಟಿ ತ್ರಿಕ್ಕೆ

ಗೊಳ್ಳಲು ಯಾಕೆ ಗಟ್ಟ ಗಟ್ಟಿಸಿ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಲು। ನೀನು ಬೆದರಬೇಡ। ನಂನನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ

ಬೈಯುತ್ತ ಒಂದು ಹುಲ್ಲಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತಿರಲು। ಆ ಕೀಕಿಯ ಲ್ಲೌ ಕಳ್ಳ ವಾ

ರನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬೈಯುತ್ತ ಹೊರಟುಹೋಗಲು। ಅತ್ತ ಆ ಗೊಲ್ಲಕಿಯು ಯಾಕಳ್ಳ

ವಾರನ ಮಗನ ಕರದು ಬುದ್ಧಿಯಂತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು। ಯಾಕೆಯ ಗಂಡ ಬಂದು ಯಿದೇನೆಂದು

ಕೇಳಲು। ಯಾಕನು ತಂನ ತಂದೆಯ ಹೊಡೆ ಜಗಳವ ಮಾಡಿ ಬಂದು ನಂಮ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕನು।

ಆ ಕಳ್ಳ ವಾರನು ಯಾತನ ಕಾಂಡೆನೆಂದು ಬರಲು। ಯಾತನ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು

ನಂನ ಮನೆಗೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲವೆಂದೆನಲು। ಯಾಕಳ್ಳ ವಾರನು ತಂನ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಂನ ಬೈಯುತ್ತ

ಹೋದನು। ಯಾತಗೆ ತಂನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಜಗಳ ಮಾಡದೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿರು ಯೆಂದು

ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನೆಯೆಂದಲು। ಆ ತನು ತಂನ ಗೊಲ್ಲಕಿಯನು ಪತಿವ್ರತಾ ಮಿಸಿ ಕಾನು ಕಳ್ಳ ವಾರನ

ಮಗನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಹೇಳ್ದು ಶ್ರೀಶಾರವಂಶಳು ಶಿಶರನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಸುರಕ್ಷಣ ಪ್ರಾದಲ್ಲಿದ್ದನು।

ಆದುಕಾರಣ। ಆ ಪೇಳಿಯದಲ್ಲಿ ಯೋಗಾಚಾರ್ಯರು ಬಂದಿರಲು। ಆದಕೆ ಶಿಷ್ಯರು ಹಾಯಂ ವಂ

ಕಾರ್ಯಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿದೆ ನುಂಡಮನೆ ಬಿಡದೆ ಶಿಷ್ಯರಾಗಬಾರದೆಂದು ಯಾಕ ಹೇಳಂತೆಳು। ಆ ಅಲ್ಲಿನಾಗರ

ವಿದ್ಯಾಶನೆಂಬ ಮಹ್ಯಾನು ಯಿದಾವದು ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ। ಯಾತ್ರೆ ಶ್ರವಣ ಬಿಟ್ಟು ಶಿಷ್ಯರಾದ ಕಾರ್ಯ

ಮಿತ್ರರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಕೆ ಬಿಟ್ಟವರುಂಟೆ ಆದೆಂತೆನೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಮಿತ್ರಾಣಾಂ ಯೋಗಿಶಂಕರಾಚಾರ್ಯಣಾಂ ಪ್ರತಿನಂದಶಿ ಮೂಢ ಧೀಃ ಸುಖಾವೇ ಪರಮ ಬುದ್ಧಿಃ

ಕಾಷ್ಠಾಶ ಶ್ರೀ ಹೃಷ್ಟೋ ವಿನಶ್ಯತಿ॥

ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀವರಪತಿಯೆಂಬುದೊಂದು ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯನೆಂಬುದೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ

ಶೈಲಪ್ರಾವಿನು ಪ್ರಾದಲ್ಲಿರಲು। ಆ ಸಮಯದ ತೀರದಲ್ಲಿನೆ ಸರ್ವಪ್ರಾಪ್ತ ಸಂಗವಾ।

ಆ ಕಾಶ್ರಗಂಗೆ ತೀರದಲ್ಲಿಯು ಹಂಪೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳ್ದರಿಗೆ ವಿಕಟಚಾಕ ಚಲಯಂ ಬಂದಾ

ರಾಜ್ಯಂಪಿಸಿಗೆ ರಘುವನವಂಶವಾದದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಲಾಭದಲ್ಲಿ ವಾಹನಾನಾ ಪ್ರವೇಶದುಳ್ಳವರು

ಯಿಲಿದು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಂತು ಆದು ಪ್ರಷ್ಠೆಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವನ ಗುಣಂ ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು।

ಯಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಲಸರ ಸಿಂಹಾಸನಂ ದು ವಿಷ್ಣುಂ ಬಿಟ್ಟು ಯಿಂದ್ರಾಸನ ಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ನಷ್ಟ

ಯೆತ್ತಿಯು ಯಿಂಥಾ ದು ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಅವನ ದೋಷ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ವಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಜಿಂಪ್ಯ ಸ್ವಾದ ವಾದ ಪ್ರಂಗ ಮಧ್ಯ ಯಾಸರೋವರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಲಾದ ವರ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳವ

ದಿವಸ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ವಂದು ದಿವಸ ಯಾ ಪ್ರಂಸ ಗಳು। ಅಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ವಂಪ್ರತಿ

ಪ್ರಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸ್ತುತ್ತಿರಲು। ಕೆಲವು ಪ್ರಂಗ ಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಪದೊಂದು ಗುಣ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಂಗ

ಪೆದ್ದ ಪುಂಶಾಸ್ತ್ರಂ ಬಿಟ್ಟು ಯಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಮಿತ್ರತ್ವ ವಮಾಡಿ ಬೇಕೆಂದು ಮಾತಾ

ಪ್ರೇಮ ಬಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೋದನೆ ಮಿತ್ರತ್ವ ವಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು।

ಶ್ರೀ ಅವನ ವಂಶಕಾಲ ವೃತ್ತಿ ಗಾರ್ಬಿಂಬ ರಲು। ಯಿಂನು ನಾವು ಯಿಲ್ಲಿ ರಬಾರದೆಂದು

ಶ್ರೀ ಕಗುಮ್ಮಗೆ ಪೆ ಶ್ರೀ ವೃತ್ತಂ ಮಮ ಪೂರ್ವದ ಗಗನ ಸಂಗೆ ಶ್ರೀ ರಕ್ಷೆ ಶ್ರೀ ವೆನಲು। ಶ್ರೀ

ಪೂರ್ವ ನಿಮ್ಮ ಮಾಸ್ನೇಹ ವಾದ ಮಿತ್ರರು ಹೋಗು ಗವನಗೆ ಯಿಲ್ಲಿಯೇ ನಿದ್ರೆ ಶಾಸ್ತ್ರವು

5/

ನಿಂಮ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ಬಾರ್ನೆನೆನಲು। ನಾವು ಪಷ್ಟವು ಕ್ಷವರು ಕ್ರಿಸ್ತಾಶ್ರಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದೇವು
ನಂಮ ಗತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕರದಲ್ಲಿ ನೀನು ನಂಮ ಸಂಗಡ ಹೋಗ ಬರುವೆ। ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತ ಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿಯು ಬಂದು ನಿಂನನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೋದೇವು। ನೀನು ಸು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣರುಯಿಂದ ಹೋಗ
ಅವರ ಮಾತಂ ಕೇಳದೆ। ಕ್ರಿಸ್ತ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಂನನು ನಡದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುಯಿಂದು
ಕ್ಷಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣವಂ ಬಿಡುವೆನೆನಲು। ಕ್ರಿರಾಜ ಪಂಪಿಸಗೃಹವ ಪುರುಷ ವ್ಯಾಕುಲಿಂಬಟ್ಟು
ಯು ವಸಿಂಯುಂ ನೀನು ಉಪಾಯ ವೆಂದು ಕಂಪೋಗಾಲಾಗಿತನೆಂಬಂ ಮಾಡಿ ವಂದು ಕಾ-
ಪ್ತ ವಂಶಂದು ಯುಕ್ತಾವಲಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಹೇಳಿ। ಶಾವು ಕ್ರಿಸ್ತಾಕ್ಷದಯರದು ಕಡೆಯ
ನುಕಚ್ಚಿಕಾಂಡು ನೀನು ಮಾಕನಾದ ಬೇಡ ಕ್ರಿಶಿಪರಾಂ ಬರಿಕೆಯದಿ ಬಾಯಿಂದು
ಕೆ। ಕ್ರಿಸ್ತಾಮನಂ ಕ್ರಿಸ್ತಾಕ್ಷದನಯುಪೆಕಚ್ಚಿ ಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿ
ರಲು। ಯುದಂ ಮಿತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕದ ನೆಂಬು ಹೊಂದು ಜಂಬುಕಂ ಕಂಡು ಉಪಾಯಂ ಕರ
ದಿಂದ ಯುದಂಕೆ ದಡ ಬೇಕೆಂದು ಕಂಪೋಗಾಲಾಗಿತನೆಂಬಂ ಮಾಡಿ। ಯಿತಿಕಾವ೯

ಶ್ಲೋ॥ ಉತ್ತರಯ ಚರರು ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತಕರು। ಅವರನು ನಂಬಿ ನೀನೇಕೆ ಕೆಡುವಾಯಿ.

ಯೆಂದು ಹೇಳುತಿದ್ದೆ। ಯಿನ್ನು ಅಂತಹ ಮಾತು। ತಾನೇಕೆ ಕೆಡುವಾಯಿ ನೀನೇಕೆ ಕೆಡುವಾಯಿ

ನಾನು ನಿಂನ ಹಂಗಿ ಅಪ್ಪಬುದ್ಧನೆ। ನಂನ ಮಿತ್ರರ ಸಂಗದ ಹೋಗುತಿದ್ದೇನೆ ಯೆನುತ

ಕಚ್ಚಿ ದಕ್ಕೆ ಲಂಬಿ ಹಲಾಗಿ ಕೆಳಯಿಂಕೆ ಬಿದ್ದಿತು। ಆ ಜಂಬುಕನು ಹಿಡಿದು ಮೆಚ್ಚಿ

ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ಅಂದ ಅಂದು ವಂಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆನು ವೆನೆರಡು ಅನೆಕಂಯುಕ್ತ ಬಂದಲ್ಲಿ।

ಹ ಇಂಯದ ನಿತೇದ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು। ಯಾಕಾ ಮನಸ್ಸಿನ ಗಹ ಹಪಿಸನಗೆಯಾದಿ। ಯಾ

ಜಂಬುಕನು ಬುದ್ಧಿಹೀನನು ಬಲು ವಾದವಸ್ತ್ರವನು ಹಲದ್ದೋಗಿ ನನನಲು

ವುದು ವಾಹದ ಯಂಬುದನ ಇಂಯದ ನಿತೇದ ಹೋಗುತಿದ್ದೇ ಯೆನಲು। ಯಾ ಜಂ

ಬುಕಂಕೆ ಕ್ರುದ್ಧ ಕಾಮನ ಸಂಹಾರದ ಹೋಗಿ ವಂದು ಕಾಡಕದಲ್ಲಿ ಯಿರಲು। ಉದಕ

ವಹ ಹಿಂಕೆ ಹಲಾಯನವಾಯಿತು। ಅದು ಕಾರಣದಿಂದ ಮಿತ್ರರ ಮಾತಕೇಳ ಬೇಕು।

ನೀವು ವಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣಾಂತವುಂಟು। ತಂನ ಸ್ನೇಹ ಮಿತ್ರನ ಅರ್ಥ ಬಿಡಲ ರಾದಿ

ಹಂದು ಲಿ ನಾಗಕ ವಿದಾಕನೆಂಬ ಮತ್ಸ್ಯನು ಆ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ। ವಂದು ಸರೋವರಕ್ಕೆ

ಹೋಗಲಾ ಮರುದಿವಸ ಆ ಬೇಟೆಗಾರಂ ಬಂದು ಆ ಸರ್ಪವರ್ತ್ಮಕ್ಕೆ ಬಲೆ ಹಾಕಲು

ಯಿರಲು ಮನುಷ್ಯಂಗಳು ತಂನ ಬಂಧು ಬಳಗ ಸಹ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು

ಆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಂ ನಮಕಿಂಚಿಯು ಯಿದ ಕಂಡು ಲು ಹಾಂದು ವಂಶಾನ್ನ ಬೇಕೆಂದು ತಂನ ಬಳಗ

ಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಹೇಳಿ ನೀವು ಮುಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕೆಳ ಬೀಳ ಹಿಂಕೆ ಯಿಂದು ದಿಬದಿಂದು ಂತ್ಯಕ್ಕೆ

ಕಂಡು ಯಿರಲು ಂಡ ಆ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ತಂನ ಬಂಧು ಬಳಗ ಸಹ ಆ ಕಾರಣ

ಬದಿಯಲಂತ್ಯ ಕಿಗ್ಗಂಡಿರಲು ಆ ಉತ್ತರ ವಿಷ್ಣುನೆಂಬ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಗವೆಲ್ಲ ಬಲೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ

ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತು ಹೋದವು ಆ ದು ಕಾರಣದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರ ಮಾತ ಕೇಳದೆಯಿದ್ದರೆ

ಂ ಯೀ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಡುವರೆಂದು ತಂನ ಪಕಿಂತಯೊಡನೆ ಹೇಳಲು ಆ ಬಿಟ್ಟಿ

ಪ್ರತಿನು ಕೇಳಿ ಸಿಕ್ಕಾಂಡು ತಂನ ನು ಮನುಷ್ಯ ಕ ಮುಗ್ಗ ಹೋಗೆ ಬರದೆ ಯೋ ಸಂನ

ಸಕ್ಷವನರಿಯಲಾರೆಂದು ಮಹಾಪರಾಧ ದೀವನಾ ಡಕ್ಕಾಂಯ ನೀನು ಯುಕ್ತಿಯೋ

ಹೇಳುವನಾಗಿ ಆಲ್ಲಿಯೋಕೆಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಸೂತವಾಗಿ ತಂನ ಕಕಳಂ

ರಕ್ಷ್ಯಂಪವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಒಂದಿನ ಯಿಂದ್ರೋದಯ ನಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರನು

ಮಹಾ ಪ್ರತರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಂದು ತತ್ತಿಗಳಂ ಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಗಿ ಆ ಟಿಟ್ಟಿ
ಭ ತನು ತಂನ ಸಂತಾನ ನಷ್ಟಯುವಾಯಿತು. ನಾನು ಮೊದಲೆ ನಿನ್ನ ಸಮುದ್ರರಾಜನ
ಕೂಡೆ ವೈರ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆಯು ಕೇಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಹಾಶೋಕಂ
ಗೈವುತಿರಲು. ಆಗ ಗಂಡು ಟಿಟ್ಟಿಭ ನೀನು ಅಂಜಬೇಡ ನಿಂನ ತತ್ತಿಗಳಂ
ಕೊಂಡು ಕೊಡುವೆನೆಂದು. ಆ ಟಿಟ್ಟಿಭ ತಂನ ಕುಲ ಮಿತ್ರವಾದ ನಾನಾಪಕ್ಷಿ
ಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಿ ತಂನ ತತ್ತಿಗಳನು ತರಿಸಿ ಕೊಡಿಯೆಂದು
ಬಿಂನೈಸಲಾಗಿ. ನಂಮ ಕಯ್ಯಲಾಗದು. ನಂಮ ಒಡೆಯನಾದ ಗರುಡನು ಇದ್ದಾನೆ.
ಆತನಿಗೆ ಬಿಂನಹವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಗರುಡದೇವರ
ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಿ ನಾವು ನಿಂಮಿಂದ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು
ನಿಂಮ ಸತ್ವವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಮತ್ತರು ಯಿಲ್ಲ. ನಿಂನ ತತ್ತಿಗಳನು ಸಮುದ್ರರಾ
ಜನು ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆದ ಕಾರಣ. ನಾವೆಲ್ಲರು ಸಮುದ್ರರಾಜನ ಬಳಿಗ

ಕೊಟ್ಟೀಗ ಯೆಂತ ಸಮುದ್ರರಾಜನಂ ಮತ್ತೋಡೆ ನಿನಗೇನೆ ವೈರ। ನಾವು ಮಹಾರಾಜ

ಕ್ಷತ್ರರು। ನೀನ್ನೇನ ಶ್ಶಾಧಿಕನು। ನಾವು ನಿನಗೆ ಯಿದಿರಲ್ಲ। ಮೊತ್ತೆ ಆಗಸ ಬ್ರಹ್ಮರಾಜ

ನಾರದಗರುಡದೇವರ ವಂಶದವರು। ಆ ಗರುಡದೇವರನ್ನೊ ಬಿಂಯೂದರಿಂಯು

ನಂಮ ಕಶಿಗೆ ಗ್ರಾಮಿಂತೆಂದು ಹೇಳಿಯಿ। ಆ ಸಮುದ್ರರಾಜನು ಕ್ಷಾಪಿಸ್ಕೊಂಡು

ನಂಮ ಸಾಹಸ್ಸಕ್ಕೆ ಆ ಕನಸೊದು ಮಂತ್ಯೇ। ಆ ಕವಕಂಯ್ತು ಅತೇನಾಧೀಕು ಯೆಂದು

ಧಿಕ್ಕರಿಸಿನು ಬಿದನು। ಆ ಷದವದೇವರಿಗೆ ಬಿಂನಹವಂ ಮಾಡಿದವು। ಆದರಿಂದ

ಮತ್ತೆ ಆ ಹಾರಕದೇವರಿಗೆ ಹುತ್ತವದಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಯಾವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಂ.

ನ್ನೈಸಯು। ಆ ಗರುಡನು ಮಹಾಕೋಪಾಟೋಪವಂತಾಗಿ। ಯಾ ಸಮುದ್ರವನು

ಆ ಪ್ಪೊಷವಂ ಕಾಂಬೆನೆಂಬ ನಿತರದಿಂದ ಬರಲು। ಆ ಗರುಡನಗರಿಂದ ಘಾಡಿ

ಯಂತಾಗಿ। ಸಮುದ್ರವನು ಅೇಕಲು ಕೊಂಡು ನಡನಡುವಿ। ಆ ಗರುಡಂಗೆ

ಯಿದಿರು ಬಂದು ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ। ವಿನಂತನು ಮಾಳ್ಪಿಂದು ಮ ಪೇರಿಸಿ

ಬಂದಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು । ಆ ವಸಿಷ್ಠರ ಶಿಷ್ಯನು । ಕಾದುಕೊಂಡಿರಲು ।

ಯಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನು ಬರಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ಉಪಚರಿಸಿ । ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಕಾದಿರಲು । ಮುಂದೆ

ಯಾ ವಸಿಷ್ಠರ ಶಿಷ್ಯನು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು ಉಪವಾಸಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ

ಮಾಡಿ ಆ ಗುರುಸ್ಥಾನ ಪೋದನು । ಅದು ಕಾರಣದಿಂದ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವಂ ಮಾಡಿದ

ವರಿಗೆ ದೈವವೇ ಸಹಾಯವಹುದು ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅವ್ಯವಸಾಯಿನಮಲಸಂ ದೈವಪರಂ ಸಾಹಸಂಚ । ಪರಿಹೀನಂ । ಪ್ರಮದೇವ ವೃ

ದ್ಧಪತಿಂ ನೇಚ್ಛತ್ಯವಗಾಹಿತುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ॥

ಉದ್ಯೋಗಮನನುಸರಿಸದೆ ದೈವಾಧೀನದಿಂದಲೇ ಅಪ್ಪುದೆ ಕಾರ್ಯಂಗಳು । ಆದಾಗ್ಯೂ

ಯೆಂದು ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವಂ ಮಾಡದಿರುವಂ ಸಿಂಹದಂತೆ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠವಾದ

ಸಂಪತ್ತು ಬಾರದು । ಅದೆಂತೆನೆ । ನವಂತು ಪುನಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಲಗಿ ನಿಂದು ನೋಡುವ ನೆ

ಅತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಲಿಂಗನವ ಮಾಡುವರೆ ಹೇಗೆ ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ । ಅದೇ

ಪ್ರಕಾರವೆಂದರಿಂತು ಬೇಕು । ಅದು ಕಾರಣದಿಂದ ಸತ್ಪ್ರಯತ್ನವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂತೆಂದು

ಉಱಕಥೆಯಂಕರ ಚಿಕನು ಷೇಯಾದಮನನ ನಿಂಕೆಂದುದು॥ ಕಥೆ॥

ಮಂದರಮವನೆ ಕದರಪ್ಪಲ್ಲಿ ಪಂದಶಿಕನೆಂಬುದೊಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ನಗರ

ಕಗರ ಕ್ರಿಯಾಯುಕ್ತನೆಂದು। ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತನೆಂದು। ಸಾಮಂತಯುಕ್ತನೆಂದು। ಶ್ರೇಷ್ಠಯುಕ್ತ

ನೆಂದು। ಈ ನಾಲ್ವರು ಜಂಬುಕಪ್ರಧಾನರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ। ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದ ನೆಲ

ಪ್ರಸಾಂತ ಸುಖದಿಂ ಇರಲು॥ ಯುಕ್ತಲಾಂಗಿಸಾವೇರಿ ಶೇರದಲ್ಲಿ। ಧರ್ಮಪ್ರಮಾಣವೆಂ

ಬಲಿಪ್ರಧಾರದಲ್ಲಿ। ದೇವಪಾಲನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು। ಆತನ ಹೆಂ

ಡ್ತಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸಹಿತ। ಸುಖದಿಂದ ಲಿಖ ಪಾರದೊಳು। ಅಂದದಾನ ವೃದ್ಧದಾನ

ಮೊದಲಾದ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ದು। ಆ ಲಿಖ ಪಾರದೊಳಗಿರ

ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲ। ಶ್ರೀಗ್ರಂಥನಾಗಿರ್ದು ನೆಲ ವೃತ್ತಾಂತದಮೇ। ಪ್ರತಿದ್ವಂದ್ವದಿಂದ

ವಿಪ್ರನು ಮಹಾದರಿದ್ರನಾಗಿ। ಯಿಂತು ಉಱಕದಲ್ಲಿರಬಾರದೆಂದು ತಂನ ಸತಿಸಹಿತಂ

ಹೊರಡಿಸಿದಂದು। ಮಹಾಪಾಪಿ ಯಿಂದ ದೇಶಾಂತರವಂ ತಾಳ್ದ ಯುಕ್ತ। ಪೋರ ಗ್ರಾ

ದೊಳ್ಳು ಬರುತ್ತಿರಲು। ಆ ದಾರಿಗೆ ಬರುತಿರ್ದ್ದಂಥಾ ಪಥಿಕನು ಆ ವಿಪ್ರನಂ ಕಂಡು।
ಎಲೆ ಎಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು। ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡು ಉಂಟು। ವ್ಯ
ಘ್ರವುಂಟು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ। ಆ ದರಿದ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಚಿಂತಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಸಾವುದೆ
ಬರಲೀ ಎಂದು ಆ ವ್ಯಾಘ್ರವಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರಲು। ಆ ವ್ಯಾಘ್ರವು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣನಂ ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಎಲೆ ಎಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಎಂದು
ಕೇಳಲು। ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ನಿಜವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಿ। ಆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನು
ಅನುಭವಿಸಲಾರದೆ ನಿನ್ನನು ಮರಿದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನು ಆದೆನಲು। ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ
ವ್ಯಾಘ್ರರಾಜನು ಮಹಾ ಕರುಣಂಬಟ್ಟು। ಮಹಾ ದಯದಿಂದ ವಿಪ್ರನಂ ಸಂಮಾ
ನಿಸಿ। ಸಂತವಿಟ್ಟು ಆ ವಿಪ್ರಂಗೆ ದಿನಂಪ್ರತಿಯು ಒಳ್ಳೆ ವಂದೊಂದು ರತ್ನವಂ ಕೊಟ್ಟು। ಮ
ಹಾ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಇರಲು। ಆ ವಿಪ್ರನು ತನಗೆ ಮಹಾ ದ್ರವ್ಯ ದೊ
ರಕಿತೆಂದು ಮದಾಂಧನಾಗಿ ಇದ್ದು। ಧರ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಂನೊಳ್ ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡು

ಆ ವ್ಯಾಧ ದಾದನೆಂಬುವನು ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ ಬೇಕೆಂದು ದಿನಂಪ್ರತಿಯು ಲ್ಲೂ ಆ
ವ್ಯಾಘ್ರ ರಾಜಂಗೆ ಮನುಷ್ಯಾನ್ನವೇ ದ್ರವ್ಯವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಆ ನಾಡಿನಿಂದ ಬಲ್ಲದೆ
ಯಿರಲು। ಆ ವ್ಯಾಘ್ರನು ನೋಡಿ ಯಿಂತೆಂದಿತು ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ನಿಂನ ಸೇವಕನು ಗಾದ ನಿತ್ಯವು
ನಾನು ಕಂಡಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಿಂದು ಬೇಸಗೊಂಡಲು। ಆ ನಾ
ಡಿನಿಂದ ಯಿದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ನಿರ್ವಾಹದನೆಂಟಂಕಂದು। ಯಿಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ನೀನು
ಕಂದನ್ನವೇ ದ್ರವ್ಯವನು ರಕ್ಷಿಸ್ಯನು ಯೆಂದು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲು। ಆ ನಾಲ್ವರು ಪ್ರಧಾ
ನರು ಕಮಗೆ ಆಹಾರ ವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟಂ ಕಾಲ್ತಂಕರಾಗಿ। ಯಿಕ ವಂಶೀರ ಜನ ಬೇಕೆಂದು
ಯಿಂ ವ್ಯಾಘ್ರನನ್ನು ಮಿತ್ರತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯಿಂತೆಂದಿತು ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಆಕ ಸ್ವಾದೊಳಗೆ ಷಂಢಾಪ್ರ
ಗಳೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ ನಾವು ಯಿಲ್ಲಿಗೆ। ಕೃಪ್ತರಾದವರು। ಆದರ
ಹೇಳುತಿಂಬಾ ಮನುಷ್ಯನು ಕಂದು ತಾಳಿನ ವಂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಿ। ಆ ನಾಡರು
ನಂಬಬಹುದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಂಬಬಾರದು। ಆ ಕಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ವಿಘ

ಪ್ರಂತೋಗವ ಮಾಡಾಗಾಲಾ ಲಿಂಗವನು। ಯುಂನಾದರು ನೋಡಿ ಶ್ರಿಕಾಂಚಿಸಿಂದು ನಲು
ಘುವಿಂದುಯುಂದಿನ ಲಿಂಗವಂದಿ ವೃತ್ರಕುಂಚಿಸಿಂತು ನೆಲು। ಲಿಂನಾಪ್ಪುರೋಳಗೆ ಯು
ತ್ರೇದಂತಯುಕ್ತನೆಂಬ ಜಂಬುಕನು ಯು ವಿಪ್ರನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಲಿಂಘು ವಿರಾಜಂಗೈದು ಮಿ
ಶ್ರವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಂರುವೆನಲು। ಲಿಂ ವಿಪ್ರನು ಲಿದರ ಮಾಕಳಿನ ಪಟವೆಂದ ಶಿಂತುದೆ
ಸ್ಥಿವಿಶ್ರವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವಂ ಮಾಡಿ ಬಿಕರಲು। ಲಿದನೋಡ ಬೇಕೆಂದು ಯುನಾಪ್ಪುರು
ತ್ರಕುಂಚಿಸಿಕ ಪಟದಿಂದ ಮಯು ವಿನಕರಾಗಿ। ಬಿಂಗಲು ಲಿಂಘು ವಿಂತಯು ಶಾನೊಂದು
ಸವಿದು ನೋಡಲು। ವಿಷವಾಗಿರಲು ಯುವರ ಮಾಕಂಕೆ। ದೇಸತ್ತ ಪೋಗು ಶಿದ್ಧೆ ನೆಂದು
ಲಿಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಲಿಕ್ಷ್ಮಿ ಬಿಡಲು। ಸಮುದ್ರಕೆ ರತ್ನಾಗಿ ಪೋಗು ದನು॥
ಪುತ್ರೆಯು ನಾಪ್ಪುರು ಜಂಬುಕನಗ್ಗು ಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಮಾಯವೆನಿಸಿ ದೆದ್ದಂತೆ।
ಂತಿಲ ದೃಷ್ಟಿಲಿಂ ಪಾಪ್ಪರಾಜ ಮೊದಲ ನೆಸುತ್ರ ದಿಂದ ದೀರ್ಘರು। ಲಿದು ಕಾರಣಾಗಿ ಗೆತ್ರೇದ
ವನಿಕ್ಕೆ ಯುಸಂಜೀವ ಕನಂಕಾದಿನ ಬೇಕೆಂದು ಯುಕಥೆಯುಂ ಹೇಳಿ ಲಿಂಕರಟಿಕ

ದವು ನಕಂಟ್ಲಿ ಬ್ಬುರಲಿ ಕಂಪೊಳ್ಗಾ ಬಾಲ್ಸಿಬೆ ಸಿಕಾ ರಾಮು ಯಾಸಂಜೀವಕ ನಿಲ್ಲದಪೆಳ್ಳಿ
ದಕ್ಷಿಣ ಲೆಗಾ ಪಂಚರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಮಹಾತ್ರತಯ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಬಂದು ಪಂದನೆಯಂ
ಮಾಡಿನಿಂ ದಿರಲಾಗಿ। ಯಿದ್ದೇನಿಶ್ಯ ನೀವು ಬಹಳ ದಿನ ಮೊದಲು ನಂಮ ಪ್ರೋಲಗಕ್ಕೆ
ಬರುದಿಲ್ಲ। ರಾಜ್ಯದೇಶದ ಪಾಶಪತ್ಯವಂ ಮಾಡುದಿಲ್ಲ। ಯಿಾಗ ಮಹಾಗ ವಿ
ಸಿದ್ಧಿ ಕಂಡುಲೆಗಾ ಪಂಚರಾಜನು ಲೆಶಕೋಪವಂ ಮಾಡು ಯಿಲೆಗಾ ಶರಕರ ದಮ
ನಗರಗಳಂ ಯಿಂಕೆಂದಪ್ಪ। ಯೆಲೆಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ವಚನ ವಿಲ್ಲ। ಯಿಾಸಂ
ಜೀವಕನೆಂಬುದು ಜನನ ಮಂದನೆ ಮಹಾ ವಂಚಕನವಂ ಮಾಡಿದ್ದಿ। ಲೆಗಾಕನು ಮಹಾ
ಸ್ವಾಧಿಕನು। ರಾಜ್ಯದೇಶವೆಲ್ಲ ಲೆಗಾಕನ ಲೆಗಾಕೆಲ್ಲ ಯೆಲ್ಲ ಯೆನದು ಪ್ರತ್ತಿದೆ ನಿಂನ
ಬಗೆಂದು ಯಿಂನು ನಿನಗಿಲ್ಲ ಯಲೆ ಕನುಕನ ವಿದ್ಧಿರ್ದು। ನಿಂನ ಕಾಲ ಬೇಕೆಂದು ಮಹಾ
ಸಂಧಾನವಂ ಮಾಡು ಕಿಡ್ಡಾನೆಂದು ನಾಪ್ರಮಾಣ ಸಿಸಂಕ ನಿಂನ ಪ್ರೋಲಗಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ನಮ
ಗೇನ ಮಾಡುವರು। ಯೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸಿ ಬರದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಂನಹವಂ ಮಾಡಲು।

ಲೀಲಾಮಾತ್ರಂ ಜಗತ್ರಾಜಂ ಕೃತ್ವ ಮತ್ತಾ ವಿಸ್ಮಯಂ ಬದ್ಧು ಮನಮೋಹಿನಿ ಸಂದೇಹವಂ

ಕಾಳಿಯುದಕೆಯುದಕೆಯುಂ ನೇಮುಳ ಪಾಂಡುವೆಂದು ಲೀಲಾ ಪ್ರದ್ಧಾವರಂ ನರದು ಕಾಳಿಯ

ಲೀವರಂ ಕೆಂದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ನಮಃ ಶ್ರೀ ನಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ವರ್ಮಜ್ಞಂ ವ್ಯವಸಾಯಿನಂ ಲಿಧ್ನರಾಜ್ಯಂ ಪರೇಶ

ಪ್ರತ್ಯೇಕಾಪ್ಯೋ ಯೋಗಿನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೇ॥

ಲೀರಪಿಗೆ ಲೀಲಾಯುದ ಪ್ರಾಪ್ಯ ವಿಷಯಾ। ಲೀರಪಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಾ।

ವರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಗಳನ ಲೀಲಾ ಪ್ರಾಣಾ। ಸಲಿರಾಜ್ಯದ ನಾಯಕ ಲೀಲಾ ಪ್ರಾಣಾ। ಯಂಥಾ ಬಂಟನ

ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಲೀಲಾಕನಿಂದ ಲೀರಸು ಪ್ರಕಾಶವನು। ಲೀಲ್ಲವೇ ಲೀಲಾ ಲೀರಪಿನಿಂದ ಲೀಲಾ ಬಂಟನು

ಪ್ರಕಾಶವನು। ಯಂಕೆಂಬ ನೀಲಿಯ ನಲಿಯದೆ ಮತ್ತಾ ಬಲವಂತನಾದ ಸಂಜೀವನ

ಸ್ವರೂಪಕಾಂ ದಿದ್ದೆ। ಲೀಲಾಕನಿಂದ ಕೆಡುವದಲ್ಲದೆ ಸುಪ್ರವಿಲ್ಲ ಯಂತು ನಯ ಲೀಲಾ ಪಿಂತ

ರಾಜನ ಮತ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಯೋಗಾಗಿ। ಲೀಲಾ ಸಂಜೀವನವನು ಕಾಡುವದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ

ವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಲಿದರೆ ಮಹಾಕ್ರೂರವಾದ ಶಾಂಬು ಯು ಕ್ಷೀರ ಹೋ। ಲಿರಾ ಶಾಂಬ ಅಗ್ನಿ

ಬಾಲವ ನೆಗಳಿ ಕೊಂಡು ಮಹಾ ಪ್ರತರದಿಂದ ಬಂದು ನಿಂತ ನಿಶಿದಂಕಾಲು ವೆನೆನಲು।

ಶ್ರೀ ಹಂಸಂಕ್ರೈಷಿ ಮಹಾ ಪ್ರತರಯು ಪಕ್ಷ್ಯು ಯುಕ್ತ ಶಕ್ತಿಯುಂದ ಶ್ರೀಪ್ರಶ್ನೆದ ಮಾ-

ಶನೆ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು। ಮಂದು ಬಾನ ಸಂಜೀವ ಕನುಶಂನ ಶ್ರೀ ಹಾರಾರ್ಥ

ಮಾಗಿ ಕೈ ಹೋಗಿರಲು। ಮಹಾ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮಕ್ಕಿ ಹಾಯಿದು ನನಡು ಯಾ ಸಂಕಯಿದ್ದ

ಘುಷ್ಟಿಗೆ ಶರತೆಯುಂತ ಗ್ಗಿಸಿ ಬಾಲವಂನೆಗ ಹಿಂಕೊಂಡು ಶಂನ ಜಾ ಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾವಿದಲ್ಲ ಲಿಶ

ವೇಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲು। ಯುದಂಯಾ ಹಂಬು ಶಂಗಳು ಶಂಡು। ಲಿಂತಿ ಸಂಹರಾಜು ನಿಂತ

ನಿಂತ ಕಾಲು ವೆಲು ಪಾಂಯ ವೆಂದು ಕಾ~~ಕಾಕಾ~~ಸಿ ಕಾಡಲು। ಯಾ ಬಂತ ಮಹಾ ಕಾಪ್ರದಿಂದ

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವ ಕನೋಡನೆಂಯು ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಲು। ಯುಕ್ತ ವೀರ ರಚಿತ ದ ಮನ ಕರಗಿ

ಮಹಾ ಸಂಕ್ರೋಧದಿಂದ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಕಂಕ್ರಿಷ್ಟ ವಾಯು ಶೆಂದು ಮಹಾ ಹರುಷ

ದಿರಲು। ಶ್ರೀ ನರಚಿತ ನಿಂತೆಂದು ದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಃ ಸುಬುದ್ಧಿಶ್ಚ ದ್ವಾವೇತೌ ಸುರಸತ್ತಮೌ। ಪುತ್ರೇಣಾಜ್ಞಾತ ಪಾಂಡಿತ್ಯಾತ್

ಪಿತಾ ಧರ್ಮೇಣ ವಾರಿತ ॥೭೫॥

ಸುವರ್ಣಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವರ್ಮನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿಯಿರಲು

ಅವನಿಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಮಗನು ಆ ಪುರದೊಳು ವನದೇವವರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮ

ಣನಿಗೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಮಗನು। ಈ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯು ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಇಬ್ಬರು

ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಇದ್ದು। ಒಂದು ದಿನ ತಾವೀರ್ವರು

ಆಲೋಚಿಸಿ ಏನೆಂದು ನಾನಾ ತೀರ್ಥಂಗಳನ್ನು ನಾನಾ ದೇಶಂಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು

ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ದಿಗ್ದೇಶಂಗಳಂ ತಿರುಗುತ್ತ ಬರಲು। ಒಂದು ಮುಲ್ಲಾಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಮುಂದೆ

ಒಂದು ನೀಲಕಂಠನೆಂಬ ಶಿವನ ದೇವಾಲಯ ಒಂದು ಮಹಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ।

ಶಿಲಾಸ್ತಂಭ ಚಿತ್ರಕೆಯಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯಿಂ ಮಹಾ ದಿವ್ಯಂದು ಸಹಿತ

ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಈ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಶಿವನ ವಿಗ್ರಹಯಿಂದೊಂದು

ವನದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯೊಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು। ಅಲ್ಲಿಯ ಸುವರ್ಣ ಪ್ರತಿಮೆ ದ್ರವ್ಯ ಒಂದು

ಯೀ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ವಂಚನೆ ಬಾರದೆಂದು ಮಹಾಸ್ನೇಹದಿಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲರದು। ಅ

ಂತೆಯ್ಯುಂ ಕಾಷ್ಟಪ್ರಕಾರದ ದ್ರವ್ಯವಂ ಕೊಡದನು। ನಾವಿಬ್ಬರುಂ ಸರಿಯಿಂದು ಗೆಗೆದು ಕೊಂಬೆವೆಂದು

ಹೇಳಿಯುಂ ಅದನು ಯೀ ವೇಳೆಯುದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪರಿನವಂಗೆ ವಶವಲ್ಲ। ಮು

ಕ್ರಾಂದು ದಿನ ಬಂದು ಯೀ ದ್ರವ್ಯವಂ ಕೆಗದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನೆಂದು। ಅಲ್ಲಿಂದುಕಂ

ಮಸುರಂ ಹಿಂನ ಹಳ್ಳಿ ನಿಕ್ಷೇಪ ಬಿಕ್ಕಾ ವೀಪ ಗುರುಕಂ ಮುಪುರತ್ನಂ ಬಂದು ಸುಬ್ಬಿ ದಿಂಡಿ

ದರು॥ ಯುಕ್ತಲಾ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯು ರಾತ್ರಿಂಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆ ನಿಕ್ಷೇಪವಂ ಕೊಂಡು

ಬಂದು ಕಂನವು ನೆಂಲಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕೊಂಡು ಯೀ ಸುಬುದ್ಧಿಯಂ ಬಗೆಂದದರು ಯರದಿಟ್ಟ

ರಿವನು ಮಹಾ ಕಪಟದಿಂದ ಕೆಗೆದನೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಾಗಿ। ಅದು ಕಾರಣಾಗವ

ಡಿಂದಿದ್ದಾನೆ। ಅಂದು ಕಳಿದು ರ್ಕಾನ ಬಳಿ ಸಂಬಂದು ವನಗೆ ಹೇಳಿದ ದ್ರವ್ಯದ

ಕೆಗದು ಕರಬಹುದೇ। ಯಿಂಥಾ ಕಪಟವ ಮಾಡುವರಿಂತುಂಟು ಮಹಾಸ್ನೋಂದು

ಕೊಂಡು ನಾನು ನೀನು ಗ್ರಹಿಂವವಾಗಿ ನಡದು ದುಂಯಲ್ಲಿ। ಯದಂತಂದು ಪಕ್ಷಿ ಕಾರ್ಯವಂ

ಮಾಡಿದೆ। ಯಿಂದಾದರು। ನಿಂನ ಪಾಲಂ ತೆಗದುಕೊಂಡು ನಂನ ಪಾಲಂ ಕೊಡು
ಯೆನಲು। ಯೆಲೆ ಭ್ರಾಂತೆ ನಿನಗೆಲ್ಲಿಯ ಪಾಲು। ನೀನೆಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯವಂ ಕಂಡೆ।
ನಾನು ಕಂಡಂಥಾ ನಿಕ್ಷೇಪವನು ನಾನು ತಂದೆನು ನಿನಗೇನು ಕಾರ್ಯ। ಹೋಗು
ಯೆನಲು। ಯೀವರಿಬ್ಬರು ವಾಗ್ವಾದವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವೀವರು ನ್ಯಾಯ
ವ ಮಾಡಿಕೊಂಬ ಬಾಯೆಂದು ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರದರಾಂತನ ಬಳಿಗಂ ಬಂದು ತಂಮ ವ್ಯಾವ
ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳಿ ನಾನು ಕಂಡ ನಿಕ್ಷೇಪವನು ತನಗೆ ಪಾಲು ಕೊಡದೆ ತೆಗದುಕೊಂ
ಡಿದ್ದಾನು। ಯೆನಲು। ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯು ಯೀತ ಕಂಡದಿಲ್ಲ। ನಾನೆ ಕಂಡೆ ನಾನೆ
ತೆಗದುಕೊಂಡೆನೆನಲು। ಯಿದಕೆಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮರಗಳನ್ನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಸಿಕೊಡುವೆನೆನಲು।
ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಯು ಮಹಾವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು। ನಾಳೆ ಸಾಕ್ಷಿಯನು ನುಡಿಸಿಕೊಡುವೆ
ನೆಂದು ಯೀವರನು ಕಳುಹಲು॥ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದು
ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೂಡೆ ಯೀಷ್ಟ ಕಥೆಯಂ ಪೇಳಿ ನಂನ ನ್ಯಾಯ ಪ್ರಕಾರ ಬೇಕೆ॥ ಅದು

ಕಾರಣಾ ನಿಂನ ಸಂಸಾರಂದು ಹೋಗಿ ರಿಕ್ಷಿಷ್ಟ ಮರದ ಹೋಟ್ಟಿಂತು ಲಗೆ ಯಿರಿಸ್ವ

ಸಂಸಾರಿತಿರಸ್ಸು ಸ್ವವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರು ಸ್ವಾಂತುಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂನ ರಿದಾಗಿ ಸಿಯಿಟ್ಟಮ

ರನಂತಿ ಬಿಟ್ಟ ಬಿಲಿ ರುಕಂದರುಂತುಂದು ಕೇಳಬು। ಯಿಬ್ರಹ್ಮಾನ ಮಗಕಂ

ದನಲ್ಲದೆ ಚಿಟ್ಟಿಯೆ ಮಗಕಂದ ಬಿಲ್ಲ। ಯಿಕಕೇ ಸಂಸಾರಣ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸದಿಯಬು।

ಸಂಸಸ್ವಾಯವು ಪುಗೆದ್ವನ ಮಗೆತಿಪರ ಮಿಕವಾದ ದ್ರವ್ಯವು ಸೇಕಿಕೆ! ರಿದುಕಾರ

ಣಾಯಿ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುದಿಂತನೆಬು। ತಿಕಂದೆಂತು। ಯೆಂತೆ ಮಗನೇ ಯಿ। ಧಾ

ರಿಸ್ವಾಂಯವು ಟಿಕೇ ತಿಲಾಶ್ಚಾ ತ್ರಾಗ್ಯದಿಂದ ಯಿಂದು ಪಂಯಂತ್ರ ಂತು ಸಲ ಉಬ್ಬಸ

ವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸಿ ದೆನು। ಮೋತೆಯ ದುತಿರಾಕ್ಷ ನಕಂದ ದ್ರವ್ಯವು ತಿದರಿಂದ ತಿರ್ಥ

ವನಾಶಕೆ ನಾಟ್ಟು ನಿಂನ ತಿರ್ಥವ ನೀನು ಕೆಗದು ಸಾಂದು ಸುಪ್ರದಲ್ಲಿ ಯಿರಬಾ

ರದೇಂತುಂದು ಬುದ್ಧಿಂತು ಹೇಳಲಾ ಕಂಕೇಳ ದಿರಬು। ಯಿದರಿಂದ ನೀನು ಕೆದುಃ

ವೆಯಲ್ಲದೆ ಜ್ಯಸಲಾರಿಂತು ಂತುಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರತ್ರಿಂಕಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಉಪಾಯಂ ಚಿಂತಯೇತ್ ಪ್ರಾಜ್ಞಃ ಅಪಾಯಮಪಿ ಚಿಂತಯೇತ್। ಪಶ್ಯತೋ ಬಕ

ಮೂರ್ಖಸ್ಯ ನಕುಲೇನ ಹತಾಃ ಪ್ರಜಾಃ॥೩೧॥

ಮುನಿವಾಸಿಂತುಂಬುದೊಂದು ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ। ಮಹಾದೊಡ್ಡದಾದುದೊಂದು ವಟವೃಕ್ಷವುಂಟು ಅದರಮೇಲೊಂದು ಬಕಪಕ್ಷಿಯು ಗೂಡುಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ ಪರಿವಾರದವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖದಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾಲ ವಿರಲು। ಆ ಮರದ ಕೆಳಗಡೆಯೊಂದು ಘಟಸರ್ಪವು ಹುತ್ತ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು। ಆ ಬಕನು ಯಾ ಸರ್ಪನು ಮಹಾಮಿತ್ರತ್ವದಿಂದಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಯಾ ಬಕನು ಆಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿರಲು। ಯತ್ನದೊಂದು ಮಹಾಪ್ರಚಂಡವಾದ ಘಾಳಿ ಬೀಸಿ ಯಾ ಬಕನ ಗೂಡೆಲ್ಲ ಮುರಿದು ತತ್ತಿಗಳು ಉದುರಲಾಗಿ। ಯಾ ಸರ್ಪನು ಬಕನ ತತ್ತಿಗಳೆಂದರಿಯದೆ ಭಕ್ಷಿಸಲು। ಯಾ ಬಕನು ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ತನ ಗೂಡು ಇಲ್ಲ ತನ ತತ್ತಿಗಳು ಕಾಣದೆ ಮಹಾ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರಲು। ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಯಾ ಸರ್ಪನು ನಿನ ತತ್ತಿಗಳಂ ಭಕ್ಷಿಸಿತು।

ಯೆನಲು । ಶ್ರೀರಾಮಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ದೆಂತೋ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ।
ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಮಹಾಸಂತೋಷಗೊಂಡು । ನೀನು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಬರೆದುದು । ಅ
ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದೆನೆಂದು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಿದನು ನಂ
ನನ್ನೊಡನೆ ಮರವುದೆಂದು । ಮಹಾದ್ರವ್ಯಂ ಬಟ್ಟು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನು । ಬರೆನು ತಂನ
ಮನಸ್ಸಿನ ಧ್ಯಾನವಂ ಬಿಡದೆ । ಯಿದನು ಕೊಂಡು ಬೇಕೆಂದು ಪಂಡು ಮುಂಗುರಿ ಮರಿಂದೊಡು
ನೆನ್ನೆ ಧ್ಯಾನವಂ ಮಾಡಿ । ಶ್ರೀರಾಮನುಂ ಗುರಿತೆಯಿಂದ ಯೀ ಪ್ರಸನ್ನನಂ ಗಾರಿಸಲು । ಮುಂ
ದೆ ಶ್ರೀರಾಮನುಂ ಗುರಿಯು ಶ್ರೀರಾಮತೀರ್ಥದ ಮೇ ಲತೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರಾಂತವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು
ವಂದು ದಿನಂ ಬಳಿ ಮುಂಗುರಿಯು ಬಲಿ ಕಾರ ವಿಪ್ಲವೆಂ ಯಿರಲು । ದಿನಂ ಪ್ರತಿದಿಂದು
ಲ್ಲಿ ಯಿದು ಬರೆನ ಪಂಚ ಪಲ್ಲ ಕಿಂದು ಸರಿ ಮಾಡಲು । ಈ ದಿಂದಲು ಬರೆನಂ ಕೊಂಡು
ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲು । ಶ್ರೀರಾಮ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಪದವನು ಮಿತ್ರಕೊಡನೆ ಮಾಡು ವಂದನೆ
ದ್ರವ ವಂದನೆನ ಪ್ರಭು । ನೀನು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀರಾಮ ನೋಡದೆ ಮುಂದಿ ಸಂತೆ

ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿರಲು ಯೆಂದು ಮಾಡ್ಯೋಳ್ಳಿ ಯಾತ್ರೆಯನು ಮಾಡ್ಯೋಳ್ಳಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಏವಂ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ಯತ್ರ ಪ್ರಾದಕಿ ವಮಾ ಷ್ಟಿತಃ ಗದ ಶತ್ರ ಹರ್ಷ ದೈವ ಸೋ

ದಾರಕಂ ಪಾತ್ರ ವಿಸ್ಮಯಃ ॥ ಕಥೆ ॥

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪಾಲನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿಯು । ಅಸಂ

ಖ್ಯಾತವಾದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಬಿಸವಂದೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮುಕ್ತಕೀರದಲ್ಲಿ । ಮ

ಧುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಾನು ತಂದ ವ್ಯವಹಾರವು ಮಂದವಾಗಿ ಹೋರದೆಯಿರಲು

ವಹಾ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಯಾವೊತ್ತಿಯದಲ್ಲಿ ಹೋರಿದರೆ ನಷ್ಟವಾಗುವದೆಂದು । ಆ ಪ

ಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ದ್ರವ್ಯಕರವರ್ಮನೆಂಬ ಮಹಾ ಶ್ರೀಮಂತ ಸೆಟ್ಟಿಯ ಮನೆಗೆ ಯಾವೊತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿನವ

ಮಹಾ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲು । ಹೋರದು ಯಿಂದು ಕಟ್ಟಿನವೊರನು ಅನಕ ಮಾಧವ ಪ್ರಥಮಾವೃತ್ತಿ

ಮನೆಂತೊಳಗಿಳಿ । ಆ ಕರಕೆತ್ತಿ ಕಾಮುಕಂನ ಮೃತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲು । ಯತ್ನವಾಗಿ ।

ಕಟ್ಟಿನವು ಮಹಾ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲು । ಯಾಕ್ರಕವರ್ಮನೆಂಬ ಹರದನು । ಯಾಕಟ್ಟಿನದ

ಹೇರಂ ಮಾಡಿತು ಪರಮಿತವಾದ ದ್ರವ್ಯವಂತೆ ಗಾದು ಕಾಂ ದಾವುಂದೆಯಾತ ಬ್ಬಿನದ
ವದೆಂಯು ಬಂದ ದಾಸಾಳಕ್ಕೆ ನಿಂನ ಬ್ಬಿನದ ಹೇರುಗಳು ಯತಿಗಳು ತಿಂದವೆಂದು
ಹೇಳುವೆನೆಂದು ತಂನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಪ್ರಾಂಡಿರಲು ಆಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ
ಆ ಪರದೇಶಿ ಬರಲು ಆತನನು ವಿನಯದಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕದಿಂ
ದ ಸಂಭಾಷಣಾಂ ಮಾಡಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಧರ್ಮಪಾಲನೆಂಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅಯ್ಯ ತಂನ ಬ್ಬಿ
ನದ ಹೇರು ಹೋಗಿ ಯಿಪ್ಪಾದ್ದಂಯು ಅರು ಕೇಳಲು। ಆ ವನೆಲ್ಲಾ ಯತಿಗಳು ತಿಂದ ವ್ಯಾಯ
ನಲು। ಆ ಶಂಬರಗಾಗಿ ವಿಸ್ಮಯಂ ಬಟ್ಟು। ಯಾರು ಮಹಾಧೂರ್ತನೆಂದು ತಿಳಿದು
ಅವನೊಡನೆ ಹೋರ ಬಾರದು। ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ವಶಾನ್ನಾ ಬೇಕೆಂ
ದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಂಮ ಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಯತಿಗಳು ತಿಂದಾ ವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಯಿಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ
ಯಿಲ್ಲಿಂದು ಯತಿಗಳು ತಿಂದಾ ವ್ಯಾಳಿದು ನಂಮ ಗೃಹಸ್ಥರಿ। ನೀವೇನ ಮಾಡುವಿ

ಯೆಂದು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಕೆಲವು ದಿವಸ ವಿದ್ದುಂಟೆಂಬ ದಿನಂಕೆ
ಹಂಗೆ ಕೇರತ್ನ ಹೋಗಲು। ಆ ಪುರದ ನಮಗ್ನ ಯಾತನ ಸಂಗಡ ಬರಲು। ಪ್ರಾಪ್ತ
ವರುಷದ ಕಂನಿಕೆಯಲು ನಾಕು ದಿನಾಂದು ಹೋಗಿ ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಿರುಗಿ ಬರುತ್ತ ಕಂನ್ಯಾ
ಕೈ ನಂತರದು ಯಾಕಂ ನಿಕೆಯನು ಜಕನ ನಾ ದಿನಾಂದಿರು। ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಾನು ಮನೆ
ಗೆ ಬರಲು। ಯಾ ಪುರದನು ಕಂನ ಮಗಳಿಕೆ ಶ್ಲಾಘ್ಯಾಳೆಂದು ಕೇಳಲು। ಆದ ಕಂನೇನ ಹೇಳಿ ಕಿ
ನಾ ವೃಕಂನಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ವಂದು ಹದ್ದು ಬಂದು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು।
ಯೆನಲಾ ಪುರದವ ಸ್ವಾಮಿ। ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬ್ಯದು। ಯಾತನ ಸರಗಳ ದಿದು
ಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣದ ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ತರದ್ದ್ಯದು। ಯೆತಲಿ ಷ್ಟು ವಿಳ ಯಾತನು ನಂಮ
ಪುತ್ರ ವರುಷದ ಮಗಳಂ ಹದ್ದು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು। ಯೆನು ಶಿಕ್ಷಾನು ಯದಂವಿ
ಚಾರವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಿಂನಹವಂ ಮಾಡಲು ಯಾರಾಯನು ಬೆರಗಾಗಿ। ಯಾ
ಪುರದನಂ ಕೇಳಲು। ಸ್ವಾಮಿ ಹದ್ದು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು। ಯೆಂದನು।

ಯಿಂತಾದು॰ ಇತ್ತೆ। ಯಿಾತ ಮಹಾಧೂರ್ತನೆಂದು ರಾಯ ಮೊದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲರು

ಹೇಳಲು। ಅತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬುದ್ಧಿವಾನೆ ಮಹಾಪಾಪಿ ಜನನು ಯಿಾತನು ಮಹಾಸಜ್ಜನನೆ।

ಸಾವಿರ ಹೇಳಿರುತಜ್ಜಿನವನು ಯಿತಿ ಕೃತಿಕೆಂದು ಪ್ರಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲದು ನಂ ವಿದ್ವಾನು

ಯಿಂದು ಹೇಳಲು। ಅದೇ ವೆಂಬುವರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲು। ಆ ಪರದ ನುತಂ ನ ಪೂ

ವ ಪ್ರಾಪ್ತಾಂತ ವಂತ ಹೇಳಲು। ಯಿರಾಂದನು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ನನೆಂದು ಬಿ

ಯಿ ಪರದನ ಜ್ಜಿನತ್ತ ಕೃತನ ವಂತರಿಬ ಕಾಟ್ಟುತಂ ನುರಪರದ ಕೆತ್ತ ಆ ಜ್ಞ

ಯಂ ಮಾಡಿಬ ಯಿಾಪರದನೆ ಪುಷ್ಟ ಸ್ವಪ್ರಾಂತ ಮಂ ಕಾಟ್ಟು ಆ ಷೆಂ ಗ್ರಾಂ ಕಾಟ್ಟು

ಮಂ ನಿಬಿಕಳುಹಿದನು। ಆದು ಕಾರಣದಿಂದ ನುಕೃ ವಂತರ ನಗಡೆ ಆ ನನ್ನವಂ

ಮಾಡಲು ಅವರು ಕಾವೇತೆ ಹುವರು। ಅದು ಕಾರಣ ದಿಂದ ನೀನು ಅನ್ಯಾಯ

ವಂ ಮಾಡುವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ದಿರುಂತೆನಲು। ಆ ಕಾಂಡೆಯ ಆ ಜ್ಞ

ಬೆದರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಿದ್ದರೆ ಯಿರು। ಇಲ್ಲವೆ ನಿಂನ ಕೊಲುವೆನೆನಲು

ಶ್ರೀವನು ಮಹಾಪುರುಷನು ಯಿವನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಿರಬೇಕೆಂದು। ಶ್ರೀರಾಮ

ಗನ ಸಂಗಡದವಲ್ಲು ಯಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮರ ನಹೊಟ್ಟೆ ಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ

ಯಿರಲು ಮರುದಿವಸ ರಾಯನು ಮಹಾಕ್ರೋಧವಂ ತೋರಿದು ಬೇಕೆಂದು ಸಮಸ್ತ ಪರಿಜನ

ಪುರಜನ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಬರಿಸಿ ನ್ಯಾಯದ ವರಂಗಳ ದಿಕ್ಕೊಂದು ಶ್ರೀಪ್ರಸ್ಥದೆಡೆಗಂ ಬಂದು

ಹೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಯಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ರಾಜನಿನಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತ ಪಕ್ಷವಿಲ್ಲ ಯಿವರಿಬ್ಬರು ನಿನಗೆ

ಸರಿಸಮ ವಿದ್ದ ಹಾಗೆನು ಮಾಡುವೆನು। ಸರ್ವಸ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗ ಕಂಡು ಹೇಳದೆ

ಹುರದನ ಮಗ ಕಂಡ ದಿಲ್ಲವೆನಲು। ಯಾರಾಯನು ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ರತ್ನವು ಮಹಾ

ವಿಸ್ಮಯಂ ಬಟ್ಟು। ಯಾಸು ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕರೆದು ಯಿವರ ನಿಂನ ನ್ಯಾಯ ಹೇಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ।

ಯೆನಲು। ಯಾತನು ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನು ದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಯಾರಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ ನಿಲ್ಲದ

ಧರ್ಮ ವಿಧ್ಯೆಕೊ। ಯಾವರ ನಂಬಿ ನುಡಿಯ ಕೆಂದು ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನು ದಿಂದ

[illegible] ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ [illegible]

[illegible]

ಬುದ್ಧಿ [illegible] ಸಮಸ್ತ ದ್ರವ್ಯ [illegible]।

[illegible] ಬುದ್ಧಿ [illegible] ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನೆಂಬ

[illegible] ಬುದ್ಧಿ

[illegible] ಬುದ್ಧಿ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ರಾಜಕುಮಾರರುಗಳಿಗೆ

ಹೇಳಿದನು||

ಯಿದಕ್ಕೂ ಪಂಚತಂತ್ರದೊಳಗೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಮಿತ್ರಭೇದವೆಂಬ ತಂತ್ರದ

ತಂತ್ರ ಸಮಾಪ್ತಂ ಪಂಚಕವಚ

ಶ್ರೀಗಣಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು। ಶುಭಮಸ್ತು

ಮುಂದೆ ಸುಹೃಲ್ಲಾಭತಂತ್ರದ ಕಥೆಯನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರೆಂದೆನಲು।

ಶ್ರೀದೇವರೆಂದು ರಾಜಕುಮಾರರು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು। ಯಾ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನು ಯಾವ್ವರು

ಕುಮಾರರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು||

ಶ್ಲೋ|| ಅಸಾಧ್ಯಾನಾಂಚ ಸಾಧ್ಯಾನಾಂ ಬುದ್ಧಿಮಂತಾನ್ಸುಹೃತ್ತಮಃ

ಸಾಧಯಂತಿ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಾಣಿ ಕಾಕಾಖುಮೃಗಕೂರ್ಮವತ್||

ಮಹಿಳಾರೂಪವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವರ್ಧಮಾನದಲ್ಲಿನ ಕಾಬಲನೆಂಬ

ದೊಂದು ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರಾಪ್ತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜು ಶ್ರೀ ಪರ್ವತ ಪ್ರಾಪ್ತ ವರ್ಷದ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರು

ಶ್ರಾಧ್ಯದುಗದಲ್ಲಿ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗ್ರೀವನೆಂಬು ದೊಂದು ಪಾರಿವಾಳದ ಪಕ್ಷಿ

ಯಲ್ಲಿ ಕಂನಪ್ಪ ಶಿವಾರ ವಂಶದ ಡಿಕಾಂದುಸು ಪ್ರಿಯದಲ್ಲಿರಲು। ಮತ್ತೊಂದು ದಿವ

ಸ ಪ್ರಪ್ಯವರ್ಷನೆಂಬ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜ ಕಂನತ್ರಿಪ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ತ್ರೊವ

ಟ್ಟಗ್ರಾಸ್ಥೆ ಪ್ರೊಗ್ರತ್ತಿರಲು ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಚ್ಚದ್ವೃಕ್ಷನೆಂಬ ಬೇಟೆ

ಗಾರನು ನಾನಾ ಬಲೆಗಳಂ ತಾಂದು ಬೀಸುತ್ತಿರಲು। ಒಂದು ದಿವಸ ಹಿಂದು

ಯೀ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು ಕಂನೊಗ್ರಾಲ್ಯ ಬೀಸಿ ತಾಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥ

ರ್ಥವಾಗಿ। ಯೀ ಪುರದೊಳಗೆ ಹೋಗಲಾಗಿ। ಯೀ ಬೇಟೆಗಾರನು ಕಂನ

ಪ್ರಾಪ್ತದಿಂದಲ್ಲಿ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪಕ್ಷಿಗಳಂ ತಾನೆಗಾಗಿ ದುರಾತ್ರಿ ಯಿಂ

ದಬಂದು ಕನ್ನ ಪ್ಪಾರ ಜನಪ್ರಜಾ ನಾವೆಲ್ಲ್ಯಾ ಬಲೆಂತಲೊಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ

ಪತ್ರ ಹೋ॥ ದಾವ್ಯಾಯಿಬಂಸು ಯಿಸಾವೇ॥ ಪ್ರದಲ್ಲಿ ಲಿಖಾರಕ್ಕೆ ಹೋ॥ ಹುದು ಯಿತಿ

ಕವಲ್ಲಿಂದ ಕಿರು ಗಿಕಂನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯಿಸ್ಸು ಕಿಂಯಂ ಕಂನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಹೇ॥

ಮಹಾಪ್ರಾಂಬರಿಕೆ ಯಿಂದ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿರಲು। ಯಿಸಾಬೇ॥ ಚೆಗಾರಂ ಬಂದು ಬಲಿ

ಗಳಂಪಾಠಿ ಮೆ॥ ಪಾಗಳಿಂ ಯಿರಿಬಿ ಕಾಸು ದಾರದಲ್ಲಿ ಕೆ॥ ಳು ಕಿರಲು। ಯಿತ್ತಲಿ॥

ಚೆ ಕ್ರಗ್ರ ॥ ವನಂಬ ಪಾರಿವಾಗ್ರಾದ ಪಕ್ಷಂ ಯುಳ ಕಂನ ಪ್ರಚೆ ಪರಿವಾರ ಮಂಗಳ ಬಿಸಾಯು

ಬಂದು ಲಿಖಾರಾರ್ಥ ವಾಗಿ ಹೋ॥ ಗುತ್ತ ಯಿಸಾ ಬಲ ಕಿಂಯಂ ಕಾಗ್ರಾದೆ ಲಿದಕಿಳು ಗಾರ್ದಿ

ಮೆ॥ ಪವಂಕಂದು ಮಹಾಪ್ರತರ ದಿಂದ ಬಂದು ಯಿರಗಲಾಗಿ। ಲಿಾಬಲ ಕಿಂಯಿಳಿಗೆ

ಕಂನ ಪ್ರಚೆ ಪರಿವಾರ ಸಹ ವಾಗಿ ಬಿಕ್ಕ ಮಹಾಕಂಗೆ ಟ್ಟು। ಯಿದಕೆ ಯಿಂನೇ॥ ಸುಲ

ಪಾಯವೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕಂಪ್ರೋ॥ ಗಾಲಾ॥ ಬಿ ಬಗಾಂಡು ವಬ್ಬರೊಬ್ಬರಾಗಿ। ಹೋದೇ॥

ವೆಂದರೆ ವಶವಲ್ಲ। ನಾವೆಲ್ಲರು ಬಲ ಕಿಸಹವಾಗಿ ಹೋತ್ರ ಗಾಂಡು ಹೋ॥ ಗಬೇಕೆಂದು ಯಿಗ್ರೋ॥

ಚಿಸಲು॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]॥

ಶ್ಲೋ॥ ಆಪದರ್ಥೇ ಧನಂ ರಕ್ಷೇತ್ ಶ್ರೀಮತಾಂ ಕುತ ಆಪದಃ

ಕದಾಚಿಚ್ಚಲಿತಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಸಂಚಿತೋಪಿ ವಿನಶ್ಯತಿ॥ [illegible]॥

ಆಪತ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಧನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ[illegible] [illegible]

[illegible] ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು [illegible] ಲಕ್ಷ್ಮಿ [illegible]

[illegible] ಹೋಗುವದು॥ [illegible]॥

ಶ್ಲೋ॥ [illegible]

[illegible]॥ [illegible]॥

ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯೊಳಗೆ ಉದಕವನಾರು ತುಂಬಿದವರಿಲ್ಲ। ಶ್ರೀರಾಮನುಂಗಿದ

ಬೆಳದಿಂಗಳ ನವರ್ಣಗಳ ತಿರುವನಾರು ತೆಗೆದವರಿಲ್ಲ। ಯೀಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ

ಬಾಹದೆ ಬಹದು ಯೆಂದು ಯೀ ಬೇಟೆಗಾರನು ನಿಶ್ಚೈಸಿಕೊಂಡು ತಂನ ಮನಕ್ಕೆ

ತಿರುಗಿ ಹೋದನು। ಯಿತ್ತಲಾ ಬಲೆಯನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಪಕ್ಷಿಗಳನು

ಮೇಘವರ್ಣನೆಂಬ ವಾಯಸನು ಕಂಡು ಯೀ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ

ಬಲೆಯಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದಪ್ಪಾ। ಆವ್ಯಯಿಂನ್ನೇನು ಬರೆಂತಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಹೋದಾವೆಂಬುದನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಯೀ ವಾಯಸರಾಜನು। ಹಿಂ

ದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು। ಶ್ರೀ ಚಿತ್ರಗ್ರೀವನೆಂಬ ಪಾರಿವಾಳಗಳು। ಮುಂದರ

ಗಿರಿಯ ಕಪ್ಪುವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕವಲೆ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣನೆಂಬ

ಕೊಂಡು ಮೂಷಕರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂನ ಬಂಧನವಂ ಬಿಡಿಸುಂತೆ ನಂಗಿ।

ಲೋಮ ಮೂಷಿಕನುಂ ಯೂಬಲಿಗೆ ಕಂಕ ವಿದುರಿ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಬಂಧನವಂ ಬಿಡಿಸಿ

ಯೂ ಬಾಣೆತ್ತಿ ವನಂ ಸಂನ್ಯಸಿ ಪಶಾನ್ನಂ ಮಾನವಂ ಮಾಡಲು ನೀನು ಪೇ

ಹ್ರಾಬುದ್ಧಿ ಪಂಕನುಂ ಯೂಬಲಿಂತು ಸಿದ್ಧಿ ಪರೆಂತು ನಲು॥

ಶ್ಲೋ॥ ರಾಮಃ ಶ್ಲೇಷಾ ವಿನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ಬಂಧನ ಬಲಿಃ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಃ ಶೂದ್ರಿಕಾ ಪ್ರಾದೇಕ್ಷ್ಯಾಯ

ಪಮಾಂಸ ವಿತ್ತಮವನಾ ವಾಸೇ ಕಾ ಪಾಂಡವಾಃ ಚಂಡಾಲಾ ಶ್ರಮಯ ಕಿತ್ತ್ವ ನಾವ

ಶರಃ ಚಂದ್ರೋ ಜಗದ್ವಲ್ಲಭಃ ಪ್ರಾತ್ತಾ ಲವಶಾದ್ವಿಧಿ ಬಲ ಯುಕ್ತಾ ಧಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಕಂಪಾ ಕುರ್ಮಂ॥೫॥

ರಘುನಾಥಂಗೆ ಶ್ಲೇಷಾ ವಿಂತೊಗ। ಬಲಿ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಗೆ ಬಂಧನ। ಶೂದ್ರಿಕೆ ವೀರನಿಗೆ ನೆಂದು

ಕಲಿಯುಂ ಶೂದ್ರನ ಜ್ವಾಲದ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದರು। ವಿತ್ತಮಾ ಬಿಕ್ಕರಾಂಯ ನುಕಂನ

ಪ್ರಾಕೃತಿ ವಶಾಲಕ್ಕೆ ಗಾಗಿರು ಮಾಂಸ ಕಿಂದೆಂತಾಂತಿಂದರೆ ಕಂನದ್ವಯವಂ

ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ತಲೆಯಿಲದ ಕಿಂದೆನೆಂದನು। ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸವಂ ಕಿರುಗಿದರು।

హరిశ్చంద్రరాజును చండాలునకు కింకరసామర్థ్యమే యెందు మస్త్రంతెందుదు||

శ్లో|| అవశ్యం ప్రాప్తవిపదాం ప్రతీకారో న విద్యతే। ప్రాప్తా చాపదసత్వాఃశ్చ
౧
నలరామయుధిష్ఠిరాః||౭౮||

టీ|| వనావాసోబ్ధవ నష్టంగె ముందెబావ్యశాలీ వస్తు విపత్తులకు
ప్రతీకారము మాడుటకు శక్యమల్ల। ఎట్లంటేనే, నలచక్రవర్తియును రఘు
నాథును। ధర్మరాయను ముందె బావ్య విపత్తవలయది పృథగ్వాగ్నేశవ
బట్టిరల్ల. దెలిదుకారణాంతుంటా సుద్ధ వరాదరేంతు। మనగా బుద్ధిమంత
రాదరేంతునాలగశింతు మారబారదెందు షే(?)లా। మయూష్ఠిరరాజను జిందా
లంపటవాగి యెన్నుమందిశెట్టు షోదవరుంటెందు యుంతెందు||

శ్లో|| జింపష్టా ప్రమూగాష్టా నియత। ఇతో జనే ప్రాప్య గాన కథా।
౩
ఆశనిస్తే కరశేబత్నో కేః సద్య ప్రతిగానాప షూరాగణే||

ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನಾವಿಗೆಂತರ ದುಃಖಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಾಂಬರಿಕೆಯು ರಬೇಕು

ಊಟದಲ್ಲಿ ಪಾಕನಾದುವಲ್ಲಿಯು। ಅದೆಂತೆನೆ॥ಕಥೆ॥

ಹಿರಣ್ಯಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಯನು ಸುಖ

ದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಒಂದು ದಿವಸ ಕಾರ್ಪಟಿಕ ದೇಶದಿಂದ ಒಬ್ಬ

ಗಾರುಡಿಗನು ಬಂದು। ಆ ರಾಯನ ಮುಂದೆ ನಾನಾ ಪರಿಯ ಸರ್ಪಗಳನಾಡಿಸಿ

ಯಿಂದ್ರಜಾಲ ಮೊದಲಾದ ಜಾಲಂಗಳ ತೋರಿಸಲು। ಆ ರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ

ಆ ಗಾರುಡಿಗನಿಗೆ ಸರ್ವಾಂಗವಂ ತೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಲಾ ಗಾರುಡಿಗನು ಬಂದು।

ಒಂದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರಲಾ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಷಿಕಂ ಬಂದು

ಆ ಪಾವಿನ ಪಳಿಗೆಯಂ ಕಡಿದು। ಅದರೊಳಗಿನ ಕಣಂ ಭಕ್ಷಿಸೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ। ಮೂ

ಷಕವಲ್ಲಿ ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಣಜಿಗರು ಬಂದು ಬೀಡಿಕೆಯಂ ಬಿಟ್ಟಿರ

ಲಾಗಿ। ಅವರ ಅನ್ನವಸ್ತ್ರ ಕರಗಳಂ ಕಂಡು ಕಡಿದು ಅನ್ನವಂ ಭಕ್ಷಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ

ಯದುಲಿಂವವಂಶಕೆಯಂಶಾದುಲಿಾಷಾವಿನವ್ಳಕೆಂಯಂಶಧಿದುವ್ಳಕೆಷಾ॰

ಕಖು।ಯಗಾವುಷಾನವ್ನುವುಷಾಕ್ಷ್ಯಧೈಯಂದವಯೂಷ್ಠಕನಂಶ್ರಕ್ಷ್ಯಬಲಿಷೇವಾ

ಕ್ನದಕ್ಲ್ಪಷೊಕಟುಶ್ಯೂಯಕು॥ಲಿದುಕಾರಗಾಲಿಷಾರದಕ್ಲ್ಪವಕಾಂಬಕಕೆಯರ

ಬೇಕೆಂದುವುತ್ರಂಕೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ಲಿಾನನೇಶಂತುನೇಯೂನೇಶಕೇಕೇವಾಷನೇಶ್ರಷೇ॥ಲಿಷಾಕೇವ್ಯವಷಾಕೇಜ.

ಶ್ರವಸ್ಯೃಕ್ಷ್ಯಸು ಜಾಗ್ರತಃ

ಕುಳ್ಳರುವತಾವಿನಕ್ಲ್ಪ।ವುಅಸುವಕ್ಲ್ಪ।ಕುಳ್ಳರುವವಾಖನದಕ್ಲ್ಪ।ಯಾಟವಿಂಷದಕ್ಲ್ಪ।

ಗಾಟ್ಟಗಾಂಬತಾವಿನಕ್ಲ್ಪ।ಕಂನಕ್ರಥದಕ್ಲ್ಪ।ಯಾಂತುಂಟುಸ್ಥ್ರದಕ್ಲ್ಪ।ಲಿರಸುಸ್ಳಕೆ

ವಕಾಂಬಕಕೆಯರಬೇಕೆಂದು।ಲಿಾವಯೂಷ್ಠಕರಾಜನುಬಿ-ಶ್ರಗ್ರಿ ವಂಕೆಲಿನೇಕಬು

ಕ್ಷಿಂತುಂಶ್ಯೇಳಲಿಾವಕ್ಷ್ಯಸ್ಳಂಕಳಸುಷಖು।ಲಿಾವೆಷೆವವುನಿಂಬವಾಂತುನಾ

ಜನುಯಾಶ್ರವತ್ರಾಂಕವಂಕಂದುಲಿಕಬೋಕ್ಷ್ಯಂಬಟ್ಟು।ಯ್ಯಾವುಯೂಷ್ಠಕರಾಜನಿದನೆ

ಸ್ನೇಹವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆನೆ ಮಗೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ವಿಪತ್ತು ಬಂದರೆ ಬಿಡಿಸು

ವನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀವಾಯುಸುತನು ಈ ಮೂಷಿಕನ ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ ಹೇಳಲು। ಶ್ರೀ

ಮೂಷಿಕನು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಾಗಿ। ನೀನಾರು ಎಂದು ಕೇಳಲು। ತಾನು ಚಿತ್ರಗ್ರೀ

ವನ ಸ್ನೇಹಿತನು। ಶ್ರೀಕಂಠನಿಂದ ನಿಂನ ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ಮಹಾಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು

ನಿಂನನು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಬಂದೆನೆನಲು। ಮಹಾದೂರಪಥವಂ ಬಂದು ಬಳ

ಲಿದೆಯೆಂದು ಉಪಚರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಲಿತ್ತು। ಶ್ರೀಮೂಷಿಕನನು ಸಂತೈಸಲು।

ವಾಯುಸುತಾಜನಿಂತೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ನಿರ್ವೇದನಿಯೂಕೀಯನೇಷ್ವಂ ತೋಧರೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣೀ ಶಿಕ್ಷಾ ... ತ್ರಾನು ಜನಶ್ಚ ಪದ್ಮಂ

ದ್ವಿಲಕ್ಷ್ಮಣೋ ವೋರ್ಘ ಮುಕೋಕೈಲಾನಾಂ ಸ್ನೇಹೇ ಚ ಬಂಧು ಸ್ನೇಹದಾಚಿದ್ದಾರಃ

ನವಿಲು ಪರ್ವತದ ಬಳಿ ಶ್ರೀನಾರದ ಬಳಿ ಪಮೋಘ ಹಂಬರವಂ ಕೇಳಿ

ಮಹಾಸಂತೋಷವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋಜನದ ಬಳಿ ಸಾಯುತ್ತಂ ದಂಡವಂ

ಶಾವರಿಸಂಶಾಕ್ಷಂಬಿಡುವವ್ಯಾ। ಮುರಡು ಅಕ್ಷಂತೋಬನದಲ್ಲಿಷಚೇತ್ರಶಂಡು
ನೃಪಿಲತೆಸಂಶಾಕ್ಷಂಬಡುವದು। ಯಾಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿನ್ನೈಹಿಶರುಂತುಷ್ಟಂದೂರದಲ್ಲಿ
ಕ್ಷರಿಂಯು ಮಿತ್ರಾಗಿದ್ದವರು ಮಹಾಸಂಶಾಕ್ಷಂಬಡುವರು। ತೆಂದುಹೇಳಿನಾನು
ನಿಂನಸ್ಗೋಡುಬಂದೆನೆನಲು। ಯಾಮಾತನುಮಾಷ್ಠನುಕೇಳಿ ಮಹಾಸಂಶಾಕ್ಷಂಬಟ್ಟು
ಯಾವಾಂತುನರಾಜುನೊಡನೆಲಿಕಿನ್ನೆ ಷವಂಮಾದಿನಾಂದಿರಲು। ಯಾವಾಂತುನ
ರಾಜನು ಪ್ರತಿಬರದಲ್ಲಿ ಷೋಗಿವಾಂಸಂಗಳಂಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಬಯಾಮಾಷ್ಠರಾಜಗು ನಾಟ್ಟು
ಯಾಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಾವಿವರಿಸುನುಪ್ರಿಜದಲ್ಲಿರಲಾಂದುದಿನ ಚಿತ್ರಂಗದನೆಂಬು
ಡೊಂದು ಲಿರಳ್ಳಯು ಶಂನ ಹಿಂದು ಕಪ್ಪಿ। ಮಹಾಕ್ಷೆ ಧೈಯಿಂದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿಬರುತಿ
ರಲು। ಯಾಮಾಷ್ಠವಾಂತುಸಂಗಳುನರದು ಲಿವರನ್ನ ವಿಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲು।
ನೀನಾರುಯೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ। ನಾನು ಹಿಂದು ಕಪ್ಪಿ ~~[illegible]~~ ಶಾಭಲಿ ಲಿರಬೆನಾಗಾದೆಬಂ
ದಿನೆನಲು। ಯಾಮಾಷ್ಠವಾಂತುಸಂಗಳು ಶಂಮಾಗ್ರಾಲಾಭಿಷಿನಾಂದು

ಲಿಸಾಥರಾಗಿ ಬಂದವರ ರಕ್ಷಣ ಬೇಕೆಂದು। ಈ ಯರಲ್ಲಿ ಯಂಶ ಮುಕ್ತ ಪ್ರಕ್ಕರ

ದ್ಯೊದು ಲಿಪೂರ ವಂಶಾಟ್ಟು ಲಿದಂಸಂಪೂನಿಜಿ। ಈಂಯರಲ್ಲಿ ಯೋದನೆ ಲಿಶಿಸ್ನಥ

ದಿಂದರಾವ್ಯಾ। ಮೂಪ್ಪರುಯುರುಶಿರಲು (ವಂದುದಿವಸರಾವು ಮೂಪ್ಪರು ಷರುಷದಿಂ

ಶವಸಾಂಶರವಸ್ನೋ ಪ್ರುತ್ತ ಬತ್ತರಲು। ವಂದು ಉದಕ ಯುದ್ದದೆ ಗಾಬ ನಲ್ಲು। ಮಂ

ದಾರಕನೆಂಬು ದೊಂದು ಕೂರ್ಮ ಮಪ್ಪೂರಾಜಿಂಶೆ ಯುಂದ ಶೋಕವಂ ಮಾಡುಶಿರಲಾಗಿ

ಕಂಡು ಈ ಮೂಪ್ಪರು ಮಪ್ಪೂ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ। ಲಿಕೂರ್ಮ ನಡು ಮಾಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಿಂದು

ನೋದಲು। ಯಲ್ಲಿ ಮಪ್ಪೂಕುಮುಗಲ್ಲಿರನಾಸು ಮಪ್ಪೂ ಲಿನಾಥನಾಗಿದ್ದೇನೆ।

ನನಗಾರು ದಿಕ್ಕು ದೆಶೆಯುಲ್ಲ। ನಂನ ಮರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕೆಂದು ಮಪ್ಪೂದ್ಯೆಸ್ಯಂಬದಲು

ಈ ವರು ಮೂಪ್ಪರು ಮಪ್ಪೂ ಕರುಣಾದಿಂದ ಈ ಕೂರ್ಮನಂಶ ರಕ್ಷ್ಯದುರಾವು ನಾಟ್ಟು

ರಾಗಿ ಮಪ್ಪೂಪ ಶರುಪ್ಪದಿಂದ ಯರಲೊಂದು ದಿವಸ ಬಿ- ಕ್ರಾಂತ ನೆಂಬಲ್ಲಿ ಶಲ್ಲಿ ಯಲು

ಶ್ರೀಮಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹಂದುವ ಸಾಂಕರದಳ್ಳಿ ವಬ್ಬ ಬೇಟೆಗಾರನ ಬಳಿತೆ

ಯೊಳಗೆ ಪಕ್ಷಿಯ ತಂದಿನಂತೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಬಾರದೆಯಿರಲಾಗಿ ಯುವರು ಮೂಪ್ತರು

ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಬಾರನು ಯೇನು ಕಾರ್ಯ ಕಾರದ ದನ್ನೋಯೆಂದು ಮಹಾವ್ಯಾಸ ಅಂಗೊಂಡು

ಯಾ ಮಹಾ ಕ್ಷಿತ್ರ ರಾಜನು ಯಾವಾಯುನ ನಂತರದು ನೀನು ಪ್ರೀತರದಿಂದ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀ

ವಕ್ಷಿಷ್ಣಾನೆಂದು ನೋಡಿ ಬಾಯೆಂದು ಕಳುಹಲು ಶ್ರೀವಾಂತುನ ಪ್ರೀತಿ ಕಬೇಗ ದಿಂ

ದನೋಡುತ್ತ ಬಂದು ಯಾ ಬಳಿ ಂತೊಳಗೆ ಪಕ್ಷಿಯದ ಚಿತ್ರಾಂಗದನಂತಂದು

ಮಹಾದುಃಖಂಗೊಂಡು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಶ್ರೀಂಜಬೇಡವೆಂದು ಸಂತೃಪ್ತಿ

ಕಾನು ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶಿವೇಗ ದಿಂದ ಮಹಾ ಕ್ಷಿತ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಯಾ ಸ್ಥಿತಿಯ ಹೇಳಲು

ಶ್ರೀ ಮಹಾಕ್ಷಿತ್ರ ರಾಜನು ಮಹಾ ಶೋಕಂಗೊಂಡು ಶಂತಾಪಾದ ಚಿಂತಾಗಾಂಡು

ವಂದು ಉಪಾಯವಂಗೊಂಡು ಯಾ ವಾಂತುನ ರಾಜನಂತರದು ಶ್ರೀ ದಶರಥರ್ ಯನ್ನೇ

ಬೆಂದವೆಲ್ಲ ಕಾಲ ಪುರುಷ ಕಾಂಡು ರಾಚೆ ತ್ರಿಕಂಗದ ನಿದ್ರ ಬಳ್ಳಿ ಸಿಬಂದು । ಶ್ರೀ

ಬರತಕ್ಕಂಥ ಕದೆ ರಾಚೆ ತ್ರಿಕಂಗದನಂ ಬಿಡಿಸಿ ಕಾಂಡು ನಾವು ಮೂವ್ವರು

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಂಪಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾವ್ವರು ಪೂರ್ವದಿಂದಿರಬಹುದು ||

ಶ್ಲೋ|| ನರಾವಿವಶರೀರಸ್ಯ ನೇತ್ರಂ ತೋಯಶಿವ ಪಕ್ಷ್ಮಣೋ । ಅಪ್ರಯತ್ನಂ ಪಿತಂ ಸುಯಾನ್ಸರೆ

ನಿತ್ಯಂ ಮಿತ್ರಸ್ಯ ರಕ್ಷಣಾಂ || ಟೀ||

ಶರೀರಕ್ಕೆ ಚಕ್ಷುಸ್ಸುಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು ದ್ವಿಗುಣವೆಂದು ಹೇಗೆ ಪ್ರಧಾನವಾದದ್ದು

ಹೊಂದಿರುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದಂಥವರು ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸುವವರು । ಆದು

ಮಿತ್ರ ರಕ್ಷಣಾ । ಯಾರೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಹಿತವರಾಗಿರಬೇಕು ||

ಶ್ಲೋ|| ನಿಶಾ ಪ್ರತ್ಯುಷ್ಣೋ ಹಿಮ ಕರಃ । ದಿವಾ ಪ್ರತ್ಯುಷ್ಣೋ । ಹಿ ಪ್ರತಾಪ್ಯಸ್ಯರಃ

ಪದ್ಮ ಪ್ರತ್ಯುಷ್ಣೋ ಮಧುಕರಃ ಲೋಕೇ ಪ್ರತ್ಯುಷ್ಣೋ ಸುಪುತ್ರವಃ

ರಾತ್ರಿಗೆ ಚಂದ್ರನೆ ಅಲಂಕಾರ । ದಿವಸಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನೆ ಅಲಂಕಾರ ।

ಶಾಪರಿಶಮಲಾಗಳಿಗೆ ಷಂಬಿಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ। ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮಿತ್ರರೆ ಅಲಂಕಾರ।

ಪಸಂತಶಾಖೆ ಕಾಗಿತಿಯೆ ಅಲಂಕಾರ॥

ಶ್ಲೋ॥ ವಿನಯೋ ರಕ್ಷ ಮನುಷ್ಯಂ ಶಾಸ್ತ್ರ [illegible] ಪ್ರಾಶುಂಡ ಅಲಂಕ್ಯಾಗಸ್ಥ ನಂತ್ರಾಂಯೆ ಫ್ರಾಂ

ನಂಶೇ ಫ್ರಾಂಜಿದ ಮಂಡನ್ಯ॥ ೮॥

ಶ್ರೀರು ಶೆಲಬರು ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ವಿನಯವೇ ರಕ್ಷ [illegible] ವಾದ ಮನುಷ್ಯ

ವಾಗಿಷ್ಯಾನ। ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೇ ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯನಂಗಳಾಗಿಷ್ಯಾನ। ತ್ಯಾಗವೇ ನಾನ

ವಾಗಿಷ್ಯಾನ। ಯಂಥಾ ಮಷ್ಯಾ ಮನುಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಜಿದನಾನೀದ ಅಲಂಕಾರಂಗ

ಳಿಂದಲೇ ಮನ್ತ್ರಂತ್ಯ ಜಿವ। ಯಂತೆಂಬ ನೀತಿಗಳನ ತಿಳಿ। ಯಾಮೂಷಿತವಾಯನ

ಯರ ಳೆತಗ ಮನ್ನಂಗಳ। ಯವರು ಮಷ್ಯಂ ಜನ್ಯದಿಂದಲೆ ನೈ [illegible] ಮಿತ್ರಾನಿರಯ।

ವಂದು ದಿವಸ ಯವರು ಮೂಷ್ಯರು ಮೂಷಿತರಾಜ ನೋಡದೆ ನಿನಗೆ ಪಿರ [illegible]

ನೆಂಬ ಷೆಸರುಂತೆ। ನಮಸ್ಕಾರನಾದಿಂದ ಬಂದಿತ್ತಂ [illegible] ಶ್ರೀ ಮೂಷಿತರಾಜ ನಿಂತೆಂದನು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪ್ರಾರಂಭಕಸ್ತ್ವಾಮಿ ಶಶಾಂಕ ಪ್ರಾಕ್ತ್ಯೇ। ಸತ್ವಾಂತ ಮಧ್ಯೇ। ಹಿನ್ನಾಂಕ ಪ್ರಾಕ್ತೇ।
ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯಾ ಸ್ಯಾತ್ ಶಂತಿರ್ನ್ಯ ನಚ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಯಿ ರಾಜನ್ನೇ। ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪ್ರವಾಮಿ ಪ್ಯೂಪ್ರಿಕ।

ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯು। ನಾಂದರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ್ಯ ನಡುವವನು। ಶ್ರೀವಾಗಲು ನಕ್ಷತ್ರವು
ಕಾಡುವವನು। ಮುಂಚಿನ ನಡುವ ಹಿಂದಯರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡುವವನು। ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಕ್ಕಿವನು ಬಡಿಸನ ಬಂದಾಗ ಷ್ಟೇ॥ ಗ್ರಾಂ ಬವನು। ಇಬ್ಬರ ಯೇ॥ ಸಾಂಶದಲ್ಲಿ
ಸಂಧಿಪ್ಪ ಮಾಸಕ್ಕೆ॥ ಯು ವವನು। ಇವಕ್ಕೂ ಮುಂದಿಯು ಪ್ಯೂಪ್ರಿಕ ನಿಪಗಾಂಬರು।
ಯಂದು ಪಂದರಾಂತಸ್ಥ ಷ್ಟೇ॥ ದನಿ॥ ಕಂಯುಂಟು। ಶ್ರೀದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪೂರ್ವ
ಚಿಂತಿತನವನು ಬಡಿಸನ ಬಂದಾಗ ಷ್ಟೇ॥ ಬಾರದಿನಲ್ಲಿ। ಇವರು ಮೂವರು
ಪಕ್ಷಾದಿ ಚೇ॥ ದಿನಾಂಡು ನಿಂನ ಪ್ರತ್ಯಂತ ವನು ಷ್ಟೇ॥ ಚೇ॥ ಕನಲ್ಲಿ। ಶ್ರೀಮಾಷ್ಟಕ
ನಿಂತೆಂದುದು॥ ಟೀ॥

ಮಾಳ್ಪವ ಚೇ॥ ತದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ಮುಖ ವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ। ಚಂದ್ರ ಶೇಖರ ನೆಂಬ

ರಾಯನು ಮಹಾಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು ॥ ೧ ॥ ಆ ಪುರದೊ
ಳೊರ್ವ ಚೂಡಕರ್ಣನೆಂಬ ಯತೀಶ್ವರನು । ವಂದು ಮಠವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಂ ಪೇಳಿಕೊಂಡು । ಮಹಾವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಯಿ
ಪ್ಪನು । ಆ ಯತೀಶ್ವರನ ಮಠದಲ್ಲಿ ವಂದು ಬಿಲದ್ವಾರವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಗಿಣೆ
ನು । ಆ ಬಿಲದ್ವಾರದ ಕೆಳಗೆಯೊಳು ಕಾಪ್ಪಕೆ ದ್ರವ್ಯವಿಹುದು । ಆ ನಿಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ
ನಾನೇ ವಡೆಯನು ನಾಗಿಣೆನು । ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂ ಇರ್ಪೆನು । ಆ ಯತೀಶ್ವರನು ನಂನಂ
ನಂದು ಕಾವು ಆರೋಗ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ನನಗುಳಿಶನವ ನಿಷ್ಟವರು । ನಾನು ಆಂ
ನವಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ನಿಕ್ಷೇಪವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುತ್ತಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು । ನಂನನಂಟ
ಶಿಷ್ಯರು ಗೋತ್ರಬಾಂಧವರೆಂಯುಲ್ಲರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಪಿತೃಗ್ಯವಗ್ರನೆಂ
ಬಸೆನರನು ಕೊಟ್ಟು ನಂನನು ಪ್ರೀತ್ಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಹರಲು । ವಂದು ದಿವಸ
ಆ ಯತೀಶ್ವರ ಶಿಷ್ಯ ಮಠಕ್ಕೆ ಗುಜ್ಜಾರದಿಂದ ಹರಿಂದ್ರ ಪಾದನೆಂಬ ಯತೀಶ್ವರರು

ಬರಲಾಗಿ। ಚೋದನ್ನಾನೆಂಬ ಯತೀಶ್ವರರು ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ

ಚೆ ಮನಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ಮಹಾಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂದ ಯತೀಶ್ವರನು ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ।

ಶಾ ವಿಪ್ರವರ್ಗ ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದಿರಲು। ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಯತೀಶ್ವರರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವು

ಮ ವರ್ಷಬಿಟ್ಟ ಬಳ್ಳಿನಾನ ಎಂತೆಂಬ ಮನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಿ। ಆಗ ಜ್ಞಾನದೇವರ ಯತೀ

ಶ್ವರರು ನನ್ನ ವರ್ಗಸ್ಥಾನದ ವಸ್ತುಗಳು। ಮಹಾವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಆ ವಸ್ತುಗಳನು।

ಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾಮಂತೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಹೋದ ಶಿಷ್ಯ ಯತೀಶ್ವರ ನಿಂತೆಂದ))

ಆ ವಸ್ತುಗಳನು ಬಾಹ್ಯದಿನ ಹೋದಲಾಗಿ ಆ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸುತಿರಲು।

ಆ ಯತೀಶ್ವರನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ವಿಷ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನು ವರ್ಗಸ್ಥಾನದ

ಉಳುಂತು ಬರಲು। ಆ ಬಿಲದ್ವಾರವಂ ತೆರೆದು ನೋಡಲಾಗಿ। ಅಲ್ಲಿಂತೆ ಬಹಳ ಪ್ರ

ಕಾಶದ್ರವ್ಯ ವಿದ್ಯೆಗಳು। ಅದಂ ಕಂಡು ಕೇಳದು ಕಾಂಡ ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದಿರಲು।

ಆ ಹೋದ ಶಿಷ್ಯ ಯತೀಶ್ವರನು ಆ ದ್ರವ್ಯವಂ ಕಂಡು ಮಹಾ ಲಾಭ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂ

ಬಿರಲು । ಯಾ ಬಂದಂತು ಈಶ್ವರನು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಲ್ಲ । ನಾವು ನವರ್ಸಂಗ

ಪರಿತ್ಯಾಗವಂ ಮಾಡಿದವರುಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂದ ಕಡುವರು ಅದು ನಲಿದೆಂತೆಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಲು

ಂತು ಈಶ್ವರನಿಂತೆಂದಂ ।।

ಶ್ಲೋ ।। ನ ಶರ್ವ್ಯ ಗ್ನಾಂ ಚ ತಂತುಂ ಧರ್ಮಂ ನ ಚಾಂತಿಂ ಸ್ಪರ್ಶಂ ಚ ತಂತುಂ

ಪತ್ಯ ಸ್ನಂ ಚ ತಂತುಲು ಭಕ್ತ್ಯಾ ಧನು ಪಾಪಾ ವಿನಾಶಿತಃ ।।

ಮಂದರ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶವಾಸಂ ತೆಂಬುದೊಂದು ಪಟ್ಟಣ ರಾರಂಗ್ಯ ದಿ

ವಜ್ರ(ಮುಷ್ಟಿ)ಗನಾತನೆಂಬ ಬೇಟೆಗಾರನು ಬಂದು ಬಲೆಯಂ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಹರಿಣನಂ ಹಾರದು

ಹೊರತು ಕಾಂಡದು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು । ಒಂದು ಕಾಡಹಂದಿಯು ಯಾ ಬೇಟೆಗಾರನಂ ಹಾದು

ಮಹಾ ಕೋಪದಿಂದ ಬಂದು ಸುತ್ತಿ ಯುಂದಿರಂತಲು । ಆ ಹಂದಿಯು ಬೇಟೆಗಾರನಂ

ಹಾಡಿಯಂ ಕವಿದು । ಆ ಹಂದಿಯು ಯಾ ಬೇಟೆಗಾರನು ಯಾಂತು ಕತ್ತಿ ಂತು ಯಾ ಮಾ

ಪ್ರಾಣವಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರಲಾಗಿ । ಒಂದು ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯವೆಂಬುದೊಂದು ಜಂಬುಕನು

ವನಾಂತರವಂಶಾಗ್ರದಿವೆ ಕ್ಷಂತ್ಯಾಗಾದೆವ ಷಾಷ್ಟಧೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲು। ಯಿ

ಸಕ್ರ ಬಿದ್ದವರಂತಅದು ವ ಷಾಸಂಶಾಗ್ರ ~~[illegible]~~ ಬಟ್ಟಿ ಯಿ ವ ನು ವ್ಯ ಸುನಾ [illegible]

ದಿನ। ಯಿ ಷಂ ದಿತುಲೆರು ದಿನ। ಯಿ ಮು ಗತ್ರ್ಯದು ದಿನ। ಅಂತು। ಗೂ ದಿ ವಂದು ವಕ್ಷದ

[illegible] ಸದೊರತಂತಂದೆವರಲ್ಲರಂ ಬಿಟ್ಟು। ಅಬೆ। ಬೆಗಾರ ನತ ಯಿ ವ್ಯ [illegible] ದ ಂತೆ। ಶಿವದ ಜಾವವಂ

ತಂದು ಯಿ ತಕ್ಷಾಲ ದಷ್ಟ ಧೆಂತುಂತ। ದು ಗಾಂಬ ನೆಂದು। ಅದರ ನರ ದಿಂದ ಬಿಗಿದ ಷೊ

ದೆಂತುಂತ ದಿವ್ಯತ್ತಿರಲು। ಅದರ ನರ ಷರದು ಬಿಲ್ಲದ ಬ್ಬೆಬ ದಿಂತುಲು। ಅಜಂಬು

ತ ನು ಸಕ್ರ ಷೋ। ರುಲು। ಅದು ತಾರ ಗಾ ದಿಂದ ಅಗ್ರ ತಕ್ಷ ದಿಂದ ತೆದುದ ವರಾರು

ಂತೆಂದು ಯಿ ತಧೆಂತುಂ ಷೆ। ಗ್ರವುಕ್ತಾ ಂತುಶಿ। ಕ್ಷ್ಯೆ ವಿಂಶಿಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅಥಾ ಷನುತ್ಯ ಬೆ ತದಾನ ವಿಷ್ಕೋ। ನಚಿತ್ತಂ। ಜಾರಾಷ। ಸಂಶಿತನಂತುನುವ

ಅ। ನಂತುಂತಂ। ಗ್ರತು ಬಿ ಷ ಸಂಶಿವ ವು ಗ್ರತು ವಿ ಶಿ ಶಿ (ಬ್ರು) ವಾಗಾಂ।

(ವ್ಯ) ಕ್ಷ್ಯ ಷ ಸಂಶಿನ ತತಂರ ಗಾರಂನ ಧಿ। ರಂ॥ ಟಿ॥

ದ್ರವ್ಯವ್ಯಂ ಟಾದ ಪ್ರತ್ಯಾಗ್ರ ವರ್ಣನನು ಉಂಡು ಟ್ಟಿಶ್ಯಾಕ ಪ್ರತಿಗ್ರಹವಂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ।

ವೇದುಮಪಾಉಕ್ಷ್ಯಂಗಳನಹುತ್ರಿಹರು। ಪಾತ್ರಪ್ರಿಯಂತು ಕಲಿಪರಶಿಂದಹೆಟ್ಟಿಪಿಶಾಂಡುಮಗನ

ನುಶಂನಗಂಡುನತ್ರಿಶಾಂಡುಮುದ್ದಾದಅಾಗಿ ಗ್ರಾಪ್ತ್ರಿಯಂತು ಕುಕಡೆಹಂಗಾಶಿಂದತಿನೆಗ್ರುಯುಕ್ತ

ಗಹಗಪ್ರಿಪಿನಹುತ್ರಿಹರು। ಗ್ರಾವನಾನೊಬ್ಬನುಶಂನಪ್ರತಿಮಿಂತುಂದುಜಿಗಳವಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿ

ಪ್ರಿದೇವಶೆಯುನಹುತ್ರಿಹರು। ಗ್ರಾದಲ್ಲಿವಡೆಂತುನಬಿಟ್ಟಿ ಪ್ರ್ಯೇಡಿದವನನಂದು

ಯತ್ನ ಕಾಉಬದುನವನ್ನಿಯಂತುಂದು ಮುಕ್ತ್ಯದೇವಶೆನಹುತ್ರಿಹರು। ಗ್ರಿದುನಾರ ಗ್ರಾ

ಉಾದ್ರವ್ಯವನು ಬಚ್ಚಿಡಬಾರದೆಂದು ಮಹಾದಾನಧರ್ಮಪತ್ರಿಪಕಾರವಂಮಾಡ

ಬೇಕೆಂದು ನಾನಾವಿಧದಿಂದಿಯ ಶಿಕ್ಷೆರುವದುಂಬಡಿಸಲು। ಗ್ರಾಯ ಶಿಕ್ಷೆರನುಮಾಹಾ

ಧರ್ಮಚಿತ್ತನಾಗಿ ಸಮಸ್ತದಾನದೊಳಗೆ ಗ್ರಾವದಾವತಿಧಿಕವೆಂದು ಕೇಳಲು। ಯಾಹಶಿಂದ

ಪಾದನೆಂಬಂತು ಶಿಕ್ಷರನು ಯಲ್ಲಾದಾನತ್ಯ ಗ್ರಂಥದಾನವೆಗ್ಗಳವೆಂದು ಹೇಳಲು।

ಶ್ರೀ ದಂಶನೆ ।। ೧೫ ।।

ಉತ್ತರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಮುನಾತೀರದಲ್ಲಿ। ಚಂದನ್ನಶಿಂತುಂಬಲಿ ಪಟ್ಟಣಾರದಲ್ಲಿ

ವಿಜ್ಞಾನಕೀಲವೆಂಬಂತು ಕೀಶ್ವರನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಮು ರಾಣಾಕವು ಸಲ್ಲಿಂದಕ್ಕಾವಿದ

ನಾಗಿಮಹಾದ್ರವ್ಯಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಸತವಿಡಾನಧರ್ಮವೂ ಶರ್ಪೊಸತಾರಂಗಲ್ಲಿ ವಾಡುತ್ತ

ಶ್ರೀರಾಮಪಟ್ಟಣದೊಳ್ಗೆ ಸುಖವಿರಲಾಗಿ । ನಾನು ಸನಲಿ ಕೀರ್ತಿಯಗಳನ್ನು ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರವನು

ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲಾಮುರವಂತಂದು । ಶ್ರೀರಾಯ ಕೀಶ್ವರರು ತನ್ನ ಹೆಸರಿಲಾಗಿ ।

ಶ್ರೀವರುವಂಶದ ಉಪಚರಿಸಿ ಸಂಪಾದನ ವಂದಮಾಡಲಾಗಿ । ನಾನು ಶ್ರೀರಾಯ ಕೀಶ್ವರರ

ಬಳಿಯಲ್ಲಿ । ಪಂಡುಯತುರಡುಕಾಲವಿದ್ದು ಶ್ರೀವರನಂತ್ಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಧರ್ಮಂಗಳ ರಹಸ್ಯ

ವಕೀಲಯಲ್ಲಿ ದಾನಸ್ಥಂದಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾದ ದಾನವಾವುದೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ । ಶ್ರೀನ್ನದಾನ

ವಿಶ್ವಸ್ತವನಲು । ಶ್ರೀದೇಶಕ್ವೆ । ಶ್ರೀರಾಯ ಕೀಶ್ವರರು ಯಿಂತೆಂದರು ॥ ಸ ॥

ನೀಲಾಚಲವೆಂಬಪವರ್ತದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ರಾವತಿಂತೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವುಂಟು । ಶ್ರೀಜ್ಞವಿತ್ರಾ

ಮನನೆಂಬರಾಯನು ಧರ್ಮವತಿಯೆಂಬ ಸತಿ ಬಹು ವಿಕ್ರಮನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನ ಸಹ ।

ಪ್ರಜಾಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು । ಶ್ರೀರಾರಾಯನು ಸಮಸ್ತದಾನಧರ್ಮ

ಪರೋಪಕಾರಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ಮಹಾಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಮಸ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನ್ನ

ಕಂಡಂತವರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು

ಯಿರಾಯನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹವಂ ಮಾಡಿದರು। ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲಂ

ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದ ಬಿನ್ನೈಸಿದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಮೇಘೋದಕಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ ಚಕ್ಷುರ್ಜ್ಯೋತಿಸ್ಸಮಂ ನ ಹಿ ।

ಧರ್ಮಬಂಧುಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ। ಅನ್ನದಾನಾತ್ಪರಂ ನಹಿ॥ ಟೀ॥

ಮೇಘೋದಕದಿಂದಧಿಕವಾದ ಉದಕವಿಲ್ಲ। ಕಣ್ಣದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕವಾದದ್ದು

ಚಕ್ಷುಸ್ಸುಯಿಲ್ಲ ಧರ್ಮದಿಂದಧಿಕವಾದ ಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲ। ಅನ್ನದಿಂದಧಿಕವಾದ

ದಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಹೇಳಿದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅನ್ನದಾನಂ ಪರಂ ದಾನಂ ವಿದ್ಯಾದಾನಮತಃಪರಂ।

ಯಾವಜ್ಜೀವಂ ತು ತೋಷಃ ಸ್ಯಾನ್ನಿವಸೇತ್ ದ್ವಿಜಃ॥

ಲಿಂಗದಾನವ ಮಾಡಿದವರು ವಂದ್ಯರೆನಿಸುವರು । ಒಂದು ಯುಗಪರ್ಯಂತ ಕೈಲಾಸ

ದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿಹರು । ಯಿಂತೆಂಬ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನ್ನರಿತು ಶ್ರೀರಾಮನು

ಲಿಂಗದಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತಲಿರಲಾಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ । ವಸಿಷ್ಠರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ದ

ಯಿರ್ದ ಬಹಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗದಾನದ ಫಲವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು

ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಲಿಂಗದಾನದ ಫಲಕ್ಕೆ ಅವಧಿಯುಂಟೆ ಅರಿಯದೆ ನಿಂತು

ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾರದೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಯಿರಲು ಲಿಂಗದಾನದ ಫಲವನು

ಯೆಂಟು ದಿನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವೆವೆನಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಯೆಂಟು ದಿವಸದ ಅವಧಿ

ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾದಿರಲು ರಾಮನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ವಿಪ್ರರು ಬಂದು ಸಕಲ

ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಲ್ಲ । ಯೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ । ಲಿಂಗದಾನದ ಫಲಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯ

ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕಾಗದೆ । ಮತ್ತಾ ಬಳಿಕ ಯಿಂದ ಬಳಿಕ ವಿನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು । ಶ್ರೀರಾಮನು ಮನೆ

ಯ ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ ರುದ್ರಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ನಿರತನಾಗಿಯು ।

ಬಂದು ಯಾರಾಯನ ಆನಂದಾನಂದ ದವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗ. ಬುಧ ಪರಿಮಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು

ಯಾ ಪಂಚಾಶತ್ಕೋಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮಂಡಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವ

ಹೊಂದು ಕಾಶೀ ಪಟ್ಟಣ ವಿದ್ಧಿಗೂ ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪರಾಯನನು ಶಿ. ಮನ್ನಾವಶಿ

ಯಂಬಾಕೆಗ ತೀರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ ಇದ್ದಾರೂ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗಂಡು ಬಂದು

ಹೆಣ್ಣು ಎರಡು ಶಿಶುಗಳು ಜನಿಸಿದ್ದಾವು. ಆ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಒಂದಿಗೆ ಆ ವ್ಯ

ಆನಂದಾನಂದ ಸಲವಂಶಿಗಳು ಪೂ. ಇವುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲಿ. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಶೋಧಿಸನು

ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಕೂಡಿ ಯಾಷ್ಟಷ್ಟವಳ್ಳಿ ಇದನು

ರಾಂತವನ್ನು ಕೂಡಿ ಶಿಷ್ಯ ಬಹು ದೋಷ ಬಾರದೋ ಯನವಲು ನೆರ ಬೀದಿ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಂದರು))

ಶ್ಲೋ॥ ಪ್ರಪನ್ನಸ್ತತ್ಪ್ರ ಧವೇ ಯಾಮೇ ಸಂವತ್ಸರ ಪಲ ಪ್ರ ಹಂ। ದ್ವಿಜ ಯೋ ಜಾತ್ವೃತಿ

ಮಾನ್ಯಃ ಶ್ರೀ ಇತಿ ಮಾನ್ಯಃ ಶ್ರಿಯಾಮಿತಾಃ ಚತುರ್ವರ್ಗ ಮೇ ಶ್ರೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚ

ದರ್ಶನಾದ ದಶನಾನೋ ದಂತೆ)) ಇತಿ॥

76

ಸ್ವಪ್ನವನು ಮೊದಲು ಯಾಮದಲ್ಲಿ ಕಂಡರೆ ಅದು ವರುಷದ ಫಲ। ಎರಡನೇ
ಯಾಮದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಫಲ। ಮೂರನೇ ಯಾಮದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಫಲ।
ನಾಲ್ಕನೇ ಯಾಮದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪಕ್ಷದ ಫಲ। ಅರುಣೋದಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು
ದಿವಸದ ಫಲ। ಅದು ಕಾರಣ ಅವನು ಕಂಡ ಸ್ವಪ್ನ ನಿಶ್ಚಯ। ಇದರಿಂ ರಾಯನು
ಹೆದರಿ ಬೆದರಿ ಎದ್ದು ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಂದು ಈ ವಿಚಾರವ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರು।
ಆ ರಾಯನು ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆ ಬಿಟ್ಟು। ಆ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜಾ ಪರಿವಾರವನು
ಕಂಡನು ಮೂರು ಬಾಗಿಲ ಕಾವಲು ಇಟ್ಟು ಕಾವಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಇರಾಳಿ
ಎಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣ ದವಾರ ನಿಧಿದು ಪೋತ್ರ ಸುತ್ತಿ ರಾಗ ನಂದು ದಿವಸ ಈ ವಿಪ್ರನು
ಹೊಲಬು ದಪ್ಪಿ ಮನಸ್ತಾಪ ಹೊರಗ ನ ಬರುತ್ತ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶವೆಂಬ
ಪ್ರವರದವನು ವಿಪ್ರನಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರತೆ ಬಂದು ಕುಳಿಯಲ್ಲಿ
ಹಬ್ಬ ಹಿಂಸಾ ದವನೆಂಬ ಶ್ರೋತ್ರನು ತಂದಸ ಶಿವಸ ಈ ವರ್ಗ

ನೆಲೆಯಾಗಿ ಪರಾತ್ಪರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆಂದರೆಯದೆ ಇಂತಹದೆಂದರೆಯದೆ

ಮನದೊಳಗೆ ದಂಡಿಗೆ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ನಷ್ಟ ಕಲ್ಲ ಪ್ರಾಣ

ಮಂಗಾಂಡುಸುತ್ತಿಕೆಂದು ಕಗದು ಗಾಂಡುಂಬ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಮಹಾ ಪ್ರಕ

ಶ ಮಂಮಾಡಿಗಾಂಡು । ಚಿರಕಾಲ ತ್ರಿಭುವನದ ಘುಷೆಯ ಬಲ್ಲಂಯರಲಾಗಿ

ಯಾ ವಿಪ್ರ ಸುತ್ರಿಸ್ತ ಮಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ರಯ ದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲಾ

ಸ್ವಕಿಂಯು ಕಂಡು ಮಹಾ ತ್ರಾಣನಾಲಂಯ ವೆಂದ ಕಿಂಯ ದಿನ ವಿಷ್ಣು ಬರಲು।

ಶ್ರೀ ತ್ರಿಭುವನ ಸ ಕಿಂಯು ಯಾಕನ ಕಂಡು ಮಹಾದಯ ದಿಂದ। ಯಲೆ ಬ್ರಹ್ಮ

ಣ್ಣಾತೋತ್ರವನೆ ನೀ ನಿಕ್ಕೆ ಕೆ ಬಂದೆಯಿ ದು ಮಹಾಕ ಮನಯ ಬೀದು

ನಿಂನ ಕಂಡ ಕಗಾಯಿ ಪನುಯಿ ತ್ಲರ ಬೇದು ಹೋಗಂಯ್ಯ ಯಲೆನಯಿ। ನಾನು

ಮಹಾ ಬಲ ದಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಯುಂನು ಯಲ್ಲಿ ಕು ಹೋಗ ಲಾರೆ। ತ್ರಿಭುವ ಬಂದು

ನಂನ ಕಾಂದರೆ ಯಾಗಲಿ ತ್ರಿಂಗ ನೀವು ಪೆನು ಯಲೆಂದು ಮಹಾನಿವೇದನೆ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಕಂನಘುಷೆಸೆ ಬಂಷತ್ರಾದುರ್ಗಲಿಂಗಭುಬಾಷವೆಂದು ಕಾಮಲಿ ರಾಯುಧವಂಕೆಸದು

ಕಾಂದುಂತುಂಬಿನಂಕೆರಾಘುಷ್ಯಯುಬಾಗಿಲಲ್ಲಿನಾ । ದುಗಾಂ ದಿರಲು ಂಯಾಕಂವ್ಯ

ಮರದು ವಿಶ್ರಿಸಂಪ್ಯೃಲು । ವಂದುಷುವಿಯು ಬಂದು ಯಾಜ್ಞೋರವಂ ಮುಳದುಪ್ರಿತೆ

ಷ್ಟಿವಲು । ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾನ ಕಿಂಯು ಂಯಾಬ್ರಷ್ಟ್ರಾನುಪ್ರುಶವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿ ।

ದಾರ್ಗಿನಂಕಂದು ಮಷಾಶ್ರೋಕವಂಮಾಬಿ ಶ್ರೀವನಂದು ದಾನಕ [illegible] ಮರ್ಗಕಿಂಚ

ಬಿಂದಸ್ವಂಪ್ಯರಸಾಂಮನಲು । ಯಾಸ್ತ್ರೀಂಯು ಕಂನವ ಕಿಂತೊದನೆ ಸಷಗಮನವಂ

ಮಾಳ್ಪೆನೆನಲು । ಯಾ ವಿಪ್ರನು ಯುವರಿಬ್ಬರನು ದಕ್ಷಿಬಿಮ ಘಾವ್ಯಧೆಯಿಂದನೋಂ

ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತರಾನು ಕಲವೃಬಿವನ ದಮ್ಮೋತಿಕಾ ಶಿವಲಿಂಗನಾವಮ್ಯೋಶಿಸ್ನಾನದಾನಂಗಳಂ

ಮಾಡಿ ಮಷಾಮಗ್ರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಂಕಂದುವೆನೆಂದು । ಶ್ರೀಶಿಷರುಷದಿಂದಿರಲು । ಯಾಕಾ

ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗನಾದರಾಂತಂಗೆ ವಷ್ಟೆಶುಪ್ರಿತೆ ಮುಷಾಕಸದಲ್ಲಿ ವಂದುಸಂದು ವಂದು

ಷೆಂಗ್ನಾಯ ಶಿಶುಸಭುಘುಟ್ಟಲಾರಾಂಯುಂ ಮಷಾಸಂಕಾರ್ಷದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಶ್ವಷೆವಂ

ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮರುಗಳಿಗೇನ ಬೇಡಿದರು ಕೊಡುತ್ತಿರಲು। ಯೀ ವಿಪ್ರನು ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ

ಹೋಗಿ ನಿಂತನು। ಶ್ರೀ ರಾಯನು ನಿನಗೇನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ನನಗೆ ನೀನು ಕೊಡ

ಬೇಡ। ಯೀಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಶುಗಳ ಮುಖವ ನೋಡುವೆನೆನಲು। ಶ್ರೀ ರಾಯನು

ಮಹಾ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ಯೀ ವಿಪ್ರನ ಕರದೊಯ್ದು ಶ್ರೀ ಶಿಶುಗಳನು ತೋರಿಸಲಾಗಿ।

ಯೀ ವಿಪ್ರನಂತಂದು ಶ್ರೀ ಶಿಶುಗಳಿರದು ಮಹಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಹಗಹಿಸಿ

ನಗೆಂತಾಡಿಯಮತಿ ಮಹಾರಾಯ। ನೀನು ವಿಪ್ರವೇಷದಿಂದ ಶಿಂನದಾನದಕ್ಷಯವ

ನೇಳ ಬಂದೆಂತು ಹುಂದರ। ಶ್ರೀ ದರೆ। ಶಿವ ನೀನೆಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳದಿ। ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದವೊ

ದಲಾಗಿಂಯು ಜೀವಹಿಂಸೆಂತು ಮಾಡಿದ್ದೆನೆನಲು। ನಶಲಪ್ರಾಣಿಗಳನೆಕಾಂದು

ಮಹಾ ಪಾತಕದಿಂದಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹೊರದೆನು। ನೀನು ವಂದು ರಾತ್ರೆಂತಲ್ಲಿ

ಹೊಲಬುಡದಿ ಬರಲಾಗಿ ನಿಂನ ಕಾಲ್ಲದಿ ಮೂರುಸಿಸಿ ಬಿದುರಕ್ಕೆ ಜೇನುತುಪ್ಪ

ಕಾಟ್ಟ
ವನುಂಯುರಿಸಿ ಕಾಂಡಿರಲು। ನೀನದ್ದುಂತು ಂಪಾತವಂ ಮಾಡಿದ್ರಿತುಂ ಜಿಸಿದೆ।

ಶ್ರೀವೇಂಕಟನಾಮಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಲಾಗಿ ಯೀಸ್ಥಲದಿಂದ ಯೀರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು। ನೀನು
ಮಾಡುವ ತಿಂನದಾನಕ್ಕೆ ಯೀಂನಾವಡುಕದೆ ಮೋದಲು ಪ್ರಥಮಂತೊಳಗೆ ಮಹಾನ್ಯಾಸ್ಯೋಕ್ತೆ
ದರಾಂತರೊಳಗೆ ನಿಂನಂಥಾರಾಯರುಂಟೆ। ನೀನು ಮಾಡುವ ತಿಂನದಾನದ ಸ್ಥಲವ ಮಿಕವ
ಮಾಡಿಪೋಟವರೆ ಸಹಸ್ರಮು ಪ್ರವೃತ್ಯಂಥಾ ಮಹಾಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿಕುರಿಳವಲ್ಲ। ನಾನಿಂನೇನಂ
ಮಾಡಿಪೋಗುವನೆನಲಾಗಿ। ಶ್ರೀಕಾಶಿಪಟ್ಟಣದ ರಾಯನು ಯೀಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಮಹಾವಿ
ಸ್ಮಿತನುಂಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಮಹಾ ಮಹಾನ್ಯಾಸ್ಯೋಕ್ಷನೆಂದು ತಿಕ್ಷಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂದನೆಂತಲಂ
ಮಾಡಿ। ವಸ್ತ್ರ ಪಿತರಗಳ ಗಂಗಾಟ್ಟು ಪಂಡಿತ ಕಳೆವ್ವ ಬಿಪ್ಪ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಯೀವಿ
ಪ್ರಕಾಂದನಂಬರಾಂತನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಂನಕಾಶಿಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು।
ಯುಕ್ತವೀರಾಂತನು ಕಂನಕುವಾರನ ಕೂಡೆ ಯೀ ಪ್ರತ್ಯಾಂಕವಂ ಕೇಳಿ। ಮಹಾಪುರು
ಷ ಬಿಂದ ವೋದ ಬಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಂನದಾನವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಕಲಧರ್ಮಂಗಳಂ

ಹಾದತ್ತ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರ್ದನೆಂದು ಯೀಕಥೆಯನು ತಪಂದಸ್ನೆಪುರದ।

ವಿಚಾರಶೀಲನೆಂಬಂತು ಶಿಷ್ಯರನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು ಯಿಂದು ಯೀಕಥೆಯನು

ಹರಿಃ ಚಂದ್ರರಾಯನೆಂಬಂತು ಶಿಷ್ಯರಂಗೆ ಚೂಡಕನಾರ್ನೆಂಬಂತು ಶಿಷ್ಯರನು ಹೇಳಿದ

ಮಹಾಪ್ರಭುದುಬಿ-ತ್ರನಾಗಿ ಯಿಲ್ಲಾ ಸತ್ಕವಂ ಬಿಟ್ಟು ದ್ರವ್ಯವಂ ವೆಚ್ಚಿಸಿ ಲ್ರಿಂನ

ದಾನವೊದಲಾದ ದಸ್ಸವಸ್ತ ದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ। ಲ್ರಾವ ಶಿವರಿಯರು ಶಿಷ್ಯರು

ಮಹಾಸ್ನುತ್ರಿದಿಂದಿರ್ದರು। ಲ್ರಾಮೆ ತಿನನಗೆ ಯಿರಲಾಸ್ಪದ ವಿಲ್ಲದೆ ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು।

ಲ್ರಾದ್ರವ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಯೀಷನರುಬಿದುದು ಯಿಂದು ಯೀಕಥೆಯಂ ಕಂನ ಮಿತ್ರರಾದ

ಯಿವಾಂತುನಯರನೆ ಕೂರ್ಮ ಯೀ ಮೂರ್ಪರು ಹಿರಣ್ಯಕನಂ ಸಂತೈಸಿ। ನೀನೇನು ದುಃಖಂ

ಗೊಳ್ಳಬೇಡ ನಿನ್ನ ದುಃಖಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಂತಾಗಿ ಹೋದು। ಲ್ರಾವ್ಯದಾನೊಂದು ಕಂನಿಲ್ಲದೆ

ಯಿಲ್ಲ। ವಿಧಿವಶ ಮೀರಬಾರದೆಂದು। ಯೀಪರಿ ಹಿತವಂ ಸಂತೈಸಿ। ಲ್ರಾಕೂರ್ಮನು ವಂದು

ಕಥೆಯಂ ಪೇಳ್ದಪ॥ ಶರಿ॥ ಲ್ರಿದೆಂಕಿನ॥ ನಧ॥

ರಾಜಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲು ರಾಜೇಂದ್ರಶೇಖರನೆಂಬ ರಾಯನು ಆತನ ಯುವ ಶಿವ

ಗಳಿದ ಪರ್ಣ ಪ್ರಭಾವೆಂಬ ಸತಿ ಕುಮಾರಪಾಲ ಶಂಭುಪಾಲನೆಂಬ ಯಿಬ್ಬರು ಕುಮಾರರು ಧರ್ಮ

ಧ್ವಜನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನನಿಹ. ಆ ರಾಯನು ಸಕಲ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರ

ಲೊಂದು ದಿನ ಆ ರಾಯನ ಕನಸಿನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಶನೀಶ್ವರ ದೇವರು ಬಂದು

ನಿನಗೊಂದನು ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಡದೆ ನಂದನು ಬಲ್ಲಿಂ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಸಹಾಯವದಿಂದ ರಾಜ್ಯವ

ನಾಳುತಿದ್ದಾನು. ಆವನನು ಯಾಗತ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಲು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಬಿ

ಡಿಸಲಾರೆ ನೆಂಬುದನು ಆತನ ಕಂಡೆನು ಆತನು ನಿಂನೋಡುವೆಂದ ಕ್ಷಿತಿಯನು

ನನಗೆ ತೋರೆಂದು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕೇಳೆ ಲಾ ಶ್ರೀಸ್ತ್ರೀಯನು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಿಯ ಸ್ವಪ್ನ

ರಾಯನು ನೋಡುವನೆ ಹೇಳೆ ಬಾರದೆಂದು ಮತ್ತಾ ಶಂಸೋ ಲೋಕಾಚಿ ಪ್ರಾರಂಭಯಿಂ ಶೆಂದನು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಶ್ರೀಪ್ಸಂಸು ನಿಕ್ಷಿಶಧಿಂಯಾಮ ವಿಚಿಂತನೀಯಂ। ಶ್ರೀರಾಧಿಕಾ ಪಿಪ್ರ ಪಶಿ: ಪಶಿಶಂತ

ನೀಯಂ: ಶ್ರೀಕೇಷ್ಠರಾಖಿಯ ಪಶಿ: ಪಶಿಶ್ಕ್ರೀಯ: ಶ್ರೀಸ್ತ್ರೀಪ್ರಪೇಚಿಂತಯು ಪಶಾಚಕಸ ಕಾವಶಿಷ್ಟಂ॥

ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನ ಓದಿದರೆಂದೂ। ಗೋವಳನು ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವನೆಂದೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು।

ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಹಿಸಿಯೇ ಉದ್ದರಿಂದು ಅಂಜಿನಡೆಯಬೇಕು। ಎಷ್ಟು ನಂಬಿಗೆ ಉಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯು

ನಾದರೆಂದು ನಂಬಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾಡಬಾರದು। ಯಾವಾಗಲು ಶಾಂತನಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸದಾ ವಿಚಾರಿಸಿ

ನಡೆಯಬೇಕು। ಎಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಶಾಂಡು ಮಹತ್ತಾಂ ಹೇಳಿದರು।।

ಶ್ಲೋ॥ ಶಾರದಾಂ ಚಿತ್ತಂ ಸ್ತ್ರೀಷು ಧನಂ ನಾಯ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀಕಮುದು ಪ್ರವಂಶ ಪ್ರವರಾಜಸಂಗಮಂ

ಕದಿದ್ದಂ ನಿಶ್ಚಯಂ ಪ್ರತಿವೇಕ।।

ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸವೆದ ಪ್ರಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆ ಪ್ರಾಸಕಿಯ ರವೋದಯ ಎಂದು ಪ್ರವಾಸ।

ಗುರುನಗರಸರು ಗ್ರಾಮ್ಯಾ ನಿಂಬಿನ ಮಂದಿರದಿ। ಯಂಕೆಂಬ ನಿಕೆಂದಯಂ ಜಾನಿಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಶ್ಚಯ

ವೆಂದು ಗುರುನಗರ ಸೂಚಿಸ್ಯ ಬಾರದು ಎಂದು ಮಹತ್ತಾಂ ಹೇಳಿದರು।।

ಶ್ಲೋ॥ ಹಸಂ ನಿವನ ಸ್ತ್ರೀ ಪುಂಸಿ। ಪಿಪ್ಪಲೇವ ಪ್ರತು ಜಂಗಮಃ

ಶ್ರೀ ದಂ ನಿವಕ ಜೋಪುಂಸಿ। ಮಾನಯಂ ನಿವದು ಜನ್ಮಃ

ಗುರುನಗರನಸು ಕರೆನ್ನೆ ಬಿಸು ವರ್ಣಸ್ವರ್ಣನು ನಾಯಿಕೆಯಂದ ಜಾತಿನನ್ನು ಕರೆನ್ನೆ ಬಿಸು

ವರು। ದು ಜನ್ಮದನು ಕಾಂಡಾಮೂ ಕರೆನ್ನೆ ಬಿಸುವನು। ಶ್ರೀ ದುಕಾರಣ

ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನಿನ ವಿಷಯಂ ಬೇಡ ಅವ ಮಾತನು ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು

ಮತ್ತೊಂದೆಂದ ಹೇಳಿ॥

ಶ್ಲೋ॥ ತ್ರಸ್ಥೈ ವಿದ್ಯಾವಗೋಷ್ಠ್ಯಾಂ ರಾಜಸದನಂ ರಾಜಸೇವನಂ।

ಸ್ವಪದಾರ್ಥ ಮಹಾಕಾರ್ಯೇ ಗೃಹ್ಯಸ್ವಸ್ಥಾನಮೇವ ಮಂತ್ರಧಾ॥

ಆರಂಭವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ। ವಿದ್ಯಾವಂತರ ವಿವಲ್ಲಿ। ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ। ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ।

ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ। ದ್ರವ್ಯ ಬಚ್ಚಿಡುವಲ್ಲಿ। ಇಷ್ಟು ಬಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಾನು ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು

ಪಟ್ಟದ ಕೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು। ಇಂತೆಂಬ ನೀತಿಯಿಂದ ಆ

ತಾನು ಅತೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಪ್ನ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಅರಸನಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು

ಕೆಲವು ದಿವಸವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ। ಮತ್ತೊಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಶತ್ರು: ಚರದೇವರು

ಅದೇ ವಿಷಯ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ನನಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನು ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆಯಾ

ಎನಲು। ಆತನಿಂತು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು। ಇಂತು ಹೇಳದೆ ಇರಬಾರದೆಂದು

ಆರಾಯನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಈ ವಿವರವ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಲು। ಆರಾಯನು

ಪಾಪಗ್ರಹ ವಿಸ್ತರನಾಗಿ ಶಂಬೋಗ್ರಾಲಾಗ್ನಿ ಚಿ-ಪ್ರಗಾಂಡು ತ್ರಾಕನೀಗೆ ಲಗ್ನೇ ಶನೈಃ ಚರನು

ತಿದು ಕಷ್ಟಪಡೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಯಿಂಕೆಂದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ದ್ವಾದಶಾಷ್ಟಮ ಜನ್ಮಸ್ಥಾಃ ಶನ್ಯಂಗಾರಕಾಗುರವಃ

ಕುರ್ವಂತಿ ಪ್ರಾಣಸಂದೇಹಂ ಸ್ಥಾನನಾಶಂ ಧನಕ್ಷಯಂ॥

ಯಿಂತೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರ ಉಂಟಾಗಿ ಶನೈಃ ಚರನು ಸಾವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡನು ಎಂದು

ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಯಿಂಕೆಂದನು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಸುಗ್ರಾಂತಾ ಚಕ್ರನಾಸ್ತಿಕ್ಯ ಚೋರ ಬಾಧಾ ದರಿದ್ರತಾ।

ಶೋಕಶ್ಚ ಪುತ್ರಶೋಕಶ್ಚ ದೃಷ್ಟ ನಷ್ಟಾಃ ಪ್ರತಿಕೂಲಾಃ॥ ೮॥

ಸಾವು ಪಕೀರವದು। ಚಕ್ರ ವಮಾಡುವದು। ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಕಲಹವನ್ನು ಮಾಡುವದು।

ದಾರಿದ್ರನಾಗುವದು। ದೀರ್ಘವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ನರಳುವದು। ಪಚ್ಚ ರಂಡೆಯಿಂದ ಬಾಳುವದು।

ತಿನ್ನದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದು। ಯಿಂತೆಂಬ ಪ್ರಕಾರದ ಕಷ್ಟ। ಶನಿ ತಾನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ।

ನಂನ ಪ್ರಾಣವೂ ಉಳಿಯದು ಬೇಡ। ಯಾಗಲೇ ಶನೈಃ ಚರನು ಬಂದು। ಈ ಮನುಷ್ಯನ

ಬಂದಷ್ಟಾಗೆ ಮಾಡ ಹೇಳಿದನು । ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಂದಿನಂತೆ ಮೌನಗಿರಲಾಗಿ । ಶ್ರೀ

ಶನ್ಯಃ ಚರನು ಬಂದು ಯತೀನಪ್ಪಾನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನು ಹೇಳಿದೆಂತೂ ಯತೆಂದು ಕೇಳಲು ।

ಕಂನಗಂದನಾದಿದ ಮಾತನು ಶ್ರೀ ಶನ್ಯಃ ಚರಗೆ ಹೇಳಲು । ಮಹಾಸಂಕಾಷ್ಟಂ ಬಟ್ಟು

ಯಾಗತೀಕ್ಷಾದುವೆನೆನಲು । ಶ್ರೀ ಕನರಾಜ್ಯದ ಮಳಿಜೆಳಿಂಯನು ಕೇದಿಸಿ । ಶ್ರೀ ಕನ

ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರ ಕೈಲ್ಲಾ ಸುಖಿ ಮರವನು । ಜೀವಧನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ । ನಾನಾ ಪ್ರಕಾ

ರದ ವ್ಯಾಧಿಯನು ತಿರವಿ ನೆಂತೊಳಗ । ಶ್ರೀ ವೆಸಾಲು ಕುದುರೆ ಸಾಲು ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ । ಇಚ್ಛೆ

ನಿಶ್ಚಿತ ಲಿವ್ಯಕರ ದಿಂದ ರಾಯನ ರಾಜ್ಯದೇಶದ ಶ್ರೀ ವೆಕುದುರೆ ಬೂಸ್ತನ ತ್ರಿಕಂಡಾರ

ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರ ಸ್ವವನರೆಲ್ಲಾರನು ಅಯಸಾಲವಂ ಮಾಡಿ ರಾಯಗೆ ನಾನಾ ಕರದ ಉಬ್ಬಿ

ಸ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಕಾದಲಾಗಿ । ಯಿಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಿಂಯನು ಇರಗ್ಯಾಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಾದ ಲಿಂಗಾರವರ್

ನೆಂಬ ರಾಯಂಗೆ ಹೇಳಿ ಕಾಲವೆ ದಲು ಶ್ರೀ ರಾಯನು ಕನಕ ಮಹಾವ್ಯರವರ್ ವಾ

ಗಿರಲು । ಯಿದು ಮಹ್ಲೈವೇಳ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿ ಕಲು । ಯಿ ವೇಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂನ ಹಗೆಯನ್ನು ಗೆಲ ಬೇಕೆಂದು

ಪತಿಯನ್ನೇ ನೆಂದು ಅಂತ್ಯ ಭಾವಿಸಿದ್ದು ಬಂದು। ಆ ರಾಯನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲು।

ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಸೇನ ಪುರ ನೆಂಬ ರಾಯನು ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿರಲು। ಆಗ ನಿಂದು

ಶ್ರೀ ಕಣ್ವ ಋಷಿ ಮಹಾಪ್ರಯಾಣ ಬಿಡುತ್ತಿರಲು। ಆ ದುರ್ಗದ ಆ ರಾಜ ವಿನ

ಯದ ಬಿನ್ನಪ ಬರದೆಂದು ಶ್ರೀ ಶಿವ ನಿಷ್ಠೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಶಂಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧ ಕುಮಾರರು

ಸೈನ್ಯ ಭಾವಿಸಿದ್ದು ಶೋಕ ವಾದ ದುರ್ಗದಿಂದ ಘೋರ ವಂಚನೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾ ಪತಿ ಇದ್ದು

ಶಂಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಯುಂಡಾ ಬಿರುದ ಯೋಜನಾಂತರವ ಹೋಗಿ ಮಹಾ ಪ್ರವಾಹ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ದಲ್ಲಿ।

ಮತ್ತು ಅರಿಂದ ಪಟ್ಟಣವಂ ಸ್ನೇಹ ಮಂದು ದೇವಾಲಯ ದೊಳಗೆ ನಿದ್ದೆಯ ಭಕ್ತನವಂ

ಮಾಡಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದು ಮಹಾ ದೃಷ್ಟಿ ದಿಂದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಯನು ಭಕ್ತಿಯ ಶಿಷ್ಯ ತರಲು। ಆ ಸಮ

ಯಲು। ಆ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಕ್ತಿ ಶಿವ ಪದರೆ ರಾಯನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಸಂಬಂಧ ಮಂದಿಯಾ।

ಮಹಾ ಧ್ಯಾನವಂ ಮಾಡಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದು ಶಂಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಿಡಲು॥ ಆದರಿಂ ಕವಿ॥

ಶ್ಲೋ॥ ದೃಢವ ಮೇವ ಪರಂ ಮನ್ಯ ಸ್ಮಾರ ಹಂಸ ನಿರ್ಧನಂ। ತೇನ ನಾದರಿ ಪತಿ ಮೋಕ್ಷ ಕಾರಿ

ಪದಾರ್ಥ ಪ್ರಚಲಿತ ಗ್ರಾಹಿ॥

ದೃಷ್ಟಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂದ ವಂದು ಕಾರ್ಯವಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಿಯತ್ನದಲ್ಲಿಯದೇನು ಆಗದು

ಶ್ರೀಧರನೇ॥ ಹಂಸೋದಕ್ಕೋಹೋಗಿ ಬಲಾಧಿಪನ ನಿಪಕಾಂಡು ಕಾರ ದೇವೇಶ್ವರನ ಐಶ್ವರ್ಯವ

ಬಂದು ಆಗಿ ವಬ್ಬನಿ ಕಂಣಗಡಿಯ ಶೋಭಿತ್ರಕಾಂಡು ಕಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲನ ಹಿಡಿಯಲ್ಲು ಹೋ

ದನು। ಅದು ಕಾರಣ ದೃಷ್ಟಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವನಾರು ಮೀರಲು ವಶವಿಲ್ಲ। ನೀನಾ ವದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಎಂದು

ಕಂಣ್ವ ಋಷಿಯು ಸಂತೈಸಿ ಯಿಂತೆಂದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ನೇತ್ರಾಯಸ್ಯ ಬ್ರುಹಸ್ಪತಿಃ ಪ್ರಹರಣಂ ವಜ್ರಂ ಸುರಾಃ ಸೈನಿಕಾಃ ಸ್ವರ್ಗೋ ದುರ್ಗಮನುಗ್ರಹಂ

ಖಿಲು ಹರೇರೈರಾವತೋ ವಾರಣಃ ಯಿತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಬಲಾನ್ವಿತೋಪಿ ಬಲಭಿದ್ಭಗ್ನಃ

ಪರೈಃ ಸಂಗರೇ ಸಂತ್ವಕ್ತಂ ನರ ದೈವಮೇವ ಶರಣಂ ಧಿಗ್ಧಿಗ್ವೃಥಾ ಪೌರುಷಂ॥

ಯಿಂದ್ರಂಗೆ ಬ್ರುಹಸ್ಪತಿಯೇ ಪ್ರಧಾನನು। ವಜ್ರವೇ ಆಯುಧ। ದೇವತೆಗಳೇ ಸೇನೆ।

ಸ್ವರ್ಗವೇ ದುರ್ಗ। ಐರಾವತವೇ ವಾಹನ। ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೆ ಸಹಾಯ। ಯಿಂತಾ

ಐಶ್ವರ್ಯಯುಳ್ಳ ದೇವೇಂದ್ರನು। ವೃತ್ರಾಸುರಂಗಂ ಜಿರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು।

ಇದು ಕಾರಣ ವಿಧಿವಶ ಮೀರಬಾರದು ನೀನಾವದನ್ನು ಇಂಜು ಬೇಡುವೆಂದು ಶಂನವಶಿ

ಕೆಟ್ಟ್ಯರನ್ನವನು ಷ್ಟ್ರೀಶಾ ನುಮಹಾಧ್ಯರನ್ನವಂಕೆಯಾಗಿ ಇಶಾ ಪುರದೊಳು ಕಾಗಿಂ

ಕಂಬಳವನು ಮಾಡಿಸಾಂದು ಶಂನವಶಿಯನು ಯುರದು ಮಕ್ಕಳನು ಸಲಿಹಿಸಾಂದು

ಇದನ್ನೇ ಪಶ್ಚಿಣಾಮವಂಮಾಡಿಸಾಂದು। ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಯುಕ್ತ ಲಾಶನ್ನ್ಯ: ಶ್ರವಸು

ಇಾಶನ ಷೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳನು ಇಗಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸಾಂಡಿರಲು ವಂದು

ದಿವರಾಯನ ಷೆಂಡತಿಯು ಒಂದಿನಂಕೆ ಕಾಡಿಕಂಬಳವಂ ಮಾಡುತ್ತೋಗಿ। ಇಷ್ಟಿ

ವ ಬ್ಬಿರಸ್ಕಾರನೆಂಬ ವೃವಹಾರಿಯ ಮನೆಕೆ ಹೋಗಿ। ಇಶ್ವ ತ್ರಿಕ್ತ ವಂಶ ಟ್ಟಿಗಾದು ತ್ರಿರಲು

ಇಾಸ್ತಿ ಟ್ಟಿಕೆ ಬೋನವ ಮಾಡುವ ಬೋನಕೆಗೆ ತ್ರಿ ಮಹಾ ವ್ಯಾಧಿ ಹುಟ್ಟಿ ಜ್ವರ ಬರಲಾಗಿ।

ಇವಳು ಯಾಕೆಯಂ ಬೇಡಿಸಾಂದು ಇದಿಕೆಯಂ ಮಾಡಿಸಲು। ಮಹಾ ಕೃಪೆಯಿಂದ

ಇದಿಕೆಯಂ ಮಾಡಲಾಗಿ ಇಾಕೆಕೆನಾ ತ್ರೆಂಬುವ ದಿಇಕ್ಕೆಯಂ ಸಾದಲು ಮಹಾ

ಸ್ವಂಶಾಪ್ತ ದಿಂದ ಬಂದು ಶಂನವಶಿಸು ಮಕ್ಕಳಿಗು। ಇದಿಕೆಯಂ ಮಾಡಿಲು ಗಾದಿಕ್ಕೆ

ಮಹಾ ಹರುಷದಿಂದಿದ್ದರು ಯುಕ್ತ ಲೇಸಿ ಟ್ಟಿಂಯ ಯೊಂದಿನಂಕೆ ಬಂದು ಉಟವಂ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯಾವಾತ್ ಸ್ತ್ರೀನವರೆಂದೂ ಮಹಾ ಪಾಪರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಂ
ಮಾಡಿ । ಯಿಂದಿನ ಲಿಪಿಗೆಯ ಮಾಡಿದವರಾರುಯೆಂದು ಕೇಳಲು । ನಂಮ ಮನೆಗೆ ಬಾಪ
ತಾವಿಯ ಹೆಂಗುಸಿ ಲಿಪಿಗೆಯ ಮಾಡಿದವಳಂತೆನಲು । ಲೋಕನಾಳಬಂದರೆ ಕಿಯಗ
ಹೋಗ ಬಿಡಬೇಡವೆಂದು ತಂನ ಪ್ರತಿಕ್ಷಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆಯಂ ಮಾಡಿ ಲೋಪ ಮರುದಿವಸ
ಯಾಸತಿಯಲು ಮಕ್ಕೆರಡು ಪಡಿಲಿಕ್ಷೆಯಂ ಗಾಡುವರೆಂದು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಲೋಪರದನ
ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಲು । ಲೋಪರದನು ಯಾತಕೆಂದು ರೂಪಾಶಿಶಯಂ ವಂಶಂದು ಬಿಸ್ಮಯಂ
ಬಟ್ಟೆಯ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿರಿಸಂಡಿದ್ದರೆ ಕು ಬಹುದೆಂದು ಯಾಕೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯ
ಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದಳು । ಯತ್ತಲಾಯನ ಮಕ್ಕಳು ಸಹಾ ಯಾಕೆ ಬಾರದಿಹ
ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಶೋಕವಂ ಮಾಡಿ ಲೋಪ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕಂಟುದಿನ ಲೋಪ ಪನ್ಯೋಪ
ನ್ಯಾಯಾದಿ । ಮಹಾದು: ಇದರಿಂದ ಯಾನ್ವಳವನೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸಕಲ ದೇಶವಂ ತಿರುಗುತ್ತ
ನಾನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಂ ತಿರುಗುತ್ತ ಬರಲು । ಯಾ ಹಿರಣ್ಯಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಂ ದು

ಒಂದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಶಿಕೆಂಬುವರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಹೊಟ್ಟೆಯಂ ಹೊರೆಯುತ್ತಿರಲು ರಾಯನು ಒಂದಿನಂ ಒಂದು ದಿವಸ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೊರೆ
ಯಂ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತ ಮಹಾ ಕ್ಷುಧಿಸಿ ಊರ ಮುಂದಣ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಹೊರೆ
ಯಂ ಇಳುಹಿ ಶ್ರಮಂ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಿರಲು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಶೃಂಗಾರವರ್ಮನೆಂಬ
ರಾಯನು ಕಾಲಗತಿಯಿಂದ ಪಂಚತ್ವವನೈದಲು ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆಯಿರಲಾಗಿ
ನನಗೆ ಪಟ್ಟ ನನಗೆ ಪಟ್ಟವೆಂದು ಸಮಸ್ತ ದಾಯಾದ್ಯರೆಲ್ಲ ಕಲಹ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ ಪ್ರಧಾ
ನನು ಒಂದು ಬುದ್ಧಿಯಂ ಯೋಚಿಸಿ ಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಬೇಕೆಂದು
ಅವರೆಲ್ಲರ ವಿವಾದವಂ ಬಿಡಿಸಿ ಪಟ್ಟದಾನೆಯಂ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಬಿಡಲು ಆ ಪಟ್ಟದಾನೆಯು
ಪುರದ ಹೊರಯಂಕೆ ಬಂದು ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರೆಯ ಇಳುಹಿ ಕೊಂಡಿರ್ದ ರಾಜೇಂದ್ರಶೇಖರ
ನೆಂಬ ರಾಯನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆಯಂ ಹಾಕಲಂ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು ಆ ಪ್ರಧಾನರು ಆತಂಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿ
ಸಕಲ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ಮಹಾ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಇರಲಾಗಿ

ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಂತಂನ ಮಕ್ಕಳಷಂ ಬಲ ಮರದು ಸಂಪ್ರಾದಿಂ ದಿರತಿತ್ತಲು।

ಯಾತು ಮಾರ ಶಿಬ್ಬುರು ತಂನ ತಂದೆ ಬಾರದೆ ಯಿರಲು। ಮಷಾಬಿಂತೆಯಿಂದ ಶ್ರೋತ್ರ ವಂಮಾಡಿ

ಶ್ರಾವಷ್ಟಿತ್ತನಾದಲ್ಲು ಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ವಿದುಲಿರಪಿನಾನಾದೆ। ರಾಯಿಷೋದಲು

ತಂದೆಂತು ಷೋದನು ನಮಗಿಂನ್ಯೇತರ ಜನ್ಮವೆಂದು ಮರುಗಿ। ಲ್ರಾಪುರದಲ್ಲು। ಮಷಂ

ತಾಗಿಷ ಶಿವಷೋಳೆಂತುಂ ಬಿಳಲಾಗಿ। ಲಿದನು ವಬ್ಬ ಷೂವದಿಗಂತಂದು। ಯಿವ ಶಿಬ್ಬರನು

ತೆಗದು ತಡೆಗೆಷಾತಲು। ಲಿವರು ಮಷಾ ಷೋಳೆಂತು ವಳಗೊಂದು ದಿಲ್ಲವೆಂದು। ಮಷಾ

ಶ್ರೋತ್ರವಂಮಾದಲು। ಯಾಷೂವದಿಗನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಯಿದೇನೆಂದು। ನೀವಾರೆಂದೆನಲಾಗಿ।

ಲಿವರು ತಂಮ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾತ್ರಾಂತವಂಷೇಳಲು। ಯಾಷೂವದಿಗನು ಮಷಾತರುನಾ ದಿಂದ

ನನಗಾರು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ। ನೀವೀಗ ತೇನನಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಯಿವಶಿಬ್ಬರನು ತರದ್ಯೊದು

ಲಿಕ್ಷ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಲಹಿ ನಾನಾ ವಿದ್ಯಂಗಳಂತ ತಿಪಿಸಗದಿಶಾಂದಿರಲು। ವಂದು

ದಿನಂಯಾವಷ್ಟಿನಾದರಾಂತುನು ಜೇತೆಗಂ ಷೋಗಲು। ಯಿವಶಿಬ್ಬರು ಸಂಗದು ಷೋಗಿ।

ನಾನಾ ಪ್ರಸಂಗಂಗಳಿಂದಲು ಚಿತ್ತೈಸಿದ ಹಿಂಯರಿದು ಪ್ರವಾದಶರ ತ್ತಿರಾದೂರ್ವಿ ಸಿಂಹಗಳಿಂ
ಸಂಹರಿಸಿ ಮಹಾ ಸಂತಸವಂ ಮಾಡಲು। ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಂಡು ಮಹಾ ಚೋದ್ಯಂ ಬಟ್ಟು
ಯವರನು ಕರದ್ದು ನೀವು ನಂಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲು ನವಮಿ ದಿನವಂದ್ದು ನಾ ವಿರತ್ತ
ನಂ ಗಾಟ್ಟರೆ ಪ್ರೋಲಗವ ಮಾಡುವೆ ವೆನಲು। ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಿಸಿ ಕಾಂಡು ದ್ರವ್ಯವಂ
ಪ್ಪ್ರಸ ಬಹುದು ಯಿಂಥಾ ಶೂರ ಕೃಷ್ಣ ಬಂಟರಂತೆ ಶ್ರೀಘ್ರ ಬಹುದು ಯಂದು
ಶಿವರುಷ್ಯಿ ವಲು ಚಿಕ ವಂಗಾಟ್ಟು ಮಹಾ ಚೆ ಜದಿಂದನೂ ಡಿಗಾಂಡಿರಲು। ವಂದು ದಿವಸ
ಪ್ರಧಾನ ಸುರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರವರು। ರಾಜ್ಯದೇಶದ ಪಾರುಪತ್ಯವಂ ವಿಚಾರಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಪೂರ್ವದ ತೆತ್ತಿ ಪಕ್ಷ ವಂಶೇ ಬೇಕೆಂದು ರಾಯನು ರಾನ ಪ್ರೀತೋಗಳ ಂಕರಿಸಿ
ತ್ರಿಪ್ತ ವಂಶೆಗಳಾಗಿ। ರಕ್ಷಕೋಲ ನಂಬಿಸೈಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಶತ್ರು ಶತ್ರೆಂ ಟು ಲಕ್ಷ ದ್ರವ್ಯ ತ್ರೆತ್ರಿ
ವಿಷ್ಣೀಕಲು ಂತೆಂದು ಕರಣಿಕರು ಷೇಲು। ರಾಯನು ಮಹಾ ಗಾಶಿ ಖಿ ಕಾಂಡು।
ಶ್ರೀ ಪ್ರವಹಾರಿಯಂ ಕರಸಲು। ಶ್ರೀ ಕನು ಪ್ರವಹಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೋರಿ ಷತ್ರೆಂ ಟು ವರುಷ
ವಾಯಿಕು। ಯಿಂನು ಬಂದದಿಲ್ಲ ವೆನಲು। ರಾಯನು ಮಹಾ ಗಾಪವಂ ಮಾಡಿ ಕಂನ
ವನು ಪ್ರೈರಸ್ಥಳ ಹಲಾಸಿಟ್ಟಿಯ ಮನೆಯಕ್ಕಾದು ಕಾಂಡಿರಿಯೆನಲು। ಶಿವರು

ರಾಯನು ನೋಡುವನೆ ದೇವರು ನಾವು ನ ಶಿಕ್ಷೆ ಮೇಲೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವು। ಬಹಳ ಜಿಕವನು
ಬು ವರು। ಯಿಬ್ಬರು ನ ಶಿಕ್ಷೆ ಮೇಲೆ ಕಾಯತಿಂತೆಂದು ರಾಯನಿಗೆ ಬಿನ್ನಹವಂ ಮಾಡಲು। ಹಾಗೆ
ಮಾಡಿಯೆಂದು ರಾಯನು ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಕೊಡಲು। ವಂದು ದಿನ ಯಿಬ್ಬರ ನ ಶಿಕ್ಷೆ ಬರಲು।
ಯಿವರಿಬ್ಬರು ಕಾದುಕೊಂಡು ಪಹರಿಯಂ ಕೊಡುತ್ತಿರಲು। ಅವನಿಗಂ ಮಗೆ ಮಹಾ ನಿದ್ರೆ
ಬರಲು। ಕೂಡಾ ದಿಕ್ಕೆಯನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಿಸಲಾರದೆ। ಯೆಲೆ ಅಂಗನೆ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀತು। ವಂದಿಷ್ಟು
ಹೊತ್ತು ಮಲಗುತ್ತೇನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ। ಯೆಲೆ ಕಾಂತ ಯೀ ರಾಯನ ಪಹರಿ ವಾರವೆಲ್ಲ
ಕಾದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವಳನು ನಾವಿಬ್ಬರೇ ಯಿದ್ದೇವೆ। ನೀನು ಮಲಗಿದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳು।
ಯೆನಲಾಗಿ। ಆದರೆ ಯೀ ನಿದ್ರೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹೋಗದು। ವಂದು ಕಥೆಯಂ ಹೇಳು
ಯನಲಾಗಿ। ಯೆಲೆ ಕಾಂತ ನಂಮ ಬದುಕೇ ಕಥೆಯಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಯಿಂನು
ಕಥೆ ಯಿದ್ದೀತೇ ಯೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ। ಆ ಬದುಕೇ ಕಥೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ। ತನ್ನ
ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಅಂಗನೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು। ಆ ರತ್ನಶೀಲನೆಂಬ

ವ್ಯವಹಾರಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಆ ವ್ಯವಹಾರಿಯು ಇದ್ದ ದಿವಸಗಳು ವಿನಹ್ಹಿ ಸಗಳು ವಿದ್ವಸರಿಯು

ಮಹಾಪ್ರಕಾಶವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತ ಕಂನ ಪತಿಯನು

ಕಂನ ಪುತ್ರಗನು ಮಂದಗಾಮಿಸುತ್ತಿಂದು ಶಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಂ

ಮಾಡುತ್ತಿರಲು । ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರಲು । ಯಾಕೆವರುವಾ

ರು ತ್ರಿಕಾಲಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಹಾದು:ಖದಿಂದ ಕೆಲವಂಥ ವೃತ್ತಾಂತವನು । ಆ ವ್ಯ

ವಹಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರರು ಗೆಳೆಯಾದ ನರಿಯು ಕೇಳಿ ।

ಯಾಕಥೆಯ ಇಂತೊಂದು ಕೇಳುತ್ತಿನಲಾಗಿ । ಆ ವರು ಕಂನ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವನು

ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿ । ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಇವರು ಕಂನ ಪುತ್ರರೆಂದರಿತು ಮಹಾಸಂತೋ

ಷಪಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯಧ್ಯಾನದಿಂದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು । ಇತ್ತಲು

ಸ್ನಾನಯಗಿಲು ದಂಡವಾಯಿತು । ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಇವರಿಬ್ಬರನು । ಆ ವ್ಯವಹಾರಿಯ ಲಾ

ದರೂ ಕಾಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಹಾಕಾಯದಿಂದ ಅತ್ತೆ ದಿನ ಕೊಂಡು ಯಾವಾತ್ರೆಯಂ

ಕೇಳಿ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಇಂತೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ । ಆ ಪಂಥದವರೆಂದು

ಸೃಷ್ಟಿಯನೇಕಸ್ಸಾವಲೀಕರು ಹೊಕ್ಕಿರಲಿ ವರುವ್ಯನಿಷೇಧವು ಬಿನ ಕೂಡೆ ಮಾತನಾಡುತಿ

ದ್ವಾರುಂತೆಂದು ಚಾಡಿಯ ಹೇಳು ಶಿಕ್ಷಾರು ರಾಯನು ಕೋಪಿಸಿ ಕಾಂಡು ಯಿಂಥಾ ದ್ರೋಹವ

ಮಾಡಬಹುದೇಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಪ್ರಧಾನನಂ ಕರಸಿ ಯಿವರಿಬ್ಬರಿಗು। ಆಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡು

ಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ। ಆ ಪ್ರಧಾನನು ಯಿವರಿಬ್ಬರನು ಕರಸಿ ಕೋಪಿಸಿ ಕಾಂಡು ಆಜ್ಞೆಯಂ

ಮಾಡುವೆನೆನಲು। ಆವರಿಬ್ಬರು ಮತಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ। ನಾವು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನೆನಲು।

ಆ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ। ಮಹಾಪ್ರಸನ್ನದಿಂದ ಕಾಲವ ಮಾಡಲು। ಮತಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಶಿರೋಮಣಿಯು

ಅರಸುಗಳು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮದಾಂಧರಾಗಿ ಮದಸ್ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಯಂತಿಪ್ಪರು।

ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಧಾನನು ಅಂಕುಶದಂತೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಹೇಳಿ ನಡಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು। ಅದು

ಅಲ್ಲದೆ ನೀನು ಯಾಮತ್ಸರದಿಂದ ಇಂತು ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮೂರ್ಖತ್ವ ಹೋಹದಿಂದ ಇನ್ನ ಮಗೆ

ಆಜ್ಞೆಯಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸೆಂದು ತೋಚಿಸಬಹುದೇ ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ। ಆ ಬಳಿಕ ಪ್ರಧಾನನಿಂದ ಅರಸು

ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ಉಳಿಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವದನು ನೀನರಿಯೆಂತಲಾಂತೆಂದು

ಹೇಳಲಾಗಿ। ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನನು ಕೇಳಿ। ಆ ವರಿಬ್ಬರ ಅಂದು ಕಥೆಯಂ ಹೇಳಿದರು॥

ಮತ್ತಂ ಯೊವರಿಂತೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪಾಲನೆಂಬ ರಾಯನ್ನಿರಲವನ ಶ್ರೀ

ಯೆಂಬ ಸತಿ ಸುಮತಿಯೆಂಬ ಪ್ರಧಾನ ಸಹಿತ ಸಕಲ ಪರಿವಾರ ಸಂತೋಷದಿಂದ

ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಅಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಆ ರಾಯನು

ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನ ಸಹಿತ ಸಕಲ ಪರಿವಾರ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಬೇಟೆಯಂ

ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೇಕ ಮೃಗಕುಲಂಗಳಂ ಕೊಂದು ಬೇಟೆಯನಾಡಿಯೆಂತೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಮಂದಸಂಚಲ ಲಕ್ಷ್ಯಾನಿ ವಿಹಾರಕಾರ್ಯತಯುತಾಹ ವಾಚಕ ದಿಂಗಿತ ಬೋಧನಂ।

ಶ್ರಮ ಕರ್ಶೋ ಜಿತಕಾಂ ವಿನಯೋತ್ತರ ಸುಮಹಾನ್ ಅವಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿತಃ

ಬೇಟೆಯನಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸುಖ ವರ್ಧಾ ಗುಣಗಳುಂಟಾಗಿ ಬಹುದು। ಪ್ರತಿ ಶ್ರಮ

ಕಳೆಯಿಂಗಿತ ಜ್ಞಾನವಹುದು। ವ್ಯಬಳವಿದರೆ ಜಡತ್ವ ಹೋಗುವುದು।

ಯಿಂತೆಂಬ ಗುಣಗಳುಂಟಾಗಿರ್ಪ್ಪಕಾರಣ ಆ ರಾಯನು ಮಹಾ ಬೇಟೆಯನಾಡಿ

ಬಹು ಪುಷ್ಪ ಸಂಗಳ ಕೊಂಡು ವಂದು ಮಹಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ನಂತರಯ ಮಹಾ ಸ್ಥಾನದಿಂದಕ್ಷಿ
ದಿವ್ಯಾಕ್ಷ ವಂದೇ ಶಿಕೊಂಡು ವಾಂಯು ವೇಗ ಮನೋವೇಗದಲ್ಲಿ ಬಂಬಿದ ದಿನಾಷ್ಟ್ರಂ ಬಿಂದ್ಯೋ
ಜನಾಂತರ ವಹ್ನೋಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸಂಕೊಂಡು ಕದಹಲಾಗಿ। ಶ್ರೀರಾಂಯನು ಮಹಾಧಾ
ಷ್ಪನಿಲಲು। ಸದು ಕೆಂಯುಂತುದ ವದದ ಬೀಳಲು ರಾಂಯನೊಬ್ಬನೆ ಕೆಲ ವೃದ್ಧರ
ಕಾಲುನದೆಂತು ಬಂದು। ವಂದು ಶಕ್ತಿ ಸ್ಥಾನವಾದ ಗ್ರಾಮಾದೇ ವಿಯ ಹುಡಿಯುಂಕೆಂಡು
ಮಹಾ ಪುರುಷ ಕ್ಷೇತ್ರನಾಗಿ। ಲಿಂಗ ಹುಡಿಯುಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲಾಗಿ। ಶ್ರೀರಾತ್ರಿಯುಲ್ಲಿ
ಮಹಾ ಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಂತುದ ಗ್ರಾಮಾದೇ ವಿಂಯು ಶಂನ ಸ್ವಪ್ನ ಸ್ಥಾಂಯು ಧಕ ಕಪರಿವಾರ
ಪತ್ರವಾಗಿ ಬೀಟಿಯಂತೋಗಿ ಮಹಾದೃಶ್ಯರ ಕೊಂಡು ಕದಹಿ। ಕಾಕ ನಿದಾನ ನಿಯ
ಕಿಗೆಹ ಕೃಷ್ಟಿಯಂ ಮಾಡಿ ಸ್ವಪ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಲಿಪ್ತರಾರವಂಗಾಟ್ಟ ಮಹಾ ಸಂಕೀರ್ತದಿಂದ
ತಂನಗೆ ಹುಡಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ ಯುರಾಂಯನು ಮಲಗಿರಲು। ಕಂನಗೆ ಹುಡಿಗಳ ಕೆಲ್ಲಪ್ಪ್ರಾತಿ
ಯುಲ್ಲದೆ ಮಲಗಿಹವನಾರೆಂದು ಮಹಾ ಸ್ಥಾನವ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗಳ ದಿಂದಂಯದಿರಲಿ

ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ರಾಯನು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಲು। ಇತ್ತಲಾ ಪ್ರಧಾನನು ಸ್ವಲ್ಪ

ಸೇನೆಸಹಿತ ರಾಯನ ಶರಭ ನಾಗಾದಿ ಮೃಗ ವ್ಯಾಘ್ರಗಳಿಂದ ನಾವು ಶರಣು ಯಿಲ್ಲದೆ

ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರ ವಶಗೊಂಡು ಬಂದನೆಂಬ ಶಿವನ ಕಿಸೆ। ಶ್ರೀ ಹೀಗೆ ರಾಯಗೆ

ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ। ಸಮಸ್ತ ದಾಯಾದ್ಯರೆಲ್ಲ ನಡೆದಾದಿ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತೆಂದು

ಶಿಶುವಂದು ಉಪಾಯವಂತ ಹೋಗಿ ಪಲ್ಲಂಕಿಯಿಂದ ಶಿಬಿಕೆಯಂ ನಾನಾವಂಶಗಳಿ। ಶಿರಸು

ಮಹಾಬಲ ವಿಧೂಪಿಸಿ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಕ್ರುದ್ಧಿಯಂ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಶ್ರೀ ಪಲ್ಲಂಕಿಯಿಂದ

ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಧಾನನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರದವರೂ ದೆ

ಶಿರಸು ಮಹಾಬಲದಿ ನಿದ್ರಿಸ್ಯಹಿತಿದ್ದಾನೆಂದು ಎಲ್ಲರಂ ನಂಬಿಸಿ ಪಲ್ಲಂಕಿಯನು

ರಾಯನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಗೆ ಒಯಿಸಿ ಪ್ರಧಾನನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು

ಯಾವ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಶ್ರೀ ಕೇಳದೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತಾರು ತಿಳಿದು ನೋಡದಂತೆ ಪಲ್ಲಂಕಿಯ

ಜತನ ಮಾಡಿರಲಿಕ್ಕೆ ನಿಯಾಮಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ। ಶ್ರೀ ಮರುದಿವಸ

ಪೂರ್ವೋಕ್ತದಂತು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿರನು ಬೇಟೆಯಂತೋದನೆಂದು ಶುದ್ಧಿಯಂತುಟ್ಟಿಸಿ
ಶ್ರೀಪ್ರಧಾನನು ಯಾವಲ್ಲಿಂತಿಯಂತೋಗಿಸಿ ನಾಂಡು ಮಿತ್ರ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಪಂದು ಪವನ ತದತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಲಾವಲ್ಲಿಂತಿಯಂ ಯಿರಿಸಿ ತಂನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನು
ಯಾವಲ್ಲಿಂತಿಯ ಬಳಿಯ ಕಾವಲಂ ಯಿರಿಸಿ ತಾನು ನಾಲ್ಕುರು ನನೆ ಶ್ರೀ ಶಿಬಿರವಾದ
ಪರಸ್ತು ಡಿಕಾಂಡು ರಾಯನು ಶಿರನುಕ್ತ ಬರಲು। ಯಾತಾಳಿ ಕಾದೇ ವಿಯಸು ಡಿಂಲು
ಶಂಡು ಬಂದು ನೋಡಲಾರಾಯನು ಬಿದ್ದೇ ದುರ್ದಂತಂಡು ಮತ್ತೊಂದುಃ ತ್ರಿವಂಪ್ಯಾದಿ
ಶ್ರೀಗಸು ಡಿಂಲಲ್ಲಿ ತಾನು ಬಳ ತಿಮಲಗಲು। ಯಾತಾಳಿ ಕಾದೇ ವಿಯಲುಯಂದಿನಂತೆ
ತಂನ ಪರಿವಾರ ವಂಗಡಿಕಾಂಡು ಬೇಟೆಯಂತೋಗಿ ಮರಳಿ ಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದಪ್ರ
ಧಾನನಂತಂಡು ಮತ್ತಾ ಕಾಪದಿಂದ ಶ್ರೀಶೂಲದಲ್ಲಿ ತಿವಿವೆನೆಂದು ಗಜಿಸಲು
ಯಾತನು ವಿದ್ದು ಕಳಿ ದಿದ್ದು ಬೇವರಿಯಲು ತಂಡು ತಂಮ ವಧೆಯ ಮನಸ್ತಾಪೋದನು।
ತನಗಿಂನ್ನೇತರ ಚಿನ್ತೆ ನಾನು ಯಾರಾಯನ ಸಂಗಡಲೆ ಸಾವೆನೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿ। ಯೆಲೆ
ಪಲಪ್ಪಾದೇವಿ ನೀನು ನಂಮ ಯಿರದು ಗಾಲ್ಲಿ ದಿದ್ದರೆ ವಿವರನಾಚಿನೆ ಯನಲಾ।

ಚೇವಿಯು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಯಿಂದ್ರಾದ್ಯರ್ ವಂಶವನು ನಾಳು ಬಾರದೆಂದು

ಚೇವಶೆಯುಮ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದವರವಂ ಬೇಡುಂತಿನಲು ಯಾಪ್ರಧಾನನು

ಯಾ ದೇವಶೆಯುಸ್ಸುಕಿಸಿ । ಯಿಲಿಪ್ರಮಹಾ ದೇವಿ ಸಂನವಡೆಯ ನಪ್ರಾಣವಂ ನಾಡುಂತಿಂದು

ಚೇದವಿಲಿ ಯಾ ದೇವಶೆಯು । ಮುಕ್ತ । ಹಿರಿದಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ರಾಯನ ಪ್ರಾಣವಂ ನಾಟ್ಟು

ಮಹಾ

ಲಿಪ್ತ ಮಹಾ ಪಕ್ಷಿ ~~...~~ ಗೇಶಂ ನಾಟ್ಟು ಕೇಶುಹಾ ರಾಯನು ಯಾಪ್ರಧಾನಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ

ಸಪ್ತಾಂಗವಂ ನಾಟ್ಟು ಪರುಷ್ಷದಿಂದ ಶಂನವ ಟ್ಟಗ್ರಾಸ್ಯೆ ಬಂದು ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವ

ನಾಳುತಿರ್ದನು । ಲಿದು ಕಾರಣ ಲಿರಸಾದವನು ಲಿವಿವೇಕದಲ್ಲಿ । ಲಿ ಧರ್ಮವನೆ

ಗ್ಗಳಿಪಡಶೆಯು । ನೀನು ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಂಗಳನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾಕಥೆಯನು

ಯಿಬ್ಬರುಸುಮಾರರು ಪ್ರಧಾನಂಗೆ ಹೇಳಿದರು । ಲಾ ಪ್ರಧಾನನು ಮಹಾಸಂತೋ

ಷಂಬಟ್ಟು । ಯಿವರಿಬ್ಬರನು ಲಿರಪನಬಳಿಗೆ ಕರದ್ದೊಯಿದು ನಿವಿಸಲು । ಯಿವರಲ್ಲಿ

ಜ್ಞೆಯನು ಮಾಡು ಹೇಳಿ ನಿರೂಪವಂ ನಾಟ್ಟಿಶಿ । ಯಿವರುಮ್ಮ ಡಿದಪ್ರವರಾಧವಾಪ್ತವೆಂದು

ಕೇಳಿ ಬೆಸಸೆಂದೆನಲು ಶ್ರೀರಾಮನು ಯಿವರಿಬ್ಬರಂತರದು ನಿಂನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಪಾ

ವ್ಯವಹಾರವುಮನೆಯ ಸಾವೃತ್ತ ಮಾಡಿಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲಿಯಾದಲಿನರ್ಥವನು ಹೇಳುಂತೆನಲು।

ಯಿವರಿಬ್ಬರು ರಾಯಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಿತರಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವರು ನಂಮ ಬಿಂ

ನಹಾವನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ಕಾಳ್ಪ ಬೇಕೆಂದು ತಂಮ ಪೂರ್ವ ಪ್ರವೃತ್ತಾಂತವನು ಹೇಳಲಾ।

ದೇವರು ನಿಂನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಾ ವ್ಯವಹಾರವುಮನೆಂತು ಸಾವಲಂತ ಸಾವೃತ್ತಿಯಲು।

ಯಿಾ ತರವು ನಿದ್ರಾಗನಗೆ ನಿದ್ರೆಬರುತಿದವಂದು ತಥೆಯುಂ ಹೇಳುಂತೆನಲು।

ಯಿಂನೇತರ ತಥೆ ನಂಮ ಬದುಕೇ ತಥೆಯಲ್ಲವೆಂತೆನಲು। ಯಿಾತಂಮನು ನಂಮ

ಬದುಕಿನ ತಥೆಯನೆ ಹೇಳುಂತೆನಲು। ನಾನು ದುಃಖದಿಂದ ವಂದು ತಥೆಯಂ ~~ಹ~~

ಹೇಳಿದೆನಲು। ಲಿದಂತೆಂದು ರಾಯನು ಕೇಳಲು। ರಾಜಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದರಾ

ಜೇಂದ್ರ ಶೇಖರನೆಂಬ ರಾಯನು ಶ್ರೀಕಂಠಯುವರಿಮಗಂಯಾದರ ಪ್ರಣಾನೆಂಬ

ಪಟ್ಟದರಸಿಯುಂ। ಕುಮಾರಪಾಲನೆಂದು ಚಂದ್ರಪಾಲನೆಂದು ನಾವಿರ್ವರು ಕುಮಾರರು।

ಯಥಾಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಶನ್ಯಃ ಚತುರನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಾದಲಾಗಿ।
ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೊಟ್ಟ ವರಿದು ಒಂದು ಮಧುರಂದಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನೇರಲು। ಅಲ್ಲಿ ನಂಮ
ಮಹಾರಾಜರಯ್ಯನವರು ಯೋಚರ ವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರು। ಶ್ರೀಪಟ್ಟಣವಂ ಬಿಟ್ಟು ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರ
ವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರ್ಪ ಯಲ್ಲಿಯು ನಂಮ ಕಂದನು ಹೋದನು। ನಾವು ಶ್ರೀಂಗಾರಂ ಮಾಂ
ಡ್ವರು ಯಿಬ್ಬರು ಯಿರ್ಪರಮುಂದೆ ಪರಿಪರಿಯಿಂ ಬೇಡಲು। ಎಬ್ಬಿಸುವ ದಿಗಂಚಂದು
ಕೇಳದು ಹೋದನು। ಶ್ರೀಮನ್ನಾನಾವಿಧ್ಯಂಗಳಿಂದ ವಿಶಾಲಬಿಂಬ ಮಾಡವನೋಪ್ಪಿಸಿದೆವು।
ಯಾವ ಕಂದನು ಕಾವಲಂ ಕಟ್ಟಿನಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯು ಕಾವಲು ಸಹ ಅಪರಿವಾರಕ್ಕೆ
ಒಂದು ದಿನದ ಅತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ। ನಂಮ ಸರಿಕೆಯು ದಿನದಲ್ಲಿ
ಮಹಾಯತ್ನಕ್ಕೆ ಕಲಕಾದಿರಬೇಕು। ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಒಂದು ಬುಧ ಮಹಾಕಷ್ಟ। ಶ್ರೀರಾತ್ರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಬೇಡ। ಜಾಗರದಿರಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೆನು।
ಯಿದೀಗ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೆಂದು ರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನಹಂ ಮಾಡಲಾಗಿ।
ಶ್ರೀರಾಮನು ಮಹಾದುಃ ಖಿಂತನಾದು ಯಿವರ ಕಂದನ ಮೃತ್ಯುವಿಂದ ಶಿಲು।

ಶ್ರೀ ವ್ಯವಹಾರಿಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಯಂಕರಕಂನಿಯಂಬು ಕರಣಿ ಶ್ರೀಸ್ತ್ರೀಯು

ಕಂನಸಿಯೆಂದರಿಕು ಶ್ರೀಕಂತೋದನೆ ಪೂರ್ವ ಸ್ವಪ್ನಾಂತವಂಶೀ ಮಹಾದುಃಖಂ

ಗೊಂಡು ಯೀ ತ್ರಿಕ್ಷ್ಮುಯರ್ಣವದಿಂದ ಯಿವರಂನು ಮರದಿನೆಂದು ಕಂನಸಿಯು ನು

ಮತ್ಸ್ಯನ ಮತ್ಸ್ಯಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾದುಃಖಂಗೊಂಡು ತ್ತ್ರೀ ಕೀಶನಾಗಿರಲು ಪ್ರಧಾನನು

ರಾಯನಂ ಸಂತೈಸಿ ಶ್ರೀ ಸತಿಯು ನು ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದ ಮನ ವಿವಾಹವಂ ಮಾಡಿಸಿ

ಯೀಕುಮಾರಂಗೆ ಶ್ರೀಧರ್ಮರಾಜ್ಯವಂ ಪಟ್ಟಿ ಮಹೋತ್ಸವಂ ಕಟ್ಟದಿಂದ ದಿನದಿನ ಶ್ರೀದು ಕಾರ್ಯ

ಯಿಂಥಾ ಮಹಾರಾಂತರು ದರಿದ್ರವನನುಭವಿಸಿದರು। ವಿಧಿವಶ ಮೀರುವರಿಲ್ಲ।

ನೀನು ದುಃಖಂಗೊಳ್ಳ ಬೇಡವೆಂದು ಯೀ ಕಥೆಯನು ಯೀ ಕುಮಾರನು ಹೇಳಿ। ಯೀ ಮಹೀ

ಪತಿಯನು ಸಂತೈಸಿ। ಯೀ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಮಹೀಪತಿಯು ರತ್ನಿಯು ಕುಮಾರನು ಯೀ ಮಾಯಸಪ್ತ

ಯೀನಾಲ್ಕುರು ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಸುಖಿಸಿಕೊಂಡು ಯಿರುತ್ತಿರಲು। ವಂದಾನೊಂದು

ದಿವಸ ಯೀ ಕುಮಾರನು ಶ್ರೀಹರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಿ ವಂದು ವನದಿಂ ತಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ತೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ

ಮಹಾ[illegible]ಲು। ಅತ್ತಲೀ ಮೂಷಿಕನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲಕ್ಕೆ। ಆ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಾರದೆ ಇರಲು ಮಹಾಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲಂಗೊಂಡು
ಆ ಪಾಂಥನ [illegible] ನೀನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿ [illegible] ಆ ಪಾಂಥನ [illegible] ವೇಗ
ದಿಂದ ಆ ಬಳಿಗೆ [illegible] ಕಾರ್ಯವನ್ನು [illegible] ಮಹಾ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು।
[illegible] ಬಂದು ಆ [illegible] ಮೂಷಿಕನ [illegible] ಆ ಮೂಷಿಕನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ
[illegible]। ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು [illegible] ದಿಂದ ಹೋಗಿ [illegible]। ಆ
ಮೂಷಿಕನು ಆ ಬಳಿ [illegible] ಬಂದು [illegible] ದಿಂದ
ಪ್ರಾಣ [illegible] ದಿಂದೀದರು। ಇದು ಕಾರಣದಿಂದ ದರಿದ್ರನಾದರೆಂದರೆ
ಸ್ವ[illegible] ಹೀನನಾದರೆಂದರೆ। ಹೀನ [illegible] ಸ್ವರೂಪರಾದರು
[illegible] ಮಿತ್ರರಾಗಿ [illegible] ಮಹಾ [illegible]॥
ಶ್ಲೋ॥ [illegible] ಧನಂ [illegible]।
[illegible]॥ ೬೩॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಗಣಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ ಅವಿಘ್ನಮಸ್ತು ಶುಭಮಸ್ತು ॥

ಸಂಧಿ [illegible] ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು

[illegible] ॥

ಶ್ಲೋ॥ [illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥

ಪರ್ವತ

ಶ್ರೀ ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾರಿಯಾತ್ರವೆಂಬ ~~ಪರ್ವತ~~ ಪರ್ವತವುಂಟು । ಆ ಪರ್ವತದ ಸ್ಥಾನದು
ಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಮರ್ದನೆಂಬ ಗೂಗೆರಾಜನು ತನ್ನ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಪರಿವಾರ
ಸಂಗಡಿಗಾಂ ರಕ್ತಾಕ್ಷನೆಂದು ಕ್ರೂರಾಕ್ಷನೆಂದು । ದೀಪ್ತಾಕ್ಷನೆಂದು ವಕ್ರಾಕ್ಷನೆಂದು
ಕಾಮಾಕ್ಷನೆಂದು ಯಿದ್ದವರು ಪ್ರಧಾನರು ಸಹ । ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಬಲದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿ
ಕೊಂಡು ಯಿರಲು । ಯಿತ್ತಲಾ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಯೋಜನ ಪ್ರಮಾಣಿನಲ್ಲಿ । ಮಲಯ
ಧರನೆಂಬ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಟವೃಕ್ಷ ಉಂಟು । ಆದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು
ಮೇಘವರ್ಣನೆಂಬ ಕಾಕರಾಜನು ತನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಿತ್ರ ಪುತ್ರ ಕಳತ್ರ ಮೊದ
ಲಾದ ಬಾಂಧವರ ಸಂಗಡಿಗಾಂ ಉಜ್ಜೀವಿಯೆಂದು ಸಂಜೀವಿಯೆಂದು ಚಿರಜೀವಿ
ಯೆಂದು ಯಿಬ್ಬ ಪ್ರಧಾನರು ತನ ಪರಾಕ್ರಮ ದಿಂದ ಮಹಾಸೈನ್ಯ ದಿಂದ ಸುಖ ದಿಂದ
ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿಕೊಂಡಿರಲು । ಯಿತ್ತ ಅರಿಮರ್ದ ಗೂಗೆರಾಜನು ಮಹಾ ಸಾಹಸ ಪರಾಕ್ರ
ಮ ದಿಂದ ಮಹಾಸೈನ್ಯ ದಿಂದ ಸುಖ ದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿಕೊಂಡಿರಲು । ಲೋಕ್ಕೆ ತನಗಾ
ರು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ಅಹಂಕಾರ ದಿಂದ ತನ ಪ್ರಧಾನರಂ ಕರದು ತನಗೆ

ಪ್ರಾಗ್ಯದಿಂದಂತು ನುಕದಮೆಯಿಲ್ಲ ಸಾಷ್ಟತ್ರಿ ಲೋರಂಯಿ ದಿರಿಲ್ಲ। ಅದುಕಾರಣ
ರಾಯುವ ಬಿಟ್ಟ ವಂಶ ಬಿಟ್ಟಿಕಾರ ಬೇಕು। ಅದಕೆ ಕಾರಣಾಂತು ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣಷುಂತುಂದು
ಶೇರಿ ಮಹಾ ಶರೂಪ್ರ ದಿಂದಿರಲು। ಯುತ್ರ ಅಪಿ ಮೋಕ್ಷ ವಮನೆಂಬ ವಾಯು ಸರಾಜನು
ಯಾವಾರ್ಕೆಂತುಂಕೇರಿ ವಹಾಬೆಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಶನಾಗಿ ಕಂನ ಪ್ರಧಾನರಂಕ ರದು ಕಮ
ಗೆ ಶತ್ರು ವಾಗಿದ್ದಂಥಾ ಗೂಸೆ ರಾಜನು ಕನಸೆ ರಾಂಯುವ ಬಿಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟಿಕಾಂದನಂತೆ। ಮೊದಲೇ
ನಮಗೆ ಶತ್ರು ವೆಂಬುದು ಸಹಜ। ಯಿಂನು ರೌಂತು ವ ಬಿಟ್ಟ ವಂಶ ಬಿಟ್ಟಿಕಾಂಡೂ ಬುದುಂ
ಚಾದರೆ ನಂಮನು ತ್ರಯಾಸ ಬಡಿಸಲು ರಂತು ತಿ ಸನು। ಯಿದಕ್ಕೇನು ಉಪಾಯ
ವೆಂದು ಕಂನ ಪ್ರಧಾನರಂಕೇಳಲು। ಅದ್ವಿ ಪಯೆಂಬ ಪ್ರಧಾನ ನಿಂಕೆಂದಂ॥
ಶ್ಲೋ॥ ಅದೃಷ್ಟೇನ ಬಲವ ಶಾತ್ರಿಂ ಯುಕ್ತಸ್ಯ ಬಲವದಾಶ್ರಂತೋ ವಿದೇಶಾ ತ್ರಿಕ ವಸಂ॥
ಂತು ಅತಿ ಮೋಕ್ಷವರ್ಮನೆಂಬ ವಾಂತು ಸರಾಜ ವಹಾಸಸ್ಕಾಧಿಕ ನಕೂಡಿ ಹಗೆಯ
ಮಾಡಿಕಾಂಬುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯವನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು। ಯಿಲ್ಲ ವೇಲೋ ಕನಕಂಡು

ಪೋಲ್ಯುಪನಾರ್ಬೇಕು। ಯಿದೀಗ ಪೂರ್ವದವಿಶಿಯು ಮಾತೆಂದು ಹೇಳಲಾ ಮಾಡಿತೆ

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಿಂತುಂಬ ಪ್ರಧಾನ ನಿಂಶೆಂದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಕಾಲಃ ಸನಿಮಿತ್ತಾನಿ ದೇಶಃ ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ

ಸತ್ಪಾತ್ರಂ ಚ ಮಹೋತ್ಸವಃ ಯಿತಿ ಚತ್ವಾರಿ ಮುಹೂರ್ತಾಃ

ಕಂನಸತ್ಪಾವನ ತಿಂತು ಬೇಕು। ಪ್ರತಿಯುಸತ್ಪಾವನ ತಿಯು ಬೇಕು। ದೇಶಕಾಲವನ

ತಿಯು ಬೇಕು। ಯೀ ಮೂರು ಕಾರ್ಯವನ ಶುಭ ವಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗದ ಬೇಕೆಂದು

ಹೇಳಲಾ ಮಾಡಿಸೆ ಸಿದ್ಧಿ ಪಿಯುಂಬ ಪ್ರಧಾನ ನಿಂಶೆಂದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಸರ್ವಾರಂಭ ಮೂರ ತ್ರಿತಯ ವಾಯು ವೃಂತು ನಿಶದ್ರವಂ ತಿಚ।

ಪ್ರಥಮ ಪ್ರತಿಸರೋಜ್ಞಯಃ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ತ್ರಿತಯ ವಿಪ್ರ ಶಿ॥ ಶಪ್ಪುಶಿದ್ಧಿಕಾಂಬದು॥

ವಂದು ವೃದ್ಧ್ಯಾಗವನ್ನಿ ಕೋಸು ವರಕಂನಸಂತ್ಯಾನೆ ಸಾಗು ವ ಉಪಾಯವ

ನತಿಯು ಬೇಕು। ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನ ಬಂದರೆ ಅದನೆ ತನ್ನ ಉಪಾಯವನ್ನಾ

ನಾ ಬೇಕು। ದ್ರವ್ಯಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರ ಬೇಕು। ತಾನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವಾದಿರು

ಯೆಂಥು ಮನಕೋಳಗನಾಗಿಲ ವಿರಬೇಗಳು ಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿಸದ್ದಿಷಿಂತೆಂಬಿ

(ಪ್ರಧಾನ ನಿಂಶೆಂದಂ))

ಸ್ಥಳಗಳಾದ್ಧನಾರಾ: ಶ್ರುತ್ರಂತು: ಶಿಸ್ತ: ಸಿಕ್ಷಯು: ಜೋಡಂತುಗ: ಸ್ತ್ರಯು:

(ಪ್ರಧಾನಧಿಕ್ಷ್ಯ ವ್ಯಾಸಕು) ಷಿಶದು ಮೇಧಸ: ಷಲಂ)) ನೀಶಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ರೇದ

ವಾಕ್ಯಸಂಧಿ ವಿಶ್ಲೇಷಂತೂನ ಲಿಂಸನದ್ದ್ಯ ದಿತ್ರಾವಸ ಮಾತ್ರಂತು:

ಯಾಲಿಸಾರುಗುನಾಂಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು। ತಿಡೆಂಶೆನಶನ ನಿಂದ ಬಲಪ್ಪೀನನ

ಸೂಡೆಸದನ ವಂಮಾಡಿ ಕಾಂಬನಾದಂದು ಶೆರಲಿ ಹೋಗಿ ಕಾಂಬಕಾಂತು ಸ್ಥಲವು

ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಕಾಂಬಕಾಂತು ನಿಲವು ತಿವರವಶಿಗೆ ಜಗಳವ

ನಿಸ್ತ ಕಾಂಬಕಾಂತು ನಿಲವು। ಕಾಮುಂತುಲ್ಲಿಶಿಗು ವಳಿಶನಾಗಿಶಂನಕಾಯುವ

ಕಾಂಬನಾ। ಯುವರಾಜ ನೀಶಂತು ಲಿಸಾರುಗುನಾಂಗಳು ಶ್ರುತ್ರಂತು ವೆಂದು ಕಿ

ಶಂನ ಉತ್ಪನ್ನ। ವಂದಿಕೆದು ರೆಂತು ಸಕ್ಷ್ಮ। ವಂಶ ಶಕ್ತಿ। ಯುವ ಶಕ್ತಿಂತು

ಸಾಮ ಭೇದ ದಾನ ದಂಡ ಯಿವು ಚತುರೋಪಾಯ ಶಿರಸ್ಸುಗಳಿಗೆ. ಆರು

ಪ್ರಕಾರದ ಸ್ಥಿತಿ ಯಿರಬೇಕು. ಯಿದರಿಂದ ದಿನಾಂದು ರಾಜ್ಯವನಾಳುದರೆ ರಾಜ್ಯವು

ದ್ವೈವಿಧ್ಯ ನೆಂತು. ಯಿವು ಮೂರು ಪೆಟ್ಟು ವಸ್ತು. ಯಿಂಥಾ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವ

ನರಿತು ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಂಮನೆ ಬಲವಂತರನ್ನು ಮೇಷಕೆಂತು ಮಾಡಿ

ಕಾರ್ಯ ಬಾರದು. ಯೀಗಲಾಗುಣರಾ ಜನು ಪಟ್ಟವ ತಾಂಬವೇ ಚತ್ತಿ ನಾವು

ವಂದು ರಾಜಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿದಾಗ ವು ಶತ್ರು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೆಡಿಸುವನು.

ನಮಗೆ ವುನಿದು ರಾಜಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ನಿರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟು ಹೋದೆವು.

ಯಿದು ಕಾರಣ ಬಂದು ಲವಾಗ್ಗಾದ ಮಾಡದಿಲ್ಲ ಫಲ ವಿಲ್ಲ ಯಿಂಥಾ ಪಾಪದಿಂದ

ಯಿಷ್ಟು ಮಂದಿಕೆಟ್ಟು ಹೋದವರುಂಟು. ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಯಿದೆಂತೆಂದ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಸ್ವಹಸ್ತಾ ವೇ ಚಿರಂ ನಿತ್ಯಂ ತಾದಶ್ಚ ಪ್ಯಾನಿ ಬುದ್ಧಿಮಾನ್

ದ್ವಿಃ ಪಿ ಚಮರ್ಮ ಶಿ ಧಾನ್ಯ. ಪಾಪ್ಯೋ ಪ್ರಾಕರ್ಧರ್ಮ ತ್ರಿತೋ ನಶಃ ನಶ್ಯತಿ॥

ಶ್ರೋತ್ರಾವಶಂತೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಯನು ಸುಖದಿ

ಬಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಆ ಪುರದೊಳ್ ಸೋಮದತ್ತನೆಂಬ ಜೈನನು।

ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಶಿವಂವರ ಜಿನೇಂದ್ರನ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರಲು। ದ್ರವ್ಯ ವಶದಿಂದ

ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ದಾವರ ಬರಲು ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಬರಲಾಗಿ। ಆ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸದ್ಧರ್ಮ

ಶ್ರೇಷ್ಠನ ಮಾತು ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿರಲು। ಆ ರಾಯನ ಉದ್ಯಾನವನದ ನೀರು ನೆಲದಿಂದ

ಪಂಚ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಾಗಿರಲಾಗಿ। ಯಾ ರಾಜನು ಉಪಾಂತರ ಬಂದ ತನ್ನ ಸದ್ಧರ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನ

ಯಿಲ್ಲಿಂತು ಮನೆಯನ್ನ ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಬಿಯ ಸದ್ಧರ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ

ಸುವರ್ಣಗಳಲ್ಲವನು ಪೂತಿಯ ಚತುರ್ವಿಂದ ಹೊಂದ ಪಿ ಆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ

ರಾತ್ರಿ ಆ ರಾಯ ಶಂಕದಂತೆ ಬಿದುವ ವನಲ ಆ ಸದ್ಧರ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಬೆಂನಾಗಿ ಂತೆ ಬೈಸಿಲ್ಲಿ

ಪೋಗಿ ಜಿಷ್ಟ ಕುಂಬ ಮೆದ್ದ ವೃಷಭ ಸ್ವಾಮಿ ಚೈತ್ಯಾಲಯ ಗಿರಿ ಬಿಂದಿರಲು।

ಆ ವನವ ಕಾವಕ ಪ್ರವಾರರು ಪೋಗಿ ಅಂತಿಂದು ಬಗೆದು ಕಡು ಪೋಲಂಬಿ

85

ಷುಂವು ನೆಯಿದ್ದರು। ಯೀ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಸರ್ವಶಕ್ತನು ಕಂನ ಘೊಟ್ಟಿಕೊಂಬಿ

ವೆಕ್ಕು ಕೊಂಡು ಸ್ತುತಿ ದಿಂದಿ। ದುರ್ದಿನೊಂದು ದಿನ ನಾದವೆ। ಅಗ್ರಾವೃವ ಘಾತಿ

ಸಭೆ ಕೇ।ರು ಸಭೆ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಯೀ ವನದನ್ನ ಮಾಪದ ಳ್ಳಬಿಟ್ಟುಕಂವು

ಶಾ।ಸ್ತ್ರೈ ಸಭೆಂನ ಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿರಲು। ಬೆಳೆನನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಯೀ ಶಾ।ಸ್ತ್ರೈ ಸಭೆ ಲ್ಲಿ ವದರಲು

ಯೀ ವನದಲ್ಲಿ ಮೆ।ಪನತ್ತರುತ್ತಲು ಕಾನು ಷುಂವು ನೆಯರದೆ ಕಂನ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ

ವದರು ಕವೆಂತೆಂದು ಕಾನು ಮ ಘಾತ್ಯ ನಿಂತು ಂವಾಗ ಡಿವದರಲಾಗಿ। ಯೀ

ವನ ಮಾಲಿ ಕರು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ। ನಾವು ಯಿಷ್ಟು ದಿನ ಪುಂತರ್ಕೆಂದಲ್ಲಿ

ಘುವಿಂತೆಂದೆ।ಯು ಕ್ಷೈವ್ರಾಯುದಂಕಾಲ ಬೇ।ಕೆಂದು ಯುಶಿದು ಕೊಂಡರು।

ಶ್ರೀರಕ್ಷ ತ್ರಾ ಸರ್ವಶಕ್ತನ ವಡೆಂತನಂಪಿ ಡಿಕ ಕ್ಷಿಬಿ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಕಾರ ವಂವಾಗಿದನು।

ಶ್ರೀದು ಕಾರಣ ಬಂತು ಲವಾಸ್ಸಾದದಿಂದ ತ್ತೆ।ನು ಪ್ರಂತೋ।ಜನ ವಿಲ್ಲವೆಂದು

ಕೇ।ಳಲು ಬಿಕರ ಜೀ।ವಿಂತೆಂ ಬಪ್ರಧಾನ ನಿಂಕೆಂದು॥

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ [illegible] । ಜಾತಿ [illegible]

ಬಂದಂಥ [illegible] ಬಂದು [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ಪ್ರಧಾನ [illegible]

[illegible]

[illegible] ಪ್ರಧಾನ [illegible]

ಬಂದು [illegible] ಪ್ರಧಾನರು [illegible]

[illegible] ಬಂದಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು [illegible]

[illegible]

ಬಂದಕಾರ್ಯವ [illegible]

ನಿಂಮ ಗೋಪಾಲನ ವ್ರೋಕ್ತಿನೆಂದರೆ ಯಾತನು ಮಹಾದೀಕ್ಷಿತನು। ಯಾದೀ

ಚರಾಗಿದ್ದವರ ಪ್ರೋಕ್ತಿ ಘು ಪದಕಿಂದ ಯಾಚಿಸಿ ಕಾಂಡು ಬದುಕುವವೈಷ್ಣವ ಕ

ವೆಂದು ಯಿಂಕೆಂದ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಗೋಪಾಲ ಪ್ರವಾಳ್ಗ ಮಪಲಂಬಿತ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ। ಕೃಷ್ಣಸ್ತನಾಂಕರ ಗತಂ

ನವನಂದನಂದ। ದುರ್ಗ್ರಹೇ ಶ್ರೀ ಕೇಶ ವಿದ್ಧ ಕಾಂಚನ ಮಹಾಸ್ತ್ಯ ಮಾಲ್ಯಂ

ದೀಚಾ ಶ್ರೀಂದಃ ಕವಿಜನೋ ಕ್ತಿ ಸವಿ ಪಂಚದುಃ ಪಾ॥

ಲಂಬಸ್ತನದ ಪ್ರಿಯೆ ರುನಂ ಕಹಾಲಿ ಯ ಧರಿಸಿ ಹಾಗಾ। ಕೃಷ್ಣನ ದ ಪ್ರಿ

ಯರುರವಕೆ ಕಾಡುವಗಾ। ನರುದು ಕಂಗಿನಸ ಕಿಂದು ರುಕಾದಿ ಗೆಂದನೆ ಚಕ್ರವಾಗ

ಬಾಳ್ಗೆ ಮಂಡೆಂದನ ಕಿಂದುರು ಹಾಸ್ಯವು ದಿವಾಗಾ। ವಿದ್ವಾಂಸರಾದವ

ಹಾಪು ರುಷರು ದೀಚೆ ಧೂರಂದು ಸ್ತೋತ್ರಿಸುವಾಗ। ಯಾತ್ರೆ ದನು ಪ್ರಿಯಾವಿ

ಯತ್ನಿ ಹಾಗ ಲಿನರ ಕವನನು ಪ್ರತಿವಿಸುವಗಾ। ಯಿಂಕೆಂಬುದೀ ಕಿಂದುಂ ಟಾಗಿ।

ನೀಚನ ಪೋಷ್ಯನ ಬಾರದೆಂದು ಮತ್ತಿಂತೆಂದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಉಪದೇಶೇನ ಪಕ್ಷಿಸ್ಯಾಕಪಿನಶ್ಯಂತು ನರಾಧಿಪ । ಶರಿ ನೋಪ್ಯುಪದೇಶೇನ

ತ್ರಪತೇನಾವಸಾಪ್ಪುರಿಂಗಾಧ॥ ಮತ್ತಾ ಮೇರುಪವನದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಮದರಾಜನ

ನೆಂಬುದೊಂದು ಗಜರಾಜನು ತನ್ನ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರಾದಿಗಳಂ ಸಾಮಸ್ತಾಂದು ಸುಖ

ದಿಂದಿರುತ್ತ ವಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ತನಗೆ ನೆಂಬುದೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಮರಳ ಗಜವನು

ಕರದು ನೀನು ದೇಶವ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಂತೆಂದು ಕಳುಹಲು । ಆ ಗಜವು ನಮಸ್ತ

ದೇಶವನ್ನೂ ಸುತ್ತ ದೇಶಾನುದೇಶವಂ ಕಂಡು ಮತ್ತಾ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸರಲಾಗಿ । ಕೆಲವು

ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದೂರಾನುಸ್ವಾಮಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆವನು ಕಂಡ ವಿಚಿತ್ರಾದೇಶದ

ವೃತ್ತಾಂತವನು ಬಿನ್ನೈಸಲು ದೇಶಂಗಳಂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ್ದು ವಿಶಾಲ ನದಿಯ

ತೀರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಗಜರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮತ್ತಾ ಪಿತೃವು ಸತ್ತೆ ಕೈಯಿಂದ ವಂದನೆಯಂ

ಮಾಡಿ ಕಾನು ಕಂಡು ಬಂದ ಪಕ್ಷಿಯನು ಬಿಂನಹವಂ ಮಾಡುತಿಹದು । ಅದೆಂತೆಂದರೆ॥

ಯೆಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ದೇಶಾಂತರವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಹಳ ಜಿವೆಂಬ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ 97

ಮುನಿ

ಪ್ರಶ್ನೆಗೋಸ್ಕರ ಮಜನೆಂಬ [illegible] ಈಶ್ವರನು ತಿನೇಕ ಶಿಷ್ಯರುಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಾಡು

ಶವಸ್ಸಂ ಮಾಡುತಿಹನು ಒಂದು ದಿವಸ ತಾ ಮುನೀಶ್ವರನು ತನ ಶಿಷ್ಯರೊ

ಳಗೆ ಅತಿಧಿಕ ಪಾದವನು ಮಶಿಯೆಂಬ ಶಿಷ್ಯನ ಕರೆದು ಮುಂದಗಾತಾ ಅವನ

ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಬರು ಶಿಕ್ಷೆ ಶುಂತು ಚಿಹ್ಮಾತ್ರಂ ಕೆಂದಂ||

ಶ್ಲೋ|| ಅಶಿಷ್ಯ ಶಿಷ್ಯರನಾವೃಷ್ಟಿಃ ಮಾಘ ತ್ರಾಃ ಶ್ರುತ್ಯಾಃ ಶೃಣ್ವಾಃ

ಅಶಿಷ್ಯಸಂನಾಶ್ರಿತಾ ಜಾನಃ ಕ್ಷುದ್ರಶ್ಚ ಯಶಯಸ್ತ್ರಿಕಾಃ

ಅಶ್ವಂ ಶಮನ್ನೆಯ ಶುಣಾ ನಾನ್ನಂ ತಾನ್ನು ಮನ್ನೆಯ ಲ್ಲದ ಹೋಷಣಾ ನಾ

ಯತಿ ಶೈಸ್ಸಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡ ನಾ ಶ್ವಲನ್ನು ಶಿಂ ಬರುತಾ ದಿವ ಸ್ಥಳನ್ನು

ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡ ನಾ ತರನ್ನುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನ ತಂತ ವಮಾಡು ವಾ ನಾ ಯು ಪ್ರ

ವಿಶ್ವ ಬಾಧೆಯ ಪದ ವೆನಿಸುವವ್ಯ ಮತ್ರಂ ಕೆಂದಂ||

ಶ್ಲೋ|| ಅಶಿಷ್ಯಸಂಸ್ಮಂ ವಿನಾಶಾಂಯ ಅತಿಶಿದುರಾಕ್ರಂ ಚತ ನಿಷ್ಠೆ ಲಿಂಗೇ ಪಾಪ ದೃಷ್ಟ

ತಾಗಶ್ವ ರಾಜವತ್ತಿ ಗುರು ಪ್ರಿಯಾಂ|| ಜಿ||

ಶ್ರೀಶಿವನಲ್ಲಿಯಜ್ಞಮಾಡುವನಲ್ಲಿಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಂತನ ಮಾಪದ್ಧನಲ್ಲದೆ
ದೂರಸ್ಥನಲ್ಲದೆ ಕಾಡುಯಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತಂನ ಶಿಷ್ಯನೊಡನೆ ಯಿಂತಾದುದಕೆ
ಹುಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಹಂನೆರಡು ವರುಷಕ್ಷಾ ಮಾಡಾಮರ ಬಂದಿಹು। ಶ್ರೀಗಯಿರಾಕೆ ಹೋ
ದನವ ಸೆಟ್ಟು ಹೋದಿತು। ಯಿಂತಾರವ್ಯಾ ವಾದಕ ಮೋ ವನವ್ಯಾ ಯಿಂನೆಲ್ಲಿಂಯು
ಯಿಲ್ಲ। ಶ್ರೀದುಕಾರ್ಗಾನ ಮನೆಯಿರ ಅಪ್ಪುದ ವಿಲ್ಲ ಯಿಂನುಸ ಮುದ್ರಿಕೆರ ವೇಗಳಿ
ಅಲ್ಲದೆ ಲಿನ್ಯತ್ರ ವಿಲ್ಲ। ~~ಬೆಂನಾ~~ ದಿನಕಾಲ ಬೆಂನಾಗಿದ್ದರ ಯಪ್ಯಾತೆಸ ಮುದ್ರಿಕೆರಕ್ಕೆ
ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಗುರುಶಿಷ್ಯರುಗಳಕೂಡೆ ಹೇಳುತಿರ್ದನು ಅಂತೆಂದು
ಯಿವಾರ್ಕೆಂತುನು ತಂನ ವಡೆಂತು ನಾದಕ ಜರಾಜಂಗೆ ಹೇಳಿದನು। ಶ್ರೀ
ಗಜರಾಜ ಮಹಾಬಿ-ಂಕಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿಸ ಮಸ್ತ ಗಜಗಳು ತಂನ ಶ್ರೀಕ್ರ್ಯಾಪಿ
ಗಾಂಧಿರಲು। ಯಿಪ್ಪ ಯಿಂನು ಯು ಹದಕ್ಕೆ ಯಿಂನೇನು ಗಳಿ ತಂನ ಧಹರಕನ ವೆಲ್ಲ
ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಿತೆಂದು ಮಹಾವ್ಯಾಕುಲಂಗೊಂಡು ಸ್ಮೃಪ್ಯ ಕಿರಲು। ಶ್ರೀಸಮಯ

ದಲ್ಲಿ ನಿರಾಂಕರವೆಂಬುದೊಂದು ಪ್ರಧಾನಾದ ಗಜರಾಜನು ಬಂದು ಯಿರುತಿರೆ ಗಜರಾಜ
ನೀನು ವ್ಯಾಕುಲಂಗೊಳ್ಳ ಬೇಡ ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಂನೆರಡು ಯೋಜನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ
ಚಂದ್ರಸರೋವರವೆಂಬುದೊಂದು ಸರೋವರವುಂಟು। ಅದು ಕಾಮ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ
ಯುಕ್ತಂಧಾ ಸರೋವರ। ಅದು ಯೆಂದಿಗೂ ಬತ್ತುವದಲ್ಲ। ಆ ಸರೋವರವಿರಲಾಗಿ।
ನಮಗೇಕೆ ಚಿಂತೆಯೆಂದು ಬಿಂನಹವಂ ಮಾಡಲಾಗಿ। ಆ ಗಜರಾಜನು ಮಹಾ
ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಆ ಸ್ಥಳವನು ನೋಡಿ ಬಾಯೆಂದೆನಲು। ಯೀಗ ಗಜರಾಜನು ಆ
ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಹಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೀರೊಳಗೆ ಯಿಳಿಂತು ದಿಕಾ
ವರಸ್ಯ ದಿವಸಗಳಂ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸುತಿರೆ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಆ ಸರೋವರದ ಸುತ್ತ ವಿದ್ಧವಂಚ
ವಲ್ಲವಂಗಳನು ಮುರಿದು ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಯಿರುವವನ್ನೆ ನಂಮ ಗಜರಾಜನು ಸ್ತ್ರೀಂ ಟುಲಕ್ಕೆ
ಗಜವನೆಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕಾಂಡು ಬರುತಿದ್ದನು। ಯೆಂದು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ನವಿದಾಡಿ
ಮಹಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಂಮ ಗಜರಾಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಯಿರುವ ವೃತ್ತಾಂತವನು

ತಂದ ಗಜರಾಜನ ನೋಡುವ ನಿಶ್ಚಯದವನು ಮಹಾ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಹರುಷಿತನಾ
ಗಿರಲು। ಯಿತ್ತಲಾ ಸರ್ಪವರದಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲಾ ವಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ
ಯೀ ವನಕ್ಕೆ ಗಜನ ಮೊಹಂಗಳು ಬಂದಾವಂತೆ। ಯಿದರಿಂದ ನಮಗೆ ಯಿನ್ನು ಸ್ಥಳವು
ದ್ರವಾಧಿಗಳು। ನಾವು ಯೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು ಯಿಂನಾವ ವನಕ್ಕೆ ಸೇರುವೆವೆನಲು
ಮಹಾಬಲರಾಗಿರುವ ನಾಗಿರಲಾ ನಮೊಹ ಬೋಳಿ ಪರ್ಯಾಕನೆಂಬುದೊಂದು
ಶಶಕನು ಮಹಾಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳದು ಲೆ ಶಿವ ವೃದ್ಧನು ಲೆ ಶಶಕನು। ಯೆಲೆ ಮೃಗಗ
ಳಿರ ನೀವು ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ। ಆ ಗಜರಾಜನ ಮೊಹ ಪ್ರಾಯಿತ್ತ ಬಾರದಂತೆ
ನಾನು ವಂದುಲುಪಾಯವನು ಮಾಡುವೆನು। ಯೆನಲು ಮೃಗನ ಮೊಹವೆಲ್ಲಾ
ಮಹಾ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಹೋಗಾದರೆ ನಿಂನಿಂದ ನಂಮ ಪ್ರಾಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಉಳಿದಾವು
ಯೆನಲು। ಆ ಶಶಕನು ಯಾ ಗಜರಾಜನಿದ್ದ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ
ದ್ದೊಂದು ಕಾಡುಗಲ್ಲನೇರಿ ಯೆಲೆ ಗಜರಾಜ ನಿಂನ ಕ್ಷೇತ್ರವು ನೋಡಿ ಬಂದನು ಪೋವರ್ಥ

ಚಂದ್ರಮನ ಸರೋವರದಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂನ ಪ್ರತಿಕೂಲನಾದ ಗಜರಾಜನು ಬಂದು ಮಹಾ
ಕೆಟ್ಟಿ ಉಪದ್ರವಂ ಮಾಡಿದಂಮ ಗಜರಾಜನು ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ಸಾರಿ
ಬಂದನು। ಅಷ್ಟರೊಳು ನಂಮ ಚಂದ್ರಮನು ಕೇಳಿ ಮಹಾ ಕೋಪವನು ತಾಳಿ
ನಂಮ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟು ಉಪದ್ರವನೆ ಮಾಡಿದನೆ। ಇಂನು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದಾಗ ತಂನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಯವ ಮಾಡ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಾರೆಂದು ತಂನ
ಕಳುಹಿದನಲ್ಲ। ಆ ಗಜರಾಜನು ಮಹಾ ಭೀತಿಗೊಂಡು ನೆನೆದ ಆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ
ಚಂದ್ರಮನ ದಯೆಯಿಂದಲೆ ಬದುಕುವದು। ಅಂತಾ ಚಕ್ರದ ಮಹಾರಾಯನ ಕೂಡೆ ವಿರು
ದ್ಧವ ಮಾಡಿದರೆ ಬದುಕಲರಿಯೆವು। ಎಂದು ತಂನೊಳಾಲೋಚಿಸಿ ಕೊಂಡು। ಆ
ಶಶಕನನ್ನು ಮೀರುವಕ್ಕೆ ಬಂದು। ಆಗಲೆ ಶಶಕರಾಜ। ನಂಮ ಪರಿಕಿಂತುದೆ ನೋಡಿ ಬಂ
ದರು। ಆ ಮಹಾ ರೂಪನಾದ ಚಂದ್ರಮನ ಕೂಡೆ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕ
ಲರಿಯೆವು ಎಂದು ಮಹಾ ದುಃಖಂಬಟ್ಟು ಆ ತಗುನಮಗು ಸಂಧಾನವಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಡುಂಬೆನಲು। ಆ ಶಶಕನು। ಮಹಾ ಕಾಂತ ಪಟ್ಟ ಕಾಯಿಕು।

ನಿಂನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಬುದ್ಧಿ ಮರೆತ ನಿಂನ ಸಂಗಡ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಇದರ ನಿಮಗೆ ಶ್ರೀ

ಚಂದ್ರಮ ಅನುಸಂಧಾನ ಪಂಪಾಡಿ ಮಾಡುವ ವಿವೇಕನು। ಶ್ರೀ ಗಜರಾಜನು ಮ

ಹಾ ಸಂಕಷ್ಟಂ ಬಿಟ್ಟು ಯಾತರ ನೋಡುವ ಸೋದರು ಹೋಗಿ ಲೋಕ ವೃಷ

ಹಾರವನೊಡಿ ಬಾಂತಿಂದು ಕಳುಹಿದರು ಕನೆಂಬ ಗಜನು ಹೋಗಿ ಬಾಂತಿಂದು

ಹೂಡಿಕೊಂಡನು। ಶ್ರೀ ಕರ್ತನು ಗಜವ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀನಶ್ರೋ ಪರಕ್ಕೆ ಬ ॰

ದು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಪದ್ದಯು ಚಂದ್ರಮನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಯಾಗ ಜರಾಜಗೆ ತೋರಿ। ಅಂತೆ

ಸ್ವಾಮಿ। ಗಜರಾಜನು ತಂನ ಬುದ್ಧಿ ಮಂತನ ಗಜವನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನು। ಶ್ರೀ ಕನು

ಸ್ವಾಮಿಯು ಪಾದವ ಕಂಡು ಬದುಕುವನಲ್ಲದೇ ದೇವರ ಚಿತ್ತವ ಕಡಿ ಬಿಕೊಂಡು

ಬದುಕುವನಲ್ಲ ಎಂದು ಮಹಾದ್ವನ್ಯ ದಿಂದ ಬಿಂನಹ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು।

ಶ್ರೀನ ಮಂತುದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಪಾಂತು ಬೀಸಲು। ಶ್ರೀನಶ್ರೋ ಪರದ ಉದಕವ

ಲಿಲ್ಲಾಲೀನಲ್ಲಾಲ ಪಾಶುತ್ರರಲು। ಉದನದೇ। ನಿಷ್ಟ ಚಂದ್ರಮಂಡಲ ವೃಶಂಪಿಸಲು।
ಶ್ರೀ ಶಂಕರನು ಯಂತೆ ಗಜರಾಜನಂ ಪು ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿಂಮ ಪಾದೇ। ಲೆ ಮಹಾದೇವ
ಕರುಣಾದಿಂದ ನಾ। ಶಿವ ಸಾಯುಜ್ಯ ಧ್ಯಾನ ಯಂತೆ ನಲು। ಶ್ರೀ ಗಜರಾಜನು ಚಂದ್ರಮಂಡಲ
ನಡುಗುವದನಂದು ಮಹಾಪ್ರಾಣಿ। ಶಿವ ಸೆ। ಗಾದರು ನಂ ಪೆಲ್ಲರ ಪ್ರ। ಣಾವ ಂಕಾವುದೆಂದು
ಶ್ರೀ ಶಂಕರಂಗೆ ಪ್ರೀ। ಕಯಿಂದ ಪ್ರೇ। ಶ್ರೀ ಶಂಕರನು ಯಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ। ನಿಂಮ ತ್ರೈ ಕೃತುಗ। ಕಾಡೆ
ಯಿಂಥಾ ನಾ। ಪ್ರವೇಶಾ। ಬಹುದೆ ಲಿ ವರು ಮಾಡಿದ ಕಷ್ಟ ಮರಣ ಲಿ ವರ ಪೆ ಲೆ ಕರುಣಾಂ
ಪುಟ್ಟಿ ಸಾಧಿ ಸಾಂ ಧಿರ ಬೇಕೆನಲು। ಶ್ರೀ ಬೀಸು ಪಕ್ಷಾ। ಶಗ್ನ ಚಂದ್ರಬಿಂಬ ಮೊದಲಾಗೆ
ಷ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿರಲು ಶ್ರೀ ಗಜರಾಜಂ ನುನರದು ಶಾ। ತಿ ನೀ। ವಿಂನಾ ಪದಸ್ಮರಂಜಬೇ। ಡು। ಸ್ವಾಮಿ
ನಿಂಮ ಪೆ। ಲೆ ಕರುಣಾ ನೀ। ಪ್ರಾಪತಿ ಣಾ ಮದಲ್ಲಿ ಯಿರಿಯಂದು ಪ್ರೇ। ಶ್ರೀ ಗಜ ಪಂಕ್ತಿ
ದಿಕ್ಕಾಂದಲಂ ಯಿ। ಗಜರಾಜನೆ ಡಿಸಂಬಂದು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವ ನಿಂಮ ಪದ
ಪ್ಸ್ಯನನ್ನೇ ಕೇ। ಯಿಂತೆನಲು ಶ್ರೀ ಗಜರಾಜನು ಯಿಾಕ ನಿಂದ ನಂಮ ವಂಶವೆಲ್ಲ ಉ।
ಯಿಕು। ಚಂದ್ರದೇವರ ನಾ। ಪವ ಶಗ್ನಿ ನಮಗೆ ಮಹಾನಂಬುಗೆಯಂ ಣಾದಿ।

ನಂದನಂಬಾವನದೊಳಗಿನ ಪಿಶಾಂಡದ ಬುತ್ತಮ ಂರ್ಗದಿಯ ವಿನಂಬುಗೆಂಯಂ

ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವಿದನೆನ ಬಲಿತಾಗ ಜರಾಜನು ವಿಚಿತ್ರ ಮಹಾಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಯು

ಶ್ರವಣಂಗೆ ಉದುಗೋರೆಂಯಂ ಶಾಸ್ತ್ರ ನೀನು ನಂಮ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವದು ಂದು ಮಹಾ

ಸಂಮಾನವಂಮಾಡಿಕ್ಕೊಪಿದರು। ಶ್ರಿದುಕಾರಣ ಉತ್ತಮನ ವ್ಯೋಲ್ಯನು ಬೇಕಲ್ಲದೆ

ನೀಚನ ವ್ಯೋಲ್ಯನು ಬಾರದು ಎಂದು ಯಾಕಥೆಯಂ ಚಿರಜೀವಿಯೆಂಬ ಪ್ರಧಾನನು

ಗಂಗೆರಾಜನ ಪ್ರಧಾನನ ಕೂಡೆ ಹೇಳ್ವ ಮತ್ತಂ ಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋಕ॥ ದ್ರಮಂದ ಮಕಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನಧಂಕ್ಷೇ ಜೀಯ ಸಾಂಸಾಂ

ಉತ್ತಾವ ಪಕ್ಷಯಂ ಯಾಂಕಾ ಯಥಾ ಶ್ರಶನ ಬಂಸ ಮತ್ತಾ॥ ನಥಾ॥

ಸಾಮಾನವೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಕಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ವಂದು ವಟವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ। ತಿಗಂಮನವೆಂಬ

ದೊಂದು ಬಾಗಾಂಶಿಂಯು ಗೂಡ ನಿಕ್ಕಾಂ ದಿಕೊಂಡು ತ್ರಾ ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಪಂಕ್ತಿಯನ

ನೆಂಬುದೊಂದು ಮೊಲನು ಮನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಕೊಂಡು ತ್ರಾ ವೃಕ್ಷದ ಯಮ ವೊಳನು

ಮಹಾಸ್ನೇಹ ವಿರಲಾಗಿ। ಒಂದು ದಿನ ಯಾಪಕ್ಷೆಯು ಯಾತ್ರೆಗೆ ನಸ ಪಾಪಸ್ತಂ

ಬಂದು। ತಿಹಾರಾರ್ಥ ವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಬಾಂಧವ ನಾಗಿಲ್ಲ ಶತಶನ ಮುಪಸ್ಥೆ

ಮಾನಸಾಲ ವೃತ್ಯ ಸಾಲಯಾ ವೇಕ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಬಾರದೆಂ

ದು ಹೇಳಿ ಮತ್ರಿಂಶೆಂದುದು।।

ಶ್ಲೋ।। ಉಲ್ಲಸಂಶೇಂ ಸಹಂಶೇಂ ವಹಾಸಂಶೇಂ ವಾಮಲಾಕ್ಷಿನಾಂ।

ಹೇಮಂಶೇ ಯತ್ನ ಸ್ವಂಶೇ ನ್ಯಂಶೇ ವಿಧಿವಂಚಿತಾ।।

ಪತಿ ತಾನಿ ದೋಷ್ಟಿ ಶಾದ ಘಲಘ ಶಿಸಕೆಂದು ಕುಂಬಿದಂಥಾ ಲಿಸ್ಪ್ಷಿಗೆಂತೆಂದು

ಮಹಾಶಾಂತಿ ಮಕಿಂತಾಗಿ ಸ್ವರೂಪಂತಾಗಿ ಸದ್ಗುಣ ಉಳ್ಳಂಥಾ ಸತಿಯು ನು

ಹೇಮಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ವಮಾಡದೆ ಯುದ್ಧವನು ವಿಧಿವೇ

ವಶೆಯುಂದ ವಂಚಿತಸ್ಥಂಥಾ ಪಾಶನ ನುಂತೆಂದು ಮತ್ರಿಂಶೆಂದುದು।।

ಶ್ಲೋ।। ನಾಪ್ಯೋದಕಂ ಪಟಿ ತ್ವಾಯಂ ಶಾಂ ಬಾಲಂ ಶರು ಗ್ರೀಷ್ಮಂ।

ಶೀಕಾ ತ್ರೆ ಶತವೇಷ್ಟಂ ಉಷ್ಣಾತ್ರೇಷು ಶೀತಂ।।

ಪ್ರಾಪಿಂತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಲಿಂಗದ ಮರದನ್ನೇ ಯು ತಾಂಬೂಲವ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ

ಸ್ತನಯು ಪ್ರಶೀತಕಾಲಕ್ಕೆ ಉಷ್ಣವಾಗುವವು। ಉಷ್ಣಕಾಲಕ್ಕೆ ಶೀತವಾಗು

ವವು। ಯೆಂದು ಶ್ರೀ||ಭಗವತ್ಕಂಠೆಂದುದು||

ಶ್ಲೋ|| ಲಿಧರಾಮುಶೇನ ಷಿತ್ತಷರಂ ನಶ್ಯ ಶಿವಾಶಂ ವಂಯೋ ಧರೇ ಸ್ಥಾನಲಿನವರಶಂ

ಷುಂರಶಷುಃ ಪ್ರಾಶ ಶ್ಲೇಷ್ಮಂಷರಗಾಂ ಪ್ರತಿವಕಿ ಸ್ತ್ರೀಗಾಣಾಂ||

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಲಿಧರಾಮುಶದಿಂದ ಪ್ರಶ್ಯಹರ ಸ್ತನಲಿಂಗಿಗನ ವಾಕಶಮನವಹುದು

ರಕಾಸಂಪ್ರತಿಯೋಗದಿಂದ ಶ್ಲೇಷ್ಮಹರ, ವಹುದು। ಯಿಂಥಾ ಸದ್ಗುಣಂಗಳುಳ್ಳಂಥಾ

ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯನು ಷೇ||ಮಂಕಶಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರತಿಯೋಗವ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೆ

ಮನೆಯಂಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಶ್ರೀ||ಭಗವತ್ಕಂಠೆಂದುದು||

ಶ್ಲೋ|| ಗಂಗಾ ಶಾಂಯನ ಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ ರವಿಕೇ ಜಪ ಸಮಸ್ತತಿಃ

ಮಾತಾ ಬಂಧು ಸಮಂ ನಾಸ್ತಿ ನಾಶೀ ನಾಸ್ತಿ ಪರಂ ಸುಖಂ||

ಗಂಗೋದಕದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಉದಕವಿಲ್ಲ। ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ತೇಜಸ್ಸು ಇಲ್ಲ

ತಾಯಿಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲ। ದಿವ್ಯಾಂಗನೆಯರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಸುಖವಿಲ್ಲ

ಇಂತೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯವುಂಟಾಗಿ ನಾನೀ ನಂದನದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಾರೆನು। ನೀನದೆಂತೂ

ಹೋಗೆಂದು ಇಂತೆಂದನು।। ಆ ಅತಿ(ಪ್ರಾ)ಂತ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಶಕ ಮಾಘ ಮಾಸದಲ್ಲಿ

ಹಿಮಕಾಲ। ವೈಶಾಖ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಮವಿಲ್ಲ। ಬಯಲ (ಪ್ರಾ)ಂತಕಾಗಿರಬೇಡ।

ಪರ್ವತಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆ ಹಂಸರ ಸಮೂಹವಾ ಕಂಡು ಬಾಹನೆಂತೆ। ಬಂದು

ಕರೆಯಲು। ಆ ಶಕನು ಮಹಾಕಾಶದಿಂದ ಬಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾರ್ಗದ

ಸಮೂಹ ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಆದನ್ನೆ ಪಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾಕಾಳ ಕಾದವು।।

ಶ್ಲೋ।। ಮಾರ್ಗದ ಮರ್ಯ ಸಂಬಂಧ ರಮಣೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಾರ (ಪ್ರಾ)ಪ್ಯಗಾಂ

ಯತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕೃಪಿ ಲಬ್ಧಂ ಶಿಶಕ್ತೇ ನೀವ ತಾರಂತಿಂ ಕೇ।।

ಲೀಲಾವ್ಯವಷಾರಿಂದಮು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸರ್ವಶೃಂಗಾರವಾಗಿ। ಸೂಕನರಕಿಯರುಂತೆ ನ
ನನ್ನರಲಿಗನಂಕೆಂತು ನವಡೊಂಡು ನರುವಾಡನೆ। ಕಿಕಾಂಡು ನೋಡು ಪುತ್ರಿರಲು
ಯೂಜಿಂದುಸೇನನೆಂಬ ರಾಯನು। ಕಂಡು ಕರಕರಿ ಸಲಿಕ ದೆಶಾ ವಾಕುರನಾಗಿ। ಮ
ದನ ಬಾಣಾಶ್ವಾಳಗಾಗಿ। ಪ ನೋಡ್ವೃಥಿಯಿಂದ ಕಂನರವ ನೆಂತೊಳಯಿಂತೆ ಹೋಗಿ। ಮ
ಜ್ಜನ ಪ್ರತಿಯೋಜನಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಷಾಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರಲು। ಲೀಲಾ ರಾಯನ ಪ್ರ
ಧಾನನು ಬಂದು। ಇದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲು। ರಾಯನು ಕಂನ ವೃತ್ತಾಂತವಂತ್ಯ
ಲೀಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಕಂಡು ಕಾಟ್ಟರೆ ಕಂನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿವದು। ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕನಗೆ ಮರಣ
ವೆಂದು ಹೇಳಲು। ಆ ಪ್ರಧಾನನು ಕಂನೊಳಗಾಲೋಚಿಸಿ ಕಾಂಡು। ಇರಸ್ತನಾದ
ಕರನಾಗಿದ್ದಾನೆ। ಲೀಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಕರಸಿ ಕಾಡನೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವದು ಸತ್ಯ
ವೆಂದರಿದು। ಲೀಲಾ ರಾಯನಿಗೆ ಲೀಲಾ ಕ್ರಿಯೆಯಂ ಕಾಟ್ಟಿ। ದೇವರಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ। ನಾನಾಪ್ರಕಾರ